

Giới thiệu Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh

Khi một vị Tiên Đế trọng sinh, mà lại trọng sinh ở đô thị.

Cừu Kiếp Tiên Đế cảm thán, Tiên giới và Trái Đất a, thiên địa cách biệt nha!

Cảnh giới:

TRÁI ĐẤT: Tiên Thiên - Hậu Thiên - Trúc Cơ - Kim Đan - Độ Kiếp - Thần Anh

TIỀN GIỚI: (từ chương 800): Địa Tiên - Thiên Tiên - Kim Tiên - Đại La Kim Tiên- Tiên Tôn - Tiên Vương - Tiên Đế từ nhất kiếp Tiên Đế đến cừu kiếp Tiên Đế

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bị Khinh Thường

Thành phố Đồng Hải - Trung Quốc

Màn đêm buông xuống, bây giờ cũng là mùa hè, nên thời tiết cũng khá nóng bức, mặc dù là ban đêm nhưng nhiệt độ ở thành phố Đồng Hải không có giảm, mà càng kinh khủng hơn, trên 40 độ.

Trên con đường rộng rãi, sáng rực những ánh đèn NeOn, cuộc sống về đêm mà người người hằng mong có lẽ cũng đã bắt đầu.

Đêm đến, mọi người có thể nhìn thấy rất nhiều các cô gái, đầy đủ thể loại, nào là quần short, váy ngắn, khoe đùi trắng nõn như tuyết, như những cây kem thơm ngon, làm cho những thằng con trai nhìn thấy mà chỉ muốn xông lên hung hăng mà hắc hắc một cái.

Tại công viên Trung Sơn, đầu đó truyền đến âm thanh một vụ tranh cãi ầm ĩ, một âm thanh chửi rủa của một người con gái.

Có không ít người vây quanh nơi đây để xem náo nhiệt, mà nhân vật chính lại là hai nữ một nam.

Nam tên gọi là Diệp Lăng, năm nay 25 tuổi, tốt nghiệp đại học đã được hai năm, tướng mạo dễ nhìn, thân cao 1m85, khoác trên mình một áo somi đơn giản.

Trong qua sắc mặt của hắn có chút tái nhợt, giống như là mất hồn.

Đứng bên cạnh Diệp Lăng là một cô gái, tuổi tác so với Diệp Lăng có vẻ như nhỏ hơn một chút, thoát nhìn nàng tầm 23,24 tuổi.

Dáng dấp nàng cực kì xinh đẹp, khuôn mặt trái xoan gầy nhỏ, đôi môi anh đào nhỏ nhắn, gò má trắng nõn vô cùng mịn màng, mũi cao dọc dừa tinh xảo làm dung động lòng người, kèm với mái tóc dài đen bóng mượt như thác nước, làm toàn thân nàng tỏa ra khí chất như tiên nữ hạ phàm.

Nàng gọi là Lâm Vũ Tinh, không chỉ có tướng mạo xinh đẹp, mà vóc người còn thuộc dạng cực phẩm, thân 1m7, cân nặng không tới 60kg.

60kg này không phải là cân nặng thật sự mà còn bao gồm chiếc áo somi, kèm theo một số phụ kiện mà nàng đang mang, chiếc áo sơ mi càng không thể che dấu đi được bộ ngực ngạo nghệ đang phồng phồng của nàng.

Bờ mông trắng trẻo, tròn trịa được phối cùng chiếc quần short jean càng làm người ta thêm chảy nước miếng.

Cứ tưởng chừng đây là vóc người ma quỷ tạo ra!!!

Đứng đối diện với Lâm Vũ Tinh cùng Diệp Lăng, có một người con gái.

Người con gái này dáng dấp cũng khá đẹp, tuy so với Lâm Vũ Tinh kém một chút, chẳng qua là trên mặt trang điểm phấn son, chỉ cần một con gió nhẹ hiu hiu là có thể ngửi được mùi nước hoa nồng nặc.

Nàng gọi là Lư Phi, tóc dài uốn thành tóc xoắn, một nửa mái tóc đen nhuộm thành màu tím, thoát nhìn rất là sành điệu, toàn thân đều là hàng hiệu, cầm trong tay là chiếc ví Louis Vuiton thời thượng từ Italy, nàng nhìn về phía Diệp Lăng với ánh mắt trào phúng.

“Diệp Lăng, câu hỏi của ta, ngươi không trả lời được à?”

Lư Phi lạnh lùng nhìn chằm chằm Diệp Lăng, châm chọc nói:

“Từ lúc bắt đầu học đại học, hai chúng ta đã ở cùng nhau, ngươi đã cho ta được cái gì? Ngươi có thể cho ta được những gì?”

“Không nói về năng của ngươi, ngươi năm nay cũng đã qua 25 tuổi, ta không giống như ngươi, chờ ngươi?? Xin lỗi ta chờ không nổi!”

“Ta chỉ hy vọng tuổi thanh xuân của ta là thời gian đẹp nhất, có thể hưởng thụ tốt nhất những thứ hạnh phúc trong cuộc đời này, cái này có lỗi sao?”

“Con gái không dựa vào tuổi trẻ thì dựa vào cái gì? Chả lẽ dựa vào ngươi?”

“Ha ha, hay vẫn là quên đi, ngươi dù sao cũng là một tên nghèo hèn, ta mà còn theo ngươi, chỉ sợ cả đời đều không được mặc được món đồ chỉ vài chục ngàn, cả đời cũng không cảm được cảm nổi một cái túi xách tay hàng hiệu, cả đời cũng không cảm được trên tay trăm ngàn tệ, hoặc lái những siêu xe sang trọng!”

Giọng nói của Lư Phi rất lớn, hơn nữa cũng không có một chút gì gọi là ngại ngùng, mặc dù bốn phía đông người đều tỏ ra với nàng có một chút bất mãn, có thể nàng có quyền nói nhưng phải nên biết giữ một chút thể diện cho người yêu cũ.

Trong suy nghĩ của Luru Phi, nữ nhân là phải dựa vào tuổi thanh xuân của mình, nhất là phải như nàng vậy, dù nữ nhân có đáng đáp xinh đẹp, lúc còn trẻ không tiêu xài, chờ già rồi, thanh xuân không có, còn suy nghĩ gì đến việc tiêu xài?

“Đúng, người rất tốt với ta, người yêu ta, ta đều biết. Nhưng...”

“Có thể người cũng nên suy nghĩ một chút, sinh hoạt hằng ngày cần là cái gì? Tình yêu à, tình yêu người có thể đem ra ăn được không? Đúng là ta rất thích nhất vật chất, hư vinh, còn người về tinh thần rất tốt với ta nhưng như vậy thì có ích lợi gì? Nếu có bản lĩnh, còn không bằng mua cho ta một cái ví hàng hiệu nổi tiếng thực sự đi.”

“Được rồi, chỉ có tên nhà quê như người, đòi tiền không có tiền, muốn bối cảnh không có bối cảnh, muốn quan hệ không quan hệ, người lại là một tên nhân viên quèn, liều mạng làm việc, công tác cả tháng mà kiếm không ra được mấy ngàn tệ, còn chưa tính ăn uống, phòng cho thuê, chờ người mua cho ta đồ hiệu? Hừ, không biết đến bao giờ!”

“Người chính là một thằng nghèo hèn, là một thằng nghèo hèn!”

“Đủ rồi!”

Lâm Vũ Tinh tức giận đến mức không nghe nổi nữa, trên đôi gò má xinh đẹp ửng đỏ tràn đầy phẫn nộ.

“Luru Phi, người đúng là nữ nhân ham mê tiền bạc!”

“Thời điểm người nói những lời này, sao không suy nghĩ một chút lúc người bị bệnh, Diệp ca thức tận đến hai ba giờ sáng, chạy đi mua thuốc cho người, sau đó chạy hơn mười dặm đường chỉ để đưa thuốc cho người? Làm sao không dùng não suy nghĩ một chút lúc ông già người bị bệnh, là Diệp ca xếp cả ngày, hơn nữa bị nhóm buôn lậu đánh cho một trận, mới đăng ký cho ông già người một chuyên gia trị liệu tốt?”

“Người bây giờ có tiền, dựa vào đám con ông cháu cha, lại tới đây vũ nhục Diệp đại ca? Người còn là con người sao?”

“Ta muốn vũ nhục hắn sao? Là chính bản thân hắn tìm đến ăn chửi mới đúng!”

Luru Phi từng nói với Lâm Vũ Tinh, sau đó nhìn về phía Diệp Lăng, cười lạnh nói:

“Trước đó, ta đã nói qua cho hắn biết ta muốn chia tay, nhưng hắn cứ quẩn quít lấy ta, ta không mắng hắn thì làm gì được hả?”

“Trong mắt người, tiền liền thực sự trọng yếu như vậy sao?”

Diệp Lăng ngẩng đầu, con mắt có chút đỏ lên.

“Người cảm thấy thế nào?”

Luru Phi không chút nào lòng thương hại, nói:

“Ồ trong mắt ta, tiền không số hai thì cũng là số một, nói vậy đủ hiểu chưa?”

Nói xong, Luru Phi lại mở ra túi xách, rút ra tấm thẻ ATM, ném trước mặt Diệp Lăng.

“Nói như thế nào ta với người cũng quen nhau mấy năm, người đối với ta coi như vẫn không tệ, ta không phải là người không có lương tâm, trong thẻ này có 5 vạn tệ, thì xem như tương đương ta báo đáp người đối với chiếu cố cho ta trong những năm gần đây.”

Dứt lời, Luru Phi xoay người rời đi.

“Cầm lại đồng tiền thú của người đi!”

Diệp Lăng thần sắc âm trầm nói.

“Á dù, còn cự tuyệt?”

Luru Phi hé đôi môi hồng nở nụ cười:

“Người nghĩ rằng bây giờ ta còn không biết tình huống của người? Không có việc làm, tiền thuê nhà đã thiếu nợ hơn ba tháng, còn không trả chỉ sợ cũng sẽ bị chủ nhà đuổi ra ngoài chứ? Đều đã sống đến giờ, còn chú trọng đến mặt mũi làm gì?”

“Ta dù là ăn mày, cũng sẽ không cảm tiền của người.”

Diệp Lăng lạnh lùng nói.

“Được.”

Luru Phi biến sắc, đi tới nhặt tấm thẻ ATM, chuẩn bị rời đi và nói:

“Chỉ mong người có thể giữ được bản lĩnh, đòi này đều đừng đến cầu ta!”

“Không phải dựa vào đám con ông cháu cha sao? Cái con mẹ nó, loại con gái này, ở trong mắt đám kia chỉ là một món đồ chơi thôi, sớm muộn cũng có một ngày sẽ bị vứt bỏ.”

Trên gương mặt tươi cười của Lâm Vũ Tinh đang tỏ ra vẻ tức giận.

Diệp Lăng không nói gì, thần sắc âm trầm hướng về phía khác đi.

Hiển nhiên nỗi đau mà Luru Phi mang đến làm hắn tổn thương không nhỏ.

“Diệp ca, người đi đâu vậy? Chờ ta một chút a...”

Lâm Vũ Tinh ở phía sau đuổi theo.

“Ta muốn ở một mình.”

Diệp Lăng khoát tay áo, ý bảo Lâm Vũ Tinh đừng đi theo.

Lâm Vũ Tinh lo lắng, chẳng qua nàng rất nghe lời Diệp Lăng nên không có tiếp tục đuổi theo.

Diệp Lăng cũng không biết đi bao lâu rồi, không để ý đến mọi thứ, cứ đi thẳng tới con đường lớn.

Hiện tại đã là rạng sáng, trên đường có rất ít xe cùng người đi đường, Diệp Lăng mông lung cứ đi và đi mãi mà không có mục đích, cứ đi ngang qua con đường lớn, giống như một cái xác không hồn, nhắm vào hướng đối diện mà đi.

“Bíp...Bíp...!”

Đúng lúc này, xa xa bỗng nhiên sáng lên hai ánh đèn chói mắt, kèm theo đó là tiếng kèn kêu inh ỏi, chói tai.

Đây là cả một đoàn xe, chừng hơn hai mươi chiếc, hơn nữa toàn bộ đều là siêu xe, thấp nhất cũng là Porsche Parra Meira, tốc độ cực nhanh, chạy với tốc độ hơn 150km/h, là đám chuyên môn thừa dịp lúc rạng sáng để đua xe.

Đoàn xe rất nhanh chạy đến địa phương mà Diệp Lăng đứng đó không xa, nhưng Diệp Lăng giống như không nhìn thấy.

“Bíp...Bíp...!”

Tiếng kèn kia kêu càng ngày càng chói tai.

Chiếc xe chạy đầu tiên hùng hổ to mồm vài câu ý bảo Diệp Lăng tránh ra.

Nhưng tài xế trên chiếc xe phía sau lại không nhìn thấy Diệp Lăng, trong đó có một chiếc siêu xe Ferrari màu đỏ, một người con gái trẻ tuổi có vóc dáng đẹp cực kỳ xinh đẹp, sắc mặt nàng trong nháy mắt tái nhợt, bởi vì xe của nàng, đã đến trước mặt Diệp Lăng!!!

“Đừng... Phốc...Xuy...!!!”

Tiếng phanh xe thét lên chói tai, Ferrari bởi vì tốc độ quá nhanh, sấm lốp xe cùng mặt đường mài ra một đường dài màu đen.

Chẳng qua, xe của nàng chạy với tốc độ quá nhanh, hơn nữa lúc phát hiện Diệp Lăng là lúc khoảng cách quá gần, tuy thắng gấp, nhưng Diệp Lăng vẫn bị tông trúng, thân thể giống như điều đứt dây, bị văng xa ra ngoài.

Một màn này, đám còn lại cũng đều thấy được, lập tức phanh xe lại không đua nữa, liền vội vàng dừng lại, hướng Diệp Lăng chạy tới.

“Xong, xong, ta đụng chết người..rồi...”

Tại chiếc siêu xe Ferrari, cô gái rơi vào hoảng loạn, vẻ mặt xinh đẹp trắng bệch, con mắt xinh đẹp trừng lớn.

“Đừng Đừng... Âm Âm...!”

Cũng vào thời điểm này, bầu trời có chút âm trầm, bỗng nhiên vang lên âm thanh của sấm sét, một đạo sấm sét đánh xuống vừa lúc bỏ vào trên người Diệp Lăng.

Chủ nhân của từng chiếc siêu xe bị một màn này làm cho sợ ngây người!

“Thanh Tâm, người không sao chứ?”

Một người nam tử với dáng vẻ đẹp trai mở cửa xuống xe.

Hàn Thanh Tâm lại càng hoảng sợ, vội vã mở cửa xuống xe, lo lắng mà hỏi:

“Hắn... Hắn đã chết rồi sao?”

Tên nam tử trẻ tuổi do dự một chút, nói:

“Chắc là chết, dù sao tốc độ xe cũng nhanh như vậy...”

Hàn Thanh Tâm bỗng có cảm giác trong đầu trống rỗng.

“Cùng lắm hắn trước khi chết, bị sét cho bỏ một nhát, xem như hắn chết thật rồi, chúng ta cũng có thể nói là bị sét đánh chết.”

Nam tử trẻ tuổi nói.

“Mau tới đây, hắn còn chưa có chết, còn thở!”

Xa xa bỗng nhiên truyền đến một thanh âm kinh ngạc vui mừng.

Hàn Thanh Tâm sững sờ, trong con ngươi lập tức lộ ra hy vọng, vội vã hướng Diệp Lăng chạy tới.

Lúc này, Diệp Lăng bị Ferrari va vào một phát, hầu như cả người khớp xương đều bị té gãy, hơn nữa Lôi Điện đánh trúng một phát, hiện tại toàn cơ thể đều đen sì, nhìn như bị cháy rụi.

“Hãy để cho hắn ở chỗ này tự sinh tự diệt đi, nếu không, sự tình chúng ta đua xe cũng sẽ bị phanh phui ra, chuyện Thanh Tâm tông hắn, cũng không gạt được. Nếu như hắn chết ở nơi này, chúng ta còn có thể nói là do sấm sét đánh chết.”

Tên nam tử trẻ tuổi kia nhìn Diệp Lăng, do dự nói.

Hàn Thanh Tâm lập tức kiên định lắc đầu, nói:

“Hắn còn chưa có chết, ta muốn đưa hắn đi bệnh viện. Vốn dĩ là ta tông hắn, tất cả trách nhiệm ta sẽ gánh chịu, ta không thể trơ mắt nhìn hắn chết ở chỗ này.”

“Nhưng mà...”

Nam tử trẻ tuổi kia còn muốn nói điều gì, Hàn Thanh Tâm lại nói:

“Không có nhưng nhị gì cả, việc đưa xe ta sẽ không nói cho người khác, cũng sẽ không đem các người khai ra, việc này ta sẽ gánh chịu toàn bộ trách nhiệm.”

Nói xong, Hàn Thanh Tâm lấy điện thoại di động ra, bấm nhanh 115 gọi cấp cứu..

...

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Tiên Đế trọng sinh tại Địa Cầu

Diệp Lăng đột nhiên tỉnh lại, hắn hiện tại đang ở trên xe cứu thương.

Chẳng qua hiện tại bây giờ không còn là Diệp Lăng nữa.

Vì sao nói như vậy?

Bởi vì Diệp Lăng lúc trước, đã bị chiếc xe Ferrari đụng chết, coi như không có bị đụng chết, cũng bị sét đánh chết.

Hiện tại Diệp Lăng, chính là một người khác trọng sinh tới.

“Chỉ thiếu chút nữa a!”

Diệp Lăng lắc đầu một cái, vẻ mặt không cam lòng.

Bỗng nhiên, Diệp Lăng ngây ngẩn cả người.

“Phượng Hoàng Chí Tôn Kiếp, ta không có vượt qua, theo lý thuyết hẳn là đã hồn phi phách tán, nhưng bây giờ...”

Diệp Lăng bỗng nhiên ngồi dậy, khi thấy cơ thể mình đen thui thui lù, còn trang phục thì rách nát, biểu tình trên mặt lập tức ngơ ngác.

“Con mẹ nó! Ta còn sống!”

Diệp Lăng con mắt trừng to, khuôn mặt đen thui nheo nheo kích động lên.

“Đây là nơi nào?”

Diệp Lăng nhìn bốn phía một cái, trong đầu, bỗng nhiên có hàng loạt ký ức dâng lên.

“Trái Đất, năm 2016, Diệp Lăng, Lưu Phi, Lâm Vũ U...”

Diệp Lăng lăm bằm, những ký ức này, chính là ký ức của thân thể Diệp Lăng khi còn sống.

“Cái lẽ gì thốn, lão tử lại trọng sinh!”

Diệp Lăng không thể tin được.

Hắn không thể tin được, và cả bác sĩ lẫn y tá trên xe cũng đều không thể tin được.

Vừa mới đây, ngay cả hô hấp còn rất yếu ớt, hít vào nhiều thờ ra vô cùng khó khăn, mà lúc này lúc lại giống như một người không có chuyện gì.

Thằng cha nó!

Xác chết vùng dậy!

Đây là trên xe ý nghĩ trong lòng mọi người.

Trần Nghiên là vừa mới tốt nghiệp đại học, đến thành phố Đông Hải, đang thực tập tại Đệ Nhất Nhân Dân Y Viện.

Lý luận của nàng vô cùng vững chắc, chỉ là thiếu thực tiễn, từ trước mặt cái này một người không rõ sống chết, lại đột nhiên tỉnh lại, nàng lần đầu tiên nhìn cứ tưởng là thi thể.

Nhưng..

Theo lý mà nói, Diệp Lăng đã bị đụng thành thịt nát xương tan, nội tạng xuất huyết, cuối cùng lại bị Thiên Lôi bỏ cho một nhát, như vậy, tuyệt đối là không thể sống nổi.

Nhưng bây giờ...

“A! xác chết sống lại!”

Chứng kiến Diệp Lăng bỗng nhiên ngồi xuống, Trần Nghiên đôi mắt trừng to phóng đại, âm thanh kêu lên.

Người xung quanh lại càng hoảng sợ, còn Diệp Lăng thì bị cái âm thanh này thét chói cả tai, làm cho chấn động tỉnh lại.

“Mỹ nữ, đến...đến, người nhìn kỹ một chút, ta đây là chết rồi sao?”

Diệp Lăng hướng Trần Nghiên ngoắc ngón tay, xem thường nói.

Lão tử đây là trọng sinh nha!

Diệp Lăng trong lòng quả thực là vô cùng cao hứng, tuy là dung hợp ký ức sau đó, Diệp Lăng biết trên Địa Cầu linh khí rất thưa thớt, không thích hợp tu luyện, rất khó khôi phục lại Cửu Kiếp Tiên Đế kiếp trước, nhưng mâu chốt là...

Có thể còn sống liền rất tốt a!

Ở dưới Phượng Hoàng Chí Tôn Kiếp, nếu như không độ kiếp được, người không phải là trực tiếp hồn phi phách tán, còn có cơ hội trọng sinh?

Huống hồ, tại Địa Cầu cái này quả thực có thể nói là quá yếu, có thể bằng vào kinh nghiệm của mình kiếp trước, tuyệt đối có thể sống thoải mái a!

“Ha ha, ông trời không tuyệt đường a!”

“Biết ta kiếp trước tu luyện mệt mỏi như vậy, kiếp này cho ta đến trên Địa Cầu hưởng phúc nha!”

Diệp Lăng khoe miệng cong lên, cười hắc hắc, kết hợp gương mặt lúc này đã bị sét đánh đen thui, trong hân thật kinh dị a.

“Hắn chưa chết sao? Nhưng cái này... không phải hắn bị sét đánh thành tên điên đó chứ?”

Hàn Thanh Tâm an vị ở Diệp Lăng bên cạnh, là nàng đem Diệp Lăng đựng, nàng tự nhiên được phụ trách.

“Này, người... Người không sao chứ?” Hàn Thanh Tâm thận trọng hỏi.

Nghe nói như thế, Diệp Lăng ngưng cười, khuôn mặt co giật một cái.

“Người xem ta giống như có chuyện gì sao? Cả người ta, khớp xương đều bị đựng thành từng mảnh nhỏ, chỉ ít cũng là bị thương tàn phế!”

Diệp Lăng nói.

Hàn Thanh Tâm sững sờ, khẩn trương đáp:

“Nhưng là... Nhưng là trông người không giống như là bị thương a.”

“Cái kia là bởi vì tâm tình của ta tốt.”

Diệp Lăng vừa nhắm hai mắt lại, trực tiếp nằm ở trên giường bệnh.

Chính là hai chữ, già chết.

Trên thực tế, Diệp Lăng thật là không có chuyện gì.

Bị Hàn Thanh Tâm nói đến, Diệp Lăng, nội tạng xuất huyết rất nhiều, thậm chí xương sườn có một cộng trực tiếp cắm vào trái tim, nếu không chết cũng sống không lâu.

Chẳng qua, hiện tại Diệp Lăng trọng sinh qua đây, những cái thương thể kia liền biến mất tựa như không có, chính là một đạo Thiên Lô kia bỏ trứng Diệp Lăng đem hắn trọng sinh tới.

“Chuyện này... Cái này thật không có khả năng a!”

Cánh tay nhỏ nhắn của Trần Nghiên nhẹ nhàng xoa xoa lồng ngực một cái, trong ánh mắt tràn đầy bất khả tư nghị.

Nàng cẩn thận nhìn chằm chằm Diệp Lăng, thật sự là khó có thể tưởng tượng, một người bị thương nặng như vậy, lại vẫn có thể vui vẻ như vậy sao?

...

Thành phố Đông Hải, Đệ Nhất Nhân Dân Y Viện.

Trong phòng bệnh, Diệp Lăng nằm ở trên giường, trước mặt là ba tô mì thịt bò.

“Rằm”

Hắn đem chén thứ ba toàn bộ uống cho hết, Diệp Lăng ợ một cái, có vẻ rất là thỏa mãn.

“Ăn ngon thật a...”

Hàn Thanh Tâm đôi mắt tròn to, mì thịt bò mà thôi, thật sự có ăn ngon như vậy sao? Làm sao khi mình ăn không cảm thấy ngon như vậy đâu?

Nàng lại làm sao sẽ biết, Diệp Lăng kiếp trước đâu phải là người địa cầu, nên làm sao có thể ăn được mì sợi mùi vị ngon như thế chứ?

Không khoác mà nói, Diệp Lăng kiếp trước ăn không ít Linh Đan Diệu Dược, nhưng so mùi vị trên Địa Cầu còn kém xa.

“Kỳ tích, thực sự là kỳ tích!”

Đúng lúc này, một bác sĩ mặc áo choàng dài trắng đi đến.

Nàng dáng dấp cực kỳ xinh đẹp, ngũ quan tinh xảo, xinh xắn, bên trên mắt mang một cái kính cận kết hợp với khuôn mặt mặt trái xoan, chân mày lá liễu, tuy là một thân mặc áo dài bác

sĩ từ đầu tới chân, nhưng vẫn có thể xuyên thấu qua nhìn thấy nhàn nhạt đường nét, chứng kiến áo dài bên dưới, đúng là vóc người tuyệt sắc tính xảo a.

“Nha!, Vưu vật!”

Diệp Lăng con mắt đại ra.

Hắn đột nhiên cảm giác được, cái ‘Trái Đất’ này, linh khí mặc dù ít, nhưng mỹ nữ... Thật cái quái gì nhiều vậy a!

Trước mặt là La U mỹ nữ bác sĩ, trên xe cứu thương là mỹ nữ y tá ‘Trần Nghiên’, còn có ngồi ở bên cạnh mình là ‘Hàn Thanh Tâm’ mỹ nữ tài xế, cộng thêm trong trí nhớ của hắn kiếp này, còn có ‘Lâm Vũ Tinh’...

Còn một người nữa là Lưu Phi, bạn gái mới chia tay của Diệp Lăng cũ, dung mạo rất khá a, nếu không.. Há có thể bị đại gia bao nuôi?

Kiếp trước Diệp Lăng không phải là chưa từng thấy qua mỹ nữ, khi làm Cửu Kiếp Tiên Đế, nữ nhân của hắn không biết bao nhiêu, hơn nữa hắn yêu thích nhất, cũng là nữ nhân.

Chỉ là những nữ nhân ở trên trái đất này, so với mấy mỹ nữ kiếp trước, thì vô cùng khác biệt, nhưng Diệp Lăng cũng biết nói thế nào.

La U cúi xuống đầu nhìn Diệp Lăng trước mặt, kiểm tra thương thế của hắn.

Chẳng qua khi nàng cúi xuống, bày ra cái dáng vẻ mê kia, làm cho Diệp Lăng tròn mắt ngây người nuốt một ngụm nước miếng, từ chỗ của Diệp Lăng nhìn qua, có thể nhìn xuyên thấu qua cái áo trắng tinh của La U, thấy bên trong cái áo lót màu đen...

Hiện tại vốn là mùa hè, nên La U chỉ mặc có bộ áo blu trắng, mà lúc này khi cúi xuống người xuống ở trước mặt Diệp Lăng, thật sự là khiêu khích con thú trong người Diệp Lăng a.

Trước mặt là hai ngọn núi to lớn ngạo nghễ đang phập phồng nhún nhảy a, làm cho đầu óc Diệp Lăng trong giây lát phản ứng lại, trong đầu, bắt đầu tưởng tượng cái đồ chơi bên dưới cái màu đen kia, còn có hai viên trong như thế nào...?

“Thực sự không thể tin được, trước đó ở trên xe cứu thương, người hầu như đều đã không có hi vọng sống sót, nhưng bây giờ... A! Người... Người nhìn cái gì? Tên dâm tặc!”

Về mặt nàng đang không thể tin được nhìn Diệp Lăng, thì chợt phát hiện tên này đang trừng con mắt, nhìn chòng chọc vào mình.

Theo ánh mắt của hắn nhìn thì...

La U lập tức đã biết Diệp Lăng đang nhìn cái gì, lập tức khuôn mặt đẹp đỏ lên, bày ra bộ mặt tràn ngập mỉa mai hoặc nhưng trong con ngươi đều là tức giận.

“Dâm tặc, thôi tha! Nhìn nữa ta sẽ móc mắt ngươi ra!”

La U cắn răng nghiêng lợi nói.

Đồng thời La U trong lòng cũng hối hận, nếu như không phải tối hôm qua mưa to, y phục không có khô, thì nàng sẽ không ăn mặc như vậy, sẽ không cho cái tên này một hồi no mắt rồi.

“Ngươi là bác sĩ, ta là bệnh nhân, bác sĩ đối đãi bệnh nhân, không nên dùng loại thái độ này chứ?”

Diệp Lăng vội ho một tiếng, không có chút nào lúng túng, nghiêm trang nói.

“Hừ, ngươi còn có bộ dáng của bệnh nhân? Làm sao không bệnh chết ngươi đi!”

La U hừ lạnh nói.

“Thôi lắm, có người nào đối xử như thế bệnh nhân sao?”

Diệp Lăng trừng mắt.

“Coi chừng bạn trai của ngươi, ta có điện thoại.”

La U hiển nhiên không muốn cùng Diệp Lăng nói chuyện, hướng Hàn Thanh Tâm nói một câu sau đó, xoay người rời khỏi phòng bệnh.

Hàn Thanh Tâm cái miệng nhỏ nhắn há to, nửa ngày trời sau, mới nói thảm ra một câu.

“Hắn... Hắn không phải là bạn trai ta...”

...

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Nàng 10 vạn, người 1000 vạn

“Nếu như ta làm bạn trai cô có gì là không tốt, cũng sẽ không ủy khuất nhỉ? Hà tất vội vã giải thích?”

Diệp Lăng nhìn Hàn Thanh Tâm cười hắc hắc nói.

Hàn Thanh Tâm thiếu chút nữa tức chết, ngươi cái tên này từ đâu chui ra, xứng đôi với nàngsao?

“Ngươi đã không có chuyện gì, như vậy, thì ta đi đây.”

Hàn Thanh Tâm đứng dậy, vóc dáng hoàn mỹ hiện rõ trước mắt Diệp Lăng, ngập ngừng nói:

“Tiền thuốc men ta đã đóng, người cũng nên xuất viện đi.”

Nói xong, Hàn Thanh Tâm định bước ra phòng rồi đi.

“Chờ một chút!”

Diệp Lăng tròn trĩnh mắt, nói:

“Mỹ nữ, đôi nhân xử thế không thể như vậy nha? Dựa theo pháp luật ở đây, thứ nhất, nàng đem khuya đưa xe là vi phạm. Thứ hai, đụng trúng ta, lẽ nào chỉ lấy tiền thuốc là xong? Tiền tổn thất tinh thần, còn phí bị thương sắp tàn phế các loại, những thứ này nàng đều hẳn là phải trả chứ?”

Sau khi linh hồn của hắn dung hợp với Diệp Lăng, cũng đã dung hợp với ký ức nơi đây, đối với một số thứ ở trên trái đất cũng nhận biết cực nhanh.

“Tiền tổn thất tinh thần thì ta biết, bất quá phí bị thương tàn phế phí là cái quý gì? Người có chỗ nào tàn phế? Phế cái đầu người à?”

Hàn Thanh Tâm vẻ mặt đầy tức giận, bất mãn nói:

“Người là dự định vợ vết tài sản ta sao?”

“Tuyệt đối không có.”

Diệp Lăng khoát tay áo, nói:

“Chẳng qua nàng đụng trúng ta, làm xương cốt toàn thân ta kém chút biến thành bột phấn, nếu giám định chắc chắn là bị thương tàn phế rồi, không phải, ít nhất cũng tàn phế đến gần chết à? Thậm chí có khả năng tử vong cao.”

“Người.. không phải hiện tại người thật tốt sao?”

Hàn Thanh Tâm nói.

“Ta...”

Diệp Lăng trong lúc nhất thời có chút lắp bắp, mình bây giờ xác thực thật tốt nha.

Trên thực tế, Diệp Lăng dung hợp với ký ức Diệp Lăng cũ, biết mình tình huống của mình hiện tại.

Trên người méo có đồng nào!

Nghèo!!!

Còn chuyện trước kia hắn bị Lưu Phi rời bỏ, Diệp Lăng ngược lại là không có cảm thấy bao nhiêu phẫn nộ, dù sao bỏ rơi không phải là mình.

Vấn đề quan trọng bây giờ là tiền... đâu ra???

Có thể lái được chiếc Ferrari, cô gái này chắc không phải là người bình thường..

Mẫu chốt là, mỹ nữ này đụng vào mình, hơn nữa đụng cho thịt nát xương tan, mà không chịu bồi thường, còn bảo vợ vết tài sản!

Thiên lý đâu?

“Được rồi, tóm lại người là đòi tiền đúng không?”

Đúng lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên đi tới một nam tử trẻ tuổi, thoạt nhìn cùng Hàn Thanh Tâm tuổi tác không chênh lệch bao nhiêu, hẳn chính cái tên trong đoàn đua xe lúc trước, khi Hàn Thanh Tâm đụng phải Diệp Lăng sau đó, còn khuyên Hàn Thanh Tâm bỏ chạy, đổ thừa cho Diệp Lăng là bị sét đánh chết.

Hắn tên là Trần Hoành, nổi tiếng là một tên con ông cháu cha ở thành phố Đông Hải, cha hắn là Lão Đồng của tập đoàn Đông Cường, giá trị chỉ ít cũng có tầm mười tỉ.

Trần Hoành lúc trước có gọi điện cho Hàn Thanh Tâm, Hàn Thanh Tâm luống cuống bởi vì mình đụng trúng Diệp Lăng nên liền nói cho Trần Hoành mình lúc này ở bệnh viện.

Trần Hoành vốn là rất thích Hàn Thanh Tâm, tự nhiên ngay lập tức sẽ chạy tới.

Chỉ bất quá, hắn mới vừa đến phòng bệnh, liền nghe được Diệp Lăng ở chỗ này ‘Vợ vết tài sản’ của Hàn Thanh Tâm, hắn không có bởi vì Diệp Lăng không có việc gì mà thờ phào nhẹ nhõm, mà đồng thời trong lòng lại là toát ra một tia giận dữ.

“Nói đi, người muốn bao nhiêu?”

Trần Hoành mắt liếc lấy Diệp Lăng một cái nói:

Nha! Thật vất vả mới bắt được một cái cơ hội như vậy, sao có thể bỏ qua công phu từ từ ngoạn? Nhưng Diệp Lăng vẫn bình tĩnh nói:

“Ta đòi tiền nàng, mắc mớ gì tới người?”

Diệp Lăng ánh mắt liếc nhìn Trần Hoành.

Người là cái rắm gì? tại Địa Cầu bất quá chỉ là một tên phú nhị đại...

Diệp Lăng xem thường nhất là những người như thế này, đòi trước, hẳn trước kia cũng không ít lần cho những loại người nếm qua mùi vị đau khổ, đòi này đi tới Trái Đất, càng không thể bỏ qua.

“Mục đích của người chính là tiền, ta nói đúng không?”

Trần Hoàng kinh bị nhìn Diệp Lăng, chăm chọc nói:

“Nếu mục đích là tiền, vậy người còn quản ai trả làm gì? Miễn người có tiền là được rồi.”

“Đừng nói như vậy.”

Hàn Thanh Tâm bắt mắt nhìn Trần Hoàng một cái.

Hàn Thanh Tâm cũng là một con ông cháu cha a, nhưng được gia đình giáo dục tương đối tốt, nếu không, cũng sẽ không đem Diệp Lăng đưa tới bệnh viện.

Nếu như không phải là bởi vì đêm nay tâm tình nàng không tốt, cũng sẽ không đi đưa xe, càng không phát sinh sự việc như bây giờ.

“Ta nói có sai sao? Thanh Tâm, đối loại người như thế này, cần gì cho hán mặt mũi.”

Trần Hoàng hướng Hàn Thanh Tâm nói một câu, vừa nhìn về phía Diệp Lăng, cao cao tại thượng nói:

“Mau nói đi? Đến cùng người muốn bao nhiêu tiền? Bất quá chúng ta nói trước, tiền có thể cho người, nhưng người sau đó tốt nhất không nên nói chuyện này ra ngoài.”

“Dĩ nhiên, chúng ta cũng không sợ loại người như người, chỉ tổ thêm phiền phức mà thôi.”

“Người cái con mẹ nó, nào bị chó táp à?”

Diệp Lăng ngồi ở trên giường bệnh, con mắt trừng Trần Hoàng, mắng:

“Lão tử không phải là bị người đụng phải, lại không phải được người đưa tới bệnh viện, mọi con mẹ nó chuyện cùng người không có một chút quan hệ đều, nếu vậy người tới đây sủa cái gì, người cần loạn cái gì? Tới đây diễn tuồng a?”

“Người.. người chửi ai đó?!”

Trần Hoàng lập tức phẫn nộ, hán đường đường là thiếu công tử của tập đoàn Đông Cường, từ nhỏ đến lớn, có người nào không lễ phép một mực cung kính nói chuyện với hán? Càng chưa nói đến dám mắng hán.

“Lão tử liền chửi người, người có thể làm gì ta, cần ta à?”

Diệp Lăng giờ giờ cái tay lên nói:

“Người có bản lĩnh thì đánh ta đi! Lão tử bây giờ là bệnh nhân đó, người đánh ta xem! Ta chính là bị thương tàn phế, nên tiền bồi thường cũng hơi bị nhiều a!”

Trần Hoàng tức giận đến cả người run lên, chẳng qua Diệp Lăng nói hán cũng biết được, Diệp Lăng bây giờ chính là bệnh nhân, nếu như mình đánh hán, chẳng may hán có chuyện gì thì phiền phức.

“Hừ, chẳng qua ta thấy người là bệnh nhân, với lại ta cũng sẽ không tính toán với tên nghèo kiệt xác như người”

Trần Hoàng hít một hơi thật sâu, cười mĩa mai, đem lửa giận đè xuống, lại nói:

“Thanh Tâm là bạn gái của ta, ta có nghĩa vụ thay nàng bồi thường cho người, nói giá đi, đến cùng người muốn bao nhiêu tiền?”

“Trần Hoàng, người nói bậy gì đấy?”

Hàn Thanh Tâm đôi mi thanh tú không khỏi nhú lại.

Trần Hoàng đối với Hàn Thanh Tâm như thế nào, nàng thật sự cũng biết, bất quá Thanh Tâm căn bản là không có thích hán.

“Thanh Tâm, chúng ta sớm muộn gì cũng ở chung với nhau, ta là Thiếu Công Tử của tập đoàn Đông Cường, nàng lại là người thừa kế duy nhất của tập đoàn Hàn thị, nếu như chúng ta cùng một chỗ, thì còn gì bằng!”

Trần Hoàng cười hướng Hàn Thanh Tâm nói.

Hàn Thanh Tâm trong lòng cực kì chán ghét, tâm lý thầm nghĩ nếu như tập đoàn Đông Cường thực sự đưa cho hán, chỉ sợ là mấy năm sau sẽ phá sản a.

Chẳng qua Trần Hoàng hiện tại dù sao coi như là đối tác làm ăn với công ty của ba nàng, Hàn Thanh Tâm trong lòng tuy là chán ghét, nhưng cũng không có biểu lộ ra ngoài.

“Này, người đến cùng muốn tiền hay không? Không nói, chúng ta đi a, về sau lại có chuyện gì, cũng đừng tới tìm chúng ta.”

Trần Hoàng hướng Diệp Lăng nói.

“Ta nói mỹ nữ này, chỉ cần 10 vạn là được...”

Diệp Lăng trên dưới quan sát Trần Hoàng một hồi, cười nói:

“Ồ mà nếu như công tử ca có tiền như vậy, thì liền 1000 vạn đi.”

“Cái gì?!”

Trần Hoàng nghe Diệp Lăng lập tức muốn điên:

“Mẹ mày, định hớ tao à?”

Trần Hoàng thật sự là tức giận muốn chết, cần tiền cũng không cần phải 1000 vạn chứ?

Hon nữa, vì sao Hàn Thanh Tâm là 10 vạn, còn mình thì 1000 vạn?

Chẳng lẽ là cái tên này đã cùng Hàn Thanh Tâm thông đồng chơi mình?

Tiền là việc nhỏ, nhưng Hàn Thanh Tâm, Trần Hoàng tuyệt đối không dám khinh thường!

.....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Ngực cũng không nhỏ

“Người cái tên quý nghèo này, đời này chưa thấy qua tiền à?”

Trần Hoàng tay chỉ lấy Diệp Lăng mắng:

“Ta nói cho người biết, đừng nói là người bị thương, coi như đem người đập chết, cũng nhiều lắm là bồi thường bốn năm trăm ngàn, mà người mở miệng là 1000 vạn, mày đáng giá sao?”

“Người tốt nhất nói chuyện đừng có chia tay vào người của ta.”

Diệp Lăng nhìn qua Trần Hoàng, trong tròng mắt bỗng nhiên hiện lên một tia sát khí.

Tuy hiện tại toàn bộ tu vi của Diệp Lăng đã không còn, nhưng kinh nghiệm đời trước vẫn còn đó.

Diệp Lăng bắt đầu từ một tên tiểu đạo sĩ Trúc Cơ Kỳ, tu luyện tới Cửu Kiếp Tiên Đế, có thể nói là tu luyện không biết qua bao nhiêu tuế nguyệt, sát khí tích góp qua vô số năm đã thâm nhập đến vào linh hồn rồi, chỉ cần Diệp Lăng ý nghĩ một cái, ngay lập tức sẽ có thể bày ra.

Trần Hoàng bị Diệp Lăng nhìn bằng ánh mắt này, thì vô cùng hoảng sợ, vội vàng thu tay về, lui lại mấy bước, trên trán mồ hôi chảy ra như tắm.

Đó chỉ là một ánh mắt a, làm sao lại đáng sợ như vậy, giống như là đang đối mặt với một con dã thú vậy, hơn nữa không phải là một con, mà là nghìn vạn con!

Trong nháy mắt đó, Trần Hoàng có cảm giác như rơi vào trong địa ngục.

“Một phế vật.”

Diệp Lăng cười lạnh nói.

Đây cũng chỉ là một tia sát khí, nếu như hắn bày ra toàn bộ thì cái tên này chỉ sợ là bị hù chết.

Nghe nói như thế, Trần Hoàng sắc mặt không khỏi đỏ lên, tâm lý có chút xấu hổ.

Ta nhện!

Nếu như sau này chỉ cần móc ra mấy trăm ngàn, là có thể tìm người đem hắn đánh thành tàn tật! Hắn liền bình tĩnh trở lại, trong lòng cười lạnh.

“Người không phải là không có tiền chứ? Nếu như người thật sự thích vị mỹ nữ này, chẳng lẽ ngay cả 1000 vạn kia người cũng không nỡ. Dĩ nhiên, nếu như người không có thích nàng, thì ta chịu, coi như là ta chưa nói gì.”

Diệp Lăng giang tay ra, nhìn như rất bất đắc dĩ.

“Ta đương nhiên thích Thanh Tâm, thế nhưng...”

“Thế nhưng cái gì?”

Trần Hoàng lời còn chưa nói hết, Diệp Lăng liền chặn họng nói:

“Thế nhưng người không có tiền? Cũng là người trước đó đều ở đây khoác lác? Không có tiền mà còn giả bộ? Còn cái gì mà Thiếu Công Tử tập đoàn rác rưởi gì đó..., hừ ta khinh.”

“Là tập đoàn Đông Cường, tập đoàn Đông Cường!”

Trần Hoàng trong mắt như muốn phun ra lửa, nếu không phải là Hàn Thanh Tâm ở đây, hắn thực sự muốn hung hăng đánh tên này một trận a.

“Cái tập đoàn gì đó, thì kệ con mẹ người, cùng ta không có quan hệ gì, có tiền thì đưa nhanh lên, không có tiền thì mau cút!”

Diệp Lăng phát phát tay, có vẻ hơi không kiên nhẫn.

“Người thật coi ta là tên gốc sao? Bán Công Tử làm sao không có tiền, nhưng tuyệt sẽ không cho loại người cặn bã như người!”

Trần Hoàng cười lạnh nói.

Diệp Lăng trừng con mắt, đang muốn nói cái gì đó, thì Hàn Thanh Tâm đi tới trước mặt, bình tĩnh nói:

“Người muốn 10 vạn đúng không? Tốt, ta cho người 10 vạn, người đem số thẻ ngân hàng cho ta, ta liền chuyển khoản qua cho người.”

Vừa nói, Hàn Thanh Tâm lấy ra điện thoại di động.

Diệp Lăng lộ ra dáng vẻ bất đắc dĩ, nói:

“Ai... Xem ra vẫn là không có tiền, còn bày đặc giả trang a! À Chẳng thể ngân hàng của ta đã mất rồi, tạm thời nài chuyển khoản không được, liền đưa tiền mặt đi.”

Câu nói đầu tiên rõ ràng là nói cho Trần Hoành nghe.

Trần Hoành là nhân vật nào? Được xưng là "công tử mười tỉ ". Trong nhà há lại không có tiền.

Hon nữa Trần Hoành là dùng tiền tiêu xài như nước, lãng phí vô số kể.

Bây giờ lại bị cái tên nhà quê nằm trên giường bệnh này nói mình nghèo? Nói mình không có tiền? Lẽ nào cho là mình giống hần?

Trần Hoành ghét nhất là người khác nói mình không có tiền, ngay lập tức hần điên lên, hướng Diệp Lăng quát:

“Mày biết cái gì gọi là có tiền không? Lão tử đây có thể lấy tiền đè chết ngươi! Hon tám trăm ngàn một chiếc đồng hồ ngươi thấy qua chưa? Hon 5 vạn một bộ đồ ngươi thấy qua chưa? Hon 6 vạn một đôi giày ngươi thấy qua chưa? Càng chưa nói cái con xe limited của ta.”

“Ngươi nhìn lại ngươi đi, từ đầu đến chân, không quá 100 tệ, còn nói ta nghèo, con mẹ nó tại sao cái Thiên Lôi kia không đánh chết ngươi đi!”

“Ngươi có tiền, vậy đưa ta 1000 vạn đi a!”

Diệp Lăng khiêu khích nói.

“Được, ngươi đem số thẻ ngân hàng nói cho ta biết, ta ngay lập tức chuyển khoản khoản cho ngươi! Ta nhất định phải để cho ngươi xem một chút, ta đây là người có tiền, không phải là người ngươi có thể so!”

Trần Hoành tức đến đỏ bừng cả mặt.

Hàn Thanh Tâm không khỏi liếc Trần Hoành một cái, thầm nghĩ cái tên này cũng thật là khờ đến ngu người, Diệp Lăng chỉ nói mấy câu mà thôi, hần liền thật sự muốn móc ra 1000 vạn đưa cho, thật là ngu không thể tưởng tượng được.

Chẳng qua, nói như thế nào thì Trần Hoành cũng là vì mình, Hàn Thanh Tâm tự nhiên không thể để cho hần xuất tiền ra được.

“Đừng nói nữa, ta sẽ đưa cho ngươi 10 vạn, ngươi nói cho ta biết địa chỉ, ta sẽ tìm người đưa cho ngươi.”

Hàn Thanh Tâm nói.

Diệp Lăng thầm nghĩ trong lòng nữ nhân, thật sự không thể qua mặt được à, hừ hừ vài tiếng, nói cho Hàn Thanh Tâm địa chỉ của mình.

Trần Hoành còn cho là Hàn Thanh Tâm khinh thường mình, muốn nói cái gì đó, nhưng lại bị Hàn Thanh Tâm lôi ra khỏi bệnh viện.

...

Buổi trưa, Trần Nghiên trên người mặc trang phục bác sĩ, đi tới phòng bệnh của Diệp Lăng.

“Xin chào, xin hỏi bệnh nhân ở đây đâu rồi?”

Trần Nghiên hướng Diệp Lăng hỏi.

“Nha! Tại hạ chính là bệnh nhân nơi đây.”

Diệp Lăng cười nói.

“Ngươi?”

Trần Nghiên đôi mắt sáng đèn pha quan sát Diệp Lăng một hồi, cười nói:

“Đừng nói giỡn chứ, bệnh nhân ở đây đâu có đẹp trai như vậy chứ.”

Diệp Lăng lập tức bất đắc dĩ, không phải mình chỉ rửa mặt một chút thôi sao, kiểu tóc thoáng chỉnh sửa lại một hồi, chẳng lẽ đến mức không nhận chứ?

Dù sao y phục vẫn là chưa có thay a!

Nhìn thấy vẻ mặt bất đắc dĩ của Diệp Lăng, ánh mắt Trần Nghiên nhiu lại, phản ứng kịp, chợt phát hiện, bộ đồ cuat Diệp Lăng đang mặc trên người, hoàn toàn giống nhau như đúc.

“Thật... Thật là ngươi?”

Trần Nghiên cái miệng nhỏ há to, quả thực không thể tin được.

Trước mặt cái tên này, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, tướng mạo thanh tú, cộng thêm người cao một mét tám, hoàn toàn chính xác là rất đẹp trai, hoàn toàn có thể cùng các minh tinh trên TV kia so sánh.

Trước đó Diệp Lăng bị sét đánh, trên khuôn mặt hoàn toàn mơ hồ, kiểu tóc thì rối bời, Trần Nghiên trong khoảng thời gian ngắn, thật đúng là không có nhận ra.

“Thật không nghĩ tới, ngươi lại đẹp trai như vậy a!”

Trần Nghiên con mắt nháy vài cái, không ngừng đánh giá Diệp Lăng.

Diệp Lăng cười hắc hắc, bỗng nhiên tiến lên một bước, hơi khom người, khuôn mặt hầu như là kẻ sát khuôn mặt trắng nõn mỹ lệ của Trần Nghiên.

“Người... Người làm cái gì?”

Trần Nghiên khuôn mặt đỏ lên, vội vàng lui lại.

“Người không phải là muốn xem à? Ta lại gần một chút để cho người nhìn kỹ một chút a!”

Diệp Lăng nói.

“Vô si.”

Trần Nghiên lăm bắm một câu.

“Hừ, ta có hảo tâm như vậy, mà giờ lại trở thành lòng lang dạ thú.”

Diệp Lăng đảo cặp mắt trắng dã, lại nói:

“Chẳng qua dung mạo của người cũng rất xinh đẹp a.”

“Đi sang một bên đi!”

Trần Nghiên kiều hừ một tiếng, nhưng trên khuôn mặt rõ ràng rất đắc ý.

Nàng đối tượng mạo của mình, vẫn là rất có lòng tin.

Chẳng qua Diệp Lăng câu nói tiếp theo, lập tức làm cho nàng phát gốc.

“Ngực cũng không nhỏ a.”

...

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Người hiểu lầm

“Người... Người... Tên biến thái!”

Trần Nghiên khuôn mặt đỏ bừng, khi thấy ánh mắt Diệp Lăng không ngừng nhìn trên ngực nàng, lại còn dám tùy tiện buông lời, làm cho nàng cực kì xấu hổ, đồng thời, lại hơi cảm giác có chút đắc ý.

Con gái đương nhiên ai cũng muốn được người khác được khen, Trần Nghiên chẳng những đáng đáp xinh đẹp, mà bộ ngực cũng rất to tròn.

Rất nhiều nam nhân khi nhìn thấy Trần Nghiên, hầu như đầu tiên đều là xem ngực của nàng, dù sao nơi đó quá rõ ràng, chỉ ít cũng là 34D!

“Người không được nhìn nữa á..., chán ghét!”

Trần Nghiên hai tay trắng nõn che trước ngực, khuôn mặt xinh đẹp, lộ ra lúm má đồng tiền, mặc cỡ đó bùng nói.

Nàng thầm nghĩ cái tên này nhìn bề ngoài đi rất tuấn tú, không nghĩ tới cũng là một đại sắc lang.

Bất quá đối với sắc lang, nữ nhân cũng có một chút ưa thích, chỉ là không có biểu hiện ra bên ngoài.

“Nàng tên là gì?”

Diệp Lăng cười hỏi.

Trần Nghiên không tính là mê trai, bất quá đối với nam nhân đẹp trai nam vẫn rất có hảo cảm.

“Người hỏi cái này để làm gì? Không phải là có mưu đồ muốn gây rối? Hừ, Bỏ cô nương đây, là một thiếu nữ rất là đáng hoàng nha.”

Trần Nghiên cong miệng lên nũng nịu nhẹ nói.

Trên đầu Diệp Lăng nhất thời hiện ra tia hắc tuyến:

“Ta không có mưu đồ xấu xa a, chỉ là thấy dung mạo của nàng xinh đẹp, muốn làm quen thôi.”

Tuy là hấn tỏ ra vô cùng chân thành, nhưng mà chẳng qua ánh mắt của Diệp Lăng lại bán đứng hắn, bởi vì ánh mắt hắn vẫn luôn nhìn chăm chăm hai đại bạch thỏ của Trần Nghiên.

Cũng không thể trách Diệp Lăng, dù sao bây giờ cũng là mùa hè nóng bức, mặc dù mặc bộ đồ bác sĩ, nhưng bởi vì quá nóng nên Trần Nghiên mở ra một nút áo phía trên, hơn nữa bộ ngực quá cỡ không khỏi lộ ra một mảng lớn tuyết trắng.

Diệp Lăng thậm chí chỉ cần nhìn kỹ một chút có thể nhìn thấy cái khe rãnh sâu hút bên trong...

“Người còn nhìn!”

Trần Nghiên tính tình bình thường rất tốt, nhưng không có nghĩa là nàng dễ giải, khi thấy Diệp Lăng vẫn nhìn bộ ngực của mình, nàng giận dữ nhủ hừ một tiếng nói:

“Các ngươi một đám nam nhân quả nhiên đều là giống nhau, nhìn thấy nữ nhân liền mắt lom lom, ta thấy cái Thiên Lôi kia vẫn đánh ngươi quá nhẹ!”

“Nha!, ác như vậy sao?”

Diệp Lăng khước miệng co quắp một cái, nói:

“Lời nói của nàng có chút không ổn a, ta thật sự phải giải thích cho nàng một lát mới được, sở dĩ mắt ta lom lom không phải là bởi vì nàng, mà là bởi vì... nàng là nữ nhân xinh đẹp!”

“Nịnh hót!”

Trần Nghiên xì một tiếng nở nụ cười khế máng, liếc mắt một cái, lại nói:

“Nhanh lên nằm xuống, để ta kiểm tra thân thể của ngươi một lát.”

“Ồ.”

Diệp Lăng gật đầu.

“Nằm trên giường, đem áo cởi ra.”

Trần Nghiên nói.

Diệp Lăng thành thành thật thật đem áo cởi ra, hần hiện tại đã không còn chân khí, cũng chỉ là một người bình thường thôi, dù sao tốt nhất cũng nên kiểm tra một thân thể của mình một chút, vạn nhất nơi nào xuất hiện bệnh tình, ảnh hưởng đến tu luyện của mình sao này.

“Còn cái quần.”

Trần Nghiên lại nói.

“Quần cũng cởi?”

Diệp Lăng nghi ngờ nói.

Khuôn mặt Trần Nghiên đỏ lên, loại tình huống này nếu như bác sĩ bình thường làm, thì đều đã thành thói quen tự nhiên.

Nhưng bởi vì nàng vừa mới tới, nên vẫn còn thực tập, cái này là lần đầu tiên từng trải.

Cái má Trần Nghiên phồng lên, cố gắng trấn định nói:

“Dĩ nhiên, ngươi không cởi quần, ta... Ta làm sao kiểm tra ngươi... Ngươi phía dưới...”

Nói đến đây, khuôn mặt xinh đẹp đã đỏ của Trần Nghiên lại càng đỏ hơn, giống như là trái cà chua vậy, cực kì mê người.

Diệp Lăng tính cách cũng khá cởi mở, cộng thêm lại có một đại mỹ nhân như Trần Nghiên, nhìn thì nhìn, mình cũng đâu có lỗi gì.

Nghĩ vậy Diệp Lăng thành thật, sạch sẽ gọn gàng đem quần đều cởi đi.

Sau khi cởi quần xong, Diệp Lăng táo bạo lại muốn cởi cái quần lót luôn.

“À!”

Trần Nghiên nhìn thấy vậy, lập tức thét lên một tiếng chói tai, lui lại một bước, hai tay bụng đôi mắt sáng, hung hăng nói:

“Đại sắc lang! Ngươi... Ngươi làm cái gì?”

“Nàng không phải muốn kiểm tra cái phía dưới của ta sao?”

Diệp Lăng vừa nói vừa cởi ra.

“Không biết xấu hổ! Ngươi nhanh lên mặc lên, mặc lên đi!”

Trần Nghiên thẹn thùng giậm chân một cái, quay đầu lại không dám xem.

“Ta nói kiểm tra ngươi phía dưới, là chỉ hai chân của ngươi, không phải là... không phải là nơi đó của ngươi...”

Trần Nghiên quả thực là muốn khóc, vừa rồi thật sự trong chớp mắt kia, nàng thấy được dưới quần của Diệp Lăng có một chút mảnh màu đen...

Trong lòng nàng cực kì xấu hổ, cảm giác ủy khuất vô cùng, từ nhỏ đến lớn, còn cho tới bây giờ không có một nam nhân nào dám đùa giỡn với nàng như thế.

Cái này thật là oan uổng cho Diệp Lăng a, Diệp Lăng là trọng sinh tới được, mặc dù là dung hợp với ký ức của Diệp Lăng cũ, nhưng còn nhiều sự việc chưa rõ a.

“Ta còn tưởng nàng nói kiểm tra toàn thân chứ”.

Diệp Lăng nói.

“Hừ, ngươi chính là một tên đại sắc lang! Đồ vô sỉ! Không biết xấu hổ! Xấu xa!”

Trần Nghiên tức giận máng lên, hai ngọn núi run không ngừng, nếu đây không phải bởi vì là công việc của nàng, nàng nhất định sẽ hung hăng đánh cái tên này một cái tát.

Diệp Lăng đảo cặp mắt trắng dã, nói:

“Ta nói mỹ nữ này, ai bảo nàng không nói trước? Hơn nữa, là nàng nhìn ta, lại không phải là ta nhìn nàng, nàng tức giận cái gì, không phải quá lời cho nàng sao?”

“Ngươi... ngươi...hèn hạ vô sỉ, hạ lưu!”

Trần Nghiên nói.

Diệp Lăng cảm thấy bất đắc dĩ, nữ nhân này thật sự là không nói đạo lý a, đời trước là như thế này, đời này vẫn là như vậy.

Trần Nghiên vẫn là rất chuyên nghiệp, kiểm tra rất tỉ mỉ, chẳng qua khiến người ta kinh ngạc chính là, nàng dĩ nhiên là cận thị.

Thời điểm kiểm tra cho Diệp Lăng, Trần Nghiên cơ hồ là ghé sát vào trên người của Diệp Lăng

Một cỗ mùi thơm từ thân thể mê người truyền vào trong lỗ mũi Diệp Lăng, tiểu đệ của Diệp Lăng lập tức nổi lên phản ứng.

Trần Nghiên dĩ nhiên là thấy, cố gắng nỗ lực không nhìn tới tiểu đệ của Diệp Lăng, chẳng qua khi nàng kiểm tra, thấy phần dưới của Diệp Lăng có một khối u nhô lên.

Cũng đúng lúc này, cửa phòng bệnh mở ra, La U đi đến.

Đầu tiên khi nhìn vào La U liền thấy, cảnh tượng khiến người ta trào máu một màn!

Bởi vì Trần Nghiên là mắt cận thị, cho nên đầu hầu như đều hạ thấp người xuống để kiểm tra, lúc này vừa mới kiểm tra phần đùi của Diệp Lăng, mà phần đùi của Diệp Lăng có một vết thương ứ đọng thành khối u, Trần Nghiên lấy tay ấn vào vết thương để kiểm tra, vừa ấn vào thì Diệp Lăng phát ra một tiếng tương tự như rên rĩ vậy

Với tư thế này, từ cửa nhìn vào thật giống như Trần Nghiên đang dùng cái miệng nhỏ nhắn của nàng đang làm cái... hắc hắc (tự hiểu), làm cái sự tình xấu hổ cho Diệp Lăng.

“A!”

La U lúc đó liền chấn kinh rồi, phát sinh một tiếng thét chói tai.

“Các ngươi... Các ngươi đang làm gì?”

La U chỉ chỉ Diệp Lăng hỏi.

Nghe được thanh âm của nàng, Trần Nghiên lập tức ngẩng đầu lên, mà đứng cái vị trí của La U, đứng dịp nhìn thấy cái tiểu đệ của Diệp Lăng đang phản ứng mãnh liệt.

Diệp Lăng hiện tại chỉ mặc một cái quần lót, có thể dễ dàng nhìn thấy cái "Nhất Trụ Kinh Thiên" a.

“Các ngươi... Các ngươi không biết xấu hổ!”

La U khuôn mặt đỏ thẫm nói.

Nàng là đến cùng để kiểm tra cho Diệp Lăng, không nghĩ tới Diệp Lăng cùng Trần Nghiên, dĩ nhiên ban ngày lại dám làm cái chuyện xấu hổ này, ngay cả cửa phòng bệnh cũng không đóng lại!

Trần Nghiên lúc này mới kịp phản ứng lại, hai gò má lúm đồng tiền lập tức đỏ bừng, giải thích:

“La bác sĩ, ngươi, ngươi hiểu lầm. Chúng ta, chúng ta...”

Trần Nghiên giống như là trong lòng có quỷ, khẩn trương lắp la lắp bắp nói, trong khoảng thời gian ngắn, căn bản là giải thích không rõ ràng.

....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Nàng không phải thích ta sao?

“Hiểu làm?”

La U ho khan một tiếng, mặt lạnh nói:

“Đây là chính mắt ta thấy được, còn hiểu làm cái gì?”

“Nhưng là, nhưng là...”

Trong lòng Trần Nghiên vô cùng bối rối, nhưng không có thể giải thích rõ ràng được, thân thể yếu đuối không ngừng run lên, trước ngực đôi song phong kia nhảy lên không ngớt.

“Đề ta giải thích đi.”

Diệp Lăng hướng La U nói:

“Ngươi thật sự là hiểu lầm, vừa rồi là nàng kiểm tra thân thể cho ta thôi.”

“Kiểm tra thân thể sao? kiểm tra như vậy sao?”

La U thật sự không tin, nếu thật là kiểm tra thân thể, người ngay cả nơi đó đều cũng muốn kiểm tra?

“Nàng là...”

Diệp Lăng ở trong đầu tìm tòi trí nhớ, nói:

“Há, nàng là mất cận thị.”

“Hừ, không cần giải thích.”

La U hướng Trần Nghiên nói:

“Ta thật không nghĩ tới, người lại ở trong bệnh viện làm chuyện xấu hổ như thế, hần là cái tên vô sỉ hạ lưu, người cũng làm cho hần cái chuyện này?”

La U đối với Diệp Lăng ấn tượng thực sự không hề tốt đẹp gì, buổi sáng thời điểm mình kiểm tra thương thể của hần, hần lại nhìn chăm chăm vào ngực của nàng, không nghĩ tới lúc này mới nửa trưa gần ngủ, Trần Nghiên đã bị hần câu dẫn được.

“La bác sĩ, người thực sự hiểu lầm, chúng ta... Chúng ta không có... Không có...”

Khuôn mặt Trần Nghiên đỏ bừng tới mang tai, quả thực đều sắp khóc rồi.

“Không cần giải thích, các người làm cái gì, ta cũng không can thiệp được, nhưng nơi này là bệnh viện, loại chuyện đó, hãy về nhà rồi hãy làm!”

La U mặt lạnh hướng Diệp Lăng nói:

“Người đi theo ta, làm kiểm tra tổng quát một lúc, nếu không có chuyện người có thể xuất viện.”

“Được rồi.”

Diệp Lăng bất đắc dĩ nhìn Trần Nghiên một cái, La U không chịu nghe giải thích, hần cũng chịu.

Chẳng qua ngẫm lại vừa rồi Trần Nghiên cùng mình hành động thật sự rất ám muội nha!

Diệp Lăng theo La U làm kiểm tra thân thể một lúc, kiểm tra bằng series, kết quả là khỏe mạnh vô cùng, thậm chí là khỏe hơn người bình thường a, La U thật tình hoài nghi Diệp Lăng có phải là con người hay không nữa.

Ngày hôm qua rõ ràng là bị xe tông đến bán sống bán chết, lại thêm Thiên Lôi bỏ cho một phát, mà ngày hôm nay lại không có việc gì?

Sau một lúc thì Diệp Lăng cũng làm giấy xuất viện, viện phí thì được Hàn Thanh Tâm nộp rồi, hần xuất viện lại trùng hợp được Trần Nghiên đưa ra.

“Mỹ nữ, nàng...”

“Câm miệng!”

Diệp Lăng đang muốn nói gì đó, thì Trần Nghiên tức giận nói:

“Đều tại ngươi! Mọi chuyện toàn bộ xong rồi, ta mới vừa tới đây để thực tập a, nếu lỡ La bác sĩ bởi vì chuyện này mà ghét ta, vậy thì chuyển công tác này cũng không cần làm nữa.”

“Không thể chứ? Chút chuyện nhỏ như vậy, nàng làm sao vẫn luôn để ở trong lòng?”

Diệp Lăng nói:

“Hừ, người cảm thấy chuyện nhỏ sao? Nhưng trong lòng La bác sĩ, rõ ràng nghĩ là chúng ta... Chúng ta đang làm cái loại chuyện không biết xấu hổ, đây là ảnh hưởng vô cùng đến hình ảnh của bệnh viện!”

Nói đến đây, sắc mặt Trần Nghiên có chút đỏ lên, chỉ là đáng về nàng thẹn thùng của nàng, thực sự là vô cùng mê người.

“Nếu như nàng ta vì nguyên nhân này mà đuổi việc nàng, thì nàng cứ đến tìm ta, ta sẽ tìm nàng ta giải thích rõ ràng.”

Diệp Lăng nói:

“Tìm ngươi?”

Trần Nghiên trên dưới quan sát Diệp Lăng một cái, bụm môi nói:

“Ngươi thứ sắc lang này, La bác sĩ sẽ không tin?”

Thực sự Diệp Lăng không hiểu nổi, La U cũng nói mình sắc lang, Trần Nghiên cũng nói mình sắc lang, mình rốt cuộc chỗ nào sắc lang? Không phải chỉ xem có một chút đối đại bạch thỏ vài lần thôi sao...

“Người đi nhanh lên đi, nếu như La bác sĩ nhìn thấy chúng ta một chỗ, lại càng hiểu lầm thêm.”

Nói xong, Trần Nghiên xoay người định rồi đi.

Diệp Lăng thấy vậy nhanh lẹ đoạt lấy giấy bút trong tay của Trần Nghiên, viết một số điện thoại, cười nói:

“Đây là điện thoại của ta, nàng giữ lại, về sau có thể sẽ dùng tới.”

Lời nói này của Diệp Lăng thật sự là không có nói xạo, lấy kinh nghiệm cũng như ký ức Cửu Kiếp Tiên Đế kiếp trước, ở Địa Cầu cũng sẽ trở thành nhân vật không tầm thường a,

chuyện mà người khác không làm được, nhưng hắn có thể làm được a.

Tuy là Diệp Lăng không có nói xạo, nhưng không có nghĩa là Trần Nghiên sẽ tin hắn.

“Về sau chúng ta tốt nhất là không nên qua lại làm gì, người đưa ta số điện thoại của người cho ta cũng vô dụng.”

Trần Nghiên nói.

“Vậy cũng chưa chắc, nàng cứ giữ lại đi, về sau có cái gì không thể làm được, có thể gọi điện thoại cho ta.”

Diệp Lăng bỗng nhiên biểu tình nghiêm túc, trịnh trọng nhìn Trần Nghiên, nói:

“Nhất định phải giữ lại điện thoại của ta, chắc chắn sẽ có chuyện dùng đến.”

Nói xong, Diệp Lăng xoay người rời khỏi viện.

Trần Nghiên nhìn xem bóng lưng Diệp Lăng rời đi, đột nhiên cảm giác được, cái này tên sắc lang này trên người có chút thần bí.

Nhớ tới cái tốc độ khôi phục biến thái của Diệp Lăng, Trần Nghiên suy nghĩ một hồi, vẫn là đem số điện thoại của Diệp Lăng cất vào.

.....

Lại nói tới Diệp Lăng, sau khi rời khỏi bệnh viện, hắn liền trở về căn phòng trọ của mình.

Căn phòng trọ này cũng rất đơn giản, có hơi cũ kĩ chút, hơn nữa gian phòng chỉ có 20 thước vuông.

Thế nhưng, ở thành phố Đông Hải này, ở cái địa phương này, thì một tấc đất là một tấc vàng, cho nên mặc dù là loại phòng này, nhưng mỗi tháng tiền thuê cũng không rẻ à, 1500 tệ một tháng.

Cái tên Diệp Lăng cũ ở chỗ này cũng nỗ lực mấy năm, kết quả là, vẫn chẳng làm nên trò trống gì.

Diệp Lăng kiếp trước quen sống ở những cung điện xa hoa, rộng lớn, còn bây giờ mà nói, ở cái phòng này, quả thực bức bối muốn chết, đây cũng là cái nguyên nhân mà Lưu Phi chia tay hắn.

Hiện tại Diệp Lăng rất là cần tiền.

Vì sao?

Vì Diệp Lăng kiếp trước không đơn giản chỉ là Cửu Kiếp Tiên Đế, mà còn là một Luyện Đan sư cao cấp a,, chỉ cần có tiền hắn có thể mua một ít dược thảo cấp thấp để luyện chế đan dược a.

Đương nhiên, với hắn mà nói "Dược thảo " cấp thấp này. Thả trên Địa Cầu, cũng không phải người bình thường nào cũng có thể mua được.

“Cốc cốc cốc.”

Diệp Lăng đang nằm trên giường, trong lòng suy nghĩ chừng nào Hàn Thanh Tâm mới đem tiền đưa tới, thì bên ngoài tiếng đập cửa bỗng nhiên vang lên.

“Ai vậy?”

Diệp Lăng hỏi.

“Diệp ca, là ta.”

Âm thanh Lâm Vũ Tinh ở bên ngoài vang lên, hiển nhiên là thấy Diệp Lăng thực sự không sao thì vô cùng kích động.

“Lâm Vũ Tinh? Ah, cái này...cũng là đại mỹ nữ a!”

Trong đầu Diệp Lăng nhớ lại hình dáng của Lâm Vũ Tinh, không khỏi trầm nghĩ trong lòng:

“Thật con mẹ một tên óc heo, nữ nhân như thế này mà không muốn, lại vác cái mặt mo đi giữ lại Lưu Phi chó má kia.”

Trong lòng suy nghĩ, Diệp Lăng mở cửa phòng ra.

“Diệp ca, người... Người không sao chứ?”

Lâm Vũ Tinh vừa nhìn thấy Diệp Lăng, liền quan tâm trên dưới dò xét, khi nhìn rõ Diệp Lăng không có việc gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nàng thật là sợ Diệp Lăng bởi vì chuyện của Lưu Phi mà nghĩ quẩn, làm chuyện dại dột gì.

“Đương nhiên không có việc gì.”

Diệp Lăng vươn tay ra, nhẹ nhàng vuốt ve một hồi khuôn mặt của Lâm Vũ Tinh, thật sự mềm mại a, lập tức cái thẳng tiểu đệ của Diệp Lăng lần nữa nổi phản ứng.

Dung mạo Lâm Vũ Tinh rất xinh đẹp, khí chất thanh thuần, sở hữu vóc dáng mê người, đường cong hoàn mỹ.

Nàng chính là hoa khôi thời đại học a, không biết nhiều nam nhân truy cầu nàng, nhưng nàng đều không để ý, nàng cũng không biết vì sao, liền hết lần này tới lần khác lại thích Diệp Lăng.

Dù có biết Diệp Lăng cùng Lưu Phi ở cùng một chỗ, vẫn như cũ không hề từ bỏ.

“Diệp ca, người...”

Khuôn mặt lúm má đồng tiền của Lâm Vũ Tình lập tức đỏ lên, nàng không thể tin được, mình thích Diệp Lăng trong khoảng thời gian dài như vậy, hãcho tới bây giờ đối với mình chưa từng làm qua động tác thân mật như vậy.

“Tiểu nha đầu, nàng không phải là thích ta sao? Ngày hôm nay, ta sẽ đáp ứng cho nàng.”

Diệp Lăng trước đó đã bị Trần Nghiênn mê hoặc, trong lòng lửa chiến hừng hực, lúc này Lâm Vũ Tình như thế lại đến, thật sự là hươu trước mặt cọp a, không nhìn được nữa, sau khi nói xong, hãn một tay ôm lấy Lâm Vũ Tình, sau đó nhẹ đặt nàng lên giường, miệng trực tiếp hôn lên đôi môi kiều diễm ướt át của Lâm Vũ Tình.

...

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Hậu Thiên Sơ Kỳ

Hành động của Diệp Lăng làm Lâm Vũ Tình vô cùng sợ hãi, nàng căn bản không có tâm lý chuẩn bị, cơ thể đại ra, từ nhỏ cho tới bây giờ nàng chưa từng bị nam nhân hôn.

Hơn nữa nhìn Diệp Lăng tựa như một con sói, chắc chắn không phải chỉ là hôn môi đơn giản như vậy.

Trong chớp mắt, trong lòng Lâm Vũ Tình vô cùng rối loạn, bối rối, Diệp Lăng lúc này như một con sói bỏ đói lâu ngày, khiến trong lòng nàng bỗng dâng lên một loại cảm giác sợ hãi.

Trước kia Diệp ca đâu có như thế!

“Diệp ca, không muốn...”

Mắt thấy Diệp Lăng lại hôn lên môi nàng một cái, Lâm Vũ Tình theo bản năng quay đầu né tránh.

Cái lắc đầu né tránh làm môi Diệp Lăng trực tiếp hôn lên khuôn mặt trắng nõn của nàng.

Cảm nhận được hơi thở gấp gáp của Diệp, Lâm Vũ Tình toàn thân từ trên xuống dưới đều tràn đầy cảm giác tê dại, khiến cho nàng vô lực.

Tuyệt đối không thể như vậy!

Môi Diệp Lăng lại tìm đến môi Lâm Vũ Tình hôn ngẫu nhiên, bàn tay từng bước mò lên hai song phong của nàng.

Không thể không nói, Lâm Vũ Tình tuy là không có to bằng Trần Nghiênn, nhưng cũng rất vừa tay, vô cùng hoàn mỹ, cực kỳ co dãn, cũng bởi vì nàng xuyên mặc lấy một cái áo lót bó sát, ép hai ngọn song phong của nàng vào, làm cho đôi bạch thỏ vô cùng săn chắc.

“Không được!”

Đúng lúc này, Lâm Vũ Tình bắt được đôi tay của Diệp Lăng, đôi mắt đẹp rung rung nhìn lấy Diệp Lăng, khản trương nói:

“Diệp ca, không nên như vậy...”

Câu nói của Lâm Vũ Tình Giống như một chậu nước lạnh tạt vào mặt Diệp Lăng, nhìn thấy đôi mắt của Lâm Vũ Tình đã ngấn nước mắt, bỗng nhiên hãn ngay ngấn cả người.

“Con mẹ nó, mà làm cái gì vậy!”

Diệp Lăng trong lòng thầm mắnnh mình một tiếng, trong lòng lửa chiến hừng hực lập tức dập tắt.

Diệp Lăng chợt nhớ tới, trước mặt cô gái này, thích không phải là mình, mà là cái tên đã bị mình thay thế, nếu như mình mạnh mẽ làm chuyện này với nàng như thế, đó là lợi dụng lúc người tadang gặp khó khăn nha!

“Xin lỗi.”

Diệp Lăng cười khổ nói.

“Không có... Không có gì...”

Lâm Vũ Tình ngồi dậy, chỉnh sửa lại quần áo một chút, cũng đã ngưngkhóc.

Hai người cứ như vậy mà ngồi đó, không ai nói gì, bầu không khí có chút xấu hổ.

Một lát sau, Lâm Vũ Tình mở miệng trước nói:

“Diệp ca, ta... Ta chưa có chuẩn bị, ngươi không nên tức giận.”

Lâm Vũ Tình thấy Diệp Lăng không nói lời nào, nghĩ là tức giận mình.

Diệp Lăng cảm giác thấy Lâm Vũ Tình tính tình cực kì đơn giản, đơn thuần, hãn bỗng nhiên thích cô bé này!

“Là ta quá mạnh đồngg, nàng yên tâm, về sau sẽ không làm như vậy nữa đâu.”

Diệp Lăng nói.

“A”

Lâm Vũ Tinh A lên tiếng một tiếng, len lén ngược mặt lên nhìn Diệp Lăng.

Không biết vì sao, Lâm Vũ Tinh phát hiện, Diệp Lăng dường như không có giống bình thường, nhưng chỗ nào thì nàng cũng không biết.

“Nữ nhân Lưu Phi thật là ngu ngốc, về sau nhất định sẽ hối hận, Diệp ca nhất định phải chăm sóc chính mình cho tốt, đừng vì loại người này mà tức giận, không đáng đâu.”

Lâm Vũ Tinh nói.

Cái này cô gái nhỏ, thật sự biết quan tâm người khác a!

“Cái thằng ngu này, đến cùng là tu ở đâu mà có phúc như thế chứ!”

Diệp Lăng nhìn nhìn Lâm Vũ Tinh trầm nghĩ trong lòng.

Hoàn toàn chính xác a, Lâm Vũ Tinh không biết là được bao nhiêu người theo đuổi, nào là đại gia giàu có, anh tài tuấn tú nhiều vô số kể, có thể nói là đứng xếp hàng dài mấy cây số, nhưng không biết vì sao mà Lâm Vũ Tinh hết lần này tới lần khác lại thích Diệp Lăng.

“Yên tâm đi, nữ nhân kia từ nay về sau, đã không còn liên quan đến ta.”

Diệp Lăng cười nói.

“Ừ!”

Lâm Vũ Tinh vui vẻ gật đầu, không chỉ vì Diệp Lăng mà cảm thấy vui vẻ, mà mình rốt cục cũng có cơ hội.

Hai người nói đùa một hồi, cũng bởi vì Lâm Vũ Tinh buổi chiều còn có việc nên về trước.

Khi Lâm Vũ Tinh đi rồi, Diệp Lăng khoanh chân ngồi ở trên giường, trong đầu xuất hiện công pháp ‘Cửu U Đế Công’.

Cửu U Đế Công là Diệp Lăng từ khi bước vào Tu Chân Giới đã bắt đầu tu luyện, công pháp này là Diệp Lăng từ động phủ thượng cổ lấy được cũng chính là bởi vì Cửu U Đế Công, Diệp Lăng mới có thể bước vào Tu Chân Giới.

Công pháp Cửu U Đế Công, được chia làm bảy tầng, mỗi một tầng được chia làm chín trọng.

Kiếp trước, Diệp Lăng tu luyện đến Tứ Tầng Cửu Trọng, thì đã tu đến Cửu Kiếp Tiên Đế, đứng ở đỉnh phong của Tiên Giới.

Chỉ cần lúc đó hắn có thể vượt qua Phương Hoàng Chí Tôn Kiếp, Diệp Lăng có thể là đột phá cực hạn Cửu Kiếp Tiên Đế, vô địch trong cảnh giới, hơn nữa công pháp Cửu U Đế Công cũng có thể đột phá, tu luyện tới Ngũ Tầng Thất Trọng.

Đáng tiếc là, lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn, dẫn tới Diệp Lăng bỏ mình.

“Lão thiên cũng không tuyệt đường ta, lại cho ta có một cơ hội như vậy, tuy là trên Địa Cầu linh khí rất thưa thớt, nhưng ta có kinh nghiệm kiếp trước, vẫn có khả năng lại trở đỉnh phong!”

Diệp Lăng trầm nghĩ.

Hắn nhắm hai mắt lại, Cửu U Đế Công bắt đầu vận chuyển.

Thân thể Diệp Lăng hiện tại bất quá chỉ là phàm nhân mà thôi, tương đương với lần đầu tiên tu luyện, thời điểm từ đầu vận chuyển công pháp vô cùng chật vật.

Một đêm trôi qua, Cửu U Đế Công vận chuyển liên lưu loát hơn nhiều.

Mà thời điểm Diệp Lăng vận chuyển công pháp, cũng không ngừng có hút lấy Thiên Địa linh khí từ bên ngoài phòng vào.

Thêm một tiếng trôi qua, Diệp Lăng bỗng nhiên mở con mắt, bộ đồ trên người "xẹt" một tiếng hóa thành từng mảnh nhỏ, bay khắp căn phòng.

“Hậu Thiên Sơ Kỳ.”

Diệp Lăng cảm thụ được chân khí trong cơ thể, thất vọng nói

“Linh khí vẫn là quá ít ỏi, ngay cả Trúc Cơ Kỳ cũng không có đạt được.”

“Chẳng qua Hậu Thiên Sơ Kỳ cũng coi như rất khá, dù có trên lưng cộng thêm 1000kg cũng không có áp lực gì.”

Ở Tu Chân, còn có thêm hai cái cảnh giới, đó chính là Hậu Thiên và Tiên Thiên.

Mà Tu Chân Giả, là tu luyện là chân nguyên.

Hậu Thiên cùng Tiên Thiên được chia làm 4 giai đoạn, là sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ và đỉnh phong.

Hậu Thiên Sơ Kỳ người, dưới tình huống bình thường khi thi triển chân khí có thể qua tay không nâng được hơn 1000kg, Hậu Thiên trung kỳ, có thể giơ lên 2000kg, Hậu Thiên hậu kỳ, có thể giơ lên 3000kg, Hậu Thiên Đỉnh Phong, có thể giơ lên 5.000kg.

Còn như Trúc Cơ Kỳ...

Cho dù là Trúc Cơ sơ kỳ, chân nguyên vừa xuất ra, liền có thể dễ như trở bàn tay giơ lên 100.000kg, thực sự là chênh lệch quá lớn.

“Đối với thể chất của người trên Địa Cầu mà nói... Hậu Thiên Sơ Kỳ, coi như là quái vật rồi a!”

Diệp Lăng ánh mắt lấp lóe, nếu như mình trên trên Địa Cầu này tung hoành, thì ai có thể ngăn cản!

“Cốc cốc cốc!”

Đúng lúc này, cửa phòng Diệp Lăng lần nữa bị gõ, hơn nữa rất mạnh, tựa hồ dùng lực rất lớn.

“Người nào?”

Diệp Lăng hỏi.

“Ta.”

Một âm thanh vang lên ngoài cửa có chút bối rối, Vừa nghe qua thì Diệp Lăng đã biết là ai, đây là Hàn Thanh Tâm.

“Là người sao? Nhanh... Nhanh lên mở cửa, có người ở đuổi theo ta...”

Hàn Thanh Tâm thanh âm gần như khẩn cầu.

Diệp Lăng không nói hai lời, trực tiếp từ trên giường nhảy xuống, mở cửa phòng ra.

Hàn Thanh Tâm lúc này đang dựa ở trên cửa phòng, vẻ mặt kinh hoàng, Diệp Lăng nhất mở cửa phòng, Hàn Thanh Tâm lập tức mất đi trọng tâm, ngã nhào vào trong lòng Diệp Lăng.

“A!”

Tiếng thét chói tai vang lên, Hàn Thanh Tâm trừng to con mắt nhìn Diệp Lăng, khuôn mặt kinh hoàng lên.

Bởi vì hiện tại Diệp Lăng..

Trên người không có mặt đồ...!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Một cước đá chết người

Vừa rồi bởi vì tu luyện, nên bộ đồ trên người của Diệp Lăng đã bị xé thành từng mảnh nhỏ, bây giờ trên người là trần như nhộng vậy.

Thời khắc này Diệp Lăng đang trần truồng lỏa thể, tiểu đệ ở giữa hai chân cứ như vậy mà ở bên ngoài hóng mát...

Hàn Thanh Tâm khi nhìn thấy Diệp Lăng trần truồng, thì là theo bản năng liền nhìn xuống phía dưới (bản năng nha!!), thì nhìn thấy cái.....

Nhưng mà cũng thật to nha!! Ý nghĩ vừa thoáng qua thì khuôn mặt cô đỏ bừng...

“Người... Người tên sắc lang này, làm sao ban ngày ban mặt lại không mặc... Không mặc quần!”

Hàn Thanh Tâm che mặt lại cái miệng nhỏ nhắn không ngừng hô lên.

Vậy thì sao, không mặc quần áo thì có sao, dù sao thì trời quá nóng nực, xem như mặc như vậy cho mát, thì liên quan gì cô???

Diệp Lăng ngạc nhiên trầm nghĩ, nghĩ thì cũng chỉ nghĩ vậy thôi, hẳn có thể giải thích thế nào? Nói ta vừa rồi tu luyện, đem bộ xé tan?

Sợ rằng bất kể là nói tu luyện hay là bộ đồ bị chấn nát, thì Hàn Thanh Tâm chắc chắn sẽ không tin.

Thấy Diệp Lăng không nói lời nào, Hàn Thanh Tâm bỗng nhiên nghĩ tới cái tên háo sắc Dương Đình, từng nói với mình, nói là khi mà nam nhân nếu như không có nữ nhân, thì sẽ tự mình làm cái việc kia để thỏa mãn cái...

Nghĩ tới đây, khuôn mặt Hàn Thanh Tâm đã đỏ gò lại càng đỏ hơn, nàng đáng đáp ban đầu đã vô cùng xinh đẹp rồi, bây giờ khuôn mặt lúm đồng tiền đỏ lên như trái táo lại càng mê người hơn, lập tức làm cho Diệp Lăng nổi lên phản ứng.

Hàn Thanh Tâm lúc này vẫn còn ở trong lòng của Diệp Lăng, Diệp Lăng vừa mới nổi lên phản ứng thì trực tiếp liền chia thẳng vào giữa hai chân Hàn Thanh Tâm.

“A!”

Hàn Thanh Tâm lại thét lên một tiếng chói tai, trong chớp mắt, toàn thân nàng giống như là bị điện giật, dâng lên một cảm giác tê dại vô lực.

“Người... Người biến thái! Không biết xấu hổ!!”

Hàn Thanh Tâm vội vàng đẩy ra Diệp Lăng, lui về phía sau mấy bước.

Chẳng qua căn phòng của Diệp Lăng thực sự quá nhỏ, nàng bởi vì khẩn trương thái quá, lui về phía sau quá nhanh, trực tiếp đụng vào tường giống như cái bóng cao su hướng Diệp Lăng bắn ngược lại.

Diệp Lăng ngay lập tức nhân cơ hội muốn đem Hàn Thanh Tâm đỡ lấy, nhưng Hàn Thanh Tâm liền thét to lên:

“Đại sắc lang, người đừng đụng ta!”

Nghe nói như thế, Diệp Lăng lập tức phản ứng, không nói hai lời, lập tức vọt qua một bên.

“Thành thực!”

Một âm thanh va chạm vào sàn nhà vang lên, Hàn Thanh Tâm lập tức té sấp mặt..

“Ngươi... Ngươi làm sao không đỡ lấy ta?”

Hàn Thanh Tâm hai tay đau gần chết, đứng dậy, hướng Diệp Lăng thờ phỉ phò nói.

Diệp Lăng chân mày nhíu nhíu mấy cái nói:

“Đại tiểu thư, là nàng nói rõ ràng là đừng đụng nàng, bây giờ nói vậy là sao?”

“Nhưng là ——”

Hàn Thanh Tâm á khẩu không phản bác được.

Nàng phòng má không nói gì, khi khoe vô tình lần nữa lại liếc qua, không tự kìm hãm được liếc về phía tiểu đệ của Diệp Lăng.

“Ngươi nhanh đem quần mặc vào!”

Hàn Thanh Tâm vội vàng bưng bát hai mắt, vành tai nóng lên, trái tim đập lên liên hồi.

Chẳng qua ở trong lòng nàng lần nữa âm thầm suy nghĩ:

“To quá...”

Diệp Lăng trước đó vốn là định mặc quần áo vào rồi, hấn tự nhiên không có loại ham mê biến thái này, chỉ là bất ngờ Hàn Thanh Tâm ở bên ngoài hô có người đuổi theo nàng, trong tình thế cấp bách Diệp Lăng liền trực tiếp mở cửa phòng ra... nên mới có sự tình như vậy à.

Lúc này nghe được lời nói của Hàn Thanh Tâm, Diệp Lăng ngay lập tức sẽ muốn đi mặc quần áo.

Chẳng qua cũng đúng lúc này, bên ngoài bỗng nhiên vang lên hàng loạt âm thanh bước chân, ngay sau đó, hơn mười người trực tiếp vọt vào phòng của Diệp Lăng.

Những người này đều ai nấy cũng đều mặc âu phục màu đen, cắt tóc ngắn, có mấy người trên mắt còn đeo kính mát.

Diệp Lăng nhìn qua tình huống trước mắt,,, cái này xem ra là không kịp mặc quần áo rồi.

“Nha! Ta đồng ý có các ngươi vào sao?”

Diệp Lăng nhíu mày bất mãn nói.

Những tên mặc âu phục kia căn bản chưa có chú ý tới Diệp Lăng, lúc này vừa nghe tiếng Diệp Lăng vang lên thì đồng loạt nhìn lại.

Khi thấy Diệp Lăng không mặc quần áo, lập tức có một người vốc dáng khô ngô lập tức chắn trước mặt Hàn Thanh Tâm, đồng thời hỏi:

“Tiểu thư, ngươi không sao chứ?”

“Không có... Không có việc gì.”

Hàn Thanh Tâm ấp úng nói, nàng biết, những người này nhất định là hiểu lầm.

Cái này cũng không có gì kỳ quái, một người dáng dấp xinh đẹp như vậy, cùng một tên trên người không mặc gì cả, ở cùng một chỗ, ai mà không hiểu lầm chứ?

“Ngươi là ai? Làm sao cùng tiểu thư chúng ta ở cùng một chỗ?”

Một tên đại hán khô ngô hỏi.

Diệp Lăng nghe vậy liền nở nụ cười:

“Các ngươi xông vào nhà của ta, còn hỏi ta là ai? Nào bị cửa ập sao?”

“Đừng nói nhảm, dám ở trước mặt tiểu thư làm càn, ta thấy ngươi là không muốn sống rồi!”

Cái tên đại hán khô ngô kia cau mày nói.

“Ồ thế à, vậy ta không muốn sống đó, ngươi làm gì được ta?”

Diệp Lăng vừa mới đột phá Hậu Thiên Sơ Kỳ, còn muốn tìm thử người thử xem thực lực của mình bây giờ thế nào.

“18, đem hán giải quyết nhanh đi, cho hán biết đùa giỡn với tiểu thư sẽ có hậu quả như thế nào.”

Một tên to cao phía sau lắc đầu nói.

Cái tên gọi là ‘18’ gật đầu, đi tới trước mặt Diệp Lăng dẫm ra một quyền hướng vào ngực trái của Diệp Lăng.

18 tốc độ xuất thủ rất nhanh, cho thấy hấn trải qua huấn luyện rất lâu, quyền ra như gió, nếu như là người bình thường, thậm chí ngay cả quyền ảnh đều sẽ thấy không rõ.

Diệp Lăng là người như thế nào?

Dù cho chi là Hậu Thiên Sơ Kỳ, nhưng đối với Diệp Lăng mà nói, tốc độ công kích của 18 quá là chậm đi.

“Ba!”

Cứ tưởng một quyền của 18 sẽ đánh trúng Diệp Lăng, nhưng ngay thời điểm đó, Diệp Lăng giờ tay lên tát một cái liền đem nắm đấm của 18 đánh tan.

18 sững sờ, đang muốn công kích lần nữa, thì đã thấy một cước xuất hiện ở trước mắt của mình.

Một cước này của Diệp Lăng tốc độ quá nhanh, nhanh đến 18 đều không kịp phản ứng.

“Thình thịch!”

Một cước của Diệp Lăng trực tiếp đem 18 đá bay ra ngoài.

Một cước này của Diệp Lăng chỉ dùng có một phần mười lực lượng, nếu không, đã sớm đem 18 đá xuống gặp ông nội rồi.

Dù sao đối với pháp luật trên địa cầu, trong ký ức của Diệp Lăng cũng biết một chút.

Diệp Lăng cũng biết, trên Địa Cầu có một thứ gọi là "Khoa học kỹ thuật ". Dù cho mình bây giờ có sở hữu lực lượng Hậu Thiên Sơ Kỳ, nhưng đối với những thứ như, súng laser, súng tự động các kiểu, mà nói vẫn là kém nhiều lắm.

18 bị đá bay ra ngoài nằm ở trên mặt đất, khóe miệng ứa ra máu một mảng, trong lỗ mũi máu cũng không ngừng chảy ra, làm cho hắn vô cùng hoảng sợ.

Bọn họ những người này, là vệ sĩ theo bảo vệ Hàn Thanh Tâm, là người của tập đoàn Hàn thị, chẳng qua Hàn Thanh Tâm rất ghét những người này, cảm giác mình bị đám người này đi theo, thật chất là giám sát nặng, làm cho nàng cảm thấy không được tự do.

Cho nên, Hàn Thanh Tâm liền tìm cách muốn chạy trốn khỏi bọn họ.

Sau đó... thì tình huống tiếp theo xảy ra như vậy...

Hàn Đồng Thăng tự mình dùng nhiều tiền để mời tới những vệ sĩ này, nhất định là có chút tài năng, bọn họ đối với thực lực của mình cũng rất tự tin, đều là bộ đội đặc chủng, nếu là đánh người bình thường, thì một người đánh mười người là không có vấn đề gì.

Bọn họ bắt quá bọn không nghĩ tới, Diệp Lăng dễ dàng một tát một cước, liền giải quyết xong 18.

Hơn nữa nhìn 18 như vậy, thể thảm như vậy, sức lực để kêu cha gọi mẹ cũng không có.

...

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Cô không dựa vào hắn, ta dựa vào!

Cái miệng nhỏ nhắn của Hàn Thanh Tâm há to, ngây ngẩn cả người.

Cha nàng trong miệng luôn mồm bảo đám vệ sĩ này rất lợi hại, còn bây giờ trong dáng vẻ của 18 sao lại thể thảm như vậy?

Sao có thể như vậy được?

Không thể a, xem cái thân hình của Diệp Lăng, Hàn Thanh Tâm nghĩ nếu như chỉ cần gió thổi qua một cái thì hắn cũng sẽ bay đi.

Mà giờ thì sao?

Nghĩ tới đây, Hàn Thanh Tâm không khỏi nhìn về phía Diệp Lăng, chẳng qua khi nhìn đến qua Diệp Lăng, nàng không tự chủ nhìn thẳng tiểu đệ vô cùng to lớn của hắn không khỏi nghi hoặc, nhưng ngay lập tức khuôn mặt lại đỏ thắm lên, liền vội vàng đem ánh mắt dời đi.

“Bà nội nó, mày là muốn chết!”

Đại hán khỏi ngô giật dử rống lên, hướng hai tên đằng sau nói:

“5, 6, bắt hắn lại cho ta, đánh cho tàn phế!”

Bọn họ dù sao cũng đều là xuất thân từ bộ đội đặc chủng, cũng sẽ không bởi vì chút chuyện nhỏ này mà bị hù được.

Hai tên được tên được gọi 5, 6 nghe được lời nói của đại hán khỏi ngô, lập tức gật đầu, hướng Diệp Lăng công kích tới.

Thật sự hai tên 5, 6 này, tấn công cũng có chút biến thái đi, 5 thì công kích phía sau lỗ nhĩ của Diệp Lăng, 6 thì công kích thẳng tiểu đệ.

Hai người phối hợp có thể nói là vô con mẹ nó cùng ăn ý, rõ ràng là công kích hướng vào những yếu huyệt, thế nhưng mà tính toán của bọn chúng quá sai.....

“Bang bang!”

Trong chớp mắt Diệp Lăng nhắc chân trái lên, động tác của Diệp Lăng vô cùng nhanh nên số 6 không có thấy rõ, ngay sau đó trên khuôn mặt cả hai tên liền xuất hiện một cái dấu chân thật to, đồng thời máu mũi trào ra, hai tiếng kêu lên thảm thiết vang lên, rầm một tiếng té bay ra ngoài.

“Mụ nó!”

Số 18 vốn là là nằm trên mặt đất không rõ sống chết, bất ngờ bị hai người đè lên một cái, đau kêu cha gọi mẹ.

Trong nháy mắt Thấy Diệp Lăng liền giải quyết xong ba người, tên đại hán khôi ngô lập tức liền ý thức mình đã gặp phải cường địch rồi, quát nói:

“Cùng tiến lên!”

Đáng tiếc là căn phòng của Diệp Lăng thật sự là quá nhỏ, hơn mười người làm sao cùng tiến lên, dù chính là muốn cùng tiến lên, cũng lên không được a!

Trước mặt nhất thời có ba người đi tới trước mặt Diệp Lăng, trong đó lại có thêm một tên biến thái nữa, vừa ra chiêu liền sử dụng Hào Tử Thâu Đào hướng tiểu đệ Diệp Lăng bắt tới.

Diệp Lăng trong lòng chửi móa nó, hán ghét nhất người như thế, đánh chỗ nào không được, tại sao con mẹ này lại đánh tiểu đệ của tao? Nó làm gì có tội? vụng trộm con mẹ mày à? Ha là chị gái em gái....?

“Người muốn đánh tiểu đệ ta sao?”

Miệng Diệp Lăng nở một nụ cười lạnh, tay trái vội vung ra chụp bàn tay của hắn, kéo một cái về phía sau, cái này tên này không kịp phản ứng, liền đụng đầu vào trên tường.

“Rầm rầm đùng!”

Ngay sau đó, hai tên khác cũng được ném mùi vị hai bàn chân của được Diệp Lăng, trúng cước bay ra ngoài, bởi lực lượng quá lớn, ngay cả những tên chen nhau ở phía sau cũng bị đụng bay ra ngoài.

Hàn Thanh Tâm quả thực không thể tin được, cũng đã biết được, không phải những vệ sĩ mà cha nàng tìm đến quá yếu, mà là Diệp Lăng quá mạnh a!

Cái kia đại hán khôi ngô còn muốn công kích Diệp Lăng, nhưng thấy trước mặt một màn như vậy một màn, trùng to con mắt, nhanh chân chạy.

Con mẹ ta mà lính đặc chủng a, nhưng thằng kia so với lính đặc chủng càng ngu bực hơn, vậy thì phải chạy a!

Nếu không chạy, chắc chắn sẽ nằm ở đây... ngủ

“Người chạy cái gì?”

Diệp Lăng giống như là như một con gió xuất hiện trước mặt đại hán khôi ngô, đại hán khôi ngô thấy thế bỗng sững sờ, lập tức phát ra một tiếng thét chói tai.

“Ma!!”

Diệp Lăng tốc độ đích xác thực là quá nhanh, đại hán khôi ngô vốn rõ ràng là đứng ở phía sau, cách Diệp Lăng chừng sáu, bảy mét, nhưng liền trong nháy mắt đi tới trước mặt của hắn, hắn làm sao không sợ?

“Thình thịch!”

Bất ngờ Diệp Lăng tung một cước đá vào ngực của hắn, đại hán khôi ngô nhìn bề ngoài gần 80kg, cứ như vậy mà bay ngược ra xa năm, sáu mét.

“Hay, thật là phế vật, vậy mà đòi học theo người ta làm vệ sĩ?”

Diệp Lăng khinh thường vỗ vỗ nói, đi tới tủ quần áo, lấy ra quần lót cùng một đồ mặc vào.

Hàn Thanh Tâm hoàn toàn bị chấn động rồi, nàng thật sự không nghĩ tới, trong hiện thực còn có cao thủ loại này, cái này chẳng phải đều là ở trên TV mới xuất hiện sao?

“Người... Người làm sao lại lợi hại như vậy?”

Hàn Thanh Tâm không kiềm hãm được hỏi.

“Lợi hại?”

Diệp Lăng cười lắc đầu, nói:

“Bản Soái ca từ xưa đến nay đều rất lợi hại, chỉ cần một rắm cũng có thể thổi bay những tên phế vật này!”

“Khoác lác.”

Hàn Thanh Tâm mắt tròn trắng lên, bĩu môi nói.

“Không tin đúng không?”

Diệp Lăng hỏi.

“Không tin, thì người làm sao?”

“Không tin thì thôi!”

Hàn Thanh Tâm“...”

“Các người nhanh biến đi, nếu không... Ta oánh bỏ mẹ bây giờ!”

Diệp Lăng thấy những tên này vẫn còn nằm trên đất kêu la hừ hừ, nhướn mày, mở miệng quát nói.

Nghe được hắn nói, đám người đại hán khôi ngô giống như xác chết vùng dậy đứng lên nhìn nhau, lại như gió biến mất trước mặt Diệp Lăng cùng Hàn Thanh Tâm...

“Nhìn thấy chứ? Đây mới gọi là làm xác chết vùng dậy.”

Diệp Lăng nói.

Hàn Thanh Tâm không nói.

“Nói đi, tìm ta làm có chuyện gì?”

Diệp Lăng hỏi một câu, lại lộ ra chột, nói:

“Há, được rồi, ngươi là đến là để đưa tiền cho ta đúng vậy?”

“Ừm.”

Đúng thật là Hàn Thanh Tâm vội tới để đưa tiền cho Diệp Lăng, nàng vốn là định là tìm người để đưa cho Diệp Lăng, chẳng qua vì muốn thoát khỏi những tên vệ sĩ rắc rối này, nên nàng đích thân tự mình đi đến.

“Đây là tiền của của ngươi này.”

Hàn Thanh Tâm lấy ra trong ví một xấp tiền, bên trong ước chừng hơn 10 xấp.

Diệp Lăng liếc nhìn một cái, lập tức mặt mày rạng rỡ.

“Này, nếu như ngươi lợi hại như vậy, tại sao không lo tìm việc mà làm chứ? Vì sao lại ở cái nơi như thế này? Hơn nữa ngay cả tiền thuê phòng đều đóng không nổi?”

Hàn Thanh Tâm hiểu kỳ mà hỏi.

“Ta thích, vì ta lười lắm.”

Diệp Lăng nói.

Hắn chẳng lẽ nói, lão tử là mới vừa trọng sinh tới?

“Ngươi có thể hay không nói chuyện nghiêm túc.”

Hàn Thanh Tâm thờ phỉ phò nói:

“Hử, nhìn bộ mặt của ngươi liền biết nói láo.”

“Ây nha, hình như theo ta biết được, cô là tiểu thư con nhà quyền quý nha, rất hoành hành bá đạo a, hơi sức đâu rảnh rỗi lo cho ta như thế chứ?”

Diệp Lăng trêu đùa nói.

“Hử, ta không phải là loại người như vậy.”

Hàn Thanh Tâm khẽ rên một tiếng, lại nói:

“Còn nữa, đừng gọi ta là tiểu thư này nọ.”

“Dốc láo, ta nhớ không lầm, tập đoàn Hàn thị, ở thành phố Đông Hải, xếp hạng topmười trong Đại Tập Đoàn, trên toàn quốc đều rất nổi danh. Cha cô là Hàn Đông Thăng, giá trị phải hơn cả chục tỷ, cô còn nói không phải tiểu thư phú nhị đại sao?”

Diệp Lăng không hiểu nói.

“Ta thật sự không thích ba chữ phú nhị đại này, cho nên, ta nhất định sẽ tự mình đi làm, ta muốn làm cho bọn họ biết được, ta Hàn Thanh Tâm, không cần phải dựa vào người khác!”

Hàn Thanh Tâm thần sắc nghiêm túc, nhìn Diệp Lăng nói.

“Được!”

Diệp Lăng vỗ đùi cái bốp, dọa Hàn Thanh Tâm giật cả mình.

“Nếu cô thật sự là người như vậy, bắt quá ta thích!”

Diệp Lăng giơ ngón tay cái lên.

Hàn Thanh Tâm hé miệng cười, lộ ra đắc ý, chẳng qua khi nghe Diệp Lăng nói câu kế tiếp, lập tức làm cho nàng há hốc mồm không nói được gì.

“Nếu vậy cô đem số điện thoại của cha cô cho ta, cô nếu như đã không dựa vào hắn, thì ta liền dựa vào!”

Hàn Thanh Tâm “...”

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Buôn con mẹ người bán!!!

“Cút đi!”

Hàn Thanh Tâm tròn trắng mắt, nói:

“Tiền ta cũng đã cho ngươi 10 vạn, ngươi nên cẩn thận một chút, ta đi đây.”

“Đừng a, nói chuyện một lúc đi nào!”

Diệp Lăng nói.

“Ta cũng không có rảnh cùng với loại người biến thái như ngươi nói chuyện phiếm.”

Hàn Thanh Tâm nói.

“Thúi lắm, nếu không phải tại vì ta bảo hộ cho cô, ta sẽ không mở cửa cho cô vào đâu? Cô cho là ta muốn để cho cô xem ta khóa thân à!”

Diệp Lăng xem thường lắc đầu nói.

Hàn Thanh Tâm cũng cảm thấy hắn nói đúng, chẳng qua vừa nghĩ tới quái vật to lớn kia của Diệp Lăng, liền lập tức cảm thấy Diệp Lăng cực kì đáng ghét. (ghét chỗ nào nhi)

“Ngươi không có chuyện gì nói sao? Không có thì ta đi đây.”

Hàn Thanh Tâm nói rồi quay người rời đi.

Diệp Lăng cũng không có ngăn cản, dưa xanh hái không ngọt, cái mỹ nữ sau này sớm muộn hắn cũng sẽ hái mà ăn.

Chẳng qua Hàn Thanh Tâm đi một lúc sau, đột nhiên đi trở lại.

“Làm sao? Lại cho ta tiền à?”

Diệp Lăng nói.

“Nằm mơ!”

Hàn Thanh Tâm tròn mắt đảo một vòng, nói:

“Như vậy đi, ta muốn ngươi làm vệ sĩ cho ta, mỗi tháng lương 1000 khối, ngươi cũng không cần lúc nào cũng đi bên cạnh để bảo vệ ta, chỉ cần khi ta có chuyện, sẽ gọi cho ngươi, ngươi thấy sao?”

“1000 khối? Cô tưởng ta là ăn xin à?”

Diệp Lăng tròn đôi mắt mở miệng khinh thường nói.

“Ngươi... ngươi... có biết mỗi tháng tiền lương của ta cũng chỉ có 2700 khối, ta còn phải tự mình mua cơm ăn, còn mua quần áo, còn mua đồ trang điểm, còn làm đẹp móng, còn phải đồ xăng cho ô tô, còn phải...”

Hàn Thanh Tâm quệt cái miệng nhỏ nhắn, điềm đạm đáng yêu nói.

“Được rồi được rồi được rồi...”

Diệp Lăng khoát tay áo, nói:

“1000 khối thực sự là quá ít, nếu như ta mỗi ngày đi ra ngoài tìm vài tên phú nhị đại, chơi một chút, có thể sẽ có 10 vạn nha.”

“Thì ra ngươi cố tình là già bị đụng a, hừ, đem tiền trả lại cho ta!”

Hàn Thanh Tâm nũng nịu nhẹ nói.

Diệp Lăng lập tức cắt ngay 10 vạn khối tiền mặt, cười híp mắt nhìn Hàn Thanh Tâm, nói:

“Muốn trả? Vậy cô cứ tới đây lấy, không nên chỉ dùng miệng nha.”

“Ngươi nói hay lắm!”

Hàn Thanh Tâm khinh bỉ nói.

“Được rồi, cô có thể đi, Bản Soái ca đây còn có còn lại việc, thứ cho không tiễn.”

Diệp Lăng nói.

“Ai nha..., tiền lương của ta thực sự rất ít, có thể thừa lại 1000 khối đã rất tốt rồi à!”

Hàn Thanh Tâm bỗng nhiên đã chạy tới, bắt lấy cánh tay của Diệp Lăng không ngừng lay động.

Một mùi thơm thiếu nữ nhàn nhạt từ cơ thể Hàn Thanh Tâm bay vào trong lỗ mũi của hắn, Diệp Lăng lập tức ngây ngẩn cả người, hắn thật đúng là không nghĩ tới, Hàn Thanh Tâm cũng sẽ làm nũng.

Chẳng qua cái này là giả bộ.

“Cô không phải là có rất nhiều vệ sĩ sao? Tại sao cô còn thuê ta?”

Diệp Lăng nói.

“Hừ, một đám vệ sĩ kia so với người đơn giản là quá kém, quan trọng là người rất đẹp trai nha! Nhìn rất là thuận mắt”

Hàn Thanh Tâm nghiêm trang nói.

Lời này ngược lại là thật nha, vô luận thực lực hay là tướng mạo, Diệp Lăng đều bỏ xa mấy chục km so với đám vệ sĩ gà bở kia.

“1000 khối cũng được, nếu như cô để cho ta hôn một cái”

Diệp Lăng cười híp mắt nói xong, miệng chu ra trực tiếp liến xong tới tới.

“Cút đi!”

Hàn Thanh Tâm thấy vậy lập tức quay người chạy ra cửa, đồng thời ném ra một tấm danh thiếp, nói ra:

“Cứ quyết định như vậy, số điện thoại của người ta có, đây là danh thiếp của ta, người cũng nên nhớ khi nào ta bị khi dễ thì người phải xuất hiện a?”

Nói xong, Hàn Thanh Tâm liền hướng phía xa xa chạy đi.

Diệp Lăng nhặt lên danh thiếp, lắc đầu, than thở:

“Ài, tổ tiên ơi, con thật có lỗi à, đời này lại phải làm vệ sĩ cho người ta a!”

“Chẳng qua làm vệ sĩ cho mỹ nữ, cũng không tệ lắm”

“Có tiền, cũng nên mua một cái điện thoại, tốt nhất là nên tìm rõ mọi thứ trên trên địa cầu a.”

Mặc xong quần áo, Diệp Lăng cầm 5 vạn tiền, đi ra ngoài.

Trước tiên nên mua một cái điện thoại, sau đó đi làm một cái thẻ ngân hàng, cái này về sau nhất định sẽ dùng đến.

Sau đó... Nên đi mua một ít tài liệu luyện đan.

Trong ký ức Diệp Lăng cũ của hắn, đan dược rất là đáng tiền..

Giống như là Diệp Lăng đời trước ở Tu Chân Giới, đan dược cũng rất đắt.

Tại trên Địa Cầu, mà không có tiền, nửa bước khó đi.

Nếu như Diệp Lăng cũ có tiền, cũng sẽ không bị Luru Phi bỏ rơi, cũng sẽ không bị Hàn Thanh Tâm đụng vào, mình cũng sẽ không trọng sinh...

“Ài, nói tới nói lui, vẫn phải là có tiền!”

Diệp Lăng thờ dài trầm nghĩ.

Không có tiền làm sao tán gái?

...

Diệp Lăng đón xe đi tới trung tâm thành phố Đông Hải, đi đến một tiệm thuốc bắc.

“Quý khách ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài cần gì?”

Lập tức liền có người bán hàng tới chào hỏi.

“Đề ta xem cái đã.” Diệp Lăng nói.

“Được, nếu cần gì ngài cứ nói với ta”

Diệp Lăng nói rồi bước vào quầy hàng dạo qua một vòng, thỉnh thoảng lại cầm lấy cái gì một hồi, cầm lấy cái kia người thấy một cái, làm cho nhân viên phục vụ một hồi kinh ngạc, tâm lý âm thầm suy nghĩ, lẽ nào đây là một vị y sĩ, dùng thuốc đông y để nghiên cứu?

Linh dược đời trước, cùng với thuốc đông y ở đây tên gọi hoàn toàn khác nhau, hơn nữa Linh Dược ở đây đều mới mẻ, Diệp Lăng chỉ có thể ngửi để mà phân biệt.

Lấy kinh nghiệm của Diệp Lăng, chỉ cần ngửi một cái liền biết liền biết, không có một loại nào quá mười năm, mà phía trên bảng thì treo bảng là 20 năm trở lên, hoàn toàn là lừa gạt!

“Có có lợi tốt hơn không?”

Diệp Lăng cũng không có vạch trần, gọi phục vụ viên hỏi.

“Ngài cần gì dạng thuốc đông y gì?”

Người bán hàng cười hỏi.

“Các người nơi đây có... Thuốc đông y dạng gì, đều lấy ra ta xem một chút, loại tốt nhất a.”

Diệp Lăng nói.

“Tốt nhất?”

Người bán hàng quan sát Diệp Lăng một cái, tâm lý thầm nghĩ loại tốt nhất, người mua được sao?

Hắn ở chỗ này thời gian cũng rất lâu, có thể tới nơi đây hết thuốc, nếu không phải đại gia giàu có, gia đình quyền quý, thì cũng là lái BMW, nhưng trước mắt cái tên này một thân quần áo via hè, lại còn muốn tốt nhất?

Diệp Lăng nhìn phục vụ viên liếc mắt một cái, cau mày nói:

“Người cảm thấy ta mua không nổi đúng vậy?”

Người bán hàng căn bản không có sợ Diệp Lăng biết suy nghĩ của mình, trên mặt vẫn bình tĩnh nói:

“Quý khách, chỗ chúng ta thuốc đông y tốt nhất có tám loại, đều là trăm năm trở lên, giá tiền 3 vạn lên giá, ngài có muốn...?”

“Hừ, con mẹ nó cho rằng ta mua không nổi...”

Diệp Lăng nhất thời bức mình quát lên.

Chẳng qua Diệp Lăng muốn nhìn một chút, cái trăm năm trở lên ra sao, đến cùng là dạng gì? Nếu như miễn cưỡng đủ mình luyện đan, vay tiền cũng phải mua.

“Lấy ra ta xem một chút đi.”

Diệp Lăng nói.

“Xin lỗi, quý khách, nếu như ngài thật sự muốn mua, chúng ta mới có thể lấy ra, không mua, thì không được...”

Phục vụ viên kia không nhịn được nói.

Diệp Lăng ngay lập tức giận nói:

“Mụ nội nó? Buôn bán mà không lấy ra cho người ta xem, làm sao biết con mẹ nó mà mua?!”

.....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Lại một cái não tàn

Tên phục vụ viên kia hiển nhiên không nghĩ tới Diệp Lăng lại dám trực tiếp mắng mình, liền ngậy ngậy cả người.

Chẳng qua khi phục hồi lại tinh thần, tên phục vụ viên này sắc mặt âm trầm xuống, nói:

“Cái con mẹ mày! Mày chửi ai? Mày có ngon mắng lại lần nữa?”

“Á đủ mày điếc à, qua đây.. qua đây ta chửi lại.”

Khuôn mặt Diệp Lăng lộ ra chút hài hước, vẫy vẫy tay gọi tên phục vụ viên.

Tên phục vụ viên này đứng hơi xa, nghe không có rõ, thấy Diệp Lăng như vậy tưởng là sợ, trong lòng không khỏi cười lạnh, người không biết nơi này là ai bảo kê, dám đến gây sự!

Hắn vừa đi về phía Diệp Lăng, một bên cười lạnh nói:

“Làm sao? Sợ thật sao?”

“Ta sợ, haha sợ con em mày!”

Diệp Lăng vừa dứt lời, một bạt bàn tay liền quát tới, chỉ nghe thấy bốp một tiếng, phục vụ viên kia máu mũi lập tức phun ra, đầu đập xuống đất.

“Mày dám đánh ta?!”

Người bán hàng cảm giác đầu có chút choáng váng, khuôn mặt trái nóng hừng hực bốc lên, xung húp một cục.

“Ta đánh người thì làm sao? Làm gì được nhau?”

Diệp Lăng cảm thấy chưa đã, bước lên phía trước, không nói hai lời, lại là đem tên phục vụ viên đánh thêm mấy cái, làm tên bán hàng kia đánh như cái đầu heo.

Hắn thực sự là không có nghĩ ra, chỉ là một tên quê mùa, không biết từ cái xó xỉnh nào chui ra lại hung hăng can quấy như vậy, hắn không sợ chết à?

“Tiên sư nó, Đem mày!”

Tên bán hàng đứng dậy, chửi tục một tiếng, đánh ra một quyền hướng tới Diệp Lăng.

Nhưng cái tên bán hàng này dù sao cũng chỉ là một người bình thường mà thôi, vô luận là sức mạnh hay tốc độ, ở trong mắt Diệp Lăng đều là trò trẻ con.

“Àm!”

Diệp Lăng buồn chán với tốc độ ra quyền của tên kia " con mẹ nó chậm như rùa " lắc lắc một cái Diệp Lăng tung một cước thẳng tới khuôn mặt của hắn, ầm một tiếng, trên mặt hắn hiện lên một cái dấu dầy to đùng, nhìn giống như là hình xăm vậy.

Bây giờ nhìn lại cái tên phục viên nào có uy phong vừa rồi nữa, mặt mũi thì toàn là máu, miệng cũng có, bây giờ nhìn hắn chẳng khác nào cái đầu heo vừa mới mổ.

Diệp Lăng ghét nhất là loại người như thế này, mắt chó coi thường người khác, kiếp trước thời điểm tu vì hắn còn rất thấp, cũng bị người khác xem thường không khác gì con vật.

Nhưng lúc đó Diệp Lăng không có biện pháp a, chỉ có thể nhịn.

Nhưng bây giờ là ở chỗ này...

Còn nhịn cái lọ cồn, chỉ cần có một chút tu vi thôi, là hắn ở đây có thể xưng bá thiên hạ!

“Nhằng Nhón..nhảy nhurọc nhảm”

Phục vụ viên trên mặt có chút sợ hãi, nhưng mạnh miệng, chỉ có đầu răng con mẹ nó rụng hơn phân nửa rồi, nói chuyện không hiểu gì cả, toàn phun tiếng nước ngoài không

“Nhiều như, nhuròi nhuròng nhây nhà nhỏ nhào, nhảm nhỏi nhây nhự? Nhỏ nhon nhì nhỏ nhay!” (chịu)

Nói xong, hắn liền móc ra điện thoại ra bấm số điện, cố gắng mà nhịn đầu nói chuyện đàng hoàng, hắn cũng không muốn ăn đòn nữa à.

“Alo, Nhung... a Phong ca”

"Chuyện gì?"

Bên đầu dây bên kia vang lên tiếng.

“A, Phong ca ta là Tiểu Vương đây... Ta bị người khác đánh, có người ở trong cửa hàng nháo sự, Phong ca có thể tới đây giúp ta không?”

“Như vậy thì tốt, cảm ơn Phong ca, đêm nay phải ta sẽ tìm hai em gái xinh tươi mộng nước cho ca.”

“Đạ, ta ở đây chờ Phong ca đến.”

Vừa cúp điện thoại, phục vụ viên này trên khuôn mặt vừa rồi còn nịnh nọt các kiểu, ngay lập tức trở nên hung tợn nói:

“Nhuròi có bản nhãnh thì ở chỗ này chờ!”

“Ha, bốn soái ca đây cũng không định đi”

Diệp Lăng tiến lên đi một bước, phục vụ viên này lập tức lui về sau mấy bước, trên mặt lộ ra e ngại.

“Ah, một phé vật, cũng học người ta trang bức.”

Diệp Lăng thì thào một tiếng, đi lên lầu.

Phục vụ viên kia cũng không dám nói thêm gì nữa, rất sợ Diệp Lăng cho hắn thêm vài chén huyết tương, đến lúc đó, sợ rằng mình sẽ không nhìn thấy mặt trời ngày mai a.

“Ngươi chờ đi, Phong ca một chút sẽ đến, ngươi sẽ biết tay đấy!”

Người bán hàng xem theo bóng Diệp Lăng, cắn răng nghiêng lợi thào nghĩ.

Diệp Lăng căn bản không có để ý tới ai là Phong ca, lấy thực lực hắn là Hậu Thiên Sơ Kỳ, có thể sợ ai, ngoài ra hắn có thể trong nháy mắt lao ra hơn 10m, so với mấy tên kia thì tính là cái đồ chơi gì?

Tùy ý đi tới lầu hai, Diệp Lăng lăm bằm:

“Như thế một cái lớn tiệm như lớn như vậy, sao chỉ có mình hắn bán hàng?”

Thật tình là như vậy, nơi đây dĩ nhiên lại không có người khác.

Ở lầu hai nhìn một hồi, Diệp Lăng lắc lắc đầu thờ dài.

“Thực sự là bấy người mà, rõ ràng là chưa đến trăm năm thành phần, lại nói cái gì hai trăm năm, còn nói đkm nó cửa hiệu lâu đời? lâu bà nội nó.”

Diệp Lăng thào chửi cảm một gốc cây Hoàng linh, ngửi ngửi, lăm bằm:

“Cái này miễn cưỡng có thể luyện chế được rồi.”

“Chắc có thể luyện ra Cẩm Mạo Đan...”

Diệp Lăng chính là một hồi kích thích.

Đời trước lúc vừa mới tu luyện, hắn thật sự là rất nghèo, thế cho nên về sau trở thành Tiên Đế, cuồng kéo tài vật, hơn nữa cực kỳ keo kiệt, trở thành Tiên Đế keo kiệt nhất ở Tu Chân.

Trọng sinh đến nơi đây, lại trong trí nhớ, chuyện thứ nhất lại bởi vì tiền mà bị ném bỏ, Diệp Lăng làm sao có thể không phiền não?

Diệp Lăng có tự tin, nếu như dùng thuốc đông y những loại này, chắc chắn có thể luyện chế ra so ‘Thuốc cảm mạo’ chỉ ít mạnh lên gấp mười lần so với Cẩm Mạo Đan.

Cơ bản có thể nói, ăn một viên Cẩm Mạo Đan, là có thể lập hiệu quả.

Cái này không phải là nỏ, mà bởi vì thù đoạn luyện đan của Diệp Lăng là rất ngu bức a!

“Tên nào dám ở chỗ này nháo sự? Lẽ nào không biết nơi này là lão tử bảo kê sao?”

Đúng lúc này, một tiếng rống to từ ngoài cửa tiệm truyền vào.

Lấy thực lực của Diệp Lăng đã sớm biết ai đến.

Lập tức lắc đầu, nói:

“Lại một tên nào tàn.”

Vương Hải chính là người bán hàng kia, hắn còn đang suy nghĩ Phong ca cái tên này sao còn chưa tới, ngay khi hắn đang trầm nghĩ thì Kiều Phong ngay lập tức đến rồi.

“Phong ca, anh nhất định phải trả thù cho ta a!”

Vừa nhìn thấy Kiều Phong, Vương Hải giống như là chó gặp được phân, ngay lập tức sẽ nhào tới.

Ngoại hình Kiều Phong dáng cao lớn thô kệch, trên thân chỉ mặc một chiếc áo mỏng lộ vai phanh ngực, thấy Vương Hải máu me đầy mặt thì vội vàng né qua một bên.

“Lão tử hôm nay mới mua bộ đồ mới, ngại cút sang một bên tránh làm bẩn đồ của ta.”

Kiều Phong không vui nói.

Vương Hải sững sờ, sau đó lập tức nịnh hót nói:

“Phong ca, tên kia đang ở trên lầu, hắn dĩ nhiên là dám ở chỗ này nháo sự, hơn nữa ta đã nói ra đại danh của ca, nhưng hắn không thèm quan tâm mà còn.. Ta liền thành bộ dáng này.”

“Mày chính là một tên phế vật, lão tử ngược lại là phải nhìn xen, hắn là tên nào, dám ở địa bàn của lão tử nháo sự.”

Kiều Phong khinh thường nhìn Vương Hải liếc mắt một cái, hướng trên lầu quát to:

“Ngươi có bản lĩnh thì lăn xuống cho lão tử, dám ở địa bàn ta nháo sự, ngại là ngại sống lâu mà!”

Diệp Lăng ngay lập tức chấn kinh cmnr.

Đây chính là truyền thuyết xã hội đen sao?

Cái quái gì vậy, nào tàn đến mức nào a!

Kỳ thực Diệp Lăng thật là hiểu lầm, những thứ tên như thế này, chỉ là một ít người địa phương thôi, dựa vào mình có chút thực lực, ức hiếp kẻ yếu, chẳng qua chỉ là một tên côn đồ đầu đường xó chợ.

Nếu cùng với mấy tên xã hội đen so sánh, hoàn toàn là trên trời dưới đất.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Đại ca ta không dám

“Tiểu tử, nói ngươi đó, lỗi tại ngươi bị điếc sao?”

Kiều Phong nóng chảy mồ hôi đầm đìa, lúc đầu tâm lý phiền toái, dĩ nhiên thấy lời của mình không có ai nghe, ngay lập tức, tức giận quát.

“Đi, tất cả đi theo ta, hôm nay không đem tên này đánh cho tàn phế, lão tử liền không họ Kiều!”

Kiều Phong nói xong vung tay lên, sau lưng mười mấy người lập tức toàn bộ đều chạy lên lầu.

Vương Hải ánh mắt lóe lên vẻ dữ tợn, cũng là bùm mặt, chạy theo đi lên.

Lầu hai trước quầy, Diệp Lăng đang ở đó xem xét một số loại thuốc đông y.

Vương Hải còn cho là hắn sẽ nhảy lầu chạy, thấy Diệp Lăng còn ở nơi này, ngay lập tức cười lạnh nói:

“Mày không nghe lời Phong ca nói à? Vừa rồi không phải là rất hung hăng sao? Sao hiện tại không dám lớn tiếng nữa?”

Diệp Lăng ngay cả đầu đều không quay, không thèm nhìn lấy một cái.

“Cái đkm, ngại cầm hay sao?!”

Vương Hải trong đầu đã tưởng tượng bộ dáng tên này quỳ ở trước mặt mình, kêu cha gọi mẹ cầu xin tha thứ.

Thấy Diệp Lăng không phản ứng, hắn có chút kinh ngạc, không giống với hắn nghĩ.

“Phong ca, ta thấy tên này thật sự là sợ phát hoảng rồi, ở chỗ này già vờ bình tĩnh đấy.”

Hắn ở phía sau Kiều Phong giống như con khi nói.

“Nhị Tử, đem tên kia bắt đến đây cho ta, lão tử muốn cho hắn nếm thử mùi vị của đầu ngón chân.”

Kiều Phong nói

“Được rồi!”

Lập tức liền có một tên đi ra, cầm nhàn lạnh lưng tiêu sái đến cạnh Diệp Lăng, giờ nắm tay uy vũ đánh tới.

“Phong ca gọi người không nghe đúng không? Người còn ở nơi này già điếc!”

Lúc giờ nắm lên đánh, Nhị Tử còn phách lối hô một tiếng

Mắt thấy nắm tay sắp đánh trúng Diệp Lăng, đúng lúc này, Diệp Lăng bỗng nhiên xuất thủ, bắt lại nắm đấm của Nhị Tử, hung hăng sờ nhẹ một cái!

“A!!!”

Trong nháy mắt, một tiếng thét vang lên ngay cả nóc nhà cũng muốn vỡ ra, bởi tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng Nhị Tử phát ra.

“Nhìn tên này ốm yếu như vậy, không ngờ thanh âm lại lớn như vậy nha.”

Diệp Lăng bắt lại Nhị Tử, cười nói:

“Tử? Ngay cả tên đều đặc biệt, người tại sao không gọi là tôn tử luôn đi?”

Vừa nói, Diệp Lăng trên tay lại hơi dùng sức.

Thật chỉ là hơi dùng sức mà thôi, nhưng Diệp Lăng lại là Hậu Thiên Sơ Kỳ, có thể giờ lên nặng đến một ngàn kg, chỉ cần là hơi dùng sức một chút thôi, cũng đủ để Nhị Tử đau chết đi sống lại.

“A! Đau! Đau a!”

Nhị Tử nước mắt nước mũi trên mũi cũng sắp trào ra.

Hắn cảm giác tay trái của mình có thể hoàn toàn bị phế đi, thậm chí đều có thể nghe được đầu khớp xương bị bóp gãy kêu răng rắc.

“Người còn sợ đau?”

Diệp Lăng cười nói

“Người dám đánh ta, làm xong cũng phải chuẩn bị, bị ta phế đi chứ.”

“Đại ca, đại ca, ta sai rồi, người đừng bóp mạnh nữa, tay ta liền thực sự bị phế đi a!”

Nhị Tử kêu thê lương thảm thiết kêu kên, nếu Diệp Lăng thực dùng sức, thì một nửa thân hình hắn đều đã nằm trên đất.

“Tiểu tử, buông Nhị Tử ra!”

Kiều Phong quát nói

“Bịch bịch!”

Diệp Lăng một cước đem hắn đá qua một bên, tùy ý đuổi người, nhìn về phía Kiêu Phong

“Người đang nói chuyện với ta?”

“Tiểu tử thôi, lão tử không nói chuyện với người, chẳng lẽ cùng ma nói sao?”

Kiều Phong sắc mặt âm trầm muốn chảy ra nước.

“Lên cho ta, đem hắn tàn phế đi!”

Kiều Phong vùng tay lên.

Hơn mười người ngay lập tức nhào lên xông tới, hướng phía Diệp Lăng quyền đấm cước đá.

“Thành thật!”

Diệp Lăng phản ứng còn mau hơn.

Căn bản không thấy rõ hắn cái động tác gì, mà đã có hai tên liền trực tiếp bị té bay ra ngoài.

Tên Vương Hải trợn mắt há hốc mồm, cái này hơn mười người á, đều bị Diệp Lăng không đến một phút, toàn bộ xử lý xong.

“Đau chết ta...”

“Ôi, cái xương sườn của ta muốn gãy, hắn..., cái tên này hạ thủ thật là tàn nhẫn!”

“Mụ nó, mau gọi 115, ta sắp chết rồi.”

Từng tiếng kêu thảm thiết từ trên mặt đất truyền đến, đối với mỗi người, Diệp Lăng đều chỉ dùng có một kích, nhưng chỉ một cú đánh thôi, thiếu chút nữa phế bỏ bọn họ.

Diệp Lăng hạ thủ đều có chừng mực, cũng không phé bỏ bọn họ, cũng không đánh chết bọn họ, vậy mà hết lần này tới lần khác để bọn họ không đứng nổi.

Kiều Phong há to miệng, trên mặt âm trầm đã biến mất rồi, còn dư lại, chỉ là hoảng sợ.

“Chơi vui không?”

Diệp Lăng lời vừa nói ra, làm cho Kiều Phong phản ứng lại.

Cái kia chừng hơn 100kg, thân thể giống như con heo mập mập, không nói hai lời, xoay người chạy!

“Chạy thêm một bước, ta giết ngươi.”

Diệp Lăng lớn tiếng kêu lên, lời nói truyền vào trong lỗ tai của Kiều Phong:

“Chớ hoài nghi lời của ta.”

Hiện tại bây giờ thời tiết cực kì nóng bức, nhưng phía sau lưng Kiều Phong là một hồi khí lạnh bốc lên.

Hắn dừng ngay cước bộ, sau đó ngoan ngoãn quay trở lại lần hai.

“Phù phù!”

Kiều Phong trực tiếp quỳ xuống, trên mặt lộ ra một bộ dáng đáng thương.

“Đại ca, đại ca, ta trên có mẹ già dưới có con thơ, ở giữa còn có người vợ mắc bệnh ung thư, nằm ở trên giường bệnh, người tạm tha cho ta một mạng đi, ta về sau cũng không dám nữa a đại ca...”

Kiều Phong khóc trời kêu đất, bất quá với bộ dạng mập mập của hắn, thật không thể cho người ta có cảm giác đáng thương gì.

“Vợ ngươi nằm trên giường bệnh, ngươi còn đi tìm tiểu nữ?”

Diệp Lăng trên mặt hiện lên tiểu ý nhìn Kiều Phong nói.

“Ta...ta...ta...”

Kiều Phong trong lúc nhất thời không mượn được có, tròn mắt xoay tròn một hồi, vừa khóc vừa hô:

“Ta đây cũng là không có biện pháp a, đại ca cũng là nam nhân, biết nam nhân bọn ta khổ, ta đều đã nín hơn hai năm, nếu như mà không xả đạn, chỉ sợ sẽ bị nín đến chết a!”

“Ngươi có hay không nín đến chết, thì ta không cần biết, bất quá ta có hai chuyện cần ngươi hỗ trợ.”

Diệp Lăng nói.

Kiều Phong sững sờ, vội vàng nghiêm túc nói ra:

“Đại ca phân phó, chỉ cần tiểu đệ có thể làm được, nhất định bất chấp gian nguy, không hề chối từ!”

“Bất chấp gian nguy cũng không cần, nếu ngươi bất chấp gian nguy, phòng chừng ngươi cái này cũng không dám.”

Diệp Lăng chỉ chỉ Vương Hải, nói:

“Chuyện thứ nhất, giúp ta xử lý tên tiểu tử này, nhìn cái vẻ mặt hắn trào dâng nhiệt huyết, thật sự là rất chướng mắt.”

“Được, đại ca, ta nhất định...”

“Phù phù!”

Kiều Phong còn chưa nói hết, Vương Hải liền phù phù một tiếng quỳ trên đất.

“Đại ca, đại ca ta trên có mẹ già dưới có con trẻ, ở giữa còn có người vợ bệnh ung thư, nằm ở trên giường bệnh, ngươi tạm tha ta một mạng, ta về sau cũng không dám nữa a đại ca...”

Diệp Lăng mắt trừng há hốc miệng, Vương Hải cùng tên Kiều Phong này nói giống nhau như đúc một chữ không sai a!

“Bịch bịch!”

Kiều Phong liền đá một cước ở trên mặt Vương Hải

“Lời này là lão tử nói trước, mày liền không thể biến tập khác đi sao? Ta hận nhất người khác lặp lại lời nói của ta, ngày hôm nay không giết chết ngươi, ta làm sao cùng đại ca bàn giao?”

Vừa nói, Kiều Phong lại là tiến lên, một hồi đá mạnh.

Hắn tâm lý vốn là ủy khuất, vừa lúc Vương Hải cái này lại đụng phải, đương nhiên phải thật tốt phát tiết a.

“Được rồi, đánh tiếp nữa thật xảy ra án mạng.”

Diệp Lăng khoát tay áo, nói ra:

“Chuyện thứ hai...”

Kiều Phong cái tên béo mập này thân thể run lên, rất sợ Diệp Lăng lại để cho hắn làm cái gì, tí như tự sát các loại sự tình.

“Ta muốn mua một ít thuốc đông y, thế nhưng không đủ tiền, người đi ra ngoài mượn đi, ta chưa quen cuộc sống nơi đây, lại không có người cho ta mượn, thật là có chút khó làm a...”

Diệp Lăng thờ dãi một cái, nói rất là trôi chảy y như thật vậy.

Kiều Phong thân hình tuy béo chậm chạp, nhưng đầu óc phản ứng vẫn là rất mau lẹ, lập tức vung tay lên, hào khí vạn trượng nói ra:

“Đại ca, tiệm này là lão... Là ta bảo kê, có thể giảm 50%, tất cả phí dụng, ta tới gánh chịu!”

“Được!”

Diệp Lăng vỗ đùi, dọa Kiều Phong giật mình hết hồn.

“Này, cái nào tàn kia, đừng giả bộ chết.”

Diệp Lăng hướng tên Vương Hải đang nằm trên đất nói:

“Mau dậy, ta mua chút thuốc liền đi, ở lại lâu, người còn phải bị đánh.”

Quả thật khi nghe được lời nói của Diệp Lăng, tên Vương Hải này bật dậy từ dưới đất đứng lên, mang về mặt tràn đầy nhiệt huyết, hớn hờ, ai có thể nhìn ra hắn là người vừa bị đánh sắp chết chứ?

....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tốt nhất nên đổi một cái áo lót d cup đi

“Đại ca, người xem trúng những dược liệu kia rồi hả? Ta tuy là ta tiền lương không nhiều lắm, nhưng cũng có thể giúp đại ca trả một ít.”

Vương Hải lau máu trên mặt, nghiêm trang nói.

Hắn bộ dáng như vậy thực sự rất là khôi hài.

Chẳng qua Diệp Lăng cũng không có đồng cảm, nếu như mình chỉ là người bình thường, lúc này về mặt trào máu sợ kia e rằng chính là mình a.

“Cái này, cái này, còn có cái này...”

“Đúng, còn có cái này, đều lấy cho ta một ít, còn muốn lấy bao nhiêu, thì nhìn tâm ý của người.”

Diệp Lăng cười híp mắt nhìn Vương Hải cười cười nói.

Vương Hải chửi thầm trong bụng, thực sự là muốn khóc a.

Xem tâm ý của ta, xem cái con mẹ người á, ta không phải đại gia a!

Cái dược liệu này toàn bộ đều ở lầu hai a!!

Nói trắng ra là, Vương Hải cũng chỉ là một người làm trông tiệm thôi, lại không phải là chủ tiệm ở đây.

Dược liệu ở lầu hai này, mỗi một loại đều không dưới 1000 khối tiền a, tùy tiện lấy mấy cái, cũng là một năm tiền lương của hắn, hỏi sao không chửi được chứ. Nhưng hắn cũng không dám biểu ra ngoài.

Vương Hải không dám nói thêm cái gì, vừa rồi còn khoe khoang khoác lác, hiện tại nếu như đổi ý, sợ rằng ngày hôm nay liền thật sự là bò về nhà.

Cuối cùng, Diệp Lăng lấy khoảng chừng 20 loại thuốc đông y, đều là lấy ở trên lầu hai.

Còn như những thứ trong miệng Vương Hải nào là “Trăm năm thành phần”, Diệp Lăng không có thèm để ý.

Cái này, 20 loại thuốc đông y, ước chừng cũng sắp si 10 vạn khối a, cũng không hề ít chút nào.

Kiều Phong đứt ruột chịu phân nửa số tiền, Vương Hải cũng chịu phân nửa.

Mấy vạn khối, Kiều Phong vẫn cảm thấy có thể cảm ra được, nhưng Vương Hải thì không giống.

Hắn đem tiền toàn bộ đều lấy ra, hiện tại trong túi so với khuôn mặt còn làm sạch hơn.

Sau khi giải quyết xong, Diệp Lăng cầm theo dược liệu nghênh ngang rời đi, Diệp Lăng vừa đi không lâu Kiều Phong sắc mặt ngay lập tức âm trầm xuống.

“Mày con mẹ nó óc chó, đkm người nào cũng dám đắc tội, mày là mất bị à!”

Khuôn mặt Kiều Phong vặn vẹo tức giận, tung một cước đá vào ngực Vương Hải.

Vương Hải không có đề phòng trúng một cước té sấp mặt trên đất, ngay cả rắm cũng không dám thả.

“Hừ, tiền thuốc men cho những huynh đệ này, người toàn bộ lo hết.”

Kiều Phong nói.

Vương Hải nằm dưới đất khuôn mặt ngốc trẻ, sưng sò mà hỏi:

“Tại sao?”

“Mất người mù hử, không thấy mấy huynh đệ của lão tử, ai nấy cũng đều bị thương sao!”

Kiều Phong chỉ chỉ Vương Hải mắng.

Vương Hải trợn trừng con mắt, không dám lên tiếng, giống là sét đánh ngang tai vậy.

Hắn hiện tại trong còn một tệ nữa, huống hồ còn tiền thuốc men của mười mấy người, còn có, chỗ này hư hại mấy chỗ, cùng với tiền thuốc mà lúc này Diệp Lăng lấy nữa, cộng lại cũng hơn 10 vạn, hẳn thật sự khóc không ra nước mắt, cho dù hắn đi ra ngoài bán hoa cúc của mình một năm, cũng chưa chắc đủ tiền a.

...

Diệp Lăng rời đi sau đó, lại đón xe đi tới một tiệm bán đồ cổ.

Luyện Đan, liền cần Đan Lô.

Diệp Lăng tới nơi này, chính là tìm lò luyện đan.

“Quý khách ngài khỏe chứ, xin hỏi là tới mua đồ, vẫn là giám định vật phẩm?”

Diệp Lăng vừa bước vào có một cô gái ra chào hỏi, cô gái đó tên là Lư Xảo, hôm nay vừa mới tới chỗ này để tiếp khách, đáng đáp vô cùng xinh đẹp, vóc người cao gầy, nhưng cũng rất là lời lõm a, nhất là trước ngực, là một đôi to lớn đầy ắp, quả thực là muốn đem cái áo phá chui ra a.

Xuyên thấu qua chiếc sườn xám, có thể thấy bên trong là cặp đùi trắng miên man như bông tuyết, thời điểm mọi người ra vào không ít người cũng sẽ ở thân thể của Lư Xảo quét qua vài cái.

Diệp Lăng cũng không ngoại lệ.

Lư Xảo nhìn thấy ánh mắt Diệp Lăng như lang như hổ đang chăm chăm vào nàng, khuôn mặt Lư Xảo không khỏi đỏ lên, giọng nói như mũi kêu vang lên:

“Quý khách...”

Tính cách Lư Xảo cũng không phải là rất hào phóng, nhưng đối với khách hàng nàng vẫn không dám thất lễ, với lại giọng nói cực kì ôn nhu, mặc kệ Diệp Lăng nhìn mình, vẫn không có tỏ thái độ.

Âm thanh lúc này của nàng nhỏ lại, giống như là làm nũng vậy, lập tức làm cho Diệp Lăng tâm lý ngứa ngáy.

“Ta nói là ta tới đây...để mua nàng, nàng có tin không?”

Diệp Lăng trêu đùa nói.

“Ta... Ta không bán.”

Lư Xảo cúi đầu nói.

“Ha ha, chỉ đùa một chút thôi.”

Diệp Lăng cười ha ha, nói ra:

“Ta muốn mua một cái Đan Lô, không biết là ở lâu mấy?”

“Đan Lô...”

Lư Xảo suy nghĩ một hồi, nàng là ngày hôm nay mới bắt đầu tới làm, quả thật không biết Đan Lô ở lâu mấy.

“Hãy, Ta tự mình đi tìm thì tốt hơn.”

Diệp Lăng nói.

“Quý khách, ngài có thể ngồi ở đây chờ, để ta giúp ngài tìm.”

Lư Xảo nói.

“Ừ, cũng được.”

Diệp Lăng gật đầu.

Lư Xảo liền hướng bên trong chạy đi.

Nhìn xem dáng vẻ hấp tấp, hấp dẫn đó, thật là khiến Diệp Lăng dâng lên một ý nghĩ xấu xa a.

Diệp Lăng ở lâu một, trong đại sảnh dạo một hồi, ánh mắt khẽ nhìn xung quanh, chỉ cần Diệp Lăng nhìn qua một chút ngay lập tức sẽ nhận ra những thứ đồ cổ kia là thật hay là giả ngay,

“Đều là già.”

Diệp Lăng lắc đầu trầm nghĩ trên Địa Cầu, những tên chủ tiệm này cũng thật quá bầy người đi.

Hết ở cái kia tiệm thuốc kia niên đại của dược liệu thì bị tân bóc lên, bây giờ ở tiệm bán đồ cổ này, lại là sản phẩm bị giả mạo.

Chẳng qua Diệp Lăng đối với đồ cổ không có hứng thú gì, cũng không muốn rước lấy phiền toái, tùy ý tìm một cái ghế ngồi xuống.

Chỉ chốc lát, Luru Xảo liền từ trên lầu chạy xuống, làm cho đôi Bạch thỏ không ngừng bị xóc lên, nhìn thấy một màn đó, mọi người xung quanh khỏi há mồm, nuốt một ngụm nước miếng a.

“Quý khách, tìm được rồi.”

Luru Xảo đi tới chỗ Diệp Lăng, thuận tay lau lau mồ hôi trên đầu một cái, cười nói:

“Ta vừa mới hỏi quản lý, Đan Lô là ở lầu hai.”

Diệp Lăng liếc nhìn một cái, cảm giác cô bé này có chút khả ái, hỏi:

“Nàng tên là gì?”

“Ta... Ta tên Luru Xảo.”

Luru Xảo ngượng ngập nói.

Diệp Lăng bỗng nhiên tiến lên một bước, Luru Xảo lại càng hoảng sợ, vội vàng muốn lui lại.

Nhưng Diệp Lăng cũng đột nhiên đưa tay ra nắm lấy cánh tay trắng nõn của Luru Xảo, gương mặt có chút nham hiểm thì thăm bên tai của nàng, làm Luru Xảo đỏ bừng cả khuôn mặt.

“Ta đề nghị nàng, tốt nhất là nên đổi một cái nội y D Cup a, nếu cứ để như vậy, sẽ làm cho hai trái bưởi này bị bệnh à.”

Nói xong, Diệp Lăng nhẹ nhàng bóp nhẹ cánh tay của Luru Xảo một cái, trong lòng trầm nghĩ cảm xúc thật tốt, nhanh chóng liền đi lên lầu.

Khuôn mặt của Luru Xảo bây giờ đỏ bừng không khác gì trái táo a, quả thực thật là mê người.

“Đại sắc lang...”

Luru Xảo trong lòng trầm mắng một tiếng, chẳng qua nàng cũng không dám lớn tiếng la lên.

Bởi vì Diệp Lăng nói không sai, bộ ngực của nàng, đích thật là D Cup a.

Nhưng tính cách Luru Xảo vốn rất dễ xấu hổ, thường thường bị người khác nhìn chăm chăm, cảm giác vô cùng phiền não, cho nên chỉ mặc nội y C Cup thôi, cảm thấy như vậy có thể thu nhỏ lại một ít, không nghĩ tới vẫn bị người cho đã nhìn ra.

Luru Xảo sau đó chợt nhớ tới Diệp Lăng trước khi đi lên trên lầu, ở trên cánh tay của mình bóp nhẹ bóp cái.

Nàng không khỏi nhìn lại, cánh tay đến bây giờ còn có chút đỏ lên.

Luru Xảo vừa thẹn vừa giận, nhưng Diệp Lăng đã đi lên trên lầu rồi, hơn nữa dù sao mình cũng là người mới, tốt nhất nên nhịn xuống.

Thật vất vả mới tìm được công việc như thế, vạn nhất nếu bị quản lý sa thải thì xong,

...

Mà lúc này Diệp Lăng cũng đã lên tới lầu hai.

Lầu hai này cũng không ít người, Diệp Lăng tùy ý đảo vài vòng, thấy giá cả ở đây nếu so với lầu một thì cao hơn mấy lần.

Nhiều nhất là mấy trăm ngàn a.

“Những thứ này chỉ có mấy tên đại gia óc heo mới dám mua à.”

Diệp Lăng trầm nghĩ trong lòng.

...

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Đan lô

Đi vòng vo một hồi, Diệp Lăng rốt cục cũng thấy được chỗ Luru Xảo nói Đan Lô.

Những cái Đan Lô này được làm bằng đồng, Diệp Lăng liếc mắt liền nhìn ra, hoàn toàn chính xác hàng thật. Chẳng qua loại Đan Lô này, so với suy nghĩ của Diệp Lăng vẫn còn có chút chênh lệch.

“Không thể nào ở trên Địa Cầu, dùng ánh mắt ở Tu Chân Giới mà so sánh a...”

Diệp Lăng khổ não trầm nghĩ.

Hắn lại đi lên lầu ba dạo qua một vòng, cũng không có tìm được những Đan Lô khác, không có biện pháp, cũng chỉ có thể dùng tạm những cái kia.

Chẳng qua làm cho Diệp Lăng càng khổ não là cái lò luyện đan này dĩ nhiên có giá cả không dưới 20 vạn.

Diệp Lăng huych tay một cái, mới cùng Hàn Thanh Tâm đại mỹ nữ lấy 10 vạn, dù là tán gia bại sản cũng không đủ mua một cái vật nhỏ này, chẳng qua nên mua vẫn là phải mua.

Diệp Lăng tin tưởng, nếu như mình cái Đan Lô này, mà luyện đan bán kiếm tiền chắc là lấy lại không mấy hồi.

“Lư Xảo, làm phiền nàng đi lên một chuyến.”

Diệp Lăng cúi xuống đầu xuống hành lang hướng Lư Xảo lên tiếng.

Lư Xảo sững sờ, nghĩ đến lời Diệp Lăng mới vừa nói lúc nãy, khuôn mặt lại là đỏ lên, làm bộ không có nghe được.

“Ta nói, ta thực sự đề nghị nàng thay cái D...”

“Tôi tới!”

Lư Xảo khuôn mặt đỏ thắm, vội vàng chạy tới.

Nếu như ngay trước nhiều nhiều người như vậy nghe được, còn không mắc cỡ chết người sao!

Diệp Lăng khoe miệng lộ ra nụ cười đắc ý, làm một bộ dáng yêu râu xanh, hắn há có thể ngay cả nữ tử Lư Xảo đáng yêu như vậy đều không thể tán được sao? Khinh thường ta?

“Làm sao!”

Lư Xảo đi tới bên cạnh Diệp Lăng, ánh mắt kiêu diễm trừng liếc hắn một cái, hỏi:

“Thật ra ta muốn hỏi giá cả cái này lò luyện đan này, có thể hay không giảm giá một chút?”

Diệp Lăng cười nói:

“Không thể.”

Lư Xảo trực tiếp nói ra:

“Tiệm này lại không phải là ta mở, ta đâu có tư cách giảm giá cho người.”

“Ồ.”

Diệp Lăng thanh âm bỗng nhiên lớn lên:

“Nếu như vậy, cái kia D Cup...”

“Ai nha, người đừng nói á!”

Lư Xảo tức giận khuôn mặt ran, giậm chân một cái, nghiêng răng hận không thể đem Diệp Lăng ăn sống.

“Bây giờ có thể giảm giá không?”

Diệp Lăng cười hí mắt nói:

Lúc nói chuyện, Diệp Lăng còn nhìn chằm chằm vào hai ngọn núi của Lư Xảo, Lư Xảo mặc một bộ sườn xám chẳng những xẻ tà, hơn nữa trước ngực còn có nút buộc, có một loại phục cổ gió.

Những cô gái khác ăn mặc hắn rất vừa vặn, còn Lư Xảo có thể là do hai ngọn thánh phong thật sự là quá lớn đi, nên cần có hai cái nút buộc ở giữa, có thể nhìn đến bên trong, một cái khe rãnh sâu đậm mê người.

“Người... Người đừng nhìn!”

Lư Xảo quả thực đều muốn mắc cỡ chết được, nếu như ở nơi khác, nàng đã sớm nổi giận.

Nhưng đây là nơi làm việc, nàng lại là lần đầu tiên tới đi làm, nào dám đắc tội khách hàng?

Có thể đi vào nơi này, cũng đã tốn không ít không sức rồi, nếu mà tùy tiện làm khách hàng bất mãn thì quản lý chắc chắn sẽ sa thải nàng.

“không nhìn thì không nhìn.”

Diệp Lăng cười cười, lại nói:

“Này, mỹ nữ, hỏi nàng lần nữa, bây giờ có thể giảm giá không?”

“Để ta hỏi quản lý một chút.”

Lư Xảo chạy về phía xa xa. Nếu như có thể, nàng thực sự không muốn đáp ứng Diệp Lăng, tên này quá vô si đi!

Hơn nữa, cái tên vô si lại ngang nhiên ở đầu tới uy hiếp mình.

Rất nhanh, Luru Xảo chạy trở về.

Ở phía sau Luru Xảo, còn cùng theo một tên Đại mập mạp.

Cái tên mập mạp này trên thân mặc một chiếc áo sơ mi trắng, trên cổ treo một cái vòng trang sức Đại Kim, trong tay còn cầm một chuỗi Phật Châu, làm cho cảm giác lần đầu tiên thấy hắn, tưởng chừng như là một nhà giàu mới nổi.

“Quản lý tới, người cùng quản lý nói chuyện đi.”

Luru Xảo nói xong cũng hướng dưới lầu chạy đi.

Thật vất vả mới có cơ hội thoát khỏi tên sắc lang này, nàng thực sự không muốn ở cùng Diệp Lăng quá lâu.

Nhìn cái kia bóng lưng tinh tế kia lướt qua, ánh mắt tên mập mạp đó bắn ra quang mang.

“Quản lý?”

Diệp Lăng mày nhíu lại lại, bàn tay vẫy vẫy ở trước mặt tên mập mạp.

Cái tên mập mạp mới phản ứng được, ho nhẹ một tiếng, cười nói:

“Ta xin giới thiệu ta tên là Lý Phú Quý, không biết quý khách xưng hô như thế nào?”

“Diệp Lăng.”

Diệp Lăng nói.

“Diệp tiên sinh, nghe Xảo nhi nói, ngài xem trúng cái Đan Lô này rồi hả?”

Lý Phú Quý nói.

Nghe được Lý Phú Quý đối với Luru Xảo xưng hô, Diệp Lăng liền cảm thấy buồn nôn.

Cái tên heo mập này đối với Luru Xảo, tuyệt đối là có ý đồ xấu xa trong đầu.

“Ừm.”

Diệp Lăng gật đầu.

“Là như vậy, Diệp tiên sinh, cái Đan Lô này là trong thời kỳ Khang Hy chế tạo ra, còn có một đoạn truyền thuyết, nghe nói là ngay lúc đó một cái thần tiên hạ phàm...”

“Được rồi được rồi, ta đã biết.”

Diệp Lăng chân mày lộ ra hắc tuyến, vội vàng cắt đứt lời nói của hắn.

Cái tên mập mạp này đầu không phải bị hư chứ? Ngay cả thần Tiên cũng làm ra...

“Người cũng không cần giới thiệu, ta là thật tình muốn mua cái Đan Lô này, bất quá ta cảm thấy, lấy chất liệu của nó, còn không đáng cái giá này.”

Diệp Lăng nói.

“Làm sao? Ngài nhìn kỹ một chút cái này Đan Lô phía trên vết hoa văn, cực kỳ chính xác! Nhìn nhìn lại cái này Đan Lô hình dạng chính thể, rồng bay phượng múa, còn khắc Tỳ Hưu, nếu như đặt ở trong nhà, nhất định có thể Chiêu Tài Tiến Bảo!”

Lý Phú Quý nói.

“Ta liền hỏi người, có thể hay không giảm giá?”

Diệp Lăng trực tiếp nói.

“Cái này...”

Lý Phú Quý do dự một hồi, nói:

“Diệp tiên sinh thật tình muốn mua?”

“Đương nhiên.”

Diệp Lăng nói.

“Nếu vậy thì ta giảm giá cho Diệp tiên sinh 10%, giá tổng cộng còn lại, 18 vạn!”

“15 vạn.” Diệp Lăng thần nhiên nói.

Lý Phú Quý trừng mắt:

“Diệp tiên sinh, ngài trả giá như vậy cũng quá đáng đi? Trực tiếp chém một cái liền rơi mất 5 vạn? Ta lúc đầu thu được cái này lò luyện đan, cũng là 15 vạn, như vậy bây giờ bán lại cho ngài, không phải ta cần bán không lời chút nào à!”

“Ông Lý, người ngay không nói tiếng lóng, cái Đan Lô để ở chỗ này thời gian cũng không ngắn à?”

Diệp Lăng cười nói ra:

“Chơi đồ cổ, đều là chơi Ngọc Khí, có rất ít chơi Đồng Khí. Hơn nữa, loại Đan Lô loại này, vốn là tồn tại ở truyền thuyết, ở đâu có cái chân chính Đan Lô? Cho dù có, thì làm sao ở chỗ này? Người nghe nói qua có người có thể Luyện đan sao?”

Lý Phú Quý trong lúc nhất thời dĩ nhiên không lời nào để nói.

Cái này Đan Lô là hán 5 năm trước thu hồi lại, nhưng vẫn đều không có bán đi.

Lý Phú Quý tâm lý lúc đó còn có chút ít hối hận đây, đơn giản liền đặt nơi đây, hi vọng ngày nào đó có thể xuất hiện một cái người tiêu tiền như nước, đem mua đi.

Ngày hôm nay liền xuất hiện một người, chẳng qua 20 vạn, hiển nhiên là không bán ra được.

Suy nghĩ một chút, Lý Phú Quý cắn răng, làm bộ đau lòng nói:

“Như vậy đi, ta sẽ cho người tiện nghi 1 vạn, 17 vạn như thế nào đây?”

“Liền 15 vạn.”

Diệp Lăng nói.

“Được rồi...”

Lý Phú Quý nhin đầu cắn răng nói.

Trên thực tế, cái này Đan Lô là hán bỏ 10 vạn mua về, như vậy đều bán đi thì lời được 5 vạn.

Nếu như thực sự một phần không kiếm được, Lý Phú Quý đây ngu gì mà bán.

“Đây là danh thiếp của ta, về sau Diệp tiên sinh nếu như cần gì, có thể gọi điện thoại cho ta.”

Lý Phú Quý móc ra một tấm danh thiếp đưa cho Diệp Lăng.

Diệp Lăng tùy ý nhét ở trong túi quần, đồng thời lấy điện thoại ra.

Hán hiện tại toàn bộ gia sản cũng không có đến 10 vạn, sờ sờ trong túi thì cũng có 5 vạn mà thôi.

Bất đắc dĩ, hán chỉ có thể nhờ đại mỹ nữ Hàn Thanh Tâm hỗ trợ.

...

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Lão tử cũng còn chưa có sờ đây!

Đường dây vang lên âm thanh lười biếng của Hàn Thanh Tâm truyền đến.

“Tiểu Diệp Lăng, có việc gì thế?”

Hàn Thanh Tâm nói.

Diệp Lăng mắt tròn trắng lên nói:

“Vay tiền.”

“Không cho mượn!”

Diệp Lăng: “...”

“Vay tiền làm cái gì?”

Hàn Thanh Tâm dùng một hồi, đột nhiên có hứng thú đùa giỡn Diệp Lăng, khẽ cười nói.

“Mua chút đồ.”

Diệp Lăng nói.

“Ta không phải cho người 10 vạn rồi sao? Mua vật gì mà chừng ấy còn chưa đủ?”

Hàn Thanh Tâm hỏi.

“Tóm lại là không đủ, nếu không thì cho ta ứng trước 5 năm tiền lương cũng được?”

Diệp Lăng bất đắc dĩ nói.

“Như vậy thì...”

Hàn Thanh Tâm suy nghĩ một chút, nói:

“Cũng được, bắt quá hiện tại ta không có thời gian, người muốn lấy tiền, tự mình tới lấy đi.”

“Không cần, ta đã làm một tấm thẻ ngân hàng, cô trực tiếp chuyển tiền qua đó cho ta là được.”

Diệp Lăng nói.

“Cũng được, đem số thẻ ngân hàng của người cho ta, ta chuyển vào tài khoản cho người, gửi rất nhanh thôi.”

Hàn Thanh Tâm nói.

“Cảm ơn a!”

Cúp điện thoại, trong lòng Diệp Lăng không khỏi thảm thán, không hổ là phú nhị đại, 5 vạn 6 vạn, nghe đơn giản như ăn cơm vậy.

Cũng không lâu sau, điện thoại của Diệp Lăng đã báo tin tức rồi.

Là Hàn Thanh Tâm đem tiền gửi tới, chẳng qua không phải là 6 vạn, mà là 10 vạn.

“Bíp!”

Lại thêm một tin nhắn, vẫn là Hàn Thanh Tâm.

“Trực tiếp trả cho người mười năm tiền lương đó, về sau phải thực hiện thật tốt nhiệm vụ bảo vệ ta đi ha ha.”

Diệp Lăng mắt tròn trắng lên, 10 năm phải là 12 vạn, cái này còn thiếu hai vạn đó.

Chẳng qua Diệp Lăng cũng không tính toán, chờ mình Luyện Đan thành công, một hai vạn có tính là gì?

Nếu không phải là vì thiếu tiền, Diệp Lăng sẽ không vì 10 vạn liền đáp ứng Hàn Thanh Tâm.

Đi theo Lý Phú Quý đến phòng làm việc, dùng máy POS thẻ trả tiền, Diệp Lăng cầm Đan Lô xong rồi chuẩn bị rời đi.

“Người làm cái gì! Buông!”

“Người làm ta đau a!”

Diệp Lăng đang đi xuống cầu thang, tiến đến trước đại sảnh ở lầu một, bỗng nhiên nghe một tiếng kêu to.

Diệp Lăng nghe ngóng, cái này không phải là giọng nói của Luru Xảo sao?

Đi tới lầu một, chỉ thấy lúc này Luru Xảo đang bị một gã thanh niên trẻ tuổi nắm lấy cánh tay. Chàng trai này để một cái đầu đinh, ăn mặc vô cùng thời thượng, một bộ quần áo từ trên xuống dưới đều là hàng hiệu đắt tiền.

Tên Gia Hòa này nắm lấy cánh tay Luru Xảo, ánh mắt lộ ra âm quang, cười nói:

“Mỹ nữ, chỉ là cùng ta đi uống chén rượu thôi mà, đâu có ý định làm gì người đâu, người sợ cái gì?”

“Ta nói rồi ta không đi!”

Luru Xảo giùng giăng nói.

Chẳng qua là thân thể nàng yếu ớt, căn bản là không gãy dựa nổi.

“Có lẽ người còn chưa biết ta là ai, tự giới thiệu một chút, ta tên là Luru Hải Nam, là con trai của chủ tịch tập đoàn Phong Lâm - HĐQT Luru Phong Lâm, chiếc xe bên ngoài kia chính là của ta đấy.”

Luru Hải Nam chỉ chỉ phía ngoài có một chiếc Porsche 911 màu trắng, nói:

“Hiện tại, ta đã có đủ tư cách mời mỹ nữ đi uống một chén rồi chứ?”

“Ta không đi, ta còn phải làm việc, người mau buông ta ra.”

Luru Xảo tức giận làm khuôn mặt có chút đỏ lên.

Bộ dáng của nàng, càng là làm tăng dục vọng của Luru Hải Nam, tay trái nắm lấy cánh tay của Luru Xảo, tay phải dĩ nhiên hướng phía ngực Luru Xảo định sờ soạng.

“A! Người muốn làm cái gì? quản lý! quản lý!”

Luru Xảo thấy Luru Hải Nam lại muốn sờ bộ ngực của mình, mặt cười biến đổi, vội vàng cầu cứu Lý Phú Quý.

Có lẽ Lý Phú Quý căn bản là không thể nghe được lời cầu cứu của Luru Xảo, vì cửa ban công ở lầu hai không hề mở.

Mắc cười, Luru Hải Nam chính là Thần Tài trong mắt Lý Phú Quý đấy, hàng năm ở chỗ này ném tiền không dưới mấy triệu, hần làm sao có thể bởi vì một nhân viên nhỏ nhoi mà đắc tội khách hàng lớn này chứ?

“Còn kêu quản lý ư, cho dù người kêu thần tiên cũng vô dụng a.”

Luru Hải Nam cười lạnh một tiếng, trong mắt đậm quang nồng nặc hơn.

Mắt thấy tay hắn sẽ đặt vào bộ ngực to lớn phía trên của Luru Xảo, thì may mắn ngay lúc này, bộp một tiếng, một bàn tay ở đâu ra bỗng nhiên đánh rơi tay phải Luru Hải Nam ra khỏi người Luru Xảo.

“Nơi đẹp dễ như thế, lão tử đây còn không được sờ, ngươi nghĩ ngươi là ai mà dám làm trước lão tử?”

Thanh âm nhàn nhạt truyền vào tai Luru Hải Nam.

Luru Hải Nam không khỏi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy kế bên là một tên, chiều cao 1m85, anh tuấn tiêu soái, đang đứng nhìn mình cười nói, đó không ai khác chính là Diệp Lăng.

Thấy Diệp Lăng đã tới, lập tức Luru Xảo muốn khóc, sợ sệt trốn sau lưng Diệp Lăng.

“Mày là cái thá gì? Mà dám đánh lão tử?”

Luru Hải Nam phách lối nói

Hắn như thế nào cũng đường đường là đại thiếu gia, người nào nhìn thấy hắn mà không phải cúi đầu khom lưng hành lễ?

Luru Hải Nam khi dễ người khác nhiều vô số, vô pháp vô thiên, cho tới bây giờ không ai dám nói ra câu gì, huống chi là đánh mình?

“Xin lỗi, ta nghe không hiểu, ngươi nói là đánh ngươi, ta là đang đánh chó nhà?”

Diệp Lăng giả bộ ngây thơ nói.

“Xì.”

Nghe nói như thế, phía sau lưng Luru Xảo lập tức nín khóc, cười lên, nắm tay đầm nhẹ lưng Diệp Lăng, thầm nghĩ cái tên này đúng là gan thật.

Trong quán những người xung quanh cũng bắt đầu hiếu kì ngoảnh lại xem xem. Bất quá bọn hắn đều có chung tâm lý chính là cảm thương thay cho Diệp Lăng nhà.

Luru Hải Nam là con trai của Luru Phong Lâm, chuyên môn lái BMW, Audi. Ai cũng không dám đắc tội hắn, huống hồ là hắn.

“Ngươi không biết lão tử là ai sao?”

Luru Hải Nam nghe được tiếng Luru Xảo cười, nhất thời cảm thấy phần nộ giảm lên nói.

“Ta đương nhiên không biết ngươi.”

Diệp Lăng nói.

“Haha, không biết ta là ai mà cũng muốn học làm anh hùng cứu mỹ nhân? Ngươi có tư cách đó sao?”

Luru Hải Nam cười khinh bỉ mắng.

Hắn hoành hành ngang ngược đã lâu, dưỡng thành cái tính huênh hoang, cuồng vọng không coi ai ra gì.

“Nàng là bạn gái của ta, không cho phép ngươi động đến, ok?.”

Diệp Lăng nói.

Nghe vậy, Luru Xảo ở sau lưng Diệp Lăng đỏ mặt, nghĩ nghĩ ai là bạn gái của ngươi, mơ giữa ban ngày à!

Chẳng qua lúc này Diệp Lăng đang giúp nàng giải vây, nên nàng cũng không giải thích.

“Ah, chỉ bằng ngươi, mà cũng có bạn gái xinh đẹp như này à? Lão tử không tin.”

Luru Hải Nam hừ hừ một tiếng, lại nói:

“Được, coi như nàng là bạn gái của ngươi, nhưng vậy thì đã sao nào? Lão tử muốn một nữ nhân, lại có thể không có nổi ư, buồn cười.”

Vừa nói, Luru Hải Nam lại muốn bắt Luru Xảo, nhưng mà với thân hình 1m85 kia của Diệp Lăng cứ chắn ở trước người Luru Xảo, trong khoảng thời gian ngắn, hắn không thể động đến một sợi tóc của nàng.

“Mày cút sang một bên cho lão tử!”

Luru Hải Nam đẩy một bên bả vai của Diệp Lăng ra.

“Mọi người đều thấy rồi chứ? Là hắn trước động thủ, ta đây chỉ là tự vệ chính đáng nhà.”

Diệp Lăng hướng bốn phía hô to.

Nghe vậy, mấy người xung quanh đều lộ ra cảm giác bất đắc dĩ.

Ngươi tự vệ thì thế nào? Hắn đánh ngươi trước thì sao? Vấn đề ở chỗ, nếu cảnh sát có đến thì cũng là nhìn tiền để làm việc.

Ngươi cho dù có lý thì sao, cũng không đọ nổi sức cuốn hút của đồng tiền.

“Lão tử đánh ngươi trước đấy, sao? Không lẽ ngươi còn dám đánh lại ta á?”

Lưu Hải Nam phách lối quát nói đến mũi cũng muốn vênh lên trời.

“Ta cho người nếm thử!”

Diệp Lăng không nói hai lời, trực tiếp nhảy lên, dùng một cái tát liền ập đến trước mặt tên ngang ngược kia.

Diệp Lăng cũng không dùng nội công, chỉ dùng một tý lực như vậy, mà lực đạo cả như người ngưng tụ ở trên tay trái, trực tiếp đánh cho Lưu Hải Nam thấy toàn sao, ở trên đầu xoay lên mấy cái.

Một màn này, làm cho mấy người xung quanh đều sợ ngây người!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Bắt gái đẹp về nhà

“Xong, cái này xác định xong luôn rồi.”

“Không biết tự lượng sức, Lưu Hải Nam mà cũng dám đánh.”

“Ha ha, ta dám đánh cuộc, cái tên tên ngu này sống không quá ngày hôm nay, coi như có thể sống, thì cũng là tàn phế.”

Người xung quanh đều lên tiếng nghị luận.

Cái thể giới này chính là như vậy, mắt chó coi thường người khác quá nhiều....

Lưu Hải Nam sờ sờ khuôn mặt sưng lên của mình, vẻ mặt không thể tin được.

“Mày dám đánh ta?!”

Lưu Hải Nam lửa giận ngất trời nói.

“Ba!”

Diệp Lăng lại tặng thêm một cái bạt tai vang dội vào mặt hắn.

Lưu Hải Nam xoay ba vòng, đảo ngược ba vòng, đem hai chữ ‘Xoay quanh’ diễn vô cùng nhuần nhuyễn.

Đồng thời, hắn vẫn luôn tự nhận là mình có khuôn mặt rất tuấn tú, bây giờ lại là sưng thành đầu heo luôn rồi.

“Ta đánh người, người có thể làm gì được ta?”

Diệp Lăng nhàn nhạt nói.

“Con mẹ nó!”

Lưu Hải Nam liền đứng lên hướng Diệp Lăng đánh tới.

Diệp Lăng nhếch môi khinh thường, bắt lấy nắm đấm của Lưu Hải Nam, hơi dùng sức, Lưu Hải Nam lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết như con lợn bị giết thịt.

“Thả... Buông!”

Lưu Hải Nam rống nói.

“Phụ nhị đại người nhiều tiền đúng không? Có tiền là cái gì cũng đúng à?”

Diệp Lăng vừa nói trên vừa gia tăng sức lực trên tay, trong lúc mơ hồ đều có thể nghe được tiếng răng rắc.

Hắn cũng không có đem tay Lưu Hải Nam bóp gãy, chẳng qua trong khoảng thời gian ngắn, tay Lưu Hải Nam gần như tàn phế.

“A..A..A!!”

Trên trán Lưu Hải Nam chảy ra mồ hôi lạnh, đó là do quá đau.

“Ta cho người biết, mày mà không buông tay ra, lão tử ta sẽ tìm người giết chết cả nhà người!”

Lưu Hải Nam vẫn rất có cốt khí, chẳng qua cái này cốt khí, rất nhanh liền đã không còn một chút.

Chỉ thấy Diệp Lăng tay trái nắm lấy nắm đấm của Lưu Hải Nam, tay phải lại đem thuốc đông y cùng Đan Lô thả ở trên mặt đất, sau đó tát ‘ba ba ba’ liên tục ba cái trên khuôn mặt của Lưu Hải Nam.

Tại Lưu Hải Nam ù đi một hồi, cảm giác như muốn điếc luôn rồi.

“Đại ca a, đại ca người mau buông ra đi, cứ tiếp tục như vậy nữa, tay của ta liền thực sự bị phế đi a...”

Lưu Hải Nam đau đến nước mắt cũng chảy ra luôn rồi.

Từ nhỏ đến lớn, hần vẫn luôn được nuông chiều từ bé đến lớn, Luru Phong Lâm cha mẹ hần luôn giữ hần như bảo bối, ngậm trong miệng cũng sợ tan ra, đặt ở trên tay còn sợ bị lạnh nữa là.

Luru Hải Nam có bao giờ trải qua cái loại đau khổ này?

Có vài người nói cái gì dẫn vật tinh thần, so với thống khổ càng thêm gian nan.

Đây quả thực là muốn chết cũng không được a.

Nếu có người giờ khắc này ở trước mặt Luru Hải Nam nói cái này, Luru Hải Nam tuyệt đối sẽ cho một bạt tai, sau đó sẽ nói một câu:

“Người con mẹ nó có bản lĩnh thì đi ném thử một chút đi?”

Thật là quá đau, đau đến mức Luru Hải Nam muốn quỳ trước trước Diệp Lăng luôn rồi.

Luru Xảo nhìn bộ dáng Luru Hải Nam như vậy có chút không đành lòng.

Nàng nhẹ nhàng kéo kéo góc áo Diệp Lăng, nhỏ giọng nói:

“Coi như hết...”

“Đại ca a, người nghe chị dâu nói chưa, thả ta đi...”

Luru Hải Nam nghe nói như thế, quả thực là giống như nghe được tiếng phật tổ nói, vội vàng khấn cầu nói.

Luru Xảo hơi đỏ mặt, phun nói:

“Ta sao có thể là chị dâu người hả.”

Diệp Lăng cũng là cười ha ha một tiếng, thả nắm đấm của Luru Hải Nam ra, nói:

“Coi như người gọi tiếng chị dâu này tốt.”

“Không biết xấu hổ.”

Luru Xảo nói thầm nói.

“Mau rút nhanh lên!”

Diệp Lăng không nhịn được hướng Luru Hải Nam khoát tay áo.

Luru Hải Nam té ra liền chạy tới đầu xe.

Sau khi cho xe chạy, Luru Hải Nam ngó đầu ra cửa xe hướng Diệp Lăng kêu nói:

“Người làm lão tử đau! Lão tử không tìm người giết chết người liền mang họ người!”

Nói xong liền chạy cực nhanh đi ra ngoài, thời điểm đến khúc cua, bởi vì tốc độ quá nhanh, kém chút nữa trực tiếp bắt được tông vào bên lề.

“Cái tên gà yếu này muốn chết thật à?”

Diệp Lăng lắc đầu nói.

“Cám ơn người.”

Luru Xảo cúi đầu, tuy là cái tên này là một tên đại sắc lang, chẳng qua không thể không thừa nhận, đáng về hần đánh nhau thật là đẹp trai.

“Không cần khách khí, ta chỉ là thấy chương mất thôi, nếu có người trách, người cứ kêu tên Lôi Phong là được.”

Diệp Lăng cười nói.

“Lôi Phong?”

Luru Xảo chớp chớp mắt:

“không phải người gọi là Diệp Lăng sao?”

Diệp Lăng: “...”

Trên thế giới thật sự có người có thể thuần khiết tới mức này sao?

Luru Xảo lúc này cũng phản ứng kịp, lúm đồng tiền xinh đẹp lại đỏ hồng, hờn dỗi nói:

“Ta suy nghĩ có chút chậm chạp một chút.”

“Ta thấy là, nàng đừng làm việc ở nơi này nữa, cái tên mập mạp kia cũng không phải là thứ tốt đẹp gì.”

Diệp Lăng nói.

“Nhưng mà...”

Luru Xảo lộ ra bất đắc dĩ, nói:

“Nhưng là ta vừa mới tốt nghiệp, thật vất vả mới tìm được cái công việc này, không làm ở đây thì có thể làm được ở đâu a?”

Đầu năm nay, tìm việc làm thực sự rất khó, cả sinh viên cũng không tìm được công việc thích hợp.

“Như vậy đi, ta giúp nàng liên hệ, nhìn xem có nơi nào cho nàng làm việc được không.”

Diệp Lăng cười nói.

“Thực sự?”

Luru Xảo mở to đôi mắt nhìn Diệp Lăng, rất chờ mong.

Nàng làm sao có thể không biết Lý Phú Quý không phải là thứ gì tốt, từ khi mình bắt đầu tiến vào đây xin việc, cặp mắt heo kia vẫn quét loạn ở trên thân thể mình.

Diệp Lăng nếu có thể giữ lời tìm cho mình một công việc, chỉ cần tiền lương cao, chịu khổ vất vả như thế nào Luru Xảo cũng nguyện ý.

Bởi vì, phụ thân của Luru Xảo mắc bệnh nặng, thực sự rất cần tiền.

Chẳng qua rất nhanh, Luru Xảo lại ngượng ngùng nói:

“Như vậy không tốt lắm đâu, người mới giúp ta, hơn nữa lại đắc tội tên con em nhà giàu đó, rồi lại giúp ta tìm việc làm mới, như vậy quá áy náy.”

“Người nếu như cảm thấy băn khoăn, để ta thân thiết một hồi, hoặc là...”

Diệp Lăng nhìn về phía Luru Xảo cái ngọn núi sôi động kia, cười híp mắt nói:

“Để cho ta sờ một hồi?”

“Người ”

Luru Xảo sắc mặt đỏ thẫm

“Người vô sỉ!”

“Ha ha...”

Diệp Lăng nói:

“Trước đi theo ta đi, cái tên Luru Hải Nam kia nhất định sẽ trở lại, ta lại không ở đây, khó bảo toàn là hắn sẽ không đối với nàng...”

“Ta đây nếu như đi theo người, người đối với ta thế nào đây?”

Luru Xảo nghiêng đầu, rất là khả ái nói.

“Vậy nàng cứ ở lại nơi này đi.”

Diệp Lăng nhún vai, thuận tay đón xe taxi.

Đang muốn lên xe, lại nghe Luru Xảo nói:

“Này, người đợi ta thay bộ đồ làm việc này đi!”

Diệp Lăng nhất thời nở nụ cười:

“Được, ta đợi nàng.”

Rất nhanh, Luru Xảo liền thay chiếc sườn xám, mặc vào y phục ban đầu.

Trên người của nàng mặc cái áo mỏng màu xanh da trời, trước ngực còn vẽ hai hình con Pikachu rất đáng yêu nữa, cũng không biết là Luru Xảo cố ý mua trùng này lại vừa khớp hai hình Pikachu trên ngọn núi. Nguyên bản đáng vẽ rất dễ thương, nhưng lại bị ngọn núi kia chống đỡ, dường như là vô cùng khó chịu.

Luru Xảo mặc một cái quần da màu xanh, cái quần này khoe dáng rất chuẩn, nhất là người có dáng đẹp như Luru Xảo.

Cái eo lại nhỏ xíu mảnh khảnh, rất đúng với trào lưu eo mỏng như tờ giấy đang lưu truyền trên mạng. Không thể không nói, mỹ nữ thì mặc gì cũng đẹp a. Mặc lên sườn xám, cho người ta một loại cảm giác mỹ nữ Phương Đông trang nhã, gợi cảm.

Đôi sang trang phục nhẹ, lại cho người ta một loại cảm giác hoạt bát, tinh nghịch mà rất trong sang.

“Tên ngốc kia, đừng nhìn nữa, đi thôi!”

Luru Xảo thấy Diệp Lăng kinh ngạc nhìn chòng chọc mình, khẽ nhún cái mũi nhỏ một hồi, cái dáng vẽ đáng yêu đó, quả thực mê người nha.

“Ha ha, bắt được gái đẹp về nhà rồi ”

Diệp Lăng cười to, xe taxi nhanh chóng đi xa.

.....

Chương 17: Luru Xảo ngu ngốc

Diệp Lăng vừa mới trở lại phòng trọ, thì thấy một nữ nhân béo nục béo nịch khoanh tay hung dữ đứng ở cửa phòng, trên khuôn mặt tràn đầy sự tức giận, vừa nhìn thấy Diệp Lăng trở về, lập tức nói:

“Người chết ở đâu vậy hả?”

Nghe nói như thế, Diệp Lăng không nghĩ gì, nhưng Luru Xảo là sùng sốt a. Nàng nhìn nhìn Diệp Lăng, thầm nghĩ, cô gái này... Sẽ không phải là vợ của Diệp Lăng chứ? Giọng điệu rất giống a!

Nói giống như là Diệp Lăng một đêm chưa về nhà vậy...

Chẳng qua xem tuổi của cô gái này, Luru Xảo lại cảm thấy, chắc hẳn không phải là vợ Diệp Lăng đâu. Diệp Lăng mới hơn hai mươi tuổi thôi mà, xem dáng vẻ của cô gái mập này, cũng phải hơn ba mươi rồi chứ ít? Diệp Lăng chắc không có hứng thú với kiểu lái máy bay xa vậy đâu ha?

“Người đã nợ ba tháng tiền thuê phòng rồi đó, ngày hôm nay nếu như còn không trả, không cần vòng vo lập tức cuốn gói cút đi cho khuất mắt ta!”

Cô gái mập kia vùng tay lên, hướng Diệp Lăng nói.

“Thì ra là chủ cho thuê nhà nha...”

Luru Xảo thờ phào nhẹ nhàng.

Nàng bỗng nhiên sững sờ, trong lòng trách cứ nói:

“Bất kể là chủ cho thuê nhà hay là vợ anh ta thì liên quan gì đến ta, ta khẩn trương cái gì a?”

Diệp Lăng vừa định mở miệng, cô gái mập này lại nói:

“Lại muốn nói với ta người không có tiền đúng không? Ngày nào, nhìn người cũng là bộ dáng nghèo nàn! Nhìn mặt người cũng không có giống là sinh viên, sao không kiếm việc mà làm, người còn là đàn ông sao? Còn sống làm gì? Chết mẹ nó đi!”

“Cô gái đằng sau người là bạn gái người hả?”

Cô gái mập nhìn về phía Luru Xảo nói:

“Này bạn gái xinh đẹp, người thực sự là mù mắt mới đi theo hắn a. Ta thấy người ngày ngày đều đặt hết tâm tư vào việc tán gái rồi.”

“Cô gái trẻ, ta khuyên người nha, vẫn nên nhanh lên...”

“Ba!”

Cô gái mập còn chưa nói hết, thì một xấp phiếu đồ rực liên dính vào trên khuôn mặt nàng.

“Đủ chưa?”

Diệp Lăng khuôn mặt âm trầm chán ghét hỏi.

Cô gái mập sững sờ, nhìn tiền rơi trên đất, lập tức lộ ra khuôn mặt tươi cười.

“Được rồi, được rồi.”

“Được rồi liền lăn đi nhanh lên.”

Diệp Lăng nói.

Hắn thật sự là không nghĩ ra, tên Diệp Lăng trước sao hết lần này đến lần khác để tên chủ nhà này tìm đến tận phòng chứ. Nếu đã biết tính khí cô ta vốn không phải là một người con gái dịu dàng gì, thì phải sớm sớm dọn phòng đi chỗ khác mà ở chứ.

Cô gái mập cầm lấy tiền định đi, Diệp Lăng liền nói:

“Đứng lại.”

“Diệp Lăng còn có chuyện gì sao?”

Cô gái mập với vẻ mặt tươi cười, chỗ nào có dư lại về điều ngoa vừa rồi?

“Ba tháng thuê phòng, cả tiền sinh hoạt, tổng cộng trả người 5.000 khối, còn dư lại 5.000 đâu?”

Diệp Lăng nói.

“Hả, à đúng đúng.”

Cô mập này tâm tư suy chuyển, nàng sao có thể không biết còn dư lại 5.000? Còn cho là Diệp Lăng quên mất.

“Cái này còn 5.000, coi như là trả trước ba tháng mượn phòng của đợt sau đi.”

Cô gái mập cười nói.

“Cút đi, lão tử không thèm thuê nữa!”

Diệp Lăng nói.

“Ngươi ——”

Cô gái mập vừa nghe đến Diệp Lăng không thuê phòng nữa, sắc mặt liền trở lại đáng vẻ chanh chua khắc nghiệt như hồi này.

“Vênh vào cái gì? Không phải chỉ thừa có hai cục tiền dơ bẩn thôi há?”

Cô gái mập đếm 5.000 đưa cho Diệp Lăng, thúc giục nói:

“Không thuê nữa thì ngươi liền nhanh nhanh dọn dẹp một chút rồi rời đi đi, ta còn phải cho người khác thuê.”

Diệp Lăng đang muốn nói cái gì, Lưu Xảo liền là nhẹ giọng nói:

“Chúng ta vẫn nên nhanh dọn dẹp một chút, rời đi nơi này đi.”

Nghe vậy, Diệp Lăng gật đầu, không thêm cùng cô mập này chấp nhặt.

Lưu Xảo thật sự là bị cô gái mập này làm cho sợ hãi, nàng không thể tin được, trên thế giới vẫn còn có cô hái hung dữ như thế, thật kinh khủng. Trên thực tế, nơi đây thực sự không có cái gì đáng giá để Diệp Lăng đưa theo, chỉ cầm mấy bộ quần áo, cả lò luyện đan và thuốc đông y bỏ vào trong một cái rương hành lý, liền nhanh chóng rời khỏi nơi này.

“Thật là, vốn là muốn để cho ngươi nghỉ ngơi ở đây một chút, không nghĩ tới cô ta lại hùng hổ đến đòi phòng nhanh vậy.”

Diệp Lăng có chút xấu hổ.

Lưu Xảo lộ ra mê hoặc trong ánh mắt:

“Ngươi đã ở chỗ này một thời gian dài rồi giờ mới phát hiện cô ta rất hung dữ sao?”

Diệp Lăng sững sờ, trong lòng thầm nói ta mới chuyển kiếp đến a, không nghĩ tới tên Diệp Lăng trước kia có thể nhận được tính khí tệ hại của bà mập điều ngoa kia.

Nhưng Diệp Lăng cũng không giải thích quá nhiều, móc điện thoại ra, tìm số của Hàn Thanh Tâm, gọi tới.

“Lại muốn mượn tiền?”

Điện thoại vừa kết nối, Hàn Thanh Tâm liền giờ ra bộ dáng lười biếng nói.

Giọng nói của Hàn Thanh Tâm cùng Lưu Xảo không giống nhau, có loại cảm giác thanh thúy, giống như tiếng chim hoàng anh hót, cũng rất dễ nghe.

“Ta không gọi mượn tiền.”

Diệp Lăng nói.

“Lại là làm sao?”

“Chính là muốn hỏi một chút, ngươi đang đi làm ở đâu? Ta có một người bạn, mới vừa tốt nghiệp đại học, muốn tìm công việc.”

Diệp Lăng nói.

“Ồ?”

Hàn Thanh Tâm nhất thời hứng thú, hi hi cười nói:

“Nam hay nữ vậy nhĩ?”

“Nữ.”

Diệp Lăng có chút dự cảm không lành.

“Mặc kệ!”

“Mẹ nhà nó, cô đùa à?”

Diệp Lăng tròn mắt gặng một tiếng.

“Hi hi, đùa tí thôi mà. Cô bạn gái này của ngươi đáng đáp thế nào? Đẹp không? Nặng bao nhiêu? Số đo ba vòng như nào? Cao bao nhiêu?”

Hàn Thanh Tâm trêu đùa nói.

Diệp Lăng bắt đầu tức giận:

“Ngươi điều tra kĩ như vậy làm quái gì?”

“Ta chính là muốn so sánh chút a, so với ta có xinh hơn không, ba vòng có hơn ta không, có cao hơn ta không... Ân, như vậy mới có thể suy nghĩ một chút.”

“Đừng nói linh tinh, xinh đẹp bằng người được mấy người chứ?”

Diệp Lăng nói.

Lời này là thật lòng, ngoại hình của Hàn Thanh Tâm, tuyệt đối không thể kém hơn so với Luru Xảo, chỉ là ngọn núi kia vẫn là không cao bằng Luru Xảo thôi.

“Cái này nếu đúng như người nói, bản tiểu thư sẽ giúp người chuyện này, nếu như hiện tại rảnh rỗi, thì mang nàng đến đây đi, ta sẽ gửi địa chỉ cho người.”

Hàn Thanh Tâm kiêu hãnh nói.

“Được, được, cảm ơn đại tiểu thư aaa!”

Diệp Lăng cười cúp điện thoại, báo chuyện vui này cho Luru Xảo:

“Đã giải quyết xong!”

Luru Xảo liền lộ ra vui vẻ:

“Đã tìm được rồi sao? Ta sẽ làm việc gì?”

“Không biết.”

Diệp Lăng lắc đầu.

“Há, cũng không sao chút nữa đi qua nhìn một chút liền biết, chịu khổ vất và một chút ta cũng làm.”

L

uru Xảo trịnh trọng tuyên bố, phùng hai cái má lên, trông rất đáng yêu.

Cái dáng vẻ nghiêm túc này, thật làm cho tâm lý Diệp Lăng càng thêm ngứa ngáy, thật muốn hôn một cái ở trên khuôn mặt mềm mại kia của cô. Rất nhanh, Hàn Thanh Tâm đã gửi địa chỉ tới.

Là ở tầng 18 tòa nhà tài chính trung tâm Hoàn Cầu thuộc thành phố Đông Hải. Thấy cái địa chỉ này, Luru Xảo ngay lập tức chấn động, nơi đó là nơi phồn hoa nhất, kinh tế phát triển nhất của toàn bộ thành phố Đông Hải.

Bao gồm gần như toàn bộ doanh nghiệp kinh tế, đa số nếu ở nơi đó làm việc, đều là thành phần tri thức cấp cao, rất nhiều bộ phận là công nhân, quản lý, còn có rất nhiều quan chức cấp cao.

Xem Diệp Lăng này, thuê một phòng ở chỉ 20 thước vuông, vẫn có thể có được loại bạn bè kinh khủng như thế?

Hơn nữa điều này hiển nhiên không phải là bạn bè bình thường, ở nơi trung tâm tài chính Hoàn Cầu kia, nói kiếm việc cho mình đi làm liền có thể đi làm ngay, chứng tỏ lời nói rất có trọng lượng nha.

Không phải là Luru Xảo khinh thường Diệp Lăng, mà trên thực tế, trong nhà Luru Xảo cũng không phải dạng giàu có. Chỉ là đại đa số người ta cũng biết ý nghĩ này.

Hai người đón xe đi tới trung tâm tài chính Hoàn Cầu, đang ngồi xe đi trên đường, Diệp Lăng còn từ trên mạng, tìm được một ít phòng thuê xung quanh.

Tương lai cuộc sống chắc chắn sẽ không thiếu tiền, hơn hết Diệp Lăng lại là người không thích chịu khổ nha, nên trực tiếp thuê luôn một tiểu biệt thự này.

Đương nhiên, việc thuê ngôi biệt thự này, trong đầu Diệp Lăng còn có ý tưởng khác.

Đó chính là...

Diệp Lăng nhìn bên người Luru Xảo một cái, cô gái ngốc nghếch này hiển nhiên còn không biết.

.....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Người ở lại đây

Hai người đi đến một biệt thự, cách trung tâm tài chính Hoàn Cầu không xa, ngồi xe buýt đi đến cũng được.

“Không phải muốn đi trung tâm tài chính sao? Sao lại tới nơi này?”

Luru Xảo nhìn cái biệt thự tinh xảo, mê hoặc hỏi.

“Hiện tại ta đã không có nhà để về, dù sao cũng phải tìm chỗ ở chứ?”

Diệp Lăng nói.

“Há, cũng đúng.”

Lưu Xảo gật đầu một cái.

Diệp Lăng đã sớm liên hệ với chủ cho thuê nhà, chủ cho thuê nhà thoát nhìn là một nữ nhân hơn năm mươi tuổi, đang đứng ở trước cửa nhìn ra xa.

“Là di Phương sao, đi vẫn khỏe chứ?”

Diệp Lăng cười đi ra phía trước.

Di Phương quan sát Diệp Lăng bằng một con mắt, có chút không tin tưởng. Nàng cho là có thể cho thuê ngôi biệt thự này, coi như không phải đi xe sang trọng thì chỉ ít cũng phải có xe của mình chứ? Không nghĩ tới là ngồi xe buýt tới..

Chẳng qua di Phương đã có tuổi, cũng không coi thường người khác, lập tức gật đầu cười nói:

“Tiểu Diệp đúng không?”

“Dạ di Phương, gọi ta là Diệp Lăng.”

Diệp Lăng cười nói.

Di Phương nhìn sau lưng Diệp Lăng thấy Lưu Xảo, hiền hòa cười nói:

“Vị này chính là bạn gái ngươi à? Đáng đáp thật xinh đẹp, ngoại trừ những mình tinh kia, ta là lần đầu tiên nhìn thấy cô gái xinh đẹp như này đây.”

“Ha ha, cảm ơn di Phương khen ngợi”

Có tiện nghi không chiếm chính là ngu ngốc, Diệp Lăng đương nhiên sẽ không chối bỏ chút vinh dự này. Lưu Xảo nghe vậy liền có chút ngượng ngùng.

Thực sự là chán ghét, đạo này luôn bị hiểu nhầm là bạn gái của tên sắc lang này...

Lưu Xảo len lén nhìn gò má Diệp Lăng, nàng bỗng nhiên phát hiện, Diệp Lăng tựa hồ thật đẹp trai, hai con mắt hẹp dài, sống mũi cao, môi hơi dày... Ngũ quan rõ ràng, thêm dáng người cao tận 1m85, thực sự không thua kém mấy người mình tinh mần ảnh là mấy. Trong lúc nhất thời, Lưu Xảo xem có chút ngây người.

“Nhà đầu, xem đủ chưa?”

Bên tai bỗng nhiên vang lên tiếng Diệp Lăng trêu đùa.

Lưu Xảo sững sốt một hồi, khuôn mặt trong nháy mắt hồng đến bên tai.

“Ta biết ngươi nhìn cái gì, ta công nhận rất tuần tú, đây là không thể nghi ngờ.”

Diệp Lăng nghiêm trang nói.

Lưu Xảo khoe miệng khê cong, con mắt liếc Diệp Lăng, hờn dỗi nói:

“Hừ, tự tưởng tượng!”

“Đi thôi, đi xem nhà mới có thể vừa mắt của đại mỹ nhân này không?”

Diệp Lăng cười nói.

Lưu Xảo xui xẻo đi theo Diệp Lăng vào bên trong biệt thự, trong lòng nàng đang nghĩ, Diệp Lăng nói lời này là có ý gì? Hẳn là nói nhà mới, mà không phải nói ‘Nhà mới của ta’...

Biệt thự này tổng cộng có hai tầng, lầu dưới không có nội thất, ngoại trừ đại sảnh, chính là buồng vệ sinh, phòng ngủ cùng với một cái sân thật to. Sân có một cửa sổ lớn đặt sát đất, bên trong bày mấy chiếc ghế mây, rất có cảm giác cổ kính.

Lầu hai thì có ba cái gian phòng cùng một cái đại sảnh, toàn bộ đều là kiểu Châu Âu sang trọng, đồ đạc gần như đầy đủ, có thể trực tiếp vào ở.

Ở bên ngoài biệt thự, còn có trồng trọt một ít hoa cỏ cây cối, hiện tại mặc dù là mùa hạ, nhưng cây cỏ, hoa tươi nở rộ, có từng đợt hương thơm thoải thối.

Tổng quan mà nói, Diệp Lăng rất hài lòng, chỉ ít so với cái phòng nhỏ 20m vuông đó tốt hơn gấp trăm lần.

“Nơi đây... Không đắt chứ?”

Lưu Xảo nhẹ giọng hỏi.

Di Phương nghe được, cười nói:

“Nơi này là Trung tâm Thành phố Đông Hải, hơn nữa lại gần trung tâm tài chính Hoàn Cầu, tắc đất tắc vàng a.”

“Cái kia phải bao nhiêu tiền một tháng?”

Lưu Xảo nói.

“Bởi vì con ta muốn đưa ta đến nước Mỹ ở, phòng này cũng là không có người, còn thiếu người, ta liền định đem thuê, chỉ cần các người có thể cẩn thận bảo vệ nơi đây, cho ta mỗi cái tháng chừng 8 vạn là tốt rồi.”

Phương a di nói.

“8 vạn?!”

Lưu Xảo nhất thời há to miệng.

Nàng là lớn lên trong một gia đình bình thường, cha đi làm xa, mẹ ở nhà, một tháng kiếm không đến 1 vạn, thêm tiền tiêu dùng, còn tiền cho em trai đến trường, có thể còn lại mấy ngàn là tốt lắm rồi.

Lưu Xảo thật đúng là không thể tin được, muốn thuê một tháng ở đây có lẽ phải làm việc cật lực một năm mới đủ a.

“Diệp Lăng, người... Người có nhiều tiền sao?”

Lưu Xảo hỏi.

Dù sao trước đó nàng cũng nhìn thấy căn phòng Diệp Lăng thuê, rõ ràng không giống như là người có tiền.

“Hiện tại không có tiền, chẳng qua rất nhanh thì có, nhưng vẫn có thể trả trước một tháng tiền thuê nhà.”

Diệp Lăng cười nói.

“Nhưng là... Nhưng là 8 vạn một tháng nha, quá đắt rồi.”

Lưu Xảo không nữa nói.

Di Phương nhất thời nở nụ cười:

“Tiền nha đầu, người thật ra rất tiết kiệm nha! Kỳ thực nơi đây muốn thuê nhà với giá 8 vạn rất khó, nếu như không phải là nhìn 2 người không có dáng vẻ xấu xa, ta đây cũng không có ý định cho thuê đâu nha.”

Di Phương thực sự rất biết cách nói, nàng đã nhìn ra, Diệp Lăng cùng Lưu Xảo không phải là mối quan hệ yêu đương gì. Thế nhưng Diệp Lăng rõ ràng có chút ý tứ với người ta, đi Phương vừa mở miệng, Diệp Lăng tự nhiên cao hứng, nhất quyết muốn thuê.

Lưu Xảo khuôn mặt đỏ hồng, xấu hổ không nói gì nữa.

“Di Phương, hiện tại ta chỉ có 1 tháng tiền thuê, như vậy đi, đi nếu như không vội, liền đem số thẻ ngân hàng đưa cho ta, ta kiếm tiền, liền đem tiền gửi liền cho đi.”

Diệp Lăng cười nói:

“Đương nhiên, sẽ không vượt qua thời gian thuê phòng a.”

“Như vậy a...”

Di Phương suy nghĩ một chút, nói:

“Vây cũng được.”

Đưa cho Di Phương tám vạn đồng tiền, Di Phương liền đưa chìa khóa Diệp Lăng. Còn Diệp Lăng cùng Lưu Xảo ở trong một cái phòng tại lầu hai.

Diệp Lăng bốn phía nhìn, Lưu Xảo thì là khuôn mặt hồng hồng đứng ở nơi đó. Nàng cho đến bây giờ còn chưa bao giờ cùng một người con trai đơn độc ở cùng trong một phòng a.

Cảm giác bầu không khí có chút áy náy, Lưu Xảo mím môi một cái, nhỏ giọng nói rằng:

“Ta... Ta phải đi.”

“Ừ? Đi nơi nào?”

Diệp Lăng hỏi.

“Về nhà ta chứ sao.”

Lưu Xảo rút cuộc tìm được mượn miệng.

“Như vậy a...”

Diệp Lăng suy nghĩ một chút, nói:

“Nhà người đang ở ở nơi nào?”

“Ở công viên đường phố.”

Lưu Xảo nói:

“Người hỏi cái này làm cái gì?”

"Công viên đường phố?"

"Như vậy không phải là cách nơi này rất xa?"

Diệp Lăng nói:

"Cô xem, trung tâm tài chính Hoàn Cầu gần nơi này, ngồi xe buýt đi ba trạm liền đến, nếu sau này người đi làm ở trung tâm tài chính Hoàn Cầu, cũng thuận tiện rất nhiều, nếu như không ngại..."

“Thì cô ở lại đây đi!”

Lưu Xảo sững sờ, vội vàng nói:

“Không cần không cần, ta có thể trở về nhà, ngồi xe buýt về nhà cũng chỉ mất một trạm đường, bây giờ là mùa hè, về nhà cũng sẽ không quá tồi.”

“Bây giờ về nhà có thể không muộn, nhưng sau này thì sao? Mùa đông tới, người có thể rời giường trước một tiếng đồng hồ. Buổi chiều tan tầm, còn phải chờ một giờ xe, mất nhiều thời gian như vậy?”

Diệp Lăng nói:

“Không lẽ người bạn người nơi đó không có ký túc xá để ở sao?”

Lưu Xảo khuôn mặt hồng hồng hỏi:

Cùng một người con trai ở cùng một chỗ? Hơn nữa mới quen biết không đến một ngày?

Tuy là cảm thấy Diệp Lăng không phải là người xấu, có thể chuyện này... Đây cũng quá mắc cỡ nha!

“Đại nỷ nữ, đi làm ở chỗ này, chỉ ít đều là thành phần tri thức, người cảm thấy các nàng sẽ ở trọ? Ai ai cũng mượn phòng để ở.”

Diệp Lăng thấy Lưu Xảo cương quyết muốn đi, lại nói:

“Cô lại xinh đẹp như vậy, đi nơi nào cũng đều sẽ bị nam nhân quần lấy, nếu như ở chỗ, ta mới có thể bảo vệ được cô.”

.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Ấy nha, ngực người cũng thực lớn

“Nhưng mà... Nhưng mà...”

Lưu Xảo kỳ thực cũng hiểu được điều Diệp Lăng nói là đúng, từ lúc học đại học đến bây giờ, cô bị rất nhiều người con trai quấy rầy, chẳng qua không có kiểu nguy hiểm như Lưu Hải Nam mà thôi.

“Không nhưng nhị gì hết, cái này đã quyết định rồi!”

Diệp Lăng cười nói:

“Yên tâm đi, ta rất thích bò sữa, thế nhưng sẽ không tùy tiện vắt sữa khi bò sữa không đồng ý đâu nha!”

Lưu Xảo sững sờ, sau đó liền phản ứng lại. Cô nổi giận đùng đùng hướng Diệp Lăng gườm gườm, đồng thời nói:

“Người không biết xấu hổ, người mới là bò sữa, người... A!”

Lưu Xảo còn chưa nói hết, bỗng nhiên trượt chân, đôi núi trước ngực run lay theo, kêu lên một tiếng, chuẩn bị ngã trên sàn nhà.

Diệp Lăng tay nắm lạnh lẽo, nhanh chóng bước lên, lập tức đỡ lấy Lưu Xảo.

Chẳng qua.....

“Cái này sao mềm vậy?”

Diệp Lăng trong lòng nghi hoặc, đồng thời lại theo bản năng bóp nhẹ một cái.

“Luuu mạnh!”

Lưu Xảo hét lên một tiếng, vội vàng giãy dụa đứng dậy, đẩy Diệp Lăng ra, lui lại đằng sau mấy bước. Mặt nàng đỏ hết cả lên, cảm giác cả người như tê dại đi, giống như bị điện giật vậy.

Cái tên sắc lang này... Hắn cứ tự nhiên dám sờ nơi đó của mình!

Lúc này Diệp Lăng cũng phản ứng kịp, lúc này hắn cũng là thấy tình huống quá nguy cấp, bàn tay quơ tới, đầu nghĩ là sẽ quơ trúng nơi đó chứ?

Ài, thật sự là không ngờ vừa to lại vừa mềm như vậy a...

Diệp Lăng cười cười xấu hổ, nói:

“Cô đừng hiểu lầm, ta cũng không phải cố ý, thật sự là... Thật sự là tình huống nguy cấp nên mới vô ý như vậy nha!”

Lưu Xảo tất nhiên biết Diệp Lăng không phải cố ý, nhưng mặc kệ cố ý hay không cố ý, hắn đều đã sờ soạng mình. Đáng ghét nhất là, hắn chỉ sờ soạng thì thôi đi, còn... Còn bóp nhẹ nữa chứ!

“Thôi bỏ qua, chúng ta đi xem qua nơi làm việc đi?”

Thấy mắt Luru Xảo hồng hồng nhìn mình chòng chọc, giống như là muốn khóc, Diệp Lăng nhất thời mềm nhũn ra. Hắn không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ thấy con gái khóc.

“Được.”

Luru Xảo vẫn còn ảm ức nhưng vẫn gạt đầu, đáng về rất tội nghiệp, nhìn Diệp Lăng lại có chút không ăn năn.

Trên đường đi, hai người im lặng không hề nói câu gì. Luru Xảo đã khôi phục lại dáng vẻ điềm tĩnh, chẳng qua khuôn mặt vẫn còn có chút ửng hồng.

Cô không nói lời nào, Diệp Lăng lại không dám tiếp lời, dù sao vừa mới phạm sai lầm xong hắn cũng không dám tùy tiện...

Thoảng chốc, trung tâm tài chính Hoàn Cầu đã xuất hiện trước mắt của hai người. Không thể không nói, quả nhiên là nơi phồn hoa nhất thành phố Thượng Hải, có nền kinh tế phát triển bậc nhất, nơi đây quả thực có thể dùng từ tập nập "ngựa xe như nước chảy" để hình dung.

Cả một bãi đỗ xe có phần lớn là siêu xe sang chảnh, kếm cạnh nhất cũng là các loại xe con Khải My của các gia đình nhỏ.

Đi tới số tòa nhà số 18, Diệp Lăng gọi điện thoại cho Hàn Thanh Tâm, Hàn Thanh Tâm nói ngay lập tức đi ra. Buổi sáng, Hàn Thanh Tâm vẫn mặc một bộ đồ ngủ màu hồng nữ tính, bây giờ đổi lại một bộ đồ công sở vô cùng nghiêm túc nha.

Áo vest đen, áo sơ mi trắng, đem đôi chân thẳng tắp thon dài càng thêm mỹ miều khi mặc chiếc quần tây, lại thêm cái kính mắt màu hồng nữa, giờ khắc này Hàn Thanh Tâm, thật là đẹp đến ngây người!

Từ lúc Hàn Thanh Tâm xuất hiện, liền có không ít ánh mắt ở đây nhìn cô chòng chọc. Khi thấy Hàn Thanh Tâm đứng ở trước mặt Diệp Lăng, nhất thời một không ít ánh ghen tỵ phát ra.

Đối với những ánh mắt này, Diệp Lăng căn bản một chút cũng không để ý đến, cười nói:

“Mỹ nữ, lại gặp mặt á!”

“Ai muốn gặp mặt người.”

Hàn Thanh Tâm liếc Diệp Lăng, đôi mắt đẹp rơi vào người Luru Xảo. Luru Xảo đã ở nhìn Hàn Thanh Tâm một cái, âm thầm so sánh, dĩ nhiên phát hiện, trước mặt người mỹ nữ này, ngoại trừ ngực nhỏ hơn mình một chút, dĩ nhiên không có nơi nào thua mình a!

Dù sao vẫn là yêu cầu phải lấy lòng cấp trên, Luru Xảo ôn uyen cười, nói:

“Oa, chị này thật xinh đẹp!”

Hàn Thanh Tâm thấy Luru Xảo khen ngợi cũng thấy có hảo cảm, cảm giác nàng cũng thật biết thời thế, cũng là cười nói:

“Em gái ngực thật to!”

Luru Xảo: “...”

Diệp Lăng: “...”

“Sao? Ta có chỗ nào nói không đúng sao?”

Hàn Thanh Tâm khuôn mặt ngờ nghệch lếch, không tâm đến biểu hiện của hai người, kéo lấy tay Luru Xảo, cười nói:

“Chẳng qua em gái đáng đáp cũng rất xinh đẹp đấy, khẳng định có rất nhiều bạn trai thích người chứ?”

“Nào có á...”

Luru Xảo có chút xấu hổ.

“Đừng không có ý tứ á..., em ngày càng xinh đẹp như vậy, nhất định sẽ trêu chọc rất nhiều tên háo sắc.”

Vừa nói, Hàn Thanh Tâm liền trừng mắt với Diệp Lăng.

“Mẹ nó, trừng ta làm gì?”

Chân mày Diệp Lăng mọc lên hắc tuyến.

“Em muốn tìm công việc gì đây?”

Hàn Thanh Tâm lại nói.

“Em cũng không biết, chị sắp xếp cho em àm gì, em liền làm cái đó...”

Luru Xảo ngẩng đầu lên, kiên định nói:

“Chẳng qua, ta không sợ chịu khổ sở, chỉ cần tiền lương cao, để cho ta làm cái gì ta cũng làm được!”

Nghe nói như thế chân mày Hàn Thanh Tâm nhất thời nhíu xuống.

Sao những người ở cùng Diệp Lăng, đều thích tiền vậy?

Hàn Thanh Tâm làm một đại tiểu thư, từ nhỏ đối với tiền không có một chút cảm nhận. Chẳng qua Hàn Thanh Tâm cũng biết, rất nhiều người thích đi cùng mình, chính là vì tiền của mình, cho nên, nàng rất không thích những người mở miệng ra là nói chuyện tiền bạc.

Thậm chí, có chút đáng ghét.

Nên Lưu Xảo vừa nói cái này, nhất thời làm cho hảo cảm của Hàn Thanh Tâm với nàng thấp xuống một ít.

Diệp Lăng thì cảm thấy, khẳng định Lưu Xảo có nỗi khổ tâm riêng.

Cô là một cô gái rất tiết kiệm, từ lúc nghe được tiền thuê 1 tháng 8 vạn, biểu tình khiếp sợ lộ ra rõ ràng, chắc hẳn gia cảnh của cô cũng không quá tốt.

Nhưng mà, nếu quả như thật chỉ thích tiền, Lưu Xảo có cái khuôn mặt khả ái này cộng thêm vóc người đẹp, sao không dựa đến mấy thiếu gia nhà giàu?

“Người đi theo ta đi, ta tìm cho người công việc, thế nhưng trong thời kỳ thực tập tiền lương chỉ có 3000 tệ.”

Hàn Thanh Tâm nói.

“Cảm ơn chị.”

Lưu Xảo cảm kích nói.

Cô không sợ khổ, không sợ mệt, chỉ cần có thể kiếm tiền cho ba mình chữa bệnh, khổ sở ra sao cô vẫn có thể chịu đựng được. Diệp Lăng cũng theo đi nhìn một vòng, chỗ làm là ở lầu 16 a.

Hàn Thanh Tâm cho tìm cho Lưu Xảo một công việc điện tử, không mệt nhọc gì cả, chỉ chịu phụ trách bày biện mà thôi.

Lưu Xảo rất hài lòng với công việc này, lập tức bằng lòng, ngày hôm nay đi làm luôn.

Bây giờ là 3 giờ chiều, Lưu Xảo bắt đầu đi làm, Diệp Lăng đứng ở chỗ này chường mắt, trực tiếp bị Hàn Thanh Tâm đuổi về.

Bất đắc dĩ, Diệp Lăng đưa cho Lưu Xảo một số điện thoại, nói cô tan làm thì gọi điện thoại cho mình, rồi liền trở về biệt thự.

Vừa lúc, bây giờ có thể Luyện Đan..

“Ừ, Cẩm Mạo Đan rất đơn giản, Lưu Xảo còn hai tiếng đồng hồ nữa mới có thể tan làm, làm hai tiếng đồng hồ đủ để ta luyện chế 3, 4 lò đan được.”

Diệp Lăng trầm nghĩ nói.

Đối với chuyện luyện đan, Diệp Lăng tự nhiên không muốn cho người khác biết. Nếu không, còn cho là mình là Thần đây!

.....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Thưởng người cái rắc á!

Đối với Diệp Lăng mà nói, luyện chế Cẩm Mạo Đan là chuyện rất dễ dàng. Đương nhiên, Cẩm Mạo Đan, chính là tên mà Diệp Lăng đặt a.

Nếu như Diệp Lăng có tu vi của Cửu Kiếp Tiên Đế, loại Cẩm Mạo Đan này luyện vô cùng đơn giản, 1 giây thôi cũng làm ra được 100 viên.

Chẳng qua hiện tại hắn mới đạt đến Hậu Thiên Sơ Kỳ, một tiếng đồng hồ cũng có thể luyện ra được 1- 2 lò,

với thủ pháp luyện đan của Diệp Lăng một lò chỉ ít cũng được chừng 10 viên.

Diệp Lăng lấy cái Đan Lô ra, đem thuốc đông y bỏ vào bên trong, lập tức vận hành Chân khí.

Chân khí vận chuyển ra liền hóa thành một đoàn hỏa hồng (ngọn lửa), ngay lập tức đem Đan Lô thiêu đốt thành màu đỏ.

Chẳng qua Diệp Lăng nắm giữ ngọn lửa rất tốt, những ngọn lửa này căn bản không thể đốt cháy Đan lô, chỉ có thể hòa tan thuốc đông y ở bên trong.

Thời gian chậm rãi đi qua, mấy thứ thuốc đông y kia bắt đầu hóa thành chất lỏng.

Chẳng qua những thứ thuốc đông y này dù sao cũng không giống với Linh Dược kiếp trước của hắn ở Tu Chân giới, mà chất lỏng lại chảy ra rất ít.

Diệp Lăng nhìn nhìn bên trong lò luyện đan một chút, lại bắt đầu dựa theo trình tự, đem những thứ khác thuốc đông y bỏ vào.

Sau hơn một tiếng đồng hồ, ở bên trong Đan Lô, tỏa ra hương thơm ngào ngạt của thuốc đông y.

Diệp Lăng ngửi ngửi cau mày nói:

“Cùng với Linh Dược vẫn là có chênh lệch a, cái đan hương bên trong này, đều hỗn loạn, thật con mẹ nó khó ngửi!”

Mở Đan Lô ra, chỉ thấy bên trong có một ít viên thuốc. Diệp Lăng cẩn thận đếm, có ước chừng 23 viên a!

Những đan dược này toàn thân đều màu xám, không có mùi thơm, với lại không hề có ánh quang, thoạt nhìn nơi nào giống như là đan dược?

Tương chừng như hàng giả do bùn đất nặn lên!

Chẳng qua Diệp Lăng rất có tự tin, tin tưởng người ta sau khi ăn xong viên thuốc này, mới biết rốt cuộc là hàng thật hay là hàng giả.

“Giờ luyện chế những thứ Cẩm Mạo Đan đã, khôi phục lại Chân khí một lúc, rồi lại luyện chế một ít Kinh Nguyệt Đan.”

Diệp Lăng thăm thi.

Kinh Nguyệt Đan, đương nhiên là trị các bệnh về kinh nguyệt ở phụ nữ rồi.

Đan Sur là ai?

Là người chuyên trị đủ các loại triệu chứng bệnh trạng trên người rồi!

Diệp Lăng đã tiếp thu được kỉ ức của tên Diệp Lăng trước, một số bệnh mới lạ ở trên trái đất này có chút hiểu biết rồi.

Bất quá bây giờ Chân khí của hắn không đủ, hơn nữa những thành phần dược liệu này cũng quá kém, nếu không, những cái bệnh kì quái khó chữa như HIV, bệnh ung thư, bệnh máu trắng mà ai ai cũng sợ vì không có cách chữa dứt điểm, Diệp Lăng có thể luyện ra được mấy viên đan dược chữa khỏi a.

Tu luyện chừng nửa tiếng, Chân khí trong cơ thể Diệp Lăng mới khôi phục như ban đầu.

Điều này làm cho hắn không khỏi lại thêm một lần than vãn, Linh khí trên địa cầu thật sự là quá hiếm hoi.

Nhiều chi có... khó mùi!

Không phải là có câu nói tốt?

Hỏi thế gian tình là gì, a...

Lại tốn hơn nửa tiếng đồng hồ, luyện chế một lò Kinh Nguyệt Đan, tổng cộng có 18 viên.

Diệp Lăng nhìn đồng hồ, nghĩ đến Lư Xảo cũng nên tan việc rồi.

“Hai ta nói chuyện yêu thương, nói yêu thương, hai đều là công, hai đều là công, thật biến thái, thật biến thái...”

Đúng lúc này, chuông điện thoại di động của Diệp Lăng bỗng nhiên vang lên.

Nhìn một dãy số liền biết, ngoài Lư Xảo ra còn ai Lư Xảo.

“Bà xã, tan việc rồi sao?”

Diệp Lăng cười nói.

“Đừng nói nhảm, ai là vợ của ngươi chứ.”

Bên đầu kia điện thoại, Lư Xảo nhỏ một tiếng.

“Nào không phải chứ, hai ta rất có bộ dáng vợ chồng nha.”

Diệp Lăng trêu đùa nói.

“Ngươi lại nói bậy bạ gì đó, ta liền... Ta liền không qua nơi đó của ngươi nữa.”

Lư Xảo nói.

“Được được được, ta sai rồi được chưa?”

Diệp Lăng vội vàng nói:

“Cô tan việc rồi sao? Ở nơi đó chờ ta, đừng có chạy lung tung, cẩn thận mấy tên háo sắc đem cô bắt đi.”

“Hắc, ta thấy ngươi mới chính là một tên đại háo sắc đấy”

Lư Xảo bật cười.

Cúp điện thoại, Diệp Lăng lập tức rời khỏi biệt thự, hướng trung tâm tài chính Hoàn Cầu chạy tới.

Hắn đem theo luôn mấy viên đan dược, hiện tại đúng lúc tan việc, có rất nhiều người. Xe buýt chạy 3 trạm đường, Diệp Lăng mất không đến 3 phút là đến nơi.

Lư Xảo đang đứng trước cửa lầu 18, ở đây đợi Diệp Lăng.

Xung quanh cô không có nhiều người, hơn nữa đều là nam nhân, nhưng cũng không có trò chuyện gì, chỉ là ánh mắt của mấy tên khôn kiếp kia, vẫn luôn để ở trên ngực Lư Xảo.

Lư Xảo thật sự là bất đắc dĩ, nàng đã đổi liên tục ba chỗ đứng rồi, vẫn như cũ bị mấy tên đàn ông này vây xung quanh.

“Đúng lúc thật, cô còn chưa về?”

Đúng lúc này, một cái người thanh niên mang gọng kính vàng đi tới tới chỗ nàng. Lư Xảo sững sờ, quay đầu nhìn lại, cười nói:

“Lâm Hoa, là người a.”

Lâm Hoa cười cười một cái trước ngực nàng liếc mắt một cái, thật lớn a, sờ xúc cảm khẳng định rất thoải mái.

“Sao đứng ở chỗ này lấy? Ta đưa ngươi về nhà đi?”

Lâm Hoa cười hướng Luru Xảo đã đi tới.

Thời điểm hắn đi chỗ tới Luru Xảo thì một mùi thơm u nhân nhạt lập tức bay vào trong lỗ mũi hắn, Lâm Hoa không khỏi hít một hơi thật sâu.

“Không cần, ta ở người, người trước đi thôi.”

Luru Xảo cười nói.

Lâm Hoa là người cùng ngành công tác ở một chỗ, hai người coi như là quan hệ đồng nghiệp, ngày hôm nay mới biết nhau.

“Cô?”

Lâm Hoa cười nói:

“Ai vậy? Sẽ không phải là bạn trai người chứ?”

“Cái này ngược lại không phải là.”

Luru Xảo lễ phép trả lời một tiếng.

Nàng há lại có thể không nhìn ra, cái này tên này đối với mình cũng có ý đồ gì đó không tốt rồi.

Chẳng qua dù sao cũng là quan hệ đồng nghiệp, hơn nữa Lâm Hoa ngày hôm nay đối với mình cũng rất chiều cô, Luru Xảo cũng không tiện đuổi hắn đi.

“Không phải là nam bằng hữu là được, ta còn sợ bị bạn trai người hiểu lầm đây.”

Lâm Hoa tâm trong thờ phào nhẹ nhõm, trong tay sờ chìa khóa xe, cách đó không xa lập tức kêu một tiếng, một chiếc BMW màu đen 525 lóe lóe đèn xe.

“Đối với nhân viên buổi làm việc ngày đầu tiên, tự nhiên hắn là phải chiều cô thật tốt á!”

Lâm Hoa bày ra một cái bộ mặt người tốt, cười nói:

“Luru tiểu thư, ta có thể mời cô đi ăn khon, sẵn tiện đưa cô về nhà luôn.”

Đối với nữ nhân, Lâm Hoa vẫn rất hiểu.

Đại bộ phận cũng là vì tiền, nhất là nữ nhân xinh đẹp.

Đương nhiên, Hàn Thanh Tâm cái kia loại nữ nhân thì không cần nói, căn bản không biết tiền có cái gì để dùng.

Chẳng qua Luru Xảo dạng người này, cả người mặc quần áo nữ nhân thông thường, Lâm Hoa vẫn có lòng tin đoạt tới tay.

Hắn cũng tin tưởng, Luru Xảo khi nhìn đến gia thế của mình, nhất định sẽ bằng lòng theo mình a, tới đó thì tha hồ mà hắc hắc.

“Thật xin lỗi, bằng hữu của ta rất nhanh sẽ tới.”

Luru Xảo cười.

Lâm Hoa còn cho là Luru Xảo đây là đang ngại ngùng, lại nói:

“Cô có thể cho gọi điện thoại cho bằng hữu cô nha, nói cô đêm nay tặng ca, không về sớm được, đơn giản mà, ta chỉ có rảnh đêm nay a, dù sao mẹ ta cũng là HEDQT nên rất nhiều việc, cần phải phụ bà ấy cho nên hôm nay....”

Cái này chiêu bài của Lâm Hoa lần nào cũng dùng, rất nhiều nữ nhân vừa nghe, lại nhìn thấy xe của Lâm Hoa, 99 phần trăm đều sẽ với hắn đi.

Đáng tiếc, Luru Xảo sẽ không với hắn đi, dù chỉ một phần trăm cũng không.

Đối với Lâm Hoa vương vãi, Luru Xảo tâm lý hơi không kiên nhẫn, chẳng qua nàng tốt xấu gì cũng được gia đình giáo dục đàn hoàng, nên nàng ngại nói lời khó nghe.

“Thực sự không cần.”

Luru Xảo vừa nói vừa hướng đằng sau quay lưng đi.

Thật không nghĩ tới, Lâm Hoa rút cuộc lại đã chạy tới, chắn Luru Xảo trước người.

“Tiểu Xảo, dù sao nói chúng ta cũng là ngày đầu tiên biết nhau, cô sẽ không cho ta chút mặt mũi chứ?”

Lâm Hoa dương dương đắc ý nói.

Luru Xảo vừa nghe, đang không biết nên trả lời như thế nào, cũng là đúng lúc này, một tiếng mắng to bỗng nhiên vang lên.

“Thường người con mẹ nó cái rắm á? Đến đến, người qua đây, lão tử thường người mấy cái rắm!”

.....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Đánh hấn cho ta

Nghe được giọng nói này Luru Xảo cùng Lâm Hoa đều quay đầu lại nhìn.

Vừa nhìn thấy là Diệp Lăng, khuôn mặt Luru Xảo liền lộ ra vui mừng, nghĩ thầm rốt cục có thể thoát được cái tên rắc rối trước mắt này được rồi.

Lâm Hoa thì sắc mặt có chút khó coi.

“Diệp Lăng, sao bây giờ anh mới tới!”

Luru Xảo liền chạy tới, nắm cánh tay Diệp Lăng vô cùng tự nhiên.

Một đôi bàn tay mềm mại như bông đặt trên tay hấn mà lắc lắc, nhất thời Diệp Lăng cảm thấy nhộn nhạo trong lòng. Rung động nhìn vào khe rãnh thần bí.

“Tên háo sắc này, lại chiếm tiện nghi của ta!”

Luru Xảo khuôn mặt đỏ lên, vội vàng buông cánh tay Diệp Lăng ra.

Chứng kiến hành động của hai người này, Lâm Hoa ghen ghét nổi lên.

“Đúng lúc, đây là bạn trai của người phải không?”

Lâm Hoa cười đi tới:

“Người không phải nói người không có bạn trai sao?”

“Diệp Lăng không phải là bạn trai của ta, chỉ là một người bạn bình thường thôi.”

Luru Xảo nhỏ giọng nói.

Giọng nói của nàng thực sự quá ngọt, lại thêm hai gò ngực cứ rung rinh theo tiếng nói, quả thực làm cho Lâm Hoa ngứa ngáy, hận không thể ngay lập tức đem Luru Xảo hôn lấy.

“Không phải chứ? Nếu là bạn bè bình thường thì sao lại thân thiết như thế?”

Lâm Hoa nói.

“Người ở đâu chui ra vậy, quản lắm chuyện thế làm quái gì?”

Luru Xảo chưa kịp nói, Diệp Lăng đã lên tiếng.

“Thân thiết hay không, cùng người có quan hệ gì? Người ở chỗ này làm cái gì? Không biết xấu hổ”

Lâm Hoa vốn dĩ còn muốn giả dạng thư sinh, nhưng thấy Luru Xảo cùng Diệp Lăng nắm tay, không nghĩ tới liền mắng lên.

“Người nói vậy là có ý gì? Người không có ăn học à”

Kỳ thực trong lòng Lâm Hoa đã sớm đem 18 đời tổ tông nhà Diệp Lăng mắng toi tã rồi, chẳng qua ở trước mặt Luru Xảo, hấn muốn cố gắng tỏ ra là người có giáo dục đảng hoàng.

"Con mẹ nó!"

Diệp Lăng trực tiếp đá một cước vào ngực Lâm Hoa, Lâm Hoa không chống đỡ được, liền ngã ngửa ra đằng sau.

Cái kính gọng vàng cũng rơi xuống, kém chút nữa là Lâm Hoa đã lăn mấy vòng rồi.

Lâm Hoa thật là không thể tin được, cái tên này lại dám đánh mình? Sao lại có loại người thô lỗ vậy chứ?

Hấn thật sự là muốn trước mặt Luru Xảo thể hiện một chút, nào ngờ thành ra như vậy, thật là mất hết mặt mũi.

“Người... Người sao dám đánh người chứ?!”

Lâm Hoa chỉ Diệp Lăng, rống lên nói.

“Rút ngay cái ngón tay đang chỉ kia mau, ta rất ghét người khác chỉ tay vào ta.”

Diệp Lăng lạnh giọng.

Luru Xảo còn ở nơi này, Lâm Hoa sao có thể biểu hiện đáng vẻ nhu nhược, không có cốt khí được?

Lâm Hoa nói:

“Ta không rút đấy, người có thể làm gì được ta?!”

“Mày đúng là muốn ăn đánh!”

Diệp Lăng lại ra một cước nữa.

Một cước này, cái bàn chân kia trực tiếp dính vào khuôn mặt Lâm Hoa, thiếu chút nữa là bẻ nát cái kính gọng vàng, như vậy thì Lâm Hoa phải nói câu tạm biệt đôi mắt rồi.

“A!”

Lâm Hoa chưa từng bị qua loại đá kích này?

Mũi bị chảy máu, kính mắt cận bả làm cho trên khuôn mặt đều là vết thương, trong miệng rớt xuống vài cái răng.

“Nhìn người liền biết không phải là cái thứ tốt gì, trong nhà có ít đồng tiền dơ bẩn, đã cảm thấy cô gái nào cũng đều có thể lên giường người cùng phái không?”

Diệp Lăng vừa nói vừa đi tới chỗ Lâm Hoa.

Lâm Hoa bây giờ là hoàn toàn sợ, nhìn thấy Diệp Lăng đi tới chỗ mình, lập tức thê lương kêu nói:

“Bảo an! Bảo an! Bảo an đâu, đều chết hết rồi sao?!”

Cúi xuống lầu dưới kêu la, lúc đầu bọn họ không muốn xen vào việc của người khác, nhưng bây giờ đã bị người ta kêu rồi, sao có thể mặc kệ được chứ?

Nhưng khi chạy đến nơi, những người bảo vệ này nhìn một cái, hóa gia là đại thiếu gia a!

Lâm Hoa là một công tử nhà giàu có, bọn họ đều biết, nếu không, chỉ với mấy ngàn khối tiền lương, có thể lái được cái siêu xe đắt tiền đó ư?

Hơn nữa Lâm Hoa rất phóng khoáng, thỉnh thoảng khi đi làm qua chỗ bọn họ, tâm tình tốt, sẽ móc ra vài tờ tiền có giá trị lớn thường cho mấy người bảo vệ này.

Từ trên người Lâm Hoa, những người bảo vệ này đều kiếm được hơn mấy ngàn khối.

“Dừng tay!”

Vài tên bảo vệ chạy tới, trong đó hai tên lấy ra hai cái gậy cao su, che ở trước mặt Lâm Hoa.

Tên khác đỡ Lâm Hoa đứng dậy.

“Đánh cho ta, đánh thật mạnh, đánh xong ta cho mỗi người 5.000 khối!”

Lâm Hoa dữ tợn kêu lên, nơi nào còn có bộ dáng tử tế lịch sự?

Những người bảo vệ kia vừa nghe, lập tức tinh thần phấn chấn.

5.000 khối, tương đương hai tháng tiền lương đó nha!

Lưu Xảo đứng ở bên cạnh Diệp Lăng, nghe được lời này của Lâm Hoa, mặt lập tức trắng bệch.

Nàng từng thấy Diệp Lăng đánh nhau, nhưng là đánh tay đôi với Lưu Hải Nam nha!

Những người bảo vệ này cũng có tận 5 người, hơn nữa đều cầm gậy cao su, cho dù Diệp Lăng cao đến 1 mét 85, cũng đánh không được 5 người cùng xông lên a?

“thằng nhãi con, cũng không nhìn một chút đây là nơi nào, mặc một bộ đồ rẻ tiền nhếch nhác, cho người tiến vào đây đã may cho người rồi còn dám ở chỗ này đánh người?”

Một tên bảo vệ xùy nhỏ một bãi nước miếng trên đất, thăm nghĩ cách nhanh nhanh lấy 5000 khối, đồng thời cầm gậy cao su đánh tới phía Diệp Lăng.

“Đi sang một bên.”

Diệp Lăng nhìn Lưu Xảo nói một tiếng, rồi nhanh chóng tránh được cái gậy cao su của tên bảo vệ kia đánh đến.

“Người còn dám tránh?”

Bảo vệ trừng mắt, lần nữa gọi Diệp Lăng lại gần.

“Ta không tránh, ok?”

Diệp Lăng cười lạnh một tiếng, đột nhiên tiến lên, nắm lấy cánh tay của tên bảo vệ rồi đá một cước vào người hắn!

“AAA!”

Một cước này trên người, cũng không rõ dùng bao nhiêu sức lực, mũi của tên bảo vệ rơi xuống, thân thể cũng bay ra xa tận năm, sáu mét, nằm ở trên đất giống như con cá chết, miệng sùi bọt mép, cả người giật giật.

Tất cả mọi người sợ ngây người!

Đây thực sự là người sao? Một cước liền đá tên bảo vệ kia ra xa tận chừng đó?

Mấy tên bảo vệ khác thấy vậy, một tên trong đó lập tức kêu nói: “Con mẹ nó..., cùng nhau xông lên! Ngày hôm nay cho dù đánh chết tên rác rưởi này, đó cũng là tự vệ!”

“Ta phòng vệ người đánh vào người hắn!”

Lời của hắn vừa mới rơi xuống, Diệp Lăng liền vọt tới, nhảy lên, ngay lập tức cái mặt của tên bảo vệ này liền bị chân của Diệp Lăng đá trúng.

Tên bảo vệ này liền phun ngụm máu tươi, rụng liền mấy cái răng luôn rồi.

Đôi mắt đẹp của Lưu Xảo tròn to lên, nàng không sợ thấy cảnh máu me, chẳng qua là cảm thấy, một cước kia của Diệp Lăng, thực sự rất đẹp trai!

Cảnh tượng đó, Lưu Xảo chỉ từng nhìn thấy ở trong phim thôi.

Sau khi đánh ngã tên bảo vệ đó, Diệp Lăng liền đi lên, vọt tới trước mặt tên bảo vệ thứ 3, và... một cái tát dính ngay trên mặt.

Đừng cho là bàn tay nhẹ hơn cái chân, khuôn mặt của tên Gia Hòa này lập tức sưng lên, mấy cái răng cũng nhẹ nhàng từ biệt.

Còn hai tên bảo vệ nữa đang run sợ, làm sao dám đến chỗ Diệp Lăng đòi đánh?

Bọn họ chưa từng rèn luyện, nói trắng ra là, chính là ăn không ngồi rồi đâu có việc gì làm.

Nếu không, làm gì có ai rảnh rỗi sinh nông nổi, làm loại chuyện lật vật này?

“Ai dám chạy, ta cắt đứt chân chó của các ngươi!” Diệp Lăng quát nói.

Nghe vậy, hai tên bảo vệ kia liền run lấy bầy, vội vàng dùng bước.

Diệp Lăng chỉ chỉ Lâm Hoa, cười nói: “Vừa rồi hần nói gì các ngươi liền làm giống vậy, đánh hần cho ta!”

“Chẳng qua, Bàn Soái ca sẽ không có tiền cho các ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Mỹ nữ, có phải kinh nguyệt của ngươi không đều không?

“Chuyện này...”

Hai tên bảo vệ kia nhìn nhau, lộ vẻ mặt khó xử.

Một người nói:

“Lâm thiếu gia là nhân viên ở đây, hơn nữa... Hơn nữa hần là con trai của chủ tịch, chúng ta... Chúng ta...”

“Các ngươi không dám đánh đúng không?”

Diệp Lăng cười lạnh một tiếng:

“Vậy mà nhìn ta như vậy, các ngươi liền đánh không do dự?”

“Không có, không có...”

Hai người bảo vệ này vội vàng xua tay.

Dám đánh ngươi?

Nhìn ba tên nằm trên đất kia, ai còn dám đánh ngươi?

“Ta cho các ngươi một cơ hội.”

Diệp Lăng nói:

"Một, đánh hần, hai, đánh nhau với ta, chọn đi."

Hai tên bảo vệ không nói câu nào nữa, cầm lấy cái gậy cao su, vội tới chỗ Lâm Hoa.

Và sau đó, một hồi kêu trời gọi đất vô cùng thảm thiết kêu lên, thật làm người ta nhìn thôi cũng thấy đau a.

“Á, hai người các ngươi có phải không muốn đi làm nữa phải không?!”

“A! Các ngươi còn dám đánh nữa!”

“Được, được! Các ngươi cứ chờ đi!!!”

Cái tên bảo vệ vốn dĩ không muốn nặng tay, thế nhưng Lâm Hoa chân tay yếu ớt, đau đớn một chút cũng chịu không được, lập tức mắng to lên.

Nghe thấy tiếng mắng chửi của hần, hai tên bảo vệ tức lên liền dùng toàn bộ sức lực đánh Lâm Hoa.

“Được rồi được rồi.”

Diệp Lăng phát phát tay, nói:

“Đừng đánh chết hần, các ngươi đều rút hết đi.”

Hai tên bảo vệ liền gạt đầu cúi người, biến khỏi trước mặt Diệp Lăng.

Cái thể giới này là như vậy, Diệp Lăng nếu cứ nhẫn nhịn, lúc này, hần mới là người nằm trên mặt đất kia đấy.

Lâm Hoa mặt toàn máu tươi nằm trên đất không ngừng kêu rên.

Diệp Lăng đi qua đạp hai chân:

“Không sao chứ?”

Lâm Hoa còn cho là Diệp Lăng lại muốn đánh hấn, vội vàng kêu nói:

“Có! Có! thất lưng của ta bị đứt, chân của ta cũng gãy, còn có cánh tay của ta, đều gãy luôn rồi...”

“Đệ đệ ngươi không gãy?”

Diệp Lăng cười một tiếng, lại nói:

“Ta hỏi lại ngươi một lần nữa, có bị gì hay không? Không có việc gì thì ngươi có thể đi.”

Nghe xong lời này, Lâm Hoa liền một chút cũng không đau đớn lập tức đứng dậy, đi đứng cũng nhanh nhẹn, sau khi đứng lên liền chạy, bỏ chiếc xe ở đó, chạy bộ đi ngay về hướng khác.

“Đây là đồng nghiệp của cô à? Sau đừng cùng người như vậy tiếp xúc, không an toàn cho cô.”

Diệp Lăng nhìn Luru Xảo nói.

“Ừm.”

Luru Xảo cúi đầu, nhẹ nhàng lên tiếng.

“Đi đi, tất cả giải tán đi, nhìn gì mà nhìn.”

Diệp Lăng nhìn mấy người xung quanh đang nhìn chòng học bọn họ phất phất tay.

Những người đó lập tức phản ứng kịp, vội vàng giả bộ cái gì cũng không nhìn thấy, rất sợ tên này đánh gãy hai chân mình, nhanh chóng bỏ đi.

“A!”

Diệp Lăng chợt nhớ tới mình còn đang muốn bán đan dược, giờ có nhiều người vậy như này, không phải là một cơ hội tốt sao?

Nhưng hấn không nghĩ đến, hấn vừa nói xong, những người đó đã chạy về đến nhà rồi.

“Con mẹ nó, ta không đánh các ngươi, chạy quái gì chứ!”

Diệp Lăng cúi đầu bất đắc dĩ, nhìn Luru Xảo vẫy vẫy tay, cười nói:

“Lại đây, đi theo ta bán đồ.”

“Ngươi buôn bán rồi hả?”

Luru Xảo sững sốt, vội hỏi:

“Bán cái gì?”

“Đan dược.”

Diệp Lăng lập tức vỗ tay lôi ra mấy chai đựng đan dược, rồi nói:

“Này, nhìn xem, cho cô xem một chút! Đan dược mới ra lò, hàng thật giá thật, Cẩm Mạo Đan, Kinh Nguyệt Đan đều có nhaaa ~ ~”

“Cẩm Mạo Đan chuyên trị bệnh cảm cúm, Kinh Nguyệt Đan chuyên trị kinh nguyệt không đều, hiệu quả nhanh chóng, nếu lừa gạt người khác ta liền vấy đuôi, đi bằng 4 chân ~”

Luru Xảo há miệng không nói nổi thành câu.

Với Cẩm Mạo Đan cô còn có thể hiểu được, nhưng Kinh Nguyệt Đan là ý gì đây?

Luru Xảo không hiểu rõ, nhưng cũng đã từng biết đan dược qua TV, tiểu thuyết, còn trong thực tế,.... có thật sao?

“Này, không phải ngươi định làm hàng giả đấy chứ?”

Luru Xảo chọc chọc Diệp Lăng.

Diệp Lăng nghiêm túc nói:

“Tuyệt đối hàng thật giá thật, ngươi nếu như kinh nguyệt không đều nói ta một câu, miễn phí đưa cho ngươi một viên, chẳng qua nhìn đáng về ngươi cũng không giống kinh nguyệt không đều.”

“Ngươi mới kinh nguyệt không đều đó!”

Luru Xảo liếc Diệp Lăng, thầm nói ta nguyệt kinh tốt lắm đấy, cho tới bây giờ chưa có lần nào không đều.

Diệp Lăng nói rất to, may mắn là không có nhiều người qua lại nơi này, một số ít nghe được thì đang nhìn chăm chăm Diệp Lăng với con mắt rất kì quái nha.

“Đầu óc của ngươi có bình thường không hả? Cái gì mà Cẩm Mạo Đan? Kinh Nguyệt Đan?”

“Ngươi chắc chắn là đã xem tiểu thuyết quá nhiều rồi, thuốc cảm bán ở ngoài hiệu thuốc rất nhiều, còn Cẩm Mạo Đan là cái thứ gì đấy?”

“Còn có cả Kinh Nguyệt Đan sao, mẹ nhà nó, thật là ảo tưởng mà.”

Không ít người thì thăm với nhau, nghị luận âm ỉ, hiển nhiên là không tin tưởng.

Lưu Xảo cảm giác mắc cỡ muốn chết rồi, nàng còn cho là Diệp Lăng buồn bán cái gì tốt.

Cái mà là đan dược ư? Hoàn toàn là bùn thì có!

Cũng đúng lúc này, Hàn Thanh Tâm từ tầng trên đi xuống, bên người nàng còn có vài cô gái trang điểm lòe loẹt, nước hoa nồng nặc.

Diệp Lăng liền nhận ra, lúc xem Lưu Xảo làm việc đã thấy bọn họ, là đồng nghiệp cùng bộ phận với cô.

“Này, người, cô gái xinh đẹp kia, nói người đấy!”

Diệp Lăng bỗng nhiên đứng dậy, hướng về một trong những cô gái kêu to.

Hàn Thanh Tâm nghe thấy liền nhìn qua bên này, Hàn Thanh Tâm còn cho là Diệp Lăng đang gọi cô, đôi mi thanh tú không khỏi cau lại, nói:

“Tên xấu xí, kêu to cái gì hả?”

Vừa nói, cô và mấy cô gái kia đã đi tới chỗ Diệp Lăng.

“Không gọi người, đứng sang một bên đi.”

Diệp Lăng liếc một cái, trực tiếp không coi Hàn Thanh Tâm là gì.

“Mỹ nữ, ta nhớ người tên là Vương Mỹ Mỹ đúng không? Ày da, đích thật là xinh đẹp, chẳng qua nhìn dáng vẻ của người, hình như kinh nguyệt không đều a...”

Diệp Lăng nhìn cô gái đẹp kia cười nói.

Lời này vừa thốt ra, Lưu Xảo lập tức há to miệng.

Nàng hung hăng nhéo bên hông Diệp Lăng một cái, thấp giọng nói:

“Muốn chết hả, sao người có thể dễ dàng nói chuyện này như vậy?”

Diệp Lăng ngăn người:

“Nhưng cô ấy hình như kinh nguyệt không đều thật đó!”

Lưu Xảo đúng là bất đắc dĩ, trên cái trán trắng tinh chợt mọc lên hắc tuyến, ngay lập tức quay đầu đi, không để ý đến Diệp Lăng nữa.

Hàn Thanh Tâm cũng là trừng lớn mắt, nói lắp:

“Người... Người vừa mới nói cái gì?”

“Ta nói cô gái xinh đẹp này kinh nguyệt không đều a.”

Diệp Lăng vô tội nói.

Hàn Thanh Tâm lập tức cười lạnh:

“Đi đâu cũng đừng nói người quen ta.”

“Chúng ta đi.”

Nói xong, Hàn Thanh Tâm liền kéo lấy Vương Mỹ Mỹ rời đi.

Khuôn mặt của Vương Mỹ Mỹ hồng lên, nhìn Diệp Lăng nói:

“Người... Người sao biết ta kinh nguyệt không đều?”

“Người tin ta thật sao?!”

Không đợi Diệp Lăng nói, Hàn Thanh Tâm liền nói:

“Cái tên gia hỏa này là tên lừa đảo, háo sắc, còn cái gọi là Kinh Nguyệt Đan, căn bản không hề có thật!”

“Này, sao người một chút cũng không ôn nhu giống Lưu Xảo vậy chứ?”

Diệp Lăng nói.

“Bản tiểu thư chính là như vậy đấy, người có vấn đề gì sao?”

Hàn Thanh Tâm kiêu ngạo nói.

Diệp Lăng thêm trả lời cô nữa, nhìn Vương Mỹ Mỹ cười nói:

“Không phải là mỗi khi bà đi đến thăm, sẽ có cảm giác cả miệng và ngực đều khó chịu, có đôi khi còn có thể hoa mắt chóng mặt, hơn nữa, thời kì kinh nguyệt có trước hoặc kéo dài lâu sao?”

Vương Mỹ Mỹ sợ ngây người:

“Người sao có thể biết mấy chuyện này?”

Diệp Lăng cười thần bí, đồ ra một viên đan dược, nói:

“Vây thử viên Kinh Nguyệt Đan này đi! Chỉ một viên này thôi, lập tức thấy hiệu quả, hơn nữa đảm bảo sau này sẽ không còn có hiện tượng kinh nguyệt không đều nữa.”

“Một viên bao nhiêu tiền?”

Vương Mỹ Mỹ đúng là cô gái nhẹ dạ cả tin, chưa gì đã bắt đầu hỏi giá.

Nếu như hần thực sự là tên lừa đảo, cô khẳng định đã bị lừa dối lâu rồi.

Chẳng qua hôm nay vận khí cô tốt, gặp phải Diệp Lăng.

....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Đan dược hiệu quả nhanh chóng

Vương Mỹ Mỹ vào lúc làm việc luôn cảm thấy khó chịu nơi ngực.

Tan làm xong, lúc đầu cô có chút cảm giác giống như say xe, sau một lúc lại có loại cảm giác muốn nôn.

Cô còn cho là mình mang thai, nhưng nghĩ lại thì.....

Ngay cả việc lên giường với một người đàn ông cũng chưa từng, nghi ngờ mang thai cái rắm a!

Vương Mỹ Mỹ thật sự là khó chịu muốn chết, muốn trị khỏi cái cơn buồn nôn chết tiệt này.

Nghĩ lại thấy lúc đầu lời Diệp Lăng nói không sai, Vương Mỹ Mỹ bắt đầu có chút tin tưởng.

“Hỗn đản, ta cho ngươi biết, nếu là dám ăn nói lung tung, ảnh hưởng đến danh dự của ta, bà đây thiên người!”

Hàn Thanh Tâm trừng mắt nhìn Diệp Lăng, Diệp Lăng đi tới trước người Hàn Thanh Tâm, cúi xuống bên tai cô, hung tợn nói.

“Ta bán đan dược, tại sao lại ảnh hưởng đến danh dự của ngươi hả?”

Diệp Lăng nói xong, bỗng nhiên cảm giác tư thế hai người như này có chút ám muội, cười đen tối, đầu lưỡi bỗng nhiên vươn ra, khẽ liếm xuống lỗ tai Hàn Thanh Tâm.

“Người!”

Thân thể Hàn Thanh Tâm chấn động, khuôn mặt lập tức hồng thành quả cà chua.

Cô vội vàng nhìn xung quanh, Vương Mỹ Mỹ với mấy người khác đều đang nhìn chòng chọc đan dược, Lưu Xảo đã sớm quay đi nhìn hướng khác, cũng may là không có người nào nhìn thấy mình bị đùa giỡn.

Lúc này, Hàn Thanh Tâm vô cùng tức giận, nhưng lại không dám phát tiết ra bên ngoài.

Bị Vương Mỹ Mỹ cùng đám miệng rộng này biết thì coi như xong, ở trong công ty còn không đem mình thành tâm điểm để nói chuyện phiếm sao!

Hàn Thanh Tâm là vừa uất ức, vừa ngượng ngùng, rồi lại không chỗ phát tiết.

“Ta làm sao?”

Diệp Lăng buồn cười nhìn Hàn Thanh Tâm.

“Người chính là tên háo sắc! Đại háo sắc!!!”

Hàn Thanh Tâm nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể đem Diệp Lăng chặt thành tám mảnh.

Từ nhỏ đến lớn, chưa có người nào dám chiếm tiện nghi của cô đâu.

“Cho hỏi chút bao nhiêu tiền một viên này?”

Thanh âm Vương Mỹ Mỹ vang lên.

Diệp Lăng mỉm cười:

“3000.”

“3000?!”

Vương Mỹ Mỹ người nhất thời há to miệng:

“Đây cũng quá đắt rồi? Một viên thuốc nhỏ xíu này mà 3000 khối? Ta đi tiệm thuốc mua chút thuốc, không tốn đến 100 nha!”

Diệp Lăng tự tin nói:

“Đúng vậy a, người mua thuốc không tốn 100, nhưng thuốc đó, có thể cho hiệu quả nhanh chóng sao? Có thể duy trì liên tục lâu dài sao? Hiển nhiên không thể, nhưng đan dược của ta lại có thể.”

Vương Mỹ Mỹ vẫn cảm thấy đắt, 3000 khối, cũng mất hơn nửa tháng tiền lương của mình rồi.

Hàn Thanh Tâm cũng là hướng Diệp Lăng kêu nói:

“Người điên rồi sao? Bán 3000 khối? có tiền đi nữa cũng không muốn vung tiền vào cái thứ này”

“Tiểu nha đầu, đi qua một bên chơi,kinh nguyệt của người rất tốt, không biết sự thống khổ của việc kinh nguyệt không đều đặn đâu?”

Diệp Lăng tròn trắng mắt lên nói.

“Nói y như người biết nỗi đau của kinh nguyệt không đều vậy, người có phải con gái đâu.”

Hàn Thanh Tâm nói thảm nói.

Vương Mỹ Mỹ trải qua một hồi đấu tranh tâm lý, nói:

“Như vậy đi, người nói đan dược này hiệu quả nhanh chóng, ta ăn thử một viên trước, nếu như quả thật hữu hiệu, ta sẽ đưa người tiền, thế nào?”

“Được.”

Diệp Lăng gật đầu.

Thấy hán gật đầu thoair mái tự tin như vậy, Vương Mỹ Mỹ lại thêm 1 phần tin tưởng

Đưa đan dược cho cô, lông mày Vương Mỹ Mỹ nhăn lại,cô thật sự là có chút ăn không nổi nhìn nó giống như một viên bùn đất nặn thành ấy!

Chẳng qua đúng lúc này, cái loại cảm giác buồn nôn kia lại xuất hiện.

Vương Mỹ Mỹ cắn răng, trực tiếp nuốt vào.

Sau khi ăn xong, Vương Mỹ Mỹ chỉ cảm thấy trong cơ thể có một cảm giác lạnh lạnh truyền ra, cái cảm giác buồn nôn liền biến mất không thấy tăm hơi!

Hơn nữa, Vương Mỹ Mỹ rõ ràng cảm giác được, ngực miệng cũng không còn khó chịu.

“Thế nào, có hiệu quả không?”

Tất cả mọi người đang nhìn chăm chăm Vương Mỹ Mỹ, đợi câu trả lời của cô

Vương Mỹ Mỹ chu cái miệng lên, không suy nghĩ gì liền nói:

“Thực sự... Thật sự có hiệu...”

“Không phải là do tâm lý chứ?”

Hàn Thanh Tâm nói.

“Đây là thật!”

Vương Mỹ Mỹ lập tức lấy ví tiền từ trong túi xách ra, lật một cái, chỉ có 1500 khối, không đủ.

Nàng nhìn Hàn Thanh Tâm, nói:

“Chị Hàn, cho ta mượn 1500.”

Hàn Thanh Tâm xem nàng không giống như là có vẻ nói dối, đôi mi thanh tú không khỏi nhú lên đến, nói thầm:

“Cái này nhanh lại có hiệu quả tức thì, cũng quá giả tạo đi?”

Nói nói, cô vẫn lấy ra 1500 khối.

“Cho người!”

Vương Mỹ Mỹ đem tiền đưa cho Diệp Lăng, vui vẻ nói:

“Cảm ơn á..., tạm thời như vậy đã, chẳng qua sau này không biết thế nào đây, nếu như người dám gạt ta, ta nhất định sẽ tìm người tính sổ!”

“Trong nhà có ba cái giường lớn, hoan nghênh người tới.”

Diệp Lăng cười nói.

“Nằm mơ!”

Tâm tình Vương Mỹ Mỹ rất tốt, cũng cùng Diệp Lăng nói đùa vài câu.

"Cô gái này sẽ không nói quá lên chứ?"

"Đan dược này lợi hại như vậy sao? Tên Gia hóa này là thần y hay sao?"

"Xem bọn họ cũng không giống đáng về lừa đảo, đi, đi qua nhìn một chút, vừa đúng lúc ta đang bị cảm."

Lại có người đến chỗ Diệp Lăng là một tên xấu xí, còn mang theo một cái kính mắt.

Nếu như nói Vương Mỹ Mỹ là nói bậy, thì tên này lại không phải, bởi vì hắn thực sự bị cảm, thanh âm nghe ra đều có thể nghe được.

Máu chột nhất là, cái mũi to kia đang chảy nước...

Diệp Lăng nhìn cái tên Gia Hóa này, trong lòng thầm nói làm việc ở đây, người có thể giữ cái bộ dáng này ra ngoài đường, ta quả thật khâm phục người.

"Anh bạn, viên Cảm Mạo Đan kia bao nhiêu tiền một viên?"

Anh ta vừa hít nước mũi vừa nói, nói xong nước mũi lại một dòng chảy xuống.

"Anh bạn thật biết chọn hàng!"

Diệp Lăng suy nghĩ rồi giờ tay chỉ, cười nói:

"1000, vẫn là hiệu quả nhanh chóng sau này như thế nào không thể đảm bảo được, nhưng hiện tại có thể chữa khỏi cơn bệnh cảm cúm này của người."

"1000?"

Anh ta nhú mày, đi châm cứu vài ngày, cũng chỉ tốn 500 tiền.

Chẳng qua châm cứu quá đau, hơn nữa lại tốn thời gian.

"Trước đưa ta một viên đi, giống như cô gái xinh đẹp này nếu như có thể lập tức trị hết, ta sẽ đưa cho người tiền."

Chàng trai nói.

"Được."

Diệp Lăng đưa cho hắn một viên thuốc cảm mạo.

Chàng trai kia không đắn đo quan tâm hình dáng của viên thuốc như Vương Mỹ Mỹ, trực tiếp nuốt viên thuốc.

Một viên đan dược vào bụng, hắn liền cảm thấy cái mũi bị tắc nghẽn khó thở hiện tại đã hoàn toàn được đã thông, hô hấp vô cùng thuận lợi, hơn nữa họng cũng không còn đau.

Tuy là còn chưa lên tiếng, nhưng hắn có thể cảm nhận được, căn bệnh cảm cúm của mình đã được chữa khỏi rồi.

"Đ-t!"

Chàng trai mừng một tiếng.

Nghe nói như thế, những người khác đều lộ ra dáng vẻ hả hê, trong lòng mong tên Gia Hóa này mau vạch trần tên lừa đảo kia.

Lại nghe hắn nói tiếp:

"Quả thật có tác dụng!"

Nói xong, hắn trực tiếp đưa ví tiền ra, cũng may có đem theo 1000 khối tiền mặt, đếm xong rồi đưa toàn bộ cho Diệp Lăng.

Tất cả mọi người xem xong đều ngây người.

Người kia có thể là nói quá lên là uống viên thuốc trị cảm này có thể trị hết hẳn, nhưng đây không phải là trị dứt điểm rồi sao?

Nước mũi của chàng trai kia đã không còn, giọng nói cũng không còn khàn nữa, cái này đều là thật chứ?

Lúc này không có ai nghi ngờ Diệp Lăng nữa, Hàn Thanh Tâm cũng lộ ra sùng bái trong đôi mắt đang sáng lên.

"Người đúng là thần y?"

Hàn Thanh Tâm nghi ngờ nói.

"Nói nhảm, nếu không... Ta dám ra đây bày sạp bán, còn không bị người ta đánh chết?"

Diệp Lăng cười nói.

"Chuyện này... Cái này dĩ nhiên là đan dược?"

Lưu Xảo quay người sang, cái miệng nhỏ nhắn phùng lên, có thể thấy rõ bên trong là chiếc lưỡi thom tho.

"Muốn không, các người cũng thử xem?"

Diệp Lăng hướng Hàn Thanh Tâm cùng Lưu Xảo nói:

“Các ngươi dùng không cần trả tiền, hôn ta một cái là được.”

“Cút đi!”

Lưu Xảo cùng Hàn Thanh Tâm đồng thanh.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Đánh ngã toàn bộ

“Mẹ nó..., chính là tên khốn kia!”

Đúng lúc này, ở xa xa bỗng nhiên có một nhóm người hùng hổ đi tới.

Diệp Lăng ngẩng đầu nhìn, trước mắt, chính là cái tên nào tàn Lâm Hoa đó.

Lâm Hoa dẫn theo ước chừng hơn hai mươi người đến nơi này, những người vây xem đan dược của Diệp Lăng đều tản hết ra.

Diệp Lăng nhướng mày, người già vờ anh hùng không thành vấn đề, nhưng đừng đến quấy rối việc làm ăn tốt đẹp của ta chứ?

“Ngươi là Diệp Lăng đúng không? Thế nào, không phải là ngươi rất kiêu ngạo sao?”

Khuôn mặt Lâm Hoa vẫn còn có chút thâm trầm, lúc này sao khi chạy mất, hắn lập tức gọi Mục mục hắn là Bán Đảo Ngưu Bài chủ tịch HĐQT, há có thể để cho con trai bị ăn hiếp?

Đám người kia trên thân đều mang theo sát khí, đôi mắt nhìn chằm chằm Diệp Lăng, như muốn giết người đồng dạng vậy.

Lâm Hoa đi lên, chỉ chỉ Diệp Lăng, mắng nói:

“Mày phách lối nữa đi? Ngươi lão cho ta xem?”

“Xem ra vừa rồi, vẫn là đùa giỡn chưa đủ, mà ngươi cũng không có nhớ lấy lời nói của ta.”

Diệp Lăng lạnh lùng nói.

“Nói nói con mẹ ngươi!”

Lâm Hoa mắng nói:

“Quý xuống cho lão tử, đập đầu ba cái, sau đó chui qua háng lão tử, nói không chừng ngày hôm nay lão tử có thể tha ngươi!”

Nghe thế, trên khóe miệng Diệp Lăng nở nụ cười, thật ngu ngốc, hắn vẫn là đầu tiên nhìn thấy hạng người như vậy.

“Còn nữa, nữ nhân của ngươi ta muốn chơi!”

Lâm Hoa lại nói.

Ánh mắt Diệp Lăng phát lạnh:

“Ngươi nói lại cho ta xem?”

Nhìn thấy thái độ của Diệp Lăng, Lâm Hoa đột nhiên thấy hoảng sợ, đây là cái ánh mắt gì? Sau lại đáng sợ như vậy a!

Giờ phút này Lâm Hoa cảm giác giống như là như rơi vào hầm băng vậy, vô cùng lạnh lẽo.

Bất quá nghĩ đến phía sau còn nhiều đàn em, Lâm Hoa hít một hơi, lấy lại bình tĩnh.

“Ta nói, nữ nhân.. của người ta...”

“Ba!”

Lâm Hoa đang cố muốn gần từng chữ, cố ý nhục nhã Diệp Lăng.

Nhưng còn chưa nói hết, Diệp Lăng đã bắt lấy lỗ tai của hắn trực tiếp xách lên.

“Mày còn dám đánh ta?!”

Ngay lúc đó một cảm giác đau đớn từ lỗ tai truyền đến, khiến Lâm Hoa thét thảm mắng lên một tiếng.

Hắn không nghĩ tới, mình dẫn theo vài chục thằng đàn em đến trước mắt tên hỗn đản này, vậy mà hắn còn dám đánh mình!

“Đều đứng ngây ra đó làm gì? Sợ lão tử không trả tiền cho các ngươi sao? Lên đánh hắn cho ta a...!”

Lâm Hoa gần như gào thét lên, trong lòng lửa giận ngàn ngút, hai mắt đỏ ngầu, cảm giác thật muốn giết người.

Những tên đàn em đứng phía sau nghe được Lâm Hoa nói, thì một tên cầm đầu mặt sẹo mảy râu lại một cái, lạnh lùng nhìn Lâm Hoa một cái, nhưng cũng không nói cái gì.

Dù cho bọn hắn làm việc có trách nhiệm, nhân tiên là phải làm, nhưng cũng không phải là cái loại mặc cho người gào thét trước mặt.

Tên mặt sẹo khoảng chừng hơn ba mươi tuổi, đi tới trước mặt Diệp Lăng, khóe miệng hơi nhếch lên.

“Bạn thân, cũng là sống trong nghề?”

Hắn đã quan sát Diệp Lăng từ nãy tới giờ, nhìn thấy thái độ bình thản của đối phương, mặt sẹo liền có thể nhìn ra Diệp Lăng không đơn giản.

“Với người có quan hệ sao?”

Diệp Lăng liếc xéo mặt sẹo một cái, tức giận nói.

Sớm muộn gì đều là đánh, nói nhảm cái rắm nói a!

Mặt sẹo vừa nghe, thần sắc lập tức âm lạnh xuống.

Cũng là đúng lúc này, Lưu Xảo bỗng nhiên đứng ra chặn trước mặt Diệp Lăng, hướng mặt sẹo nói:

“Các người... Các người dám động thủ, ta liền báo cảnh sát!”

“Báo cảnh sát?”

Mặt sẹo cười lạnh, ánh mắt ở trên người Lưu Xảo đảo qua:

“Tiểu nha đầu, ngực lớn cũng không nên khoe khoang a! Cút sang một bên, người phải báo cảnh liền nhanh báo đi, đừng chậm trễ lâu từ làm việc!”

Nói xong, mặt sẹo đẩy Lưu Xảo ra một bên.

Diệp Lăng bỗng nhiên xuất thủ, bắt lại cánh tay của tên mặt sẹo.

Con mắt mặt sẹo hơi động một cái, hắn muốn tránh thoát, nhưng vô luận thế nào, đều tránh thoát không được.

Lưu Xảo thì là bị Hàn Thanh Tâm kéo sang một bên, nói:

“Yên tâm, chút người này, còn không đủ để hắn nhét kẻ rần nữa.”

“Người chắc không?”

Lưu Xảo lộ ra vẻ mê hoặc nói.

“Ta là tận mắt thấy.”

Hàn Thanh Tâm cười nói.

Lúc trước ngay cả bộ đội đặc chủng của cha nàng, khoảng mười mấy người, mà ngay cả góc áo của Diệp Lăng cũng không có đụng được, thì đám tép riều này làm được gì?

Ah, mà lúc đó Diệp Lăng không mặc quần áo.

Đột nhiên Hàn Thanh Tâm nghĩ đến tiểu đệ to lớn của Diệp Lăng, khuôn mặt nàng nóng ran, ngày hôm qua buổi tối nằm mơ còn nhìn thấy nữa...

“Buông ra!”

Mặt sẹo sắc mặt có chút khó coi, hướng Diệp Lăng quát nói.

Diệp Lăng mỉm cười:

“Ta không buông thì sao?”

“Mày muốn ăn đòn! Đánh cho ta!”

Mặt sẹo hướng đám người phía sau quát nói.

Nghe vậy, ước chừng hơn hai mươi người, phản phát một tiếng tiến lên, đem Diệp Lăng vây lại.

“Cho các người một cơ hội, hiện tại lập tức lần chỗ khác chơi, nếu không sẽ tổn không ít tiền nằm viện đâu.”

Diệp Lăng căn bản là không để bụng, nếu là hắn bạo phát toàn lực, một quyền có thể đánh chết hai ba người.

“Ta ở Đông Hải lăn lộn cái này nhiều năm, gặp qua không biết bao nhiêu tên phách lối, nhưng chưa thấy tên nào như người.”

Mặt sẹo vừa dứt lời, tay phải khẽ động, đám thằng tới Diệp Lăng.

“!”

Diệp Lăng bắt lại tay phải mặt sẹo, chân trái giơ lên quét ngang hai chân mặt sẹo.

Mặt sẹo đương liền mất thăng bằng.

Diệp Lăng nắm lấy hai tay mặt sẹo, nhưng tên mặt sẹo không tầm thường, khi chưa kịp mất thăng bằng, thân thể lập tức vọt lên.

Diệp Lăng một cước tung ra, chỉ nghe một tiếng, mặt thạo dĩ nhiên bay thẳng lên cao bảy tám thước.

Bay về sao mấy thước, mặt thạo rớt xuống ngã ở mặt đất, có cảm giác nội tạng đều muốn vỡ nát, phun ra một ngụm máu.

Những người khác đều là giặt mình, mặt thạo dù sao cũng lăn lộn đáng nhau không biết bao lâu, thân thủ cực kỳ tốt, ở toàn bộ Hồng Kinh Hội, luận đánh lộn thì không ai có tuổi.

Người thường, thì mặt thạo có thể tự mình chiến chực.

Nhưng không ngờ hôm nay đụng tên gia hỏa ỏm yếu này, ngay cả một chiêu cũng không đỡ được?

Hon nữa nhìn bộ dáng như vậy, khẳng định là không thể chiến đấu nữa.

“Cùng nhau tiến lên!”

Không biết là người nào hô một tiếng, hơn hai mươi người, toàn bộ đều hướng về Diệp Lăng vây quanh.

“...”

Nhưng sao đó chỉ thấy từng tên, từng tên giống như là trái đá bóng, bị đá bay ra ngoài.

Hon nữa từng tên đều bị đá bay ước chừng bảy tám mét.

Bị một cước đá trúng liền không thể nhúc nhích nữa, hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Tất cả mọi người sợ ngây người.

Dù có đá bay, thì tối đa cũng chỉ một hai tên thôi, nhưng mà, lúc này hơn hai mươi người, cái này không phải là ở nói dỏm sao? Hẳn đây vẫn là con người sao?!

“?”

Tên cuối cùng bị đá bay, Diệp Lăng vỗ tay một cái, bữu môi nói:

“Không chịu nổi một kích.”

Lâm Hoa quả thực là sợ choáng váng rồi, nhìn một Diệp Lăng một cái không nói hai lời, xoay người chạy!

Nhưng Diệp Lăng lại giống như quý mị liền xuất hiện chắn trước mặt Lâm Hoa, cười nói:

“Người chạy cái gì?”

“Ta... Ta...”

Lâm Hoa cả người run rẩy, nghĩ đến mình cũng khả năng giống như tên mặt thạo, quả thực là bị dọa tè ra quần.

“Phù phù!”

Lâm Hoa trực tiếp quy ở trên đất, đau khổ nói:

“Diệp Lăng, ta sai rồi, ta thực sự sai rồi...”

“Ba!”

Nói còn chưa dứt lời, Diệp Lăng quát một bạt trên mặt hắn.

“Câm miệng!”

...

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Người là không phải là mất mù?

Nghe được tiếng quát của Diệp Lăng, Lâm Hoa lập tức ngậm miệng lại.

Hắn cảm giác Diệp Lăng chính là một tên Ác Ma, căn bản không phải là người!

“Ta... Ta có tiền!”

Lâm Hoa chợt nhớ tới cái gì, vội vàng nói:

“Diệp Lăng, ta có tiền, ngươi muốn bao nhiêu tiền ta đều có thể cho ngươi, chỉ cầu ngươi có thể thả ta.”

Lưu Xảo khinh bỉ nhìn qua Lâm Hoa, nằng nằng sao không thể nhận ra, cái tên Gia Hóa này là đang giả bộ.

“Có tiền nguoi liền ngu?”

Diệp Lăng lại cho tát Lâm Hoa một cái, nói:

“Được, nguoi có tiền đúng không? Ta muốn có bao nhiêu thì nguoi cho bao nhiêu? 1000 vạn sao, đem ra đây.”

Nghe vậy, còn không đợi Lâm Hoa trả lời, Lưu Xảo liền nói:

“Diệp Lăng, như vậy sẽ không tốt, coi chừng hấn báo cảnh sát a.”

“Cũng đúng.”

Diệp Lăng gật đầu:

“Nghe được chứ? Bây giờ nguoi làm sao, hà...”

“Ta ta.. ta.. tuyệt đối sẽ không báo cảnh sát a, tuyệt đối sẽ không!”

Trên trán Lâm Hoa chảy ra mồ hôi lạnh, khăn trương nói:

“Nguoi muốn 1000 vạn thật sao? Không sao, ta đây liền về nhà lấy cho nguoi.”

“Nguoi thật sự nghĩ lão tử cần những đồng tiền thối của nguoi sao?”

Diệp Lăng trực tiếp nắm cổ áo Lâm Hoa, nói:

“Ta không cần tiền của nguoi, nguoi không phải là rất thích làm nguoi khác quỳ xuống sao? Đến, nguoi dập đầu cho ta ba cái, ta cũng muốn thử xem cảm giác này ra sao.”

Lâm Hoa biến sắc, nếu như có thể lựa chọn, hấn tình nguyện cầm 1000 vạn đưa cho Diệp Lăng.

Đối với loại người này, tiền mà nói, đã không là cái gì, chủ yếu là mặt mũi.

Lâm Hoa đến đây đi làm, không phải là vì tiền lương, mà là bởi vì nơi này có nhiều mỹ nữ.

Trong khoảng thời gian hấn tới nơi này, đã chơi không biết được bao nhiêu thành phần tri thức cùng công nhân, mục tiêu kế tiếp, chính là Hàn Thanh Tâm.

Lâm Hoa còn chưa có chơi chán, nếu như ngày hôm nay thật sự dập đầu với Diệp Lăng, thì còn mặt mũi nào mà nữa mà ở nơi đây làm tiếp.

Sự tình tán gái sự tình, khẳng định cũng sẽ bị nhờ.

“Diệp Lăng, nguoi xem có thể hay không nương tay một chút, ta cho nguoi tiền, vậy là được rồi a.”

Lâm Hoa thương lượng nói.

“Nguoi nghe không hiểu ý của ta? Ta không cần tiền, nguoi dập đầu ba cái cho ta là được, nhất định phải mạnh.”

Diệp Lăng nói:

“Nguoi nghĩ đi a, ba cái khấu đầu, sẽ không mất 1000 vạn, nguoi không biết tính toán sao?”

Lâm Hoa quả thực muốn khóc, hấn muốn đưa tiền, thế nhưng Diệp Lăng không muốn a!

“Ba!”

Diệp Lăng lại một cái tát quăng tới:

“Do dự nữa, một giây một cái bạt tai.”

Lâm Hoa không nói hai lời, đồng đồng đồng ba cái khấu đầu liền dập xuống.

Đích thật là rất mạnh, sàn nhà đều có cảm giác muốn chấn bể.

Rất nhiều người nhìn qua, trong lòng không khỏi nhảy lên, thật sự rất đau nha!

Bất quá đối với Lâm Hoa, điểm ấy đau, so với Diệp Lăng bạt tai, quả thực không đáng nhắc tới.

“Cút đi.”

Diệp Lăng khoát tay áo, nói:

“Đây là lần cuối cùng, nếu như nguoi còn trở lại gây sự, sẽ không dễ nói chuyện đâu.”

Lâm Hoa cố gắng bò dậy, còn mấy tên đàn em phía sau, hấn cũng không quan tâm, mà quay người bỏ chạy.

Chẳng qua sau khi chạy được một đoạn, Lâm Hoa sắc mặt âm trầm xuống.

Tâm lý lửa giận sôi trào.

Thân phận Lâm Hoa như thế nào? Đem hấn trước mặt nhiều người như vậy, dập đầu ba cái, hấn há lại có thể bỏ qua?

“Nhiều người không có tác dụng, vậy ta xem cảnh sát có tác dụng hay không!”

Lâm Hoa cắn răng nghiêng lợi lấy điện thoại ra, bấm gọi.

Khoảng chừng 10 phút, âm thanh còi cảnh sát vang lên, ước chừng là ba chiếc xe cảnh sát.

Thời điểm này Diệp Lăng vẫn còn ở bán đàn được.

Lúc đầu bởi vì Vương Mỹ Mỹ đã thử đàn được, vô cùng hiệu quả, nên đại bộ phận liền tin, lại thêm thượng Diệp Lăng vừa rồi đánh cho Lâm Hoa người không ra người, ma không ra ma, nên đàn được kia nếu như muốn mua, quả thực không quá dễ dàng!

“Chính là hần!”

Âm thanh Lâm Hoa một lần nữa vang lên.

Nương theo âm thanh vừa vang lên, sắc mặt Diệp Lăng âm trầm xuống.

Chỉ thấy xa xa đi tới một nhóm cảnh sát, cầm đầu hai người, một nam một nữ.

Ngược lại Diệp Lăng không có để ý, bất quá khi nhìn thấy nữ cảnh sát, Diệp Lăng trở nên ngây người.

Đây là một cô gái, bộ dạng vô cùng tuyệt mỹ, ngũ quan tinh xảo, quả thực giống như là Tiên Tử, da thịt trắng nõn dưới ánh mặt trời, phản xạ quang mang.

Cái vóc dáng yếu đuối là lướt kia, mặc dù là mặc bộ đồ cảnh phục, nhưng vẫn là không che giấu được những đường cong mê hoặc của cơ thể.

Hơn nữa, mặc một thân cảnh phục, không khỏi cho người ta một loại cảm giác hiền ngang.

Mấu chốt là, trước ngực cô gái này, hai ngọn nhũ phong không cách nào hình dung được, to lớn phập phồng lên xuống theo từng hơi thở, giống như là muốn đem bộ đồ cảnh phục xé rách ra vậy, tuyệt đối là muốn hấp dẫn chế người a!

“Trương cảnh sát, Ninh cảnh sát, chính là cái tên này... Chính là hần đã thương chúng ta, các người xem, bằng hữu của ta bị thương còn nằm trên đất a.

Lâm Hoa mang theo cảnh sát đã đi tới trước mặt Diệp Lăng, chỉ chỉ nói.

“Mau tránh ra mau tránh ra, cảnh sát phá án, không nên ở chỗ này gây trở ngại công vụ!”

Một đám cảnh sát đem đoàn người giải tán, một nam một nữ kia đã đi tới.

Ninh Ngọc San nhìn trên đất, trực tiếp kiểm tra những người bị thương, sau đó đôi mi thanh tú không khỏi nhíu lại.

Nàng quay đầu nhìn về phía Lâm Hoa, hỏi:

“Lâm tiên sinh, những người này... Đều là hần đánh?”

“Ừ!”

Lâm Hoa gật đầu lia lịa, đồng thời ném một ánh mắt hận ý hướng Diệp Lăng.

Xã hội đen không trị được người, cảnh sát chẳng lẽ không trị được người?

Người dám cùng cảnh sát đối nghịch, hừ thật nực cười!

Ninh Ngọc San không thể tin được, những người này, có không ít người nàng quen biết, hầu như là hai ba ngày đều vào cục cảnh sát, nàng há lại có thể không biết?

Nhất là tên mặt sẹo, là nhân vật nổi tiếng khắp Hồng Kinh Hội, Ninh Ngọc San tự nhiên sẽ hiểu.

Nhưng là...

Hần đến cùng là làm sao có thể đánh bị thương nhiều người như vậy?

“Trương Dã, đem hần mang về cục cảnh sát, nhất định phải đánh cho tàn phế.”

Lâm Hoa hướng người cảnh sát nam trẻ tuổi kia nói:

“Yên tâm đi, chỉ cần người có thể đem hần đánh cho tàn phế, ta nhất định sẽ cho người không ít chỗ tốt!”

Trương Dã gật đầu, xoay người hướng Diệp Lăng quát nói:

“Có người báo cáo, nói người đánh người vô tội, trấn lột tài sản của người khác, hơn nữa... Không có giấy phép kinh doanh, ảnh hưởng người dân Đông Hải, xin hãy chúng ta trở về cục điều tra một chuyến.”

“Người mất mù có phải không? Ta hỏi người, người có phải là mất mù hay không?”

Diệp Lăng chỉ chỉ tên mặt sẹo nằm trên đất, nói:

“Mở to con mắt chó của người ra xem, nhiều người như vậy, một mình ta có thể đánh hết hay sao? Nếu đổi lại là người, người có thể đánh thắng được không? Cái này ngay cả con nít cũng sẽ không tin, còn người! Mất người có vấn đề!”

Người xung quanh nhất thời ngây người, há hốc mồm.

Cái tên Gia Hóa này, đánh người còn chưa tính, ngay cả cảnh sát cũng dám mắng?

Thực sự là ăn gan hùm mật gấu!

Trương Dã sắc mặt cũng là trầm xuống, nói:

“Hiện tại nhiều hơn một tội, nhục mạ cảnh sát, chống người thi hành công vụ, người nếu như không đi theo chúng ta, đừng trách chúng ta dùng sức mạnh.”

Lưu Xảo chỉ chỉ Lâm Hoa kêu nói:

“Rõ ràng chính là hắn không đúng, là hắn đem những tên xã hội đen này đến đây, muốn đánh Diệp Lăng, các người không điều tra phải trái, lại muốn bắt người, có phải là cảnh sát thì muốn làm gì làm phải không!”

....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Tốt, người đi

“Đừng có nói xấu người khác, người làm sao biết được họ là xã hội đen?”

Trương Dã nhìn Lưu Xảo nói, nhãn thần có chút tỏa ánh sáng, trong lòng không khỏi run động, cô gái này ngực cũng không nhỏ a!

“Người còn không nhìn ra?”

Lưu Xảo phản nộ nói.

“Thôi đừng nói nhảm với hắn, tên này mắt có vấn đề, với lại, hình như là mù luôn rồi!”

Diệp Lăng cười lạnh nói.

Thính giác của hắn vô cùng nhạy bén, há lại có thể không nghe được Lâm Hoa vừa mới cùng Trương Dã thông đồng?

Hai người rõ ràng là giống nhau, nói thêm nữa cũng vô dụng.

“Chúng ta có thể làm chứng, là bọn họ đánh Diệp Lăng trước đây!”

Hàn Thanh Tâm giờ bàn tay nhỏ bé của mình lên, nói.

Vương Mỹ Mỹ người cũng là phản ứng kịp thời, vội vàng nói:

“Đúng đúng đúng, chúng ta có thể làm chứng, là Lâm Hoa đem những người này đến, bọn họ coi như nếu không phải là xã hội đen, nhưng khẳng định cũng không phải là hạng người tốt lành gì!”

“Sự tình đến cùng là như thế nào, chúng ta tự nhiên sẽ điều tra kỹ lưỡng.”

Trương Dã hướng mấy cảnh sát phía sau nháy mắt nói:

“Tiểu Lưu, người đi điều tra một chút xem sao. Tiểu Lý, các người đem tên Gia Hòa này đem lên xe.”

“Ừ.”

Lập tức có người đi ra.

Diệp Lăng cười lạnh một tiếng:

“Sợ rằng không phải đi điều tra cái gì, mà là đi hủy chứng a”

Trương Dã biến sắc:

“Đừng có ngậm máu phun người, chúng ta làm là cảnh sát lâu nay, tự nhiên muốn vì nhân dân phá án. Người nếu như thật sự không sai, chắc chắn sẽ không để cho người chịu ủy khuất.”

“Trương cảnh sát, ta cảm thấy, nên điều tra những người nằm trên đất này?”

Ninh Ngọc San nhíu mày nói.

Nàng là tốt nghiệp trường cảnh sát nổi tiếng, đối với những lý luận, thủ đoạn phá án, cũng là phi thường tinh tường.

Trương Dã không nói hai lời, lập tức muốn mang Diệp Lăng đi.

“Ha ha...”

Diệp Lăng hướng Ninh Ngọc San giờ ngón tay cái, cười nói:

“Vẫn là vị mỹ nữ cảnh sát này nói có lý, không giống như một số người, chẳng qua...”

“Chẳng qua cái gì?”

Ninh Ngọc San nói.

“Người không phải là, kinh nguyệt không đều?”

Diệp Lăng nói.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người sợ ngây người!

Lúc này, ánh mắt của mọi người, đều nhìn chăm chăm vào Ninh Ngọc San, xem nàng sẽ phản ứng ra sao.

Con người Ninh Ngọc San từng to, đôi môi mấp máy, cực kỳ tức giận.

“Người tên hỗn đản này... Người...”

Ninh Ngọc San bị nhiều người như vậy nhìn chăm chăm, khuôn mặt không khỏi đỏ bừng, nhìn Diệp Lăng, muốn mắng rồi lại không mở lời được.

Dù sao nàng cũng là cảnh sát, nói lớn ra, đều là đại biểu đó là quốc gia, sao có thể tùy tiện mắng người?

Chẳng qua là Ninh Ngọc San lại cảm thấy có chút khó tin.

Cái tên Gia Hóa này, làm sao biết mình kinh nguyệt không đều?

Ninh Ngọc San kinh nguyệt không là rất nghiêm trọng, không giống như Vương Mỹ Mỹ, đơn giản như vậy.

Có đôi khi, tối ngủ Ninh Ngọc San đều bỗng nhiên thức dậy, cả người mồ hôi ướt đầm, hơn nữa đôi thánh nữ phong thường thường đau dữ dội.

Có thể kinh nguyệt không đều, dẫn tới những loại sự tình này, mà nàng cũng không có nói chuyện này với ai, thì làm sao tên Gia Hóa này biết được.

“Bất hẩn mang lên xe, đem về cục cảnh sát, lập tức nhốt vào phòng thẩm vấn, ta muốn tự mình thẩm vấn hẩn!”

Ninh Ngọc San tay ngọc vung lên, tức giận nói.

Diệp Lăng xong!

Rất nhiều người hướng Diệp Lăng quăng tới ánh mắt bí ai.

Hiệu quả đàn được của người thật không tệ, nhưng then chốt tại sao không sử dụng cho đầu óc tốt một chút a!

Cảnh sát tới bắt người, người còn dám đùa giỡn nữ hoa khôi cảnh sát, cái này không phải là muốn chết là cái gì?

“Nhanh lên một chút!”

Thấy phía sau không ai bước lên, Ninh Ngọc San càng là phẫn nộ, tâm tư điều tra cũng đã không có.

Ninh Ngọc San hiện tại muốn đem Diệp Lăng bắt về trong cục cảnh sát, hung hăng hẩn đánh một trận!

“!”

Diệp Lăng bỗng nhiên phát phát tay, hướng về Ninh Ngọc San đi tới.

Thấy Diệp Lăng đi tới, Ninh Ngọc San lập tức cẩn thận, hỏi:

“Người muốn làm cái gì?”

Chẳng qua Ninh Ngọc San cũng không có sợ, trong tay nàng dù sao cũng có súng a, hơn nữa bốn phía xung quanh đều là cảnh sát, nàng sao sợ?

Diệp Lăng đi tới trước mặt Ninh Ngọc San, cẩn thận quan sát trước ngực của nàng, nhìn nhìn mấy cái, lại quay đầu lại nhìn Lưu Xảo cách đó không xa, cuối cùng phun ra mấy chữ.

“Hình như lớn hơn một chút”

Ninh Ngọc San cũng sờ, hỏi:

“Cái gì lớn?”

“Ngực a!”

Diệp Lăng tám tác buông tiếng thở dài, nói:

“Quả nhiên là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân... Vẫn là của người lớn hơn a.”

“Ngực lớn!”

Ninh Ngọc San lập tức phản ứng lại, trên khuôn mặt lập tức đỏ bừng.

Phía xa xa Lưu Xảo thì xấu hổ cúi đầu xuống, thầm nghĩ, vị mỹ nữ cảnh sát này, hẩn là so với mình còn khổ hơn a.

Dù sao nàng lớn hơn mình rất nhiều...

“Hỗn đản, lập tức đem hẩn bắt lại cho ta!”

Trong lòng Trương Dã vẫn luôn rất thích Ninh Ngọc San, sau khi nghe được Diệp Lăng đưa giỡn Ninh Ngọc San, lập tức phát hỏa.

Trương Dã tự mình đi đến trước mặt Diệp Lăng, trực tiếp liền lấy ra còng tay.

“Người tốt nhất cút sang một bên cho ta, nếu không... Lão tử để cho người giống như hần.”

Diệp Lăng liếc xéo Trương Dã một cái, lại chỉ chỉ Lâm Hoa mặt mũi tràn đầy máu me đứng một bên.

Thân thể Trương Dã chấn động, lại có loại cảm giác sợ hãi từ trong lòng.

Cái ánh mắt tên Gia Hóa này... Sao lại đáng sợ như thế?

“Người còn muốn đánh cảnh sát hay sao?”

Trương Dã bạo nộ nói.

“Ah, cái này lớn mà ta không dám mang a, chẳng qua người muốn bắt ta, ít nhất phải đem giấy chứng nhận bắt người của người lấy ra cho ta xem chứ?”

Diệp Lăng âm trầm nói.

“Chúng ta trên người là cảnh phục, liền đại biểu cho pháp luật, có thể bắt trước hỏi sao!”

Trương Dã nói.

“Haha, người ngay cả giấy chứng nhận bắt người đều không có, còn muốn bắt ta cái gì?”

Trương Dã nghe được Diệp Lăng dám nhục mạ mình, trong lòng lửa giận triệt để sôi trào.

Hần bỗng nhiên lấy súng lục bên hông, chia vào đầu Diệp Lăng, rống nói:

“Bằng vào cái gì à? Ta bằng vào cái này được chưa?!”

Thấy vậy, đôi mi thanh tú của Ninh Ngọc San không khỏi nhú một cái.

Nàng tuy là tâm lý rất tức giận, nhưng súng của cảnh sát, cũng không phải là có thể tùy tiện liền rút ra.

Nụ cười trên mặt Diệp Lăng lập tức biến mất, toàn thân tản mát ra một loại cảm giác băng hàn.

“Người tốt nhất mang súng của người thu lại cho ta, nếu không, người nhất định sẽ hối hận.”

Diệp Lăng nói.

“Ha ha ha...”

Trương Dã chợt cười to, giống như là nghe được chuyện buồn cười nhất thế gian.

“Đánh người khác, trộm tài sản, chống người thi hành công vụ, có ý định đánh cảnh sát... Vèn vèn ba tội này, đã đủ người ở trong tù mấy năm rồi.”

Trương Dã cười nhạt nói:

“Người còn muốn gây sự với ta? Chỉ bằng người!”

“Mang cho ta đi!”

Nói xong, Trương Dã còng tay Diệp Lăng lại.

“Được, người được.”

Diệp Lăng nhìn chăm chăm Trương Dã, trên khuôn mặt lần nữa khôi phục tiểu dung.

“Diệp Lăng, người...”

Lưu Xảo lo lắng nhìn qua.

“Ta không sao, người về nhà trước đi.”

Diệp Lăng hướng Lưu Xảo nói một câu, ý bảo nàng không cần lo lắng.

“Hỗn đản, tên khốn người, hôm nay dám đánh lão tử, lão tử nhất định sẽ trả lại cho người gấp đôi!”

Lâm Hoa đứng một bên dữ tợn nói.

“Người cũng được.”

Diệp Lăng nhàn nhạt nói một câu, sau đó lên xe cảnh sát.

....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 27: Người nào giáo dục người nào?

Nhìn xe cảnh sát rời đi, Luru Xảo trên mặt lo lắng càng thêm hoảng sợ.

“Thanh Tâm tỷ, làm sao bây giờ?”

Luru Xảo nhờ giúp đỡ nhìn về phía Hàn Thanh Tâm, nói:

“Diệp Lăng nếu như đến đồn cảnh sát, nhất định sẽ ăn không ít khổ sở.”

“Lấy thực và thủ đoạn của tên Gia Hóa này, thật ra còn không đến mức nào, cũng không biết những tên cảnh sát kia, sẽ chụp cái mũ gì lên đầu của hắn.”

Hàn Thanh Tâm suy nghĩ một chút, lại nói:

“Máu chóit chính là tên hỗn đản này lại đem nữ cảnh sát kia, đùa giỡn trước mặt nhiều người như vậy, dùng đầu ngón chân suy nghĩ, hắn sẽ không có kết quả gì tốt đẹp gì.”

“Nhưng là...”

Luru Xảo quyết lấy cái miệng nhỏ nhắn, thoát nhìn rất sợ hãi.

“Người rất quan tâm hắn a nha?”

Hàn Thanh Tâm bỗng nhiên nói:

Luru Xảo sững sờ, vội vàng xua tay nói:

“Không có không có, chỉ là hắn giúp đỡ ta nhiều như vậy, nếu như hắn có chuyện gì ta thật sự không đành lòng a.”

“Là sao?”

Hàn Thanh Tâm khoe miệng lộ ra tiểu dung, trong mắt đẹp hiện lên một tia giảo hoạt:

“Diệp Lăng lúc này hình như có nói... Người về nhà trước đi, vậy là các người ở cùng nhau sao?”

“Ừm”

Luru Xảo gật đầu, lại giải thích nói:

“Bất quá chúng ta không phải là ở cùng một chỗ, chúng ta là...”

Nàng còn còn chưa nói hết, đã bị Hàn Thanh Tâm cắt đứt:

“Thật không biết hắn có cái gì tốt, ngoại trừ đáng dấp đẹp trai ra, có thể đánh đấm, y thuật lợi hại một chút, còn có điểm nào để người thích hắn?”

“Những thứ này như vậy đủ rồi a!”

Trong mắt Vương Mỹ Mỹ bắn ra quang mang chớp chớp, vui cười nói:

“Nếu không phải như bị Xảo muội muội giành trước, ta thật sự muốn bày tỏ tình cảm với hắn đây! Nhìn tư thế hắn đánh nhau, quả thật rất quá tuấn tú! Nếu như sao này, có người dám khi dễ ta, thì trực tiếp đánh hắn a!”

“Vậy khi nào hắn trở về người trực tiếp bày tỏ với hắn đi, nói không chừng có thể ngủ một đêm, hắn có thể miễn phí cho người một viên Nguyệt Kinh Đan nha.”

Hàn Thanh Tâm chớp chớp đôi mắt nói:

“Đi sang một bên đi!”

Vương Mỹ Mỹ cười nói:

Đôi mắt khả ái của Luru Xảo vẫn luôn đang nhìn chăm chăm chiếc xe cảnh sát từ từ rời đi, cái miệng nhỏ nhắn quyết một bên, dường như muốn khóc.

Nàng cũng không biết vì sao, lại sao lại lo lắng cho Diệp Lăng như vậy.

“Yên tâm đi, nếu là hắn thực sự có xảy ra chuyện gì, ta sẽ tìm người cứu hắn.”

Hàn Thanh Tâm nói:

“Vậy là tốt rồi.”

Luru Xảo nói:

...

Lại nói Diệp Lăng, từ khi lên xe cảnh sát, Trương Dĩ thì ngồi bên trái Diệp Lăng, còn Ninh Ngọc San thì ngồi bên phải Diệp Lăng.

Ánh mắt Diệp Lăng từ lên xe, không ngừng nhìn ở trước ngực của Ninh Ngọc San.

Ninh Ngọc San cơ bản không có đề ý, nhìn thì nhìn, rất nhiều nam tử trước đến nay, khi nhìn thấy nàng đều là len lén nhìn trộm, lâu rồi cũng thành thói quen.

Ước chừng mười phút trôi qua, ánh mắt Diệp Lăng vẫn như cũ không hề rời đi!

Quan trọng là hắn nhìn bằng hai con mắt, là trực tiếp nhìn, chứ không phải nhìn lén..

Ninh Ngọc San triệt để phát hỏa, lạnh giọng nói:

“Ngươi còn dám nhìn, ta sẽ móc hai con mắt ngươi ra!”

“Khái khái...”

Diệp Lăng ho nhẹ một tiếng, cảm thán nói:

“Quá lớn, quá đầy ắp, không thể kiềm chế được a, ta chịu...”

“Hỗn đản, ngươi muốn chết là phải không?”

Ninh Ngọc San khuôn mặt có chút đỏ lên.

Ninh Ngọc San liền bối vì bộ ngực quá lớn, mà cảm thấy phiền muộn, buồn bực.

Chẳng qua bước vào xã hội sau, Ninh Ngọc San liền vô cùng kiêu ngạo.

Nàng cùng Lưu Xảo, là hoàn toàn bất đồng ý tưởng.

Có thể lại nói, cái loại đùa giỡn này, Ninh Ngọc San có chút không chịu nổi.

“Ta nói là sự thật, ngươi suy nghĩ kỹ một chút đi.”

Diệp Lăng ngả lưng về phía sao, dựa trên ghế xe nói.

“Muốn cái gì?”

Ninh Ngọc San hỏi.

“Kính nguyệt không đều a!”

Diệp Lăng nghiêng đầu nhìn về phía Ninh Ngọc San:

“Ngươi kính nguyệt không đều, đã đến giai đoạn rất nguy hiểm, nếu như lại không chữa trị kịp thời, rất có thể sẽ gây nên hậu quả nghiêm trọng.”

“Thối lắm!”

Ninh Ngọc San mắng nói:

“Ta nguyệt kính rất tốt đây, ngươi còn dám nói vậy, cẩn thận ta cho ngươi một phát súng!”

Tuy là ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng Ninh Ngọc San, tâm lý không khỏi hơi sợ.

Nàng đã đi rất nhiều bệnh viện nổi tiếng, cũng đi tìm không ít lão trung y, nhưng chỉ có thể đều là trị tạm thời, không thể chữa tận gốc.

Có đôi khi bộ ngực của nàng đau dữ dội, nệm không dám mở miệng nói chuyện, Ninh Ngọc San tự mình lên mạng điều tra, cùng lời nói của Diệp Lăng rất giống nhau, kính nguyệt không đều rất nghiêm trọng, rất có khả năng gây ung thư ở cổ tử cung, cái này loại bệnh này không biện pháp chữa trị a.

“Không tin sao, quên đi.”

Diệp Lăng nhàn nhạt nói:

“Bất quá ta nói thật, ta có thể chữa bệnh kính nguyệt không của ngươi tận gốc a, hơn nữa hiệu quả rất nhanh chóng, sau này cũng sẽ không tái phát.

Khuôn mặt Ninh Ngọc San không có biểu hiện gì, nhưng tâm lý lại hơi động.

Cái tên Gia Hòa này thực sự có thể sao?

“Ngọc San, đừng nghe tên Gia Hòa này nói vậy, sắp tới đồn cảnh sát rồi, sẽ cho hắn no đòn a!”

Trương Dĩ cười nhạt nói.

Bây giờ là ở xe cảnh sát, Trương Dĩ nói cũng không có ai ở bên ngoài nghe được.

“Lộ ra diện mục thật rồi sao? Ah, thật không biết ai no đòn đây”

Diệp Lăng liếc nhìn Trương Dĩ bằng một mắt, nói.

“Ngươi cứ kiêu ngạo đi, một lát gọi gia gia cũng không kịp!”

...

Hai mươi phút sau, xe cảnh sát đi tới thành phố Đông Hải, đồn cảnh sát.

Trước đó sở dĩ nhanh chóng chạy tới trung tâm tài chính Hoàn Cầu, là bởi vì Trương Dã vừa lúc đang đi tuần.

“Cho ta xuống!”

Trương Dã hừ lạnh một tiếng, túm Diệp Lăng xuống.

“Tự ta sẽ đi.”

Diệp Lăng ánh mắt lộ ra sát khí.

Trương Dã dừng động tác lại, cuối cùng cũng không có bắt Diệp Lăng lại.

Sau đó, trực tiếp đem Diệp Lăng dẫn tới phòng thẩm vấn, Trương Dã hướng phía sau hai người nói:

“Tiểu Lưu, Tiểu Hoàng, giáo dục thật tốt cho hắn, nếu không, hắn không chịu há mồm a.”

Nói xong, Trương Dã đi ra phòng thẩm vấn.

“?”

Tiểu Lưu trực tiếp đem phòng thẩm vấn khóa trái lại, nhẹ răng cười cười, lấy ra côn cảnh sát ở hông ra.

“Ngươi rất kiêu ngạo sao? Lão tử sẽ để cho ngươi kiêu ngạo!”

Tiểu Lưu xúc giận cảnh sát lên, bay thẳng đến đầu Diệp Lăng đập tới.

Hắn căn bản không có lưu lại lực lượng, một côn này nếu quả như thật đập trúng đầu Diệp Lăng, Diệp Lăng tất nhiên sẽ đầu rơi máu chảy.

“?”

Cũng là đúng lúc này, Diệp Lăng vận chuyển Chân khí, còng tay bị đứt ra làm hai.

Diệp Lăng trực tiếp liền tóm lấy tiểu côn cảnh sát trong tay Tiểu Lưu, một quyền đánh trên khuôn mặt hắn.

Chỉ nghe "bụp" một tiếng, bên trong mũi Tiểu Lưu lập tức phun ra không ít máu, sống mũi càng là trực tiếp gãy.

Tiểu Hoàng đứng ở một bên, khiếp sợ nhìn qua Diệp Lăng.

Hai tay bị còng, đã bị hắn làm cho đứt? Mạnh như vậy sao?

Tiểu Hoàng chưa kịp phản ứng, thì Diệp Lăng đã lắc mình một cái, tay trái lập tức bắt được cổ Tiểu Hoàng.

“Ngươi... Ngươi...”

Khuôn mặt Tiểu Hoàng trắng bệch nhìn Diệp Lăng, dường giống quỷ vậy.

Chân phải Diệp Lăng khẽ động, lập tức đá gãy xương sườn Tiểu Hoàng, hung hăng đá đụng vào tường.

“Các ngươi muốn giáo dục ta?”

Diệp Lăng đi tới trước mặt Tiểu Lưu, có chút hăng hái nhìn hắn.

Tiểu Lưu tay bụng lấy lỗ mũi, không dám nhìn Diệp Lăng.

Nhìn thấy Diệp Lăng đi tới, vội vàng nói:

“Không có, không có, chúng ta chỉ là... Chỉ là phá án.”

“Phá phá cái con mẹ ngươi!”

Diệp Lăng một cước đá trực tiếp đá trên khuôn mặt Tiểu Lưu, tiểu Lưu lại là phun một ngụm máu tươi.

“Cái ngươi phá án cái rắm! Nếu lão tử không có chút bản lĩnh, ngày hôm nay chắc chắn sẽ bị các ngươi đánh chết? Còn bảo là cảnh sát nhân dân, lão tử khinh!”

Nói xong, Diệp Lăng lại là đá một cước.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết thê lương từ trong miệng Tiểu Lưu truyền ra, tiếng kêu thật sự vô cùng thê thảm a.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 28: Tiểu bò sữa

Đánh Tiểu Lưu toi bởi một hồi, Diệp Lăng lại hướng Tiểu Hoàng đi tới.

Thấy Diệp Lăng đi tới, Tiểu Hoàng về mặt hoảng sợ.

Nhìn dáng dấp Tiểu Lưu thể thâm thể kia, hẳn rất rõ ràng, phỏng chừng không chết cũng là tàn phế.

“Trương...”

“?”

Tiểu Hoàng đang muốn hét to, thì Diệp Lăng một cước đá trúng trên mặt hắn.

Sau đó chỉ thấy hắn bay về sao, trong miệng máu tươi không ngừng tuôn ra, gần chục cái răng rơi xuống ở đất.

“Ngươi kêu nữa đi?”

Diệp Lăng nói.

“Không kêu, không kêu...”

Tiểu Hoàng hoảng sợ lắc lắc đầu, tâm lý quả thực vô cùng hối hận.

Hắn thật sự sát tinh a!

Tốc độ của Diệp Lăng vô cùng quý dị, trong nháy mắt đã đi tới trước mặt Tiểu Hoàng.

Tiểu Hoàng gặp qua không ít cao thủ đánh nhau, nhưng chưa thấy qua cái loại này. Rất ngu bức!

Đây nếu là đi tham gia thi chạy trăm mét, vậy thì cái tên da đen vô địch thế giới kia chỉ là cộng lông a!

“Muốn ăn đòn nữa không?”

Diệp Lăng trào phúng nói.

“Đại ca, ta vốn là không muốn đánh ngươi a!”

Tiểu Hoàng muốn khóc.

“Tắm tã.”

Diệp Lăng lắc lắc đầu:

“Xem số tuổi của ngươi, tựa hồ cũng không thể so với tên Trương Dã kia nhĩ? Mở miệng ra một tiếng Tiểu Hoàng, thua cả một con chó.”

“Cha của Trương cảnh sát là phó cục cảnh sát thành phố Đông Hải, hẳn lại là tốt nghiệp trường cảnh sát, trực tiếp liền trở thành Tiểu Đội Trưởng, hẳn ở chỗ này, chúng ta cũng không biện pháp a...”

Tiểu Hoàng nói.

“Không liên quan tới ta, bây giờ nên tính một chút chuyện của chúng ta.”

“A!”

Tiếng kêu thể lương thâm thiết nhất thời vang lên, hơn nữa còn không phải là một tiếng..

...

Cách phòng thăm vấn một khoảng không xa, Trương Dã cùng Ninh Ngọc San đứng ở đó.

Khuôn mặt Ninh Ngọc San biểu hiện không kiên nhẫn, còn Trương Dã một bên nói không ngừng, nước bọt văng khắp nơi.

Chẳng qua đôi mắt Trương Dã, cũng thỉnh thoảng liếc nhìn vào bộ ngực của Ninh Ngọc San.

Cũng không thể trách Trương Dã như thế, dù sao vóc người bốc lửa của Ninh Ngọc San, làm sao có thể không khiến các nam nhân điên đảo được chứ.

Nghe được trong phòng thăm vấn tiếng kêu thâm thiết, đôi mi thanh tú Ninh Ngọc San nhú một cái, lại nghe Trương Dã cười nói:

“Phải cho hắn ăn đau khổ một chút, mới chịu khai ra a!”

Ninh Ngọc San nhìn Trương Dã một mắt, nói:

“Các ngươi vẫn đều là dùng loại thủ đoạn này tới thăm vấn người?”

“Cũng không phải, chỉ là dạy dỗ một chút thôi, để cho hắn ghi nhớ thật lâu.”

Trương Dã nói.

“Sao lại nói thế?”

Trên khuôn mặt Ninh Ngọc San có chút bất mãn, nàng dù sao cũng mới tới đây có vài ngày, đã thấy nhiều lần loại tình huống này.

Hon nữa, Ninh Ngọc San đã từng tận mắt thấy quá, có người cầm vài xấp Nhân Dân Tệ đưa cho Trương Dã.

Cái này không phải là đứt lót thì là cái gì?

Đối với Ninh Ngọc San mới đặt chân vào cái xã hội này, hon nữa có suy nghĩ một thân chính nghĩa, đối với loại sự tình này, thật sự là có chút khó có thể tiếp thu.

“Người không hiểu.”

Trương Dã lắc đầu, nói:

“Ngọc San, người là vừa mới đi làm, còn không biết quy củ trong cục cảnh sát. Nói ví dụ như bây giờ, cái tên Gia Hòa kia, trước mặt nhiều người như thế, dám đùa giỡn người, nếu như không dạy cho hắn chút bài học, chúng ta còn làm cảnh sát? Thật sự cho rằng chúng ta dễ khi dễ sao?”

Ninh Ngọc San muốn nói chút cái gì, trong phòng thẩm vấn lại truyền tới kêu thảm thiết.

Hon nữa không phải là một tiếng, là tiếp là hai tiếng kêu thảm thiết.

Ninh Ngọc San trong lòng máy động, tiếp tục như vậy có thể hay không đem người đánh chết?

Mà Trương Dã thì là nhủ mảy một cái, hắn càng nghe càng cảm thấy có gì đó sai sai, sao giống như tiểu Lưu Hòa Tiểu Hoàng?

“Có cái gì không đúng.”

Trương Dã suy nghĩ một chút, hướng phòng thẩm vấn đi tới.

“Mở cửa ra!”

Trương Dã nói.

Khi cửa phòng thẩm vấn ra, khuôn mặt Trương Dã lập tức biến sắc.

Là Diệp Lăng.

Mà tiểu Lưu Hòa Tiểu Hoàng hai người, đều là nằm ở trên đất, trên người đầy máu, co quắp nằm trên sàn, thoạt nhìn giống như là đang hấp hối chờ chết.

Ninh Ngọc San cũng nhìn thấy một màn này, mi mắt co giật liên hồi, có chút khó tin.

Thật là bất khả tư nghị...

Còng tay của Diệp Lăng dĩ nhiên mở ra!

Hon nữa, cái này rõ ràng không phải là dùng chìa khoá mở ra, mà là bị giật đứt!

Trương Dã quan sát một chút tình huống, lập tức quát nói:

“Diệp Lăng, người dám ở đồn cảnh sát đánh người?!”

Diệp Lăng không thèm quan tâm tới Trương Dã, ngón tay ngoáy ngoáy lỗ mũi.

“Lão tử đang không có cơ hội đánh người, người còn đưa mình tới cửa?”

Diệp Lăng hừ lạnh nói.

Trương Dã bung lấy khuôn mặt, trong lòng một hồi sợ hãi.

“Người còn dám đánh ta? Máy biết không biết ta là ai?!!”

Trương Dã trợn to mi mắt, mặt đầy lửa giận nói.

“Người nào là người nào, lão tử đánh chính là người!”

Diệp Lăng đưa ta ra chộp tới đầu của Trương Dã, hung hăng kéo một cái.

Trương Dã lập tức hướng vào trong phòng thẩm vấn vọt vào, rầm một tiếng đụng vào tường.

Ninh Ngọc San cảm giác bức tường kia là muốn sụp.

“Người... Người...”

Trương Dã run rẩy chỉ chỉ Diệp Lăng, chợt nhớ tới mình có súng.

Hắn lập tức móc súng ra, chỉ lấy Diệp Lăng, lớn tiếng nói:

“Máy quý xuống cho ta! Nếu không... Lão tử nã cho người một phát vào đầu!”

Diệp Lăng sầm mặt lại:

“Đây là người lần thứ hai người dùng súng chỉ ta, ta cho người một lần cơ hội, đem khẩu súng thu lại, nếu không... Đánh cho tàn phế!.”

“Ta xxx mẹ người, người đánh ta thử xem!”

Trương Dã rống nói.

Tuy là bị đánh thành cái dạng này, nhưng Trương Dã không có dám nổ súng.

Mặc dù đối với cảnh sát mà nói, nổ súng đó cũng là một chuyện đại sự, phía trên pháp luật có quy định, trừ phi là gặp tình huống nguy hiểm đến tính mạng mới có thể nổ súng.

Nếu như bên ngoài thì cũng dễ nói, nhưng đây là trong đồn cảnh sát, Ninh Ngọc San còn đứng một bên nhìn đây.

Nếu là hẳn thực sự nổ súng bắn Diệp Lăng chết, coi như lão tử hân là phó cục cảnh sát thành phố, cũng không giữ được hân.

“Trương Dã, ngươi trước tiên bỏ súng xuống.”

Ninh Ngọc San vội vàng nói.

Trương Dã cũng không biết là sợ hay là tức, cả người run rẩy.

“Ngươi không phải là có súng sao? Bóp cò cho ta xem!”

Diệp Lăng trong mắt lóe lên hàn quang.

“Trương Dã, bình tĩnh lại!”

Ninh Ngọc San trừng mắt nhìn Diệp Lăng một cái, vội vàng đi tới trước mặt Trương Dã, khuyên bảo nói:

“Ngươi nếu như thực sự nổ súng, thì sẽ làm lớn chuyện.”

Trương Dã nghĩ một lát, cũng không có nổ súng, mà là đứng dậy, một bên chỉ chỉ Diệp Lăng, vừa đi ra phòng thẩm vấn.

“Ngươi chờ đó cho ta! Lão tử không giết ngươi, thì thế sẽ theo họ ngươi!”

Trương Dã mắng một tiếng.

“Nào tàn.”

Diệp Lăng thì thảm một tiếng, tùy ý ngồi ở ghế.

Hắn hiện tại nếu như là cảnh giới Tiên Thiên, súng lục đều không làm gì được hắn.

Lấy tính cách của Diệp Lăng, không nói là giết chết Trương Dã, thì ít nhất cũng phải đem hắn đánh cho tàn phế.

Chân mày Ninh Ngọc San nhíu lại, nhìn hai người nằm trên đất, rồi lại hướng Diệp Lăng nói:

“Ngươi tại sao lại dám đánh cảnh sát? Trong mắt ngươi có còn pháp luật không? Ngươi nếu như thật sự bị oan, chúng ta tự nhiên sẽ trả lại công bằng cho ngươi!”

“Ồ?”

Diệp Lăng cười híp mắt quét quanh bộ ngực của Ninh Ngọc San, cười nói:

“Tiểu bò sữa, trả lại công bằng cho cho ta sao? Vậy thì các ngươi trả như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Đều là người đánh?

“Ngươi... Ngươi gọi ai là tiểu bò sữa? Ngươi mới là bò sữa, cả nhà ngươi đều là bò sữa!”

Ninh Ngọc San nghe nói như thế, lập tức nổi giận mắng.

“Ngươi ngực to như thế, không phải là bò sữa là cái gì? Bánh bao? Rau câu...”

Diệp Lăng đùa giỡn nói.

“Ngươi quả thực chính là một tên khốn kiếp, vô sỉ hạ lưu Đại Hồn Đan!”

Ninh Ngọc San tức giận nghiêng răng nghiêng lợi.

“Nói nghiêm chỉnh thì... Ngươi bây giờ tốt nhất nên mua một viên Nguyệt Kinh Đan của ta a.”

Diệp Lăng lại từ trong túi quần lấy ra một viên đan dược, nói:

“Nguyệt Kinh Đan, chuyên trị kinh nguyệt không đều, ngày sau sẽ không tái phát, ngươi... Tốt nhất là mua đi!”

“Mua cái đầu ngươi!”

Sự tình Ninh Ngọc San kinh nguyệt không đều, bị Diệp Lăng nói đến, khiến nàng muốn tức chết rồi. Nói chi đến việc mua.

“Những tên lang băm ngoài kia không chữa được, không có nghĩa là ta chữa không được!”

Ninh Ngọc San hung hăng giậm chân trên đất, thờ phỉ bước ra khỏi phòng thẩm vấn.

Thấy vậy, Diệp Lăng bĩu môi, cũng không để ý.

Không bao lâu, phòng thẩm vấn bên ngoài vang lên một loạt tiếng bước chân.

Chừng hơn mười cái cảnh sát đến nơi này, hơn nữa còn trang bị đầy vũ trang, dĩ nhiên ngay cả khiên cũng đều đem ra.

Trương Dã đứng phía trước, cầm trong tay lấy một trang giấy cùng một cây bút, trực tiếp ném tới trước mặt Diệp Lăng, quát nói:

“Ký tên!”

Diệp Lăng cảm miếng giấy lên xem một chút, "Đánh cảnh sát, trốn lộn tài sản, đánh người vô tội, không giấy phép kinh doanh,...

Hầu như đều đủ.

“Ta cảm thấy, ngươi nên cho thêm mấy tội khác nữa nhĩ, tỷ như... Ta hiếp dâm con mẹ ngươi, ta XXX em gái người, ta mắng tổ tông mười tám đời của ngươi...các loại.”

Diệp Lăng nhàn nhạt nói.

“Ngươi ——”

Trương Dã nhất thời lửa giận trùng thiên, cười nhạt nói:

“Được, ngươi không ký đúng vậy?”

“Ngươi thêm mấy cái tội kia đi, ta liền ký.”

“Được, được... Được...!”

Trương Dã nói:

“Hai người kia không trị được ngươi chứ gì? Ta đẩy ngược lại muốn nhìn xem một chút, nhiều người như vậy có thể hay không trị được ngươi!”

Nói xong, Trương Dã vung lên bàn tay, những người phía sau, tay cầm khiên cùng côn cảnh sát cảnh sát lập tức xông tới, không nói hai lời, trực tiếp đánh tới.

Diệp Lăng chợt đứng lên, nắm lên chiếc ghế ném ra ngoài.

Đồng thời, hất tung ra một cước, cũng không biết là dùng bao nhiêu lực đạo, chỉ thấy một đám cảnh sát này lập tức phun ra một ngụm máu tươi, đụng vào tường, không biết sống chết.

Tiếp theo, Diệp Lăng lại tung ra một quyền, một người cảnh sát gần đó ngay lập tức cầm cái khiên ngăn cản.

Nhưng..

Lực đạo của Diệp Lăng vô cùng khủng bố.

Căn bản cái khiên không ngăn cản nổi, Diệp Lăng nắm đấm liền đánh liền trúng cái khiên, lập tức bị bạo nổ.

Cảnh sát này trực tiếp mất đi trung tâm, oanh một tiếng ngã sấp xuống đất.

Cho tới bây giờ, những cảnh sát khác mới kịp phản ứng, vung côn cảnh sát qua, bởi vậy có thể thấy được tốc độ của Diệp Lăng thật là nhanh.

Ước chừng hơn mười người cảnh sát cầm côn bao vây, Diệp Lăng không nao núng, vận chuyển Chân khí, thời điểm những tên cảnh sát kia đánh tới, đột nhiên lại bị bắn ngược lại phía sau.

Hơn nữa những cảnh sát này đều là dùng toàn lực, bị bắn ngược trở lại lập tức cánh tay truyền đến phản Chấn Chi lực, cảm giác ngực, miệng đều bị đánh nứt toác.

Đột nhiên thân ảnh Diệp Lăng vượt qua cái bàn, đi thẳng tới trước mặt Trương Dã.

“Ngươi dám...”

Trương Dã muốn nói chút cái gì, nhưng Diệp Lăng đưa tay ra nắm đầu của hắn lại, đầu gối nâng lên.

"Rầm!"

Một kích này, Trương Dã coi triệt để phế đi.

Mặt mũi hầu như cùng khuôn mặt ngang hàng nhau, tiếng kêu thảm thiết thê lương, truyền khắp toàn bộ phòng thẩm vấn.

Đôi mắt Diệp Lăng lộ ra hàn quang, giờ phút này, tâm lý hắn thực sự dâng lên sát cơ.

Trương Dã năm lần bảy lượt chia súng vào người hắn, hơn nữa lần lượt tìm người qua đây đánh hắn, nếu như không giết chết hắn, phiền phức khẳng định không ngừng.

Chẳng qua, cuối cùng Diệp Lăng không có giết Trương Dã, nếu như thực sự đem Trương Dã giết đi, phiền phức thực sự càng lớn hơn.

Lúc này, tính thêm Trương Dã, thì ước chừng sáu bảy cảnh sát đã bị Diệp Lăng đánh ngã ở đất.

Còn dư lại những người kia, không đến hai phút, đã bị Diệp Lăng toàn bộ giải quyết.

Vừa mới giải quyết xong, điện thoại di động Diệp Lăng vang lên.

Diệp Lăng vỗ tay một cái, lấy ra nhìn một cái, là Hàn Thanh Tâm.

“Mỹ nữ, có chuyện gì sao?”

Diệp Lăng mặt không đỏ, tim không đập, nói.

Hàn Thanh Tâm hiển nhiên rất kinh ngạc:

“Người không có việc gì sao?”

“Người hy vọng ta có việc gì sao?”

Diệp Lăng tức giận nói.

“Vậy cũng không phải a, ta còn nghĩ người đang bị đánh đây.”

Hàn Thanh Tâm nói.

“Hừ! Người cũng muốn ta bị đánh sao?”

Diệp Lăng khinh thường hừ một tiếng, lại nói:

“Có điều, nếu như ngày hôm nay muốn ra ngoài là có chút khó khăn, người nếu như cảm thấy ta rất đáng thương, thì người gọi điện thoại nhờ quan hệ đem ta ra đi.”

“Người không thể giải quyết được sao?”

Hàn Thanh Tâm mê hoặc nói.

Diệp Lăng trầm mặc một hồi, nói:

“Người!..”

Cúp điện thoại, Diệp Lăng dùng điện thoại di động trong phòng thẩm vấn, lục lọi bên trong có vài tấm hình, sao đó nhắn tin cho Hàn Thanh Tâm.

Rất nhanh, Hàn Thanh Tâm đã nhận được một tin nhắn.

“Người a, ở nơi nào, đừng gây chuyện nữa.”

Diệp Lăng biết, hiện tại nếu như muốn ra khỏi đây, sợ rằng thực sự có chút khó khăn.

Hơn nữa nếu như hấn đi ra, khẳng định sẽ phát lệnh truy nã.

Không ngừng phiền phức, Diệp Lăng thật sự là không muốn làm liều, cho nên tìm Hàn Thanh Tâm hỗ trợ.

Cùng lắm thì sau này tặng cho nàng mấy viên thuốc là được.

Chỉ chốc lát, bên ngoài phòng thẩm vấn truyền đến một loạt tiếng bước chân.

Cầm đầu là một tên mập mập, mặc một thân cảnh phục, chính là cục trưởng cục cảnh sát, Bùi Vĩnh Huyền.

Khi thấy tình huống bên trong phòng thẩm vấn, ten heo mập Bùi Vĩnh Huyền chấn động, hít một ngụm khí lạnh.

“Những người này... Đều là người đánh?”

Bùi Vĩnh Huyền hỏi.

Diệp Lăng giang tay ra:

“Vị Cảnh sát này, ăn nói phải có chứng cứ, ngài thế nào bảo là ta đánh? Hơn nữa, nhiều người như vậy, lại là vũ trang hạng nặng, ta đánh thắng được sao?”

“Cục trưởng, chính là hấn, chính là hấn đánh chúng ta.”

Một tên bị thương trong đó nhìn thấy Bùi Vĩnh Huyền, còn tưởng tới cứu, vội vàng kêu nói.

“Cầm miệng cho ta!”

Bùi Vĩnh Huyền trừng cảnh sát này một cái, chẳng qua trong lòng vô cùng chán kinh.

Gia Hóa này, chẳng lẽ là từ trong Thiếu Lâm Tự đi ra hay sao? Hay là phái Võ Đang?

Nhưng là ước chừng hơn mười mấy người a! Chẳng lẽ đóng phim sao?

“Diệp tiên sinh đúng không?”

Bùi Vĩnh Huyền hít một hơi, lộ ra tiểu dung nói:

“Điều này thật sự là hiểu lầm, làm cho ngài chịu ủy khuất, không bằng đến chỗ của ta uống một ngụm trà cho bình tĩnh lại?”

“Không cần, không có chuyện gì, ta đi đây.”

Diệp Lăng nhàn nhạt nói một câu, đồng thời trong lòng cũng kinh ngạc, lão tử Hàn Thanh Tâm thật sự có năng lực a, ngay cả cục trưởng cục cảnh sát đối với mình cũng phải cúi người gật đầu.

“Tốt lắm, Diệp tiên sinh đi thông thả, Diệp tiên sinh đi thông thả...”

Bùi Vĩnh Huyền cười cười, mi mắt đều híp thành một đường cong.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Cường hôn Lưu Xảo

Diệp Lăng liền nghênh ngang đi ra đồn cảnh sát, những tên cảnh sát kia, ngay cả rắm cũng không dám thả một cái.

Thoạt nhìn bề ngoài giống như một tên nghèo bức, không nghĩ tới lại có nhiều quan hệ đến như vậy, đúng là không thể nhìn mặt mà bắt hình dong a.

Ngay cả cục trưởng cục cảnh sát Bùi Vĩnh Huyền cũng cúi người gật đầu. Diệp Lăng thật sự trong mắt bọn chúng là vô cùng ngưu bức a.

Kinh tế thành phố Đông Hải phát triển có thể được xếp hạng lần top 3 vị trí đầu Hoa Hạ... Hoàn Cầu chính là trung tâm tài chính lớn nhất ở đây.

Mà Hoa Dương khu, càng là nơi trọng điểm ở Đông Hải thành phố. Vậy cục trưởng cục cảnh sát Hoa Dương khu, há lại có thể không có thế lực?

Nếu có thể khiến Bùi Vĩnh Huyền cúi người gật đầu, hiển nhiên quan hệ của Diệp Lăng cực kỳ khủng bố a.

Những cảnh sát kia rốt cuộc cũng minh bạch, cả người đau đớn không nói, tiền thuốc men còn phải tự mình chi trả.

Còn Trương Dã, đã sớm đã hôn mê.

...

“?”

Sau khi Diệp Lăng đi ra khỏi đồn cảnh sát, phía sau bỗng nhiên truyền đến âm thanh của Ninh Ngọc San.

“Sao, lại muốn đem ta tóm lại?”

Diệp Lăng cười nói.

Ninh Ngọc San nhìn thật sâu Diệp Lăng một cái, nói:

“Ngươi... Cái kia...”

“Mỹ nữ, có chuyện gì thì cứ nói thẳng đi chứ.”

Diệp Lăng lệch đầu qua một bên nói.

Sắc mặt Ninh Ngọc San có chút đỏ lên, xem ra giống như là khó có thể mở miệng.

Nàng đối với Nguyệt Kinh Đan mà Diệp Lăng nói lúc trước, là không có để ở trong lòng.

Nhưng mới vừa rồi, bộ ngực Ninh Ngọc San lại đau, hơn nữa sắc mặt đều trắng bệch, mồ hôi thì chảy ra nhiều như mưa.

Tuy là không có chuyện gì, chẳng qua Ninh Ngọc San nghĩ tới nguyệt kinh mất cân đối nghiêm trọng, tâm lý sinh ra cảm giác sợ hãi, vội vàng hướng Diệp Lăng đuổi tới.

Ninh Ngọc San trong lòng vô cùng khó nói.

“Không phải là lại đau?”

Diệp Lăng bỗng nhiên lên tiếng.

Ninh Ngọc San sững sờ, theo bản năng hỏi:

“Ngươi sao biết?”

Diệp Lăng mỉm cười lắc đầu:

“Nhìn ngươi sắc mặt liền đã biết. Nếu như ta đoán không lầm, ngày hôm nay, đã là ngày thứ ba ngày ra kinh nguyệt. Ta có thể nói cho ngươi biết, đêm nay nhất định sẽ có nỗi đau khổ khó có thể chịu đựng a.”

Ninh Ngọc San vốn là muốn mua đan dược của Diệp Lăng đan dược, có thể là do lời này của Diệp Lăng vừa nói ra, bản tính háo thắng của nàng liền nổi lên.

Nàng cảm thấy, Diệp Lăng đây là đang hù dọa mình!

“Ngươi hù dọa ai đó?”

Ninh Ngọc San hừ một tiếng, lại nói:

“Ngươi đi đi, không sao.”

“Thực sự không suy nghĩ một chút sao? Hiện tại 3000 khối 1 khóa, sau này mua... Thì không phải là cái giá này đâu. Hơn nữa, hiện tại ngươi nếu như ăn Nguyệt Kinh Đan, ngay lập tức sẽ có thể thấy hiệu quả, đêm nay nếu như phát tác, Nguyệt Kinh Đan sợ rằng đều không trị được ngươi.”

Diệp Lăng nói.

“3000 khối một viên? Ngươi lừa ai đó?”

Ninh Ngọc San mi mắt trềng ra, xua tay nói:

“Đi nhanh lên, sau này chớ có bày bán hàng lung tung, nếu không, ta lập tức đem ngươi bắt trở lại!”

“Ai, không nghe ca khuyên, chịu thiệt ở trước mắt a...”

Diệp Lăng thờ dài tiếng, một bên lắc đầu, một bên rời đi.

Ninh Ngọc San đứng ở trước cửa đồn cảnh sát, đột nhiên cảm giác cháng váng hoa mắt, nôn ra một trận.

Nàng rõ ràng biết đây là kinh nguyệt vô cùng nghiêm trọng, nhưng là không mua Nguyệt Kinh Đan của Diệp Lăng.

Thời điểm trở lại biệt thự, đã là chạng vạng 6 giờ.

Bất quá bây giờ là mùa hạ, 6 giờ sắc trời cũng còn rất sớm, phải bảy giờ rưỡi màn đêm mới buông xuống.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lưu Xảo đang tràn ngập lo lắng, ngồi trong đại sảnh lâu một, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Chứng kiến Diệp Lăng trở về, Lưu Xảo lập tức lộ ra kinh hi:

“Ngươi trở về rồi?”

Diệp Lăng mỉm cười:

“Mới hơn một tiếng đồng hồ không thấy ta, mà ngươi đã nhớ đến vậy a?”

“Đi sang một bên đi, nhân gia là lo lắng cho ngươi, dù sao ngươi là bởi vì ta mới đánh nhau, sau đó phát sinh những chuyện kia.”

Lưu Xảo đi một vòng quanh Diệp Lăng, nói:

“Ngươi không sao chứ?”

“Nhìn ta giống như có chuyện gì sao?”

“Những cảnh sát kia đều rất hung tợn, ta còn lo lắng cho ngươi bị đánh đây.”

Cái miệng nhỏ nhắn của Lưu Xảo chu ra, môi đỏ mọng nước, vô cùng là mê người, nhìn thật sự muốn hung hăng cắn một cái.

Ánh nắng chiều chiếu rọi, xuyên thấu qua cửa sổ, đem thân hình tuyệt đẹp của Lưu Xảo phản chiếu, khuôn mặt xinh đẹp, mái tóc trơn mềm, hoàn toàn xõa xuống, giống như là Nữ Thần vậy.

Diệp Lăng trong khoảng thời gian ngắn ngáy ngẩn cả người.

“Ngươi... Ngươi đừng nhìn.”

Khuôn mặt Lưu Xảo nhất thời đỏ bừng.

Cái này đáng về thẹn thùng này của nàng, càng làm cho Diệp Lăng mê mẩn, bỗng nhiên hấn cúi đầu xuống, ở trên môi Lưu Xảo hôn một cái.

Đôi mắt Lưu Xảo nhất thời trợn to.

Nàng trong khoảng thời gian ngắn không kịp phản ứng, liền kinh ngạc đứng ngầy người ở đó.

Mãi cho đến đầu lưỡi của Diệp Lăng muốn cạy hàm răng của nàng ra, thân thể mềm mại của Lưu Xảo chấn động, dường như bị điện giật.

Một cảm giác tê dại từ trong miệng truyền đến khắp toàn thân.

Cả người Lưu Xảo có loại cảm giác vô lực, nhưng vẫn đẩy Diệp Lăng ra, lui về sau mấy bước, bàn tay nhỏ bé vuốt ve khuôn mặt, giống như là con thỏ đang hoảng sợ a.

“Ngươi làm gì vậy?”

Lưu Xảo nổi giận mắng.

Hỗn đản này... Dĩ nhiên dám hôn mình?

Đây chính là nộ hôn đầu của mình a!

Hơn nữa, mình với hắn nhận thức, cũng chưa đến một ngày, hắn sao có thể... Sao có thể như vậy chứ?

Nhìn thấy Luru Xảo nổi giận, Diệp Lăng lúng túng sờ sờ đầu, nói:

“Khái khái... Người thật sự là quá đẹp, ta trong khoảng thời gian ngắn ta không nhìn được.”

“Sắc lang!”

Luru Xảo quyết lấy cái miệng, trực tiếp chạy lên lầu hai, rầm một tiếng đem phòng cửa đóng lại.

Diệp Lăng trong lòng vui vẻ, hẳn còn cho là Luru Xảo phản nộ, sẽ không ở nơi nữa.

Xem cái này tình thế này, vẫn là có có thể a!

“Tiểu nha đầu, muốn ăn không? Ngày hôm nay ta xuống bếp, muốn ăn cái gì cứ việc gọi!”

Diệp Lăng hướng trên lầu hai kêu nói.

“Đồ mặt dày!”

Âm thanh Luru Xảo truyền xuống.

“Bản soái ca đây, nấy ăn rất ngon a!”

Luru Xảo không tin.

Một lát sau, Diệp Lăng đang định đi ra ngoài mua chút đồ đặc, lại nghe được âm thanh mở cửa, thân ảnh hoàn mỹ của Luru Xảo từ từ bước xuống.

“Thịt băm hương cá, dấm đường cá chép, hồng thiêu gia tử, đậu hũ xào non, những thứ này người có thể làm sao?”

Luru Xảo kiều mị nói.

Đây là những món ăn nàng thích ăn nhất, chẳng qua rất hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ là Diệp Lăng biết làm.

“Người chỉ cần đợi là được rồi!”

Diệp Lăng cười ha ha một tiếng, đi ra biệt thự.

Nếu như là Diệp Lăng kiếp trước, đương nhiên sẽ không nấu ăn.

Nhưng kiếp này...

Muốn được lòng mỹ nhân cần phải bỏ qua sĩ diện a.

Nhìn Diệp Lăng biến mất ở trong tầm mắt, gương mặt tuyệt mỹ của Luru Xảo bỗng nhiên lộ ra một nụ cười.

Luru Xảo bỗng nhiên phát hiện, nàng đối với việc Diệp Lăng hôn mình, thì cũng chỉ là ngượng ngùng một chút, nào không có tức giận!

Hơn nữa...

Cái kia cảm giác được hôn, thực sự cũng không tệ lắm.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Ta nghĩ muốn người

Cách biệt thự không xa, có một cái siêu thị.

Cái siêu thị này bán đồ rất chất lượng, nên cũng bán rất xa xỉ, có hải sản, hoa quả, rau dưa các loại, giá cả rất cao.

Nơi đây dù sao cũng là gần trung tâm tài chính Hoàn Cầu, hoạt động kinh tế, buôn bán tự nhiên cũng rất nhiều.

Ngoại trừ thị trường bên ngoài, phụ cận còn có một con đường khác.

Ở bên trong con phố này, không có quán bar, khách sạn gì cả, chỉ là các quán bán hàng bình thường, thuộc về giai cấp hạ lưu.

Đương nhiên, một số ít kẻ có tiền, cũng rất nhiều thích tới nơi này.

Bọn họ ăn nhiều sơn trân hải vị, ngược lại có chút thích gà chiên, cháo, loại vật này.

Khoảng chừng nửa tiếng đồng hồ đi vòng quanh, Diệp Lăng đã mua đồ xong, đang về biệt thự.

Ngoại trừ rau dưa cùng mấy miếng thịt, thì Diệp Lăng còn mua một chai rượu đỏ.

Dù sao hôm nay ở nhà mới, hơn nữa còn có một vị mỹ nữ ở chung, dù sao cũng phải ăn mừng một trận a!

“Nhanh thế?”

Luru Xảo thấy Diệp Lăng trở về, ngạc nhiên nói.

Lúc nói chuyện, cái bụng của Luru Xảo, bỗng nhiên truyền ra thanh âm đói bụng.

Khuôn mặt luru Xảo không khỏi đỏ lên, nhìn Diệp Lăng, thấp giọng nói:

“Ta đói...”

Nàng năm nay đã 24 tuổi, nhưng bộ dáng như vậy, thật giống như một tiểu cô nương vậy, phi thường khả ái, khiến người ta muốn thương yêu.

Diệp Lăng thích nhất loại tính tình chân thật, cười lớn nói:

“Ha ha, đợi một chút, đồ ăn lập tức tới ngay!”

Nói xong, Diệp Lăng trực tiếp xách đồ ăn xuống phòng bếp.

Chỉ chớp lát, liền có thể nghe được thanh âm bộp bộp vang lên, Diệp Lăng ở bên trong khí thể ngất trời.

Từng trận hương thơm từ trong phòng bếp bay ra, khiến Luru Xảo nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu.

“Thơm quá a...”

Khoảng 30 phút, rốt cục thức ăn cũng dọn lên bàn.

Thịt băm hương cá, dấm đường cá chép, hồng thiêu gia tử, đậu hũ xào non, không thiếu một món, đều bày ra trước mặt Luru Xảo.

Nhìn thức ăn trên bàn, ánh mắt Luru Xảo mắt không khỏi sáng lên, tràn đầy cảm động nói:

“Người vẫn thường làm những thứ này sau...”

“Dĩ nhiên, lão bà phân phó, ta sao có thể không làm?”

Diệp Lăng trêu đùa nói.

“Ai nha, ai là của lão bà của người, đừng nói nhảm.”

Luru Xảo kiều mị nói.

Diệp Lăng nhất thời lộ ra tiểu dung:

“Ha ha, ném thừ tay nghề của ta thế nào?”

Luru Xảo liền không nhìn được, không do dự, cầm đũa lên, gắp một miếng thịt băm hương cá.

Nàng không phải sợ không ăn được, chỉ là nàng dù sau cũng là con gái, có chút hơi rụt rè.

“Ừ, ăn ngon thật!”

Luru Xảo mở to mi mắt, lại tiếp tục gắp mấy lần.

“Thật không nghĩ tới, tài nấu ăn của người lại tốt đến như vậy, có thể so được với mấy đầu bếp kia nha!”

Mi mắt Diệp Lăng nháy một cái, đây là lần đầu tiên hắn nấu ăn, thật sự ngon như vậy sao?

Lão tử có thiên phú đầu bếp a!

Giống như là ăn mì thịt bò a, Diệp Lăng vẫn cảm thấy, thức ăn trên địa cầu, so với Tiên Giới ăn ngon hơn nhiều.

“Đến, ngày hôm nay dọn nhà, lại có lão bà, Song Hi Lâm Môn, cộng ly!”

Diệp Lăng giờ ly rượu lên.

Luru Xảo cũng không nói cái gì, cùng Diệp Lăng cộng ly một cái, nhẹ nhàng nhấp một ít.

Trên thực tế Luru Xảo cũng không phải không muốn uống, chỉ là có chút xấu hổ mà thôi.

“Ăn thật no nha...”

"Gió cuốn tàn vân" đem đồ ăn đều quét sạch, Luru Xảo vỗ vỗ cái bụng, thỏa mãn nói.

Diệp Lăng liền bắt đắc dĩ lắc đầu, đồ ăn nhiều như vậy, mình hầu như ăn cũng chẳng được bao nhiêu.

Con cá chép kia, cũng gần ba cân a, lại bị Luru Xảo ăn sạch sành sanh.

Thật sự giống như là một kẻ tham ăn!

Chẳng qua Diệp Lăng vẫn rất cao hứng, cái này chứng minh thức ăn của mình rất ngon a.

“Diệp Lăng, ta làm phiền phức người một việc.”

Lưu Xảo bỗng nhiên nói.

“Cái sự tình gì?”

Diệp Lăng hỏi.

Lưu Xảo trầm mặc một hồi, nói:

“Người không phải là biết y thuật sao? Ba ba ta là Ngự Dân, mắc một chứng bệnh vẩy cá, mấy năm nay đi rất nhiều Bệnh Viện, đều trị không hết...”

Nói đến đây, đôi mắt Lưu Xảo không khỏi có chút đỏ lên.

Vì muốn chữa bệnh cho ba ba, những năm gần đây, tiền tích góp cũng đã tốn hết.

Nhưng nếu như không thể trị hết, Lưu Xảo chỉ có thể vay tiền chữa bệnh mà thôi.

“Vẩy cá bệnh?”

Diệp Lăng nhíu mày một cái, lấy điện thoại ra, lên mạng tra xét một chút.

Hoàn toàn chính xác có loại này bệnh, chẳng qua rất hiếm thấy, toàn cầu cũng chỉ có hơn mười trường hợp, hơn nữa đều là Ngự Dân.

Tựa hồ là bởi vì thời gian dài cùng nước biển tiếp xúc, mới dính loại vi khuẩn này.

Mấu chốt nhất là...Những người mắc bệnh này, cuối cùng đều chết hết.

“Trách không được nha đầu kia lại quan tâm đến tiền lương như vậy, không ngại khổ lụy, nguyên lai là như vậy a.”

Diệp Lăng trầm suy nghĩ nói.

“Ta tra xét trên mạng rồi, loại bệnh này không có phương pháp trị, ta phải đến xem bệnh tình của ba ba người ra sao, mới có thể biết mà phối chế được phẩm trị bệnh.”

Diệp Lăng nói.

“Người có thể trị không?”

Nghĩ đến Cẩm Mạo Đan cùng Nguyệt Kinh Đan của Diệp Lăng, đôi mắt Lưu Xảo lộ ra hi vọng.

Nàng cũng là thực sự không có cách nào, ngựa chết coi như ngựa sống, dù cho Diệp Lăng thực sự trị không hết cho ba ba nàng, nhưng khả năng sống lâu thêm vài ngày cũng được a!

Trên thực tế, Diệp Lăng vẫn rất có tự tin.

Hắn đời trước luyện chế đan dược, sau khi sử dụng, coi như chỉ còn lại một sợi tóc, cũng có thể trong nháy mắt khôi phục nhục thân.

Trên địa cầu, những loại bệnh này, đối với Diệp Lăng mà nói, thật tình chỉ là mưa bụi.

Diệp Lăng mỉm cười, nói:

“Trước không nói có thể chữa khỏi hay không, nếu như có thể trị hết, người dự định sẽ cảm tạ ta ta sao đây?”

“Ta nhất định sẽ nỗ lực kiếm tiền đưa cho người!”

Lưu Xảo nói.

Nàng thực sự rất ngốc, còn cho là Diệp Lăng đòi tiền sao.

Diệp Lăng lắc đầu, nói:

“Tiền ta có thể kiếm, người coi như....”

Lưu Xảo không khỏi mê hoặc nói:

“Vậy người muốn cái gì?”

“Ta muốn người.”

Diệp Lăng chớp chớp mắt.

Lưu Xảo ngẩn ra, hai bên tai lập tức nóng lên.

Giờ phút này, trong lòng Lưu Xảo không khỏi mãnh liệt rung động.

Nếu nói nàng chán ghét Diệp Lăng, Lưu Xảo thật sự không có.

Nhưng nói nàng thích Diệp Lăng, cũng chưa có đạt được loại tình cảm này, dù sao mới quen biết nhau có một ngày mà thôi.

Cuối cùng, Lưu Xảo cắn cắn hàm răng, nghiêm túc nói:

“Được, người nếu như thực sự có thể trị hết ba ba ta, ta... Ta liền cho người.”

“Ha ha, đến lúc đó rồi hãy nói.”

Diệp Lăng nhất thời nở nụ cười.

Hắn cũng chỉ là nói đùa mà thôi, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, cái này loại sự tình này, hắn sẽ không đi làm.

Trong lòng Diệp Lăng vẫn luôn có một quy tắc bất thành văn, đó chính là ——

Nếu muốn một nữ nhân nào, thì đều phải thật tâm.

Đương nhiên, Diệp Lăng cũng không phải là chưa từng đi thanh lâu, có thể Diệp Lăng vẫn luôn cảm thấy, những thứ nữ nhân phong trần kia, cùng cô gái bình thường so sánh với, chênh lệch quá lớn.

Ở cô gái bình thường, Diệp Lăng có thể cảm nhận được tình cảm mãnh liệt của đối phương, còn cái loại kia chỉ là ham muốn dục vọng nhất thời mà thôi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Hoàng Triều sản nhỷ

Nghĩ đến những nữ tử phong trần kia, trong lòng Diệp Lăng bỗng nhiên một hồi ngứa ngáy.

Thời gian thật lâu không có làm chuyện đó, thật đúng là khó chịu a.

Diệp Lăng nhìn Lưu Xảo đang nằm trên ghế sofa một chút, tâm lý âm thầm lắc đầu, nha đầu kia quá thuần khiết.

Lưu Xảo ăn uống no nê xong, cũng không giống như đang quan tâm chuyện của ba ba, đôi mắt cứ nhìn chăm chăm vào màn hình tivi, nhìn không chớp mắt, quả thực hết chỗ nói.

Trên truyền hình tivi, đang chiếu một bộ phim hoạt hình dài tập —— Tom and Jerry!

Đúng vậy a, là Phim Hoạt Hình.

Diệp Lăng liền bắt đầu lắc đầu cười khổ.

Buồn chán, Diệp Lăng ngồi ngói xuống trước bàn máy tính, mở ra google, bắt đầu tìm hiểu một số sự tình trên địa cầu.

Mặc dù khi dung hợp với ký ức tiền nhiệm của Diệp Lăng, nhưng trí nhớ của một người chung quy vẫn là hữu hạn, không thể nào so với Internet được.

Đời trước Diệp Lăng dù sau cũng là cường giả siêu cấp Cửu Kiếp Tiên Đế, đừng nói chỉ là một số thông tin trên google, dù là 10 cái hay một trăm cái, Diệp Lăng cũng có thể đơn giản ghi nhớ hết.

Ngon ngừ Quốc ngữ, kỳ văn dị sự, danh nhân cổ tích...

Tuy trí trí nhớ Diệp Lăng rất mạnh, thế nhưng thông tin trên google thật là nhiều lắm.

Phòng chừng, cũng phải hơn một năm hắn mới có thể tìm kiếm và ghi nhớ hết a.

Chẳng qua, nếu để cho bây giờ để cho Diệp Lăng đi thi đại học, thi thản mã Cambridge, Harvard, thực sự đều là gà mờ. (các thiên tài nổi tiếng trên thế giới)

Đối với những kiến thức này, Diệp Lăng thật ra không có lưu ý, nhưng đối với những thứ như TaeKwonDo, Tán Thủ, những thứ này, Diệp Lăng lại là vô cùng cảm thấy có hứng thú.

Không phải là vì đánh nhau, nhưng nếu là thực sự nói đến đánh nhau, những tư thế thứ này cũng quá hoa lệ đi!

Trang bức động tác!

...

Bất tri bất giác, thời gian đã đến 9 giờ.

Lưu Xảo ngáp một cái, nói:

“Ta muốn đi ngủ.”

“Đi thôi.”

Diệp Lăng nói.

Hai người đương nhiên không phải ở cùng một cái phòng, chẳng qua khăn trải giường đệm chăn đều là Phương a đi để lại, Diệp Lăng nghĩ ngày nào đó rảnh rồi, đi mua một ít mới được.

Ngày hôm nay bán được 10 khóa Cẩm Mạo Đan, 3 khóa Nguyệt Kinh Đan, tổng cộng buôn bán lời hơn 19000 khối.

Tuy nói Diệp Lăng không có Thảo Dược trân quý, mặc dù là dựa theo giá tiền ở đây mà nói, những thứ Thảo Dược này, cũng đã hơn 5.000 khối.

Trong tay Diệp Lăng ước chừng còn 13 khóa Cẩm Mạo Đan, mà Nguyệt Kinh Đan, cũng còn lại 15 khóa.

Nếu như toàn bộ bán đi, tương đương với tìm 5.000 khối, lời 7 vạn 7!

Nếu tính luôn hết thì cũng có 7 vạn 2.

Đây cũng chỉ là Cẩm Mạo Đan và Nguyệt Kinh Đan bình thường thôi, đã như vậy rồi, sau này cảnh giới Diệp Lăng đề thăng, tìm kiếm một ít dược liệu tốt, luyện chế các loại đan dược trị bệnh ung thư, bạch huyết Đan, một viên mấy trăm ngàn đều có thể a!

Tiền tới tay, thật tình cũng không quá dễ dàng a!

“Được rồi.”

Lưu Xảo nói:

“Ngày mốt chính là chủ nhật, chúng ta nghỉ ngơi, người có rãnh thì có thể theo ta trở về nhìn bệnh tình của ba ba một chút. Bệnh tình của ba ba ta vẫn ngày càng nghiêm trọng..”

Diệp Lăng cười nói:

“Đương nhiên rãnh rồi, lời nói của lão bà ta làm sao dám không nghe? Huống hồ, đều ở cùng một chỗ, đương nhiên phải trở về nhìn cha vợ cùng mẹ vợ một chút a!”

“Phi phi phi, người nào với người ở cùng một chỗ, không biết xấu hổ.”

Trong lòng Lưu Xảo vô cùng cao hứng, hướng Diệp Lăng làm cái mặt quý, liền chạy đi lên lầu hai.

Diệp Lăng trong khoảng thời gian ngắn cũng không ngủ được, liền lại lên google tìm hiểu.

Mãi cho đến 11 giờ, đột nhiên trên máy tính phát lên một cái quảng cáo.

Trùng hợp, cái này loại quảng cáo này, cũng là bán thuốc, quan trọng hơn là đều là thuốc kích tình... Chính là cái kia loại có chứa hình ảnh y y nha nha...

Trên địa cầu, những quảng cáo như thế này đều là chuyện bình thường, nhưng khi Diệp Lăng chứng kiến, liền không nhận được.

Đời trước, vẫn một mực bế quan đột phá, ước chừng là trên trăm năm

Trọng sinh đến Trái Đất, lại gặp được nhiều nữ nhân thật xinh đẹp, cũng chỉ có thể nhìn, không có thể động..

Diệp Lăng chợt nhớ tới những cô gái lâu xanh kia, trong mắt bắn ra quang mang chớp động, lập tức bấm bấm máy tính, rón rén đóng lại cửa biệt thự, hướng sân nhảy Hoàng Triều đi tới.

Những cô gái phong trần, vẫn là những quán bar kia, bên trong có nhiều.

Có thể Diệp Lăng đối với những nữ tử phong trần này cảm thấy có chút hứng thú, đi Hoàng Triều sân nhảy, là vì tình một đêm.

Sân nhảy Hoàng Triều cách biệt thự khoảng chừng ba km mà thôi, Diệp Lăng gọi một chiếc xe taxi, thẳng đến Hoàng Triều sân nhảy.

Khoảng 20 phút, Diệp Lăng liền đứng trước cửa sân nhảy Hoàng Triều.

Dù chưa có đi vào, nhưng đã có thể nghe được những âm thanh đỉnh tai nhức óc từ bên trong truyền ra.

Hiện tại mặc dù là đã là 11 giờ đêm, nhưng những sân nhảy này đều chưa có đóng cửa, ở đây thảnh thơi có thể gặp được những mỹ nữ không ngừng ra vào.

Nhiều nhất, vẫn là một số cô gái trẻ uống say, phía sau có mấy nam nhân nâng đỡ đi ra.

Hiện tại chính là mùa hạ, những cô bé này đều mặc váy ngắn, bắp đùi trắng như tuyết lộ cả ra bên ngoài, cho người ta một loại cảm giác khó có thể áp chế hắc hắc a.

Diệp Lăng trực tiếp đi vào sân nhảy.

Hắn liếc mắt liền có thể thấy được trung tâm sân nhảy vô cùng to lớn, đếm không hết số người đang điên cuồng gấy dựa lấy thân thể, ánh đèn led soi sáng bên dưới, lại thêm âm thanh vô cùng kích thích, cơ hồ khiến người khác liền muốn nhảy theo lắc lư.

Sân nhảy Hoàng Triều giá thành rất cao, có thể tới nơi này, nam tính không phải là côn đồ, thì cũng là phú nhị đại, hoặc là sự nghiệp hơi có chút thành tựu.

Mà nữ nhân, thì là đại đa số đều ở đây đều là nhân viên đi làm ở Hoàn Cầu.

Ban đêm sinh hoạt, tựa hồ là đang phát tiết áp lực công việc ban ngày.

Diệp Lăng tùy ý tìm một chiếc ghế sofa ngồi xuống, ánh mắt rơi trên những cô gái trẻ tuổi phía trên sân nhảy, bắt đầu xem xét a.

“Tiên sinh, xin hỏi uống chút cái gì?”

Một thanh niên phục vụ đi tới hỏi.

Người như thế, thoát nhìn là người bán hàng, trên thực tế, đều là bảo vệ trong sân nhảy.

Nói trắng ra là chính là tay chân.

Có thể ở nơi đây mở sân nhảy, sao có khả năng không có xã hội bảo kê?

“Một ly bia.”

Diệp Lăng nói.

Tên thanh niên kia không khỏi bối rối, trên khuôn mặt không che giấu chút nào, tràn đầy vẻ hèn mọn.

“Xin lỗi tiên sinh, nơi đây không có bia.”

Hoàng Mao nói.

“Vậy bọn họ uống cái gì?”

Diệp Lăng chỉ chỉ người bên cạnh nói.

“Ngài không biết ở đây bán gì à?”

Hoàng Mao chăm chọc nói:

“Macallan, Royal Salute, Glenlivet, người tùy ý lấy một chai, nơi này có thể tùy tiện uống bia, miễn phí.”

Diệp Lăng cuối cùng cũng minh bạch, thì ra là hắn đang coi thường mình à!

Bất quá hôm nay tới tìm thú vui, Diệp Lăng cũng không muốn gây náo động, nói:

“Cho một ly Macallan đi.”

“Được rồi tiên sinh, một ly 3000, mời trả tiền trước.”

Hoàng Mao nói một tiếng, trong lòng thầm nghĩ chẳng lẽ là mình nhìn lầm? Người này thật có thể uống nổi sao?

“Cái đắt thế?”

Quả nhiên, lời nói của Diệp Lăng lập tức làm cho Hoàng Mao yên tâm.

Trên thực tế, một chai Macallan 18 năm trở lên cũng chỉ có 3000 khối mà thôi.

Nhưng ở sân nhảy này, trong lòng tất cả mọi người biết rõ, nhưng cũng không có dám lên tiếng.

“Người đến cùng có uống hay không?”

Hoàng Mao cười nhạt nói.

“Không uống.”

Diệp Lăng lắc đầu, mình dù sao cũng đã trả tiền vé vào cửa, chẳng lẽ bây giờ lại đuổi mình đi ra ngoài sao?

“Không uống, xin ngài không ngồi ở chỗ này, đây chỗ dành cho khách Vip.”

Hoàng Mao nói.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Vô tình gặp được Trần Nghiên

Nghe nói như thế, đôi lông mày Diệp Lăng không khỏi nhíu lại.

Chẳng qua Diệp Lăng hôm nay đến đây là tìm mỹ nữ, chứ không phải đến kiếm chuyện, nên Diệp Lăng không so đo với hắn, nhìn nhìn Hoàng Mao một cái, Diệp Lăng liền đứng dậy đi khỏi ghế sofa.

“Đã nghèo còn làm phách, không có tiền cũng muốn ngồi chỗ này?”

Thời điểm vừa đứng dậy, liền nghe âm thanh của Hoàng Mao truyền đến.

Bước chân Diệp Lăng dừng lại, nhìn về phía Hoàng Mao, nói:

“Người mới vừa nói cái gì?”

Hoàng Mao bị Diệp Lăng nhìn một cái, bỗng nhiên có loại cảm giác lạnh cả người.

Loại ánh mắt đó, thật giống như là muốn đem mình nuốt sống vậy.

Thẳng đến khi Diệp Lăng đi được một đoạn khá xa, Hoàng Mao mới kịp phản ứng.

“Móa nó, dám ở chỗ này hù dọa lão tử?”

Hoàng Mao hừ lạnh một tiếng, ngược lại cũng không đi tìm Diệp Lăng, dù sao thì hắn cũng chỉ vừa mới tới nơi này làm việc a.

Diệp Lăng sau khi đi vào sân nhảy, nhìn xem xung quanh bốn phía.

Nơi này mỹ nữ cũng không ít, vóc người cũng rất tuyệt vời.

Chẳng qua chỉ là ai cũng trang điểm phấn son rất đậm, thật tình không biết sau khi các nàng tẩy sạch thì sẽ như thế nào.

“Ai, nữ nhân này, đúng là nhìn cũng tạm được, nhưng cùng Hàn Thanh Tâm và Lưu Xảo so sánh, thật sự là kém xa a...”

Diệp Lăng tâm lý ám muội nói.

Hoàn toàn chính xác, những nữ nhân trên sàn nhảy này, tối đa chỉ có thể so với Lưu Phi a.

Cùng các nàng Hàn Thanh Tâm, Lưu Xảo so sánh, thật là khác nhau một trời một vực.

“Soái ca, chúng ta cùng nhau nhảy?”

Đúng lúc này, một cô gái mặc một bộ váy trắng bó sát đi tới cười nói với Diệp Lăng.

Vừa nói xong, thân hình của nàng liền áp vào người của Diệp Lăng, đôi thánh nữ phong trước không ngừng ma sát trên cánh tay hắn.

Cô bé này dáng dấp ngược lại cũng rất xinh đẹp, lông mày cong vuốt, thân cao 1 mét 7, hai bắp đùi trắng như tuyết, hoàn toàn không có che.

Có thể nghĩ được trong miệng nàng truyền ra mùi rượu, hơn nữa khuôn mặt cô gái đã ứng hồng, chứng tỏ nàng đã uống không ít rượu.

“Như vậy cũng không tệ.”

Trong lòng Diệp Lăng âm thầm nói một câu, theo tiếng âm nhạc ầm ầm, hai tay trực tiếp đặt ở trên kiều đồn căng tròn của nàng, dùng sức bóp một cái. “-”

Sau khi Diệp Lăng bóp một cái, thân thể cô gái không khỏi run nhẹ một chút, lập tức ngã vào lòng Diệp Lăng.

“Nhẹ một chút...”

Cô gái già trang bất mãn nói.

Trên thực tế, nàng chẳng những không có bất mãn, hơn nữa còn rất kích thích.

Những cô gái tới nơi này, hầu như đều là tìm đến “tình một đêm”.

Chẳng qua nơi này rất nhiều nam nhân, nhưng hầu như tất cả đều uống say như chết, với lại rất ít người dám vẽ soái ca như Diệp Lăng đây.

Mẫu chốt là, Diệp Lăng thân cao tới 1 mét 85, tuy hơi gầy một chút, nhưng nghĩ đến công phu ở trên giường, cũng có thể rất lợi hại a!

Nghĩ tới đây, tâm lý nữ tử không khỏi càng thêm hưng phấn.

Tay phải Diệp Lăng không ngừng vuốt ve lấy cái mông căng tròn của cô, tay trái thì không ngừng kéo lên, cuối cùng, rơi vào trên bộ ngực ngạo nghễ kia.

Địch mịa nó!

Trong lòng Diệp Lăng không khỏi thầm chửi một tiếng.

Cô bé này, dĩ nhiên không có mặc áo ngực!

Hơn nữa Diệp Lăng có thể cảm nhận rõ ràng được hai viên hồng đào đang cứng lại, phi thường có xúc cảm.

“Ừ...”

Nữ tử khẽ cắn lấy môi dưới, bị Diệp Lăng khiêu khích như vậy, cả người nàng vô lực hoàn toàn ngã vào trong lòng Diệp Lăng.

“Thoải mái?”

Diệp Lăng nhẹ nhàng cắn vành tai cô bé, hơi thờ dãn toả ra.

“Xì.”

Nữ hài làm nũng khẽ cười một tiếng, nhìn dáng vẻ của nàng có thể nhìn ra, nàng rất là thoải mái a.

Trong lòng Diệp Lăng lửa nóng cũng không ngừng thiêu đốt, bàn tay bỗng nhiên nhấc chiếc váy ngắn của cô bé lên, hướng vùng nhạy cảm của nàng tấn công tới.

“A!”

Nữ tử kinh hô lên một tiếng!

Nàng đi tìm “tình một đêm”, thế nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa có ai làm ra như vậy, xung quanh còn có rất nhiều người a, thật làm cho người ta ngượng ngùng.

Nữ hài vội vàng nhìn chung quanh, trong lòng thờ phào nhẹ nhõm, tất cả mọi người đều đang lắc đầu khiêu vũ, không có ai chú ý.

“Sợ?”

Diệp Lăng hướng vành tai nữ hài, nhẹ nhàng thổi một hơi, khiến cả người nàng ngứa ngáy, càng thêm cảm giác vô lực.

Không thể không nói, Diệp Lăng khiêu khích nữ nhân, tay nghề rất là cao siêu a.

Cô bé kia khẽ lên tiếng, bàn tay trắng nõn bắt lại cánh tay của Diệp Lăng, nhưng không có dùng lực quá lớn.

Bàn tay Diệp Lãng từ từ lần tới giữa chiếc quần lót màu hồng của nàng, thời điểm khi ngón tay Diệp Lãng chạm nhẹ vào mảnh rùng rậm kia, cả người nữ hài hung hăng run rẩy run lên một cái, giống như là bị điện giật vậy.

“Không muốn...”

Cuối cùng, nàng không chịu nổi, khẽ nhẹ giọng nói:

“Chúng ta... Chúng ta đi ra ngoài hãy làm? Nơi đây quá nhiều người...”

Nghe nàng nói như thế, thì Diệp Lãng đã biết được ý của nàng.

Xem ra hôm nay có lộc để xoi a!

“Được.”

Diệp Lãng gật đầu, thế nhưng sau khi nói xong nói, bỗng nhiên tay Diệp Lãng khẽ động, trực tiếp chạm hai mép mềm mại ẩm ướt kia.

“Nguoi!”

Khuôn mặt nữ hài không khỏi ửng hồng một mảnh, gần như là khẩn cầu nói:

“Ca, đừng ở chỗ này, sẽ bị thấy...”

Nữ hài cúi đầu, mặc dù nàng đã tìm không ít nam nhân, nhưng giờ phút này, vẫn là bị làm cho ngượng ngùng.

Hai người sau khi xuống sân nhảy, nữ hài rúc vào trong lòng Diệp Lãng, không muốn rời khỏi.

Tên Hoàng Mao nhìn thấy màn này, không khỏi thầm mắng một tiếng, nữ nhân tốt như vậy, lại bị cái này tên nghèo kiệt xác đó hốt mất.

“Các nguoi làm sao...!”

Đúng lúc này, trong sân nhảy bỗng nhiên truyền ra một tiếng thét chói tai.

Diệp Lãng không khỏi dừng lại, quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy ở giữa sân, một cô gái mặc chiếc áo trắng mỏng, thân dưới mặc chiếc quần nhỏ bó sát người, vẻ mặt lửa giận nhìn chòng chọc một tên thanh niên trước mặt.

“Trần Nghiên?”

Diệp Lãng nhướng mày, cô bé này, chính là nữ y tá hôm trước kiểm tra thân thể mình đây a, Trần Nghiên.

Tên thanh niên đang nhìn chăm chăm Trần Nghiên với vẻ mặt dâm dăng, nói:

“Bồi ca đây mấy ly không được sao?”

“Tránh ra!”

Trần Nghiên tức giận muốn rời khỏi.

Nhưng giờ khắc này, Trần Nghiên bỗng nhiên có cảm giác chóng mặt, khuôn mặt nóng ran, toàn thân trên dưới đều có cảm giác vô lực.

“Hắc hắc!”

Mấy tên thanh niên xung quanh đem Trần Nghiên ngăn lại, cười nói:

“Mỹ nữ lần đầu tiên tới nơi này sao? Nhìn không quen mặt lắm a, lại đây lại đây, ca ca nhất định sẽ hảo hảo chiêu đãi nguoi.”

“Các nguoi... Đám lưu manh này, mau tránh ra cho ta!”

Trần Nghiên cảm giác không thích hợp, vội vàng liền muốn rời khỏi đây.

Nhưng nàng dù sao cũng là một cô gái yếu đuối, há lại có thể lao ra khỏi vòng vây nhiều nam nhân như vậy?

“Mỹ nữ trong người không khỏe sao?”

Trong đám người, tên thanh niên tên Lục Mao cười nói:

“Yên tâm đi, không bao lâu nữa, nguoi sẽ rất muốn các ca ca hầu hạ cho nguoi thoải mái a.”

Trong lòng Trần Nghiên thầm kinh hãi, cuối cùng nàng đã minh bạch, nàng đã bị bỏ thuốc!

“Lâm. sao bây giờ?”

Khuôn mặt Trần Nghiên tái nhợt, trong khoảng thời gian ngắn không suy nghĩ được gì.

Bỗng nhiên, nàng nhớ tới một người.

Trần Nghiên vội vàng lấy ra điện thoại, bấm một dãy số, gọi.

Nhưng mà, điện thoại còn chưa kịp liên lạc, đã bị một tên thanh niên giành lấy.

“Tiểu Nương tử, còn muốn gọi điện thoại cho ai? Ngày hôm nay gặp phải mấy người chúng ta, coi như là người may mắn, mấy ca sẽ phục vụ cho người a, đảm bảo người sẽ hài lòng”

Lục Mao cười dám nói.

Trần Nghiên trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Thật sự hôm nay nàng sẽ bị những tên này làm nhục sao?

Trong lòng Trần Nghiên phi thường hối hận, nếu biết như vậy, nàng tuyệt đối sẽ không đi tới địa phương này.

“Làm sao?”

Cũng là đúng lúc này, phía dưới sàn nhảy bỗng nhiên truyền đến một tiếng cười lạnh.

.....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tưởng chừng như là cảm thú a

Nghe được âm thanh truyền đến, những tên thanh niên phía trên đều quay đầu nhìn lại.

Nữ hài bên cạnh Diệp Lăng thấy vậy, vội vàng kéo cánh tay hắn, nhẹ giọng nói:

“Chúng ta hay là đi thôi, đừng xen vào việc của người khác.”

Cô bé này chỉ là tới nơi này tìm vui, cũng không muốn rước lấy phiền phức a.

“Xin lỗi mỹ nữ, đêm nay ta không thể bồi tiếp người được, cô gái kia là bằng hữu của ta.”

Diệp Lăng bắt đầu đi nói.

Nghe vậy, trên mặt nữ hài lộ ra vẻ thất vọng, nói:

“Được rồi, hi vọng sau này chúng ta còn có thể gặp lại.”

Tâm lý nàng vẫn còn đang nhộn nhịp, nhưng cũng cố nấn ra một nụ cười nói.

Nàng cho là đêm nay nhất định sẽ có một hồi tuyệt vời lên giường cùng với nam nhân, không nghĩ tới rốt cuộc lại thành ra như vậy.

Trần Nghiên lúc này cũng nhìn thấy Diệp Lăng, vội vàng thừa dịp đám người Lục Mao không chú ý, vội hướng Diệp Lăng chạy tới.

“Người sao ở chỗ này?”

Trần Nghiên kinh hi hỏi.

Nàng cứ nghĩ mọi chuyện sẽ chấm hết, nhưng đúng lúc này Diệp Lăng lại xuất hiện, giống như là bạch mã hoàng tử a.

Giờ phút này, hình ảnh Diệp Lăng trong lòng Trần Nghiên lập tức hào cảm tăng lên rất nhiều.

“Ta không phải nói? Nếu người có phiền toái gì, ta ngay lập tức sẽ xuất hiện sao?..”

Ngón tay Diệp Lăng khẽ búng cái đầu nhỏ Trần Nghiên, cười nói:

“Người thật là dần muốn chết, gọi điện thoại cũng để người khác cướp đi.”

“Ta... Ta cũng không biện pháp...”

Trần Nghiên thì thầm nói.

Nhìn Diệp Lăng cùng Trần Nghiên không coi ai ra gì, đứng đây trò chuyện. Lục Mao người nhất thời tức giận mắng.

“Mẹ nó, người đừng có ở đây xen vào việc của người khác, nhanh rút cho lão tử!”

Lục Mao đi đến trước mặt Diệp Lăng cùng Trần Nghiên, phách lối rống nói.

Nhìn thấy một màn này, trên sàn nhảy, mọi người cũng không còn âm tình khiêu vũ nữa, đều là tò mò hướng phía dưới nhìn qua.

Tên Hoàng Mao kia cũng là cười lạnh, nói:

“Thực sự là mắt của người mù rồi sao? Chuyện của ta, người cũng dám quản? Người! Ngày hôm nay không đánh chết thì cũng phải đánh cho tàn phế.”

“Đây là bằng hữu của ta.”

Diệp Lăng nhàn nhạt nói.

“Bằng hữu của ngươi?”

Chân mày Lục Mao khẽ nhú, cười lớn nói:

“Chỉ bằng ngươi, mà có bạn gái xinh đẹp như đẹp như vậy? Ngươi thật là cóc muốn ăn thịt thiên nga!”

"Đúng vậy a, ha ha."

Những người khác cũng một hồi cười to, hiển nhiên là không tin Trần Nghiên là nữ bằng hữu của Diệp Lăng.

Diệp Lăng thấy vậy liền bất đắc dĩ.

Mấy tên này đúng là nảo tảo, mình rõ ràng nói là bằng hữu, khi nào nói là bạn gái?

“Tiểu tử, ngươi hiện tại tốt nhất cứ đi chỗ khác, nếu không, ca đánh ngươi ngay cả má cũng nhìn không ra!”

Lục Mao kêu gào nói.

Trần Nghiên nhìn nhìn tình huống một chút, tâm lý nhất thời có chút sợ hãi.

Nàng không phải là Hàn Thanh Tâm hay Lưu Xảo, chưa từng thấy Diệp Lăng đánh nhau.

“Ta không đi thì sao?”

Diệp Lăng liếc xéo Lục Mao một cái.

“Mày có phải muốn chết hay không?”

Lục Mao nhất thời phát hỏa, thật vất vả mới tìm được món hàng cực phẩm, còn nghĩ đêm nay sẽ hảo hảo hưởng thụ một phen, không nghĩ tới gặp phải cái tên gia hỏa có mắt này.

“Ngươi đâu, đánh hấn tảo phế cho ta!”

Lục Mao kêu nói.

Nghe vậy, hấn mấy người bên cạnh xông tới, nắm tay, bàn chân đều là hướng Diệp Lăng đánh tới.

Thân ảnh Diệp Lăng khẽ động, tránh thoát khỏi một đám, bỗng nhiên đưa tay ra tóm lấy tóc hấn, nâng đầu gối lên, chính là một kích.

“?”

“A!!!”

Âm thanh đau đớn truyền ra.

Sóng mũi tên trực tiếp gãy, trên mặt tràn đầy máu, kêu thảm thiết lui về sau mấy bước ngã xuống.

Diệp Lăng căn bản liền không để ý đến hấn, tùy ý vươn ra tay trái, bắt lại chân một tên đang đá về phía mình, hung hăng kéo một cái.

“Sát!”

Dù là âm thanh tiếng nhạc rất lớn, nhưng cũng có thể nghe được tiếng xương gãy.

Người này trực tiếp nằm sùi lợ trên đất, coi như là hoàn toàn phế đi.

Những tên kia nhìn thấy Diệp Lăng trong chớp mắt liền giải quyết xong hai người, nhất thời kinh hãi, cũng không có dám công kích tới.

“Cái fuck, ngươi còn dám động thủ? Ngươi có biết lão tử ta là ai không?”

Sắc mặt Lục Mao âm trầm rống nói.

“Ta không biết ngươi là ai, ta chỉ biết, hôm nay ngươi không may khi gặp ta.”

Diệp Lăng hướng Lục Mao đi tới.

Lục Mao đại kinh hãi, vội vàng lui về sau, đồng thời rống nói:

“Lão tử ta là người Hồng Kinh Hội, ngươi dám động...”

“Bà!”

Lời còn chưa nói hết, một cái tát liền quất vào mặt của Lục Mao.

Lục Mao sống đến tận bây giờ, đây là lần đầu tiên bị đánh a.

"Nói nữa xem nào?"

Diệp Lăng hừ một tiếng, tiến lên tóm lấy cổ Lục Mao, nói.

Ngươi xung quanh biểu tình trên mặt đều ngây ra!

Tên Lục Mao dù sao cũng cỡ 1 mét 8, cùng Diệp Lăng không có kém bao nhiêu...Hơn nữa mẩu chốt là, Lục Mao rất béo a!

1 mét 8, thêm trọng thịt béo, chỉ ít cũng phải 80 - 100 kg.

Nhưng nhìn bộ dáng của Diệp Lăng, tựa hồ giống như là nhấc một con chó chết vậy, hoàn toàn nhìn không ra khó khăn a!

Cái miệng nhỏ của Trần Nghiên cũng há hốc kinh ngạc, ánh mắt trừng to không thể tin được.

Người này... Cũng quá mạnh đi?

“Người hỏi ta có dám hay không động tới người?”

Diệp Lăng nhìn chòng chọc Lục Mao, chậm rãi nói.

Giờ phút này, trong lòng Lục Mao hoàn toàn kinh sợ, người rằng người này hoàn toàn không phải người a!

“Hoàng Mao, mày đâu rồi? Không thấy được lão tử bị người khác đánh sao?!”

Lục Mao giãy dụa lấy hướng Hoàng Mao rống nói.

Tên Hoàng Mao chính là tên trước đó châm chọc Diệp Lăng không có tiền, đang đứng một bên sừng sốt nhìn Diệp Lăng.

Lúc này nghe được tiếng la của Lục Mao, thân thể Hoàng Mao chấn động, vội vàng nhặt lên một chai bia, đồng thời nói:

“Các huynh đệ, Mao ca bị đánh, chúng ta làm sao có thể bỏ mặt, nào, xông lên!”

Dám tại địa bàn của mình đánh người của mình, há lại có thể bỏ qua?

Hầu như chỉ trong nháy mắt, ước chừng có hơn ba bốn chục người vây quanh Diệp Lăng.

Nhìn một cái liền biết, đều không phải là thứ tốt lành gì.

Trần Nghiên thấy thế, khuôn mặt không khỏi trắng bệch, bộ ngực đầy đặn không ngừng run lên.

Diệp Lăng coi như là có thể đánh, nhưng có thể đánh được mấy chục người hay sao?

“Con mẹ nó, dám ở địa bàn Hồng Kinh Hội chúng ta dương oai? Thực sự là muốn chết mà!”

Hoàng Mao cầm lấy chai bia hướng đánh tới Diệp Lăng.

Nhưng mà, hán còn chưa kịp tiếp cận Diệp Lăng thì chai bia đã rớt xuống, chỉ nghe một tiếng

"Rầm"

Tất cả mọi người chấn kinh rồi!

Bởi vì thân ảnh Hoàng Mao trực tiếp bay ra ngoài.

Thật là bay ra ngoài!

Ước chừng là bay xa hơn mười thước mới đụng vào cửa, trực tiếp đem cửa thủy tinh đụng thành mảnh nhỏ.

Hiển nhiên, hán không đứng lên nổi.

“Đệch, hán đây vẫn là người sao?! Tương chừng là cảm thú chứ!”

Lục Mao tròn to mí mắt, những người khác cũng đều là như vậy.

Một cước đem đem người khác đá bay hơn mười thước, thật sự là mạnh đến trình độ nào?

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiên Để Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Lão bản là mỹ nữ

“Cùng nhau tiến lên!”

Một tên đầu đinh nói:

“Chúng ta nhiều người hơn, chẳng lẽ còn sợ hán? Dám đến địa bàn Hồng Kinh Hội chúng ta gây sự, ngày hôm nay phải giáo huấn cho hán thật tốt!”

“?”

Đầu đinh vừa mới nói xong, thì nhìn thấy Lục Mao về mặt tràn đầy hoảng sợ, bay về phía mình hán.

Nói thì chậm, nhưng diễn biến rất nhanh, trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên tên đầu đình chưa kịp phản ứng.

Hai người âm âm va vào nhau, hung hăng hướng xa xa bay ra ngoài.

“Đúng là gà mờ.”

Diệp Lăng khinh thường nói.

Nghe được lời này của hắn, Trần Nghiên không khỏi ngây người.

Đến lúc nào rồi, hắn còn có tâm tình vui đùa?

“Đi theo phía sau ta.”

Diệp Lăng quay đầu, hướng Trần Nghiên mỉm cười, nói.

Sau đó trực tiếp hướng về phía trước vọt tới.

Trần Nghiên sửng sốt.

Ánh mắt của Diệp Lăng khi nhìn nàng, làm cho Trần Nghiên có cảm giác vô cùng an toàn.

Thật giống như, chỉ cần trốn phía sau Diệp Lăng, coi như là đối diện mấy chục người, mấy trăm người, vẫn như cũ, không có sợ hãi chút nào.

Trần Nghiên vừa mới tốt nghiệp đại học, bước vào xã hội mà nói, loại nam nhân này, quả thật vô cùng có sức hút.

"Rầm"

Âm thanh vang lên, cắt đứt dòng suy của Trần Nghiên, nàng lập tức ngẩng đầu lên, thì thấy Diệp Lăng một cước đem một tên đá bay.

Trần Nghiên cảm thấy mình thật sự là đang nằm mơ!

Chẳng qua là chuyện xảy ra tận trước mắt, không thể nào là giả được.

Mọi người bên trong sân nhảy đều tản ra ngoài, bởi vì cứ mỗi mấy giây, sẽ có một người kêu thảm thiết bay ra ngoài.

Giống như là trên tivi vậy, thật không thể nào mà tin được. Tất cả mọi người đều tròn mắt há hốc mồm mà nhìn.

Bọn họ đều cảm thấy, Diệp Lăng không phải là người, mà là một dã thú!

Khó có thể tưởng tượng, thân thể gầy yếu như thế kia, lại ẩn chứa lực lượng cường đại như vậy.

Ngắn ngủi không đến mười phút, trên sân nhảy đều ngổn ngang, chất đầy những tên thanh niên tóc vàng, đỏ, xanh các kiểu, không ngừng kêu thảm thiết.

Diệp Lăng vỗ tay, hướng Trần Nghiên cười:

“Giải quyết xong!”

Hắn vốn là rất tuấn tú, lại thêm tư thế đánh nhau vô cùng oai phong, khiến cho Trần Nghiên không khỏi ngây người.

“Nếu như có được một người bạn trai như vậy, ta sau này cũng không cần sợ gì a.”

Trần Nghiên trong lòng thầm nghĩ.

Sau khi nàng kịp phản ứng, khuôn mặt bỗng đỏ lên, vội vàng lắc đầu.

“Phi phi phi, ta đang suy nghĩ cái gì đấy! Cùng người này gặp mặt cũng mới có hai lần mà thôi, ta mình lại thích hắn được chứ?”

Trần Nghiên len lén nhìn Diệp Lăng một chút, không biết vì sao, tâm lý lại vô cùng nhốn nháo.

Trong chớp mắt trong đầu Trần Nghiên bỗng nhiên xuất hiện hình ảnh Diệp Lăng ở giường bệnh lúc trước, thậm chí đang nghĩ, khí lực của hắn cường đại như vậy, không biết thời điểm làm loại chuyện đó, có thể lợi hại như vậy không?

Trần Nghiên cũng không biết, tại sao mình lại suy nghĩ chuyện xấu hổ như vậy chứ.

Chẳng qua là do tác dụng của thuốc mà lúc trước Lục Mao cho nàng uống, làm cho tinh thần của Trần Nghiên bị Dục Hóa ảnh hưởng.

Nhưng tạm thời Trần Nghiên không có bị Dục Hóa tiêu hủy mất lý trí.

“Đi thôi.”

Diệp Lăng kéo lấy cánh tay nhỏ bé của Trần Nghiên, cảm nhận được phía trên truyền đến cảm xúc thật mềm mại, không khỏi nhẹ nhàng bóp một cái.

Trần Nghiên lập tức cảm nhận được, khuôn mặt đỏ lên, trong lòng vô cùng ngứa ngáy.

Chẳng qua Diệp Lăng vừa mới cứu nàng, hơn nữa không biết vì sao, Trần Nghiên cũng không có ý niệm muốn né tránh.

“Đứng lại!”

Thời điểm Diệp Lăng đang dự định rời đi, trên cầu thang, bỗng nhiên truyền đến một âm thanh khẽ nói.

Lúc này, cái kia tiếng nhạc đặc tai như óc cũng còn nữa.

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trên lầu một đám người đi xuống.

Cầm đầu, là một gã nam thanh niên, cùng với cô gái tuyệt mỹ.

Cô gái này thoát nhìn 27, 28 tuổi mà thôi, da thịt trắng như tuyết, giống như là muốn chảy ra nước, mái tóc rối tung xõa ở phía sau, giống như là thác nước.

Nàng mặc một thân áo da màu đen bó sát người, hạ thân cũng là một cái quần xa màu xanh đen, vóc dáng cao 1 mét 7, những đường cong hoàn mỹ hoàn toàn lộ ra.

Một đôi chân thon thả, mang một đôi giày da, mỗi bước chân đều mang theo âm thanh lộc cộc.

“Đẹp quá...”

Rất nhiều người thời điểm khi chứng kiến cô gái này, đều lộ ra vẻ kinh diễm.

Ở phía sau nữ tử, ước chừng có hơn hai đại hán to cao đi theo.

Những đại hán này vóc người khôi ngô, thoát nhìn hơn ba mươi tuổi, trong tay đều cầm lấy một cây đao sáng loáng, toàn thân trên dưới đều mang cho người ta một loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

Thằng ngu cũng có thể nhìn ra, những đại hán này, cùng Lục Mao, Hoàng Mao, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

Cô gái tuyệt mỹ đi trước, lại khiến cho người khác có loại cảm giác thống lĩnh, vô cùng mạnh mẽ.

“... Hội trưởng.”

Lục Mao không biết từ nơi nào bò dậy, sau khi chứng kiến nữ tử, lập tức lộ ra hoảng sợ.

Hắn thật sự là quá mất mặt rồi, gần 40 chục người, lại bị một mình Diệp Lăng đánh ngã.

Hơn nữa, còn làm cho nhiều đồ vật nơi đây bị hư hại, mà dựa theo tình hình hiện tại, Lục Mao cảm thấy, mình thật sự sẽ gặp rắc rối to.

“Ngày hôm nay, quán đóng cửa, tiễn khách.”

Khuôn mặt xinh đẹp của nữ tử không có một tia biểu tình, nói:

Trong sân nhảy, khi mọi người chứng kiến thanh đao bóng loáng kia, lập tức biết đêm nay sẽ không yên ổn a.

Đương nhiên, những người này không nói hai lời, đều chạy ra khỏi sân nhảy.

Diệp Lăng cũng muốn mang theo Trần Nghiên đi, nhưng đột nhiên nữ tử kia nói:

“Bọn họ có thể đi, riêng ngươi không thể đi.”

“Vì sao?”

Diệp Lăng cau mày, nữ nhân này cũng quá bá đạo đi?

“Ta nói không cho phép, liền không được đi.”

Nữ tử nói.

Diệp Lăng bỗng nhiên nở một nụ cười:

“Được, ta không đi.”

Trần Nghiên khẩn trương bắt cánh tay của Diệp Lăng.

Tuy là Diệp Lăng vừa mới giải quyết xong những người kia, nhưng hiện tại bây giờ bọn họ có đao a!

Hơn nữa nhìn bộ dáng những đại hán này, tùy tiện xuất hiện ra một cái, cũng có khả năng phế đi 10 tên Hoàng Mao như vậy a.

“Không cần sợ hãi.”

Diệp Lăng bẹo má Trần Nghiên một cái, cười nói:

“Có ta ở đây, ai cũng sẽ không làm thương tổn đến ngươi.”

“Ừ!”

Trần Nghiên gật gật cái đầu nhỏ.

“Đóng cửa.”

Nữ tử hướng một tên đại hán bên cạnh nói:

“Ngày hôm nay không buôn bán, xử lý chính sự.”

Đại hán kia lập tức chạy tới, đem cửa lớn đóng lại.

“Ngươi gọi cái gì?”

Nữ tử đi tới trước mặt Diệp Lăng, có chút hăng hái nhìn hắn.

Diệp Lăng cũng không có trả lời, mà là hít một hơi thật sâu, lộ ra dáng vẻ say mê.

“Thơm quá a... Nhưng ta không thích mùi thơm của nước hoa, ta thích mùi thơm của cơ thể a.”

“Là sao?”

Khóe miệng từ từ khóe miệng nhếch lên, lộ ra tiểu dung, giống như là mùa xuân đua nở vậy, vô cùng kinh tâm động phách.

..... Các đh có hội hợp diễn biến sắp diễn ra không a...

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Xúc cảm thật không sai a

“Nói như vậy không bằng ngươi gia nhập vào Hồng Kinh Hội, thì mỗi ngày đều có thể nhìn thấy ta?”

Giọng nói nữ tử cực kỳ mê hoặc, dựa vào rất gần Diệp Lăng, đôi môi anh đào khẽ mở, Diệp Lăng cũng có thể nhìn thấy được cái lưỡi thơm tho mê người của nàng.

“Thật không nghĩ tới a?”

Diệp Lăng cười chum chim, nói:

“Không bằng, ngươi hôn ta trước một cái, ta sẽ gia nhập Hồng Kinh Hội, thế nào?”

Nữ tử không nói gì, nhưng ánh mắt càng ngày càng lạnh.

“Ngươi dám nói như thế với hội trưởng của chúng ta?”

Phía sau một tên đại hán bất ngờ xong tới, trong tay khai sơn đao quơ quơ, hung hãn nhìn chăm chăm Diệp Lăng.

“Ta có nói chuyện với ngươi sao?”

Diệp Lăng liếc xéo đại hán này một cái, nói:

“Còn nữa, đừng có dùng ngươi thanh đao dóm kia tới uy hiếp ta, lão tử đây nếu như nguyện ý, dù có súng thì ta đây cũng không vấn đề.”

“Ngươi cho là ta giống như đám phế vật kia?”

Đại hán nhất thời phát hỏa, chỉ chỉ đám người Hoàng Mao nói.

Nữ tử lắc đầu, lui về sau một bước, nói:

“Nghe nói buổi chiều, tên mặt sẹo bị đánh nằm viện, không phải là ngươi đánh đấy chứ?”

Dù sao cũng chỉ là tùy tiện hỏi thôi, nhưng biết đâu có thể là hắn thì sao?

Chẳng qua câu trả lời của Diệp Lăng dĩ nhiên lại giống như suy nghĩ của nàng

“Mặt sẹo? Nếu như ngươi nói là ở trung tâm tài chính Hoàn Cầu, vậy thì đúng rồi đó.”

Nữ tử sùng sốt:

“Thật là ngươi?”

“Đúng, xác thực là ta.”

Diệp Lăng nhún vai.

Con ngươi nữ tử nhất thời lộ ra sát cơ:

“Vậy hôm nay, nợ mới nợ cũ cùng tính một lượt.”

“Tính cái gì?”

Diệp Lăng ngược lại không thêm đề ý chút nào, nhàn nhạt nói:

“Ta khuyên ngươi một câu, tốt nhất vẫn là quên đi, bởi vì mặc kệ các ngươi tính như thế nào thì cũng chịu thiệt mà thôi.”

“Tiểu tử, ngươi rất cuồng à?”

Đại hán xăm người kia, lại một lần nữa lên tiếng, hắn gặp qua không ít người phách lối, nhưng chưa từng loại người phách lối như Diệp Lăng.

Hồng Kinh Hội ở toàn bộ thành phố Đông Hải mà nói, tuy không thể coi là thế lực lớn nhất, nhưng ở địa bàn Hoa Dương thì không ai dám làm loại cả.

Diệp Lăng nhướn mày, trực tiếp mắng lên:

“Mày giống như một con chó vậy, một mực ở đằng sau thì tính là thứ gì, thật cho là mình cầm đao liền nguôi bức rồi hả?”

Đại hán xăm người sừng sờ, sau tức thì lửa giận trùng thiên.

Người chết ở trong tay hắn không phải 1000 cũng có 800, vậy mà tên này còn dám nói chuyện với mình như vậy?

“Người nói lại cho ta nghe?”

Đại hán phẫn nộ nói.

“Thôi nói nhảm với người đủ rồi, rút qua một bên cho đỡ chướng mắt!”

Diệp Lăng không nhận được nói.

Đại hán triệt để tức giận, cầm lên khai sơn đao bỏ về phía Diệp Lăng.

Nhưng cô gái tuyệt mỹ kia trùng mắt đại hán một cái, đại hán này động tác lập tức dừng lại, cuối cùng không có công kích Diệp Lăng.

“Ta là hội trưởng Hồng Kinh Hội, Mộ Ngung Hàm. Người nếu như người gia nhập vào Hồng Kinh Hội ta, chuyện trước kia, hết thảy đều sẽ bỏ qua.”

Mộ Ngung Hàm nói tiếp:

“Nhưng nếu như người không gia nhập... Vậy hôm nay, người cũng đừng nghĩ sẽ ra khỏi nơi này!”

Nhấn mạnh câu cuối, thân ảnh Mộ Ngung Hàm không khỏi tản ra sát khí nồng nặc.

Hiển nhiên, Mộ Ngung Hàm có thể thành là lão đại của Hắc Bang, người chết trong tay nàng cũng không ít a.

“Nữ nhân như vậy, lại có thể có loại sát khí này, thực sự là hiếm thấy a...”

Diệp Lăng hít một tiếng, lại nói:

“Chẳng qua nếu như ta muốn ra khỏi đây, các người có thể ngăn cản sao? Chỉ mấy tên gà mờ này, cũng muốn giữ ta lại?”

“Người có thể thử xem”

Mộ Ngung Hàm nói.

“Như vậy đi.”

Diệp Lăng suy nghĩ một chút, nói:

“Nếu như thật sự đánh nhau, bọn họ không chết thì cũng tàn phế a. Người dù sao cũng là hội trưởng Hồng Kinh Hội, phải ra tay giải quyết chứ? Liền hai ta đánh một trận, ta thua, mặc cho người xử trí, người thua, thì theo ta rời khỏi nơi này, thế nào?”

“Chỉ bằng người, cũng muốn hội trưởng động thủ?”

Đại hán xăm mình kia không nhận được, một lần nữa nhảy ra ngoài, kêu nói:

“Một mình lão tử cũng có thể bỏ người ra làm hai!”

Diệp Lăng căn bản không để ý đến hắn, mà là nhìn chăm chăm Mộ Ngung Hàm, nhàn nhạt nói:

“Người cảm thấy thế nào?”

“Người đang ra điều kiện với ta sao?”

Mộ Ngung Hàm mi mắt híp lại.

Nếu như ngày hôm nay không đáp ứng, thì đám huynh đệ này, nhất định sẽ cảm thấy mình nhát gan sợ chết.

Mộ Ngung Hàm dù sao cũng là một nữ nhân, rất nhiều người không phục nàng, nếu như việc này lại truyền ra ngoài, toàn bộ Hồng Kinh Hội sẽ đều oanh động.

“Được, ta đáp ứng người.”

Suy nghĩ một hồi, Mộ Ngung Hàm bỗng nhiên gật đầu.

“Ha ha, thật sáng khoái!”

Diệp Lăng cười ha ha một tiếng, đứng ở vị trí ban đầu, hướng Mộ Ngung Hàm ngoắc... tay một cái:

“Mỹ nữ, đến đây đi?”

Mộ Ngung Hàm không nói hai lời, thân thể lẳng không bước tới, thời điểm này thân ảnh thoát nhìn vô cùng hoa lệ.

“Hô!”

Cái kia chân dài kia hướng về phía Diệp Lăng đá tới, dĩ nhiên có mang theo tiếng gió thổi.

“Ấy nha, thật lợi hại a!”

Diệp Lăng mỉm cười, thời điểm Mộ Ngung Hàm gần đá trúng hán, bỗng nhiên Diệp Lăng tiến lên phía trước một bước.

Vén vén một bước mà thôi, cũng đã tránh thoát khỏi công kích của Mộ Ngung Hàm.

“Tư thế xác thực hoa lệ, đáng tiếc, chỉ dễ nhìn, không có tác dụng gì.”

Diệp Lăng lắc đầu nói.

Nụ cười trên mặt Mộ Ngung Hàm biến đổi, vừa rồi khi Diệp Lăng né tránh công kích của nàng, thì có thể nhìn ra, tốc độ phản ứng của hán thật quá nhanh.

Chẳng qua phản ứng chỉ nhanh một chút mà thôi, không thể biểu hiện cho thực lực cũng mạnh mẽ như vậy.

Mộ Ngung Hàm lần nữa nhắm phía Diệp Lăng, bàn tay trắng nõn nắm thành quả đấm, mang theo tiếng gió thổi, nhắm thẳng đến đầu Diệp Lăng đánh tới.

Vừa ra tay là vị trí chí mạng a!

Đối với Mộ Ngung Hàm đã không biết giết bao nhiêu người, đối với địch nhân, làm sao có thể thủ hạ lưu tình.

Huống hồ, Mộ Ngung Hàm vẫn là một nữ nhân.

Thân ảnh Diệp Lăng hơi động, dưới chân khẽ nhếch lên, lần nữa tránh khỏi công kích của Mộ Ngung Hàm.

“Nắm tay vô lực, trọng tâm không đủ, yếu!”

Diệp Lăng nói.

Sắc mặt Mộ Ngung Hàm có chút đỏ lên, cũng không biết là tức giận hay là lúng túng, hai tay chống nạnh, vóc người bốc lửa trưng bày ra, nhưng bỗng nhiên nàng tung ra một cước hướng đầu Diệp Lăng đá tới.

Lúc này, Diệp Lăng cũng không có né tránh, mà bắt lại cái chân của Mộ Ngung Hàm.

“Đây là đòn thứ ba phải không?”

Diệp Lăng cười nói.

Lông mày Mộ Ngung Hàm khẽ nhíu chặt, cũng không có gãy dựa tránh thoát.

“Ba!”

Diệp Lăng đột nhiên đưa tay ra vỗ nhẹ trên bờ mông tròn trĩnh của Mộ Ngung Hàm.

Mặc dù bên ngoài là làn quần da, nhưng có thể cảm giác được, thật là mềm mại a, lại rất đàn hồi nữa.

“Người!”

Đôi mắt Mộ Ngung Hàm nhất thời trợn to.

Tên hỗn đản này... Dĩ nhiên lại dám đánh mông của mình?

Làm là hội trưởng Hồng Kinh Hội, lão đại hắc bang(xã hội đen), ai có thể dám xuống tay với nàng?

Diệp Lăng, tuyệt đối là thứ nhất!

“Mày dám tiện nghi của hội trưởng?”

Đại hán xăm mình kia lập tức cầm theo khai son đao chạy tới, chuẩn bị nhắm về phía Diệp Lăng bỏ một nhát.

“Đừng tới đây!”

Mộ Ngung Hàm kêu lên:

“Chúng ta vừa rồi đã đánh cược, không cho phép các người nhúng tay vào!”

Nghe vậy, những đại hán kia lập tức dừng bước, chẳng qua khi nhìn về phía Diệp Lăng, trong ánh mắt đều tràn đầy sát cơ.

“Ba!”

Đúng lúc này, Diệp Lăng lại một vỗ một cái vào mông của Mộ Ngung Hàm.

Chẳng qua, hán không có dùng sức quá mức, nói là đánh, nhưng thật sự là đang sờ.

“Cái mông nhỏ này, xúc cảm thật không sai a...”

Diệp Lăng vô si nói.

...

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Người còn sờ

“Buông!!!”

Mộ Ngung Hàm bị Diệp Lăng chiếm tiện nghi hai lần, trong lòng lửa giận triệt để bạo phát.

Thời điểm nàng kêu Diệp Lăng buông ra, nhìn lại thì thấy hán đồ người ra.

Chỉ thấy ánh mắt Diệp Lăng đang nhìn lấy bụng của mình.

Hoặc có lẽ là...

Hắn không phải là đang nhìn bụng, mà là đang nhìn đôi thánh nhũ phong của mình.

Mộ Ngung Hàm lúc này bị Diệp Lăng xoay người xuống, cái áo da bó sát người lập tức xuất hiện khe hở.

Xuyên thấu qua khe hở này, Diệp Lăng thấy được bên trong là cái áo ngực màu đỏ, cùng với...

Một đôi bạch thỏ trắng như tuyết!

Đôi bạch thỏ này tuy không có to như của Lưu Xảo hay Trần Nghiêb, nhưng cũng vô cùng đầy ắp, dù sao thì cũng phải D cup a.

Tựa hồ đôi bạch thỏ phía bên trong vô cùng là khó chịu, muốn gãy dựa lấy muốn lao ra.

Trong khoảng thời gian ngắn Diệp Lăng có chút hoảng hốt, phía dưới tiểu đệ đệ lại có phản ứng, với lại khoảng cách với cặp kiêu đồn của Mộ Ngung Hàm quá gần, khiến cho Diệp Lăng trực tiếp dựng cò khỏi nghĩa!

Mộ Ngung Hàm cũng sờ, nàng còn tưởng là cái gì.

Liên ngừng đầu nhìn một cái, nhất thời nàng phát ra một tiếng thét chói tai.

“Hỗn đản!!!”

“Hội trưởng, sao thế?”

Đại hán xăm mình vội vàng hỏi, hán thời điểm đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần nàng ra hiệu một tiếng, thì cả đám liền xông lên.

Đứng phía sau, tên đại hán xăm mình dĩ nhiên là không có nhìn thấy, Diệp Lăng lúc này đang đề ở cái miệng của Mộ Ngung Hàm, nên tỏ ra vẻ vô cùng nghi hoặc.

Hai người bọn họ đang làm cái gì thế?

Thường ngày tính tình hội trưởng rất trầm ổn, sao hôm nay lại kinh hoàng a?

“Không có... Không có việc gì.”

Mộ Ngung Hàm hít một hơi thật sâu.

Chẳng lẽ là nói cho đại hán mình, ta đây đang bị Diệp Lăng dùng tiểu đệ a ha a? (kiểu như thằng main đang đứng phía sau Mộ Ngung Hàm, mà cả hai người lại dính sát với nhau)

“Buông!”

Mộ Ngung Hàm quay đầu nhìn Diệp Lăng khế cắn răng nghiêng lợi nói.

Chẳng qua thanh âm của nàng rất nhỏ, hơn nữa khuôn mặt đã đỏ bừng.

Kiêu đồn của nàng truyền đến hàng loạt cảm giác tê dại, Mộ Ngung Hàm cho tới bây giờ chưa từng có loại cảm giác này.

Diệp Lăng cũng có chút xấu hổ, nhưng hắn cũng không có buông Mộ Ngung Hàm ra, mà là nhỏ giọng nói:

“Hắc hắc, ta hiện tại nếu như buông ngươi ra, không phải là bại lộ sao?”

Mộ Ngung Hàm nhất thời có loại muốn giết chết Diệp Lăng a.

Bại lộ hay không thì có ăn nhằm gì tới ta, nếu ngươi có bản lĩnh thì đừng làm cho nó cứng a!

Hai người trong khoảng thời gian ngắn đều không có nhút nhít, ước chừng khoảng hơn hai phút.

“Diệp Lăng, các ngươi...”

Cái miệng nhỏ nhắn của Trần Nghiêb há to, nàng cũng đã phát hiện ra, tư thế của hai người có chút quỷ dị.

Khóe miệng Diệp Lăng nhếch lên, miễn cưỡng cười nói:

“Không có việc gì, chúng ta luyện tư thế a.”

Luyện tư thế?

Mộ Ngung Hàm nghe lời này, thật muốn làm kêu tên đại hán kia đem AK47 ra bắn chết tên hỗn dân!

Hai phút trôi qua, Mộ Ngung Hàm cũng không cảm giác được tiểu đệ đệ của Diệp Lăng mềm lại.

Diệp Lăng cũng rất bất đắc dĩ a!

Thật sự mà nói, hiện tại không thể buông Mộ Ngung Hàm ra, nếu như buông ra thì mọi người sẽ thấy tiểu đệ của hắn đang ngửa đầu lên a.

Vì vậy không thể thả, mà đôi tiểu bạch thỏ kia, cũng không ngừng lộ ra trước trước mặt mình!

Hai tiểu bạch thỏ đang không ngừng nhảy nhót theo từng nhịp thở của nàng, hoàn toàn chính là khiêu chiến mình a!

Lại thêm không ngừng Mộ Ngung Hàm giãy dụa, mà mỗi một lần giãy dụa, đều sẽ sản sinh ra ma sát.

Diệp Lăng đã lâu chưa từng tiếp xúc gần gũi với nữ nhân, hôm nay lại bị khiêu khích như vậy, huyết khí nam nhân bạo phát, sao có thể chịu nổi?

“Người đừng di chuyển, nếu không nó sẽ cứng mãi a.”

Diệp Lăng thấp giọng nói.

Trong lòng Mộ Ngung Hàm tuy là lửa giận trùng thiên, nhưng vẫn đành chỉ không có giãy dụa nữa.

Diệp Lăng cố nén không nhìn hai tiểu bạch thỏ của Mộ Ngung Hàm, hai chân cũng khoảng cách một chút với Mộ Ngung Hàm, tiểu đệ đệ hắn mới từ từ buông lỏng xuống.

Diệp Lăng lập tức thả Mộ Ngung Hàm ra.

“Ta giết ngươi!!!”

Không nghĩ tới, sau khi Mộ Ngung Hàm thoát khỏi, lại dĩ trực tiếp lấy ra dao găm hướng Diệp Lăng đâm tới.

Diệp Lăng nhường mảy, bỗng nhiên xuất thủ, bắt lại cánh tay Mộ Ngung Hàm, gạt về phía mình, Mộ Ngung Hàm lập tức bị Diệp Lăng kéo vào trong lòng.

“Còn dám đánh? Mới vừa không đủ sao?”

Diệp Lăng nói.

“Hỗn dân, ngươi ai bảo ngươi sờ ta!”

Mộ Ngung Hàm thật là muốn khóc.

Vừa mới mới bị Diệp Lăng sờ cái mông, hiện tại, lại bị Diệp Lăng ôm trong lòng.

Máu chốt nhất là, hiện tại bàn tay Diệp Lăng lại sờ đặt trên ngực nàng!

Diệp Lăng hơi sùng sờ, nhìn một chút bên dưới, không ngờ bàn tay lại đặt trên tiểu bạch thỏ, hèn chi cảm thấy mềm mềm.

Chẳng qua...

Diệp Lăng cau mày, nói:

“Ngực của ngươi có sẹo sao?”

“Ngươi quân làm cái gì? Nhanh buông tay ra cho ta!”

Mộ Ngung Hàm hừ lạnh nói.

Diệp Lăng cũng không có buông tay, hơn nữa còn nhẹ nhàng vuốt ve tiểu bạch thỏ mềm mại của Mộ Ngung Hàm.

Hắn cảm giác được, thật sự là có một vết sẹo, chẳng qua là ở trên ngực, nên vừa rồi Diệp Lăng mới không nhìn thấy.

“Ngươi còn sờ!”

Mộ Ngung Hàm trừng mắt Diệp Lăng.

“Làm một nữ nhân xinh đẹp như vậy, hắn là phải hoàn mỹ không tí vết chur, không nghĩ tới lại có một vết sẹo, hơn nữa còn là ở ngực.”

Diệp Lăng lắc đầu, bỗng nhiên nói:

“Ta có thể xóa vết sẹo này cho ngươi, ngươi có muốn không?”

Mộ Ngung Hàm nhất thời ngây ngẩn cả người.

Như Diệp Lăng đã nói, nữ nhân hoàn mỹ, ngay cả một vết sẹo cũng không được, chớ nói chi là ở trên ngực.

Mộ Ngung Hàm sau khi trở thành lão đại Hắc Đạo, đã từng đi không ít bệnh viện thẩm mỹ, nhưng bọn họ đều nói, vết sẹo này do thời gian quá dài, mặc dù là phẫu thuật cắt mất, nhưng vẫn có thể lưu lại dấu vết, chỉ là một chút mà thôi.

Ngay cả bệnh viện thẩm mỹ nổi tiếng nhất cũng không thể làm mất vết sẹo này được, nhưngtên sắc lang vô sỉ hỗn đản này lại có thể xóa?

“Người nói thật?”

Lãnh ý trên mặt Mộ Ngung Hàm hóa giải một ít, nói:

“Nếu như người có thể xóa vết sẹo này cho ta, thì tất cả mọi chuyện trước coi như chưa từng xảy ra.”

“Cái này không đủ nha.”

Diệp Lăng lắc đầu, nói:

“Nếu như ta có thể xóa vết sẹo này cho người, người liền làm bạn gái ta, thế nào?”

“Nghĩ hay quá nhì!”

Mộ Ngung Hàm nói.

“Ha ha, chỉ đùa một chút.”

Diệp Lăng lại nói:

“Bất quá trước tiên phải để ta xem vết sẹo này rốt cuộc là như thế nào, nếu không, làm sao có thể tìm ra biện pháp mà xóa cho người chứ.”

Cái tên gia hỏa này, không phải là muốn nhân cơ hội chiếm tiện nghi của mình chứ?

Nếu để cho hắn xem vết sẹo của mình mà nói, há chẳng phải là đem bộ ngực của mình cho hắn nhìn hết sao?

Mộ Ngung Hàm nghĩ tới đây, nhất thời nói:

“Vậy thì không cần.”

“Người không tin ta?”

Diệp Lăng hỏi.

“Người bằng vào cái gì để cho ta tin?”

Mộ Ngung Hàm hỏi.

Diệp Lăng suy nghĩ một chút, nói:

“Như vậy đi, ta nghe tiếng của người, chắc là bị cảm đúng không? Ta đây có một viên Cẩm Mạo Đan, người có thể ăn thử, nếu như thấy hiệu quả, thì người có thể tin ta rồi chứ?.”

Nói xong, Diệp Lăng thả Mộ Ngung Hàm ra, từ trong túi quần lấy ra bình ngọc, đổ ra một viên Cẩm Mạo Đan.

Mộ Ngung Hàm cũng không có công kích Diệp Lăng nữa, mà là nhíu mày nhìn viên đan dược của Diệp Lăng.

“Được rồi, người ăn thử đi.”

Diệp Lăng đem đan dược đưa cho Mộ Ngung Hàm, tự tin nói.

Hắn làm biết trong lòng Mộ Ngung Hàm nghĩ cái gì?

.....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Ninh Ngọc San phát tác

Mộ Ngung Hàm có chút không tin tưởng, nhưng vẫn tiếp nhận đan dược, nhìn nhìn Diệp Lăng một cái, trực tiếp nuốt xuống.

Bởi vì nàng cũng nhìn ra được, thực lực của Diệp Lăng như vậy, nếu như thật muốn giết nàng, thì cũng không cần dùng thủ đoạn rắc rối như vậy.

Thấy vậy, Diệp Lăng thờ dài một hơi, trong lòng thầm nghĩ, không hổ là lão đại của Hắc Đạo, làm việc rất quyết đoán.

Sau khi Mộ Ngung Hàm ăn đan dược, lập tức cảm nhận được cỗ họng mình hơi thông, không còn cảm giác khó chịu khi nói.

Hơn nữa, mũi của nàng cũng triệt để đã thông.

“Thật sự có hiệu nghiệm!”

Mộ Ngung Hàm ngạc nhiên nói.

Một màn này, để những đại hán đứng phía sau nhất thời lộ ra vẻ mờ mịt.

Hội trưởng ngày hôm nay bị làm sao thế?

Lúc trước thì khẳng khẳng muốn giết người, bây giờ lại giống như con mèo con vậy, đáng về này bọn họ chưa từng thấy qua bao giờ.

Chẳng lẽ không muốn đánh chết tên này nữa sao?

“Khái khái...”

Mộ Ngung Hàm lúc này cũng kịp phản ứng, khôi phục lại đáng về như bình thường.

Nàng cũng không biết vì sao, ở trước mặt tên hỗn đản này, mình không thể không chế tốt tâm tình.

“Ta nói không sai chứ?”

Diệp Lăng cười nói:

“Ta chính thần y đẹp trai nhất trên thế giới a.”

“Thần y thì có thể, đẹp trai thì khỏi đi.”

Mộ Ngung Hàm nhàn nhạt nói.

Diệp Lăng: “...”

Chẳng qua trong lòng Mộ Ngung Hàm vẫn là rất kinh ngạc.

Có thể chữa trị cảm cho một người chỉ bằng vào một viên đan dược, liền khiến người ta lập tức khỏi hẳn, nàng thật đúng là chưa từng thấy qua.

“Người lưu lại số điện thoại rồi có thể đi.”

Mộ Ngung Hàm nói:

“Nếu như... Nếu như lúc nào ta muốn trị vết sẹo, thì sẽ gọi điện thoại cho người.”

“Được.”

Diệp Lăng gật đầu, đưa một tay ra.

“Làm sao?”

Chân mày Mộ Ngung Hàm nhíu lại.

“Phí đan dược a!”

Diệp Lăng đương nhiên nói:

“Một viên Cẩm Mạo Đan, 1000 khối.”

“Ta không bắt người bồi thường đồ bị làm hỏng, người còn muốn ta đưa phí đan dược?”

Mộ Ngung Hàm lập tức lộ ra đáng về cộc cái.

“Là đám nào tàn này tới tìm phiền toái? Bọn họ khi dễ bằng hữu của ta, ta có thể ngồi yên không để ý đến? Không đánh chết bọn họ, đã là bán soái ca đây nhân từ rồi.”

Diệp Lăng hung hăng nói.

Mộ Ngung Hàm không khỏi nhìn đám người Lục Mao bằng nửa con mắt.

Lục Mao cả người run lên, tâm lý tuôn ra hối hận.

Nếu sớm biết như vậy, tuyệt đối sẽ không trêu chọc tên sát tinh này a!

“Lấy tiền.”

Mộ Ngung Hàm hướng đại hán xăm mình nói.

Đại hán xăm mình sùng sốt:

“Hội trưởng, không dạy dỗ hẳn sao?”

Mộ Ngung Hàm lắc đầu, nói:

“Ta thua, bọn họ có thể đi, đi lấy tiền đi.”

“Ừm”

Đại hán xăm mình vẫn là rất nghe lời, cầm 1000 khối đưa cho Diệp Lăng.

“Thanks.”

Diệp Lăng để lại số điện thoại, liền kéo tay Trần Nghiên rời khỏi.

...

Nhà trọ Lam Hải nhà trọ, là nhà trọ thuộc loại đắt đỏ, tiện nghi nhất cũng muốn hơn mấy trăm triệu.

Diệp Lăng không nghĩ tới, cô gái nhỏ này dĩ nhiên lại có tiền như vậy, hơn nữa căn nhà trọ này, chỉ có một mình Trần Nghiên ở mà thôi.

Đón xe đi tới nhà trọ Lam Hải, Diệp Lăng vốn là dự định rời đi, nhưng lúc xuống xe, thì trên người Trần Nghiên xuân được đã hoàn toàn phát tác.

“Đừng... Chớ...”

khuôn mặt Trần Nghiên khuôn ửng hồng, hơi thở hỗn hển, bắt lấy cánh tay Diệp Lăng lại.

Diệp Lăng đã nhìn ra được, cô gái nhỏ này là bị người ta bỏ thuốc.

Cau mày, Diệp Lăng ôm lấy Trần Nghiên, từ nàng trong túi quần móc ra tấm thẻ nhà trọ, sau đó liền hướng trong nhà Trần Nghiên chạy đi.

Sau khi vào tới nhà trọ, Trần Nghiên hoàn toàn mất đi lý trí.

Nàng điên cuồng lôi kéo y phục của Diệp Lăng, trong đầu bị nhục dục che mờ.

Trần Nghiên chỉ thấy cả người nóng lên, tự hồ chỉ muốn làm chuyện đó, mới có thể đem loại cảm giác này hoàn toàn phát tiết ra ngoài.

Tuy nói cơ hội đang ở trước mắt, nhưng lợi dụng lúc người khác đang gặp khó khăn, thì Diệp Lăng sẽ không làm.

Hắn đem Trần Nghiên đặt lên trên giường, đi lấy một chậu nước lạnh.

Nhưng sau khi trở về, Diệp Lăng lập tức sợ ngây người!

Chỉ thấy thời phút này, Trần Nghiên đã đem toàn quần áo trên người đều cởi đi, bây giờ chỉ mặc mỗi nội y.

Một đôi đại bạch thỏ trắng như tuyết, đang không ngưng trên đầu Diệp Lăng.

Một màn này, nếu như đổi bất kỳ tên nam nhân nào, đều sẽ lập tức phun huyết. Còn Diệp Lăng thì cảm giác sống mũi nóng lên, tựa hồ muốn phun ra cái gì đó.

“Ta muốn... Diệp Lăng, ta muốn người...”

Âm thanh của Trần Nghiên vô cùng dụ hoặc, thấy Diệp Lăng đi tới, lập tức hướng Diệp Lăng đánh tới.

Ôn hương mềm mại chạm vào cơ thể, loại ma sát này gọi lên tà hỏa trong lòng Diệp Lăng.

Đêm nay vốn chính là muốn đi sàn nhảy tìm gái để chơi, nhưng chưa có làm được gì thì rắc rối đã tới. Bây giờ thì gặp cảnh này.

Lại thêm lúc trước, bị kiều đồn màu mỡ của Mộ Ngung Hàm ma sát với tiểu đệ đệ, làm tà hỏa trong lòng Diệp hầu như đã đề đến cực hạn.

“Người bình tĩnh một chút!”

Diệp Lăng đang ôm Trần Nghiên, đem nàng đặt lại ở giường, sau đó đem khăn lạnh đặt trên lưng Trần Nghiên.

Cảm nhận được một cỗ lạnh lẽo dưới lưng, Trần Nghiên lập tức thanh tỉnh đi rất nhiều.

“Người... Người ở đây làm gì?”

Khuôn mặt Trần Nghiên biến đổi.

“Người bị người ta bỏ thuốc, đừng động, ta sẽ giúp người giải thuốc.”

Diệp Lăng trầm giọng nói.

Nàng còn cho là Diệp Lăng sẽ nhân cơ hội này làm chuyện đồi bại với mình...

Chẳng qua...

Thời điểm khi nhìn thấy bộ dáng của mình, khuôn mặt Trần Nghiên đỏ bừng lên.

“Mắc cỡ chết mất!”

Trần Nghiên thì thào nói.

Từ đó tới giờ, nàng chưa có bị một người nam nhân nào nhìn thấy sự tình xấu hổ như vậy.

Đúng lúc này, Diệp Lăng hai tay bỗng nhiên đặt trên chiếc khăn trên lưng Trần Nghiên.

Trần Nghiên chỉ cảm thấy từ phía sau truyền đến một cảm giác kì lạ, tiếp theo ý thức của nàng liền từ từ mơ hồ.

Nhìn Trần Nghiên nằm ở trên giường, Diệp Lăng không khỏi thờ dài.

Tiểu nha đầu, chạy đến cái loại địa phương kia làm gì không biết?

Nếu như ngày hôm nay không phải gặp được mình, thật sự sợ rằng nàng sẽ bị chà đạp a.

“Ngủ một giấc đi.”

Diệp Lăng đáp chần lén Trần Nghiên, xong sau đó cũng rời đi.

Diệp Lăng vừa ra khỏi nhà trọ một đoạn, thì âm thanh chuông điện thoại bỗng nhiên vang lên

Cái tiếng chuông này thật là quá biến thái, sợ trong phòng bảo an, an ninh còn cho là hơn nửa đêm rồi mà người nào ở đây báo tang a!

Diệp Lăng lấy ra điện thoại cầm trên tay nhìn một chút, thì ra là mỹ nữ cảnh sát Ninh Ngọc San.

“Không chịu đựng được sao?”

Khóe miệng Diệp Lăng nhấc lên tiểu dung, cầm điện thoại lên, nói:

“Thế nào? Ta nói không sai chứ?”

“Đau quá, đau quá...”

Bên đầu dây điện thoại truyền đến âm thanh đau đớn của Ninh Ngọc San.

Diệp Lăng biến sắc, hẳn biết đêm nay Ninh Ngọc San nhất định sẽ rất nghiêm trọng, nhưng không nghĩ tới, lại nghiêm trọng đến như vậy.

“Địa chỉ.”

“Phố Hòa Bình ba... Ba Đồn Nguyên, 8... Lầu, 801.”

Diệp Lăng không nói hai lời, lập tức bắt một chiếc taxi, thẳng đến chỗ Ninh Ngọc San.

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Vạy dùng tay đi

khoảng cách nhà trọ Lam Hải với chỗ của Ninh Ngọc San có chút xa, một chỗ ở phía đông, một chỗ ở phía tây.

Ước chừng 1 tiếng đồng hồ, Diệp Lăng mới tìm đến chỗ.

Trong lòng Diệp Lăng không khỏi thảm than, thời gian lâu như vậy, không biết Ninh Ngọc San có sao không.

“Chính là chỗ này.”

Diệp Lăng đi thang máy lên tới tầng 8, gõ cửa phòng 801.

Thời gian rất lâu sau cửa phòng mới mở ra, Diệp Lăng còn tưởng là Ninh Ngọc San đau ngất đi rồi, đang định một cước đá văng cửa xông vào thì..

“Vào... Vào đi...”

Hai tay Ninh Ngọc San bung lấy miệng, khuôn mặt xinh đẹp hoàn toàn trắng bệch không còn chút máu.

Diệp Lăng nhìn thấy trên khuôn mặt Ninh Ngọc San chảy ra mồ hôi lạnh, không khỏi nhướn mày, nói:

“Sao nghiêm trọng đến trình độ này?”

Ninh Ngọc San không nói gì, nàng đã hoàn toàn không còn khí lực để nói chuyện.

Đột nhiên Ninh Ngọc San bất ngờ ngã nhào đến chỗ Diệp Lăng. Không kịp suy nghĩ, hắn liền vội đỡ lấy Ninh Ngọc San, trong lòng cũng không có nghĩ gì, sau đó ôm lấy Ninh Ngọc San hướng trong phòng khách đi tới.

Sau khi đem Ninh Ngọc San đặt ở ghế sofa, Diệp Lăng lấy ra một viên Nguyệt Kinh Đan, đút cho Ninh Ngọc San ăn.

Sau khi ăn xong đan dược, sắc mặt Ninh Ngọc San lập tức khôi phục một ít, bất quá vẫn là còn hơi trắng bệch.

Hiển nhiên, Diệp Lăng nói không sai, nếu như đêm nay phát tác, Nguyệt Kinh Đan sẽ trị không hết.

Khôi phục một ít khí lực, Ninh Ngọc San nhẹ nhàng ngồi dậy, dựa lưng trên ghế sofa, nói:

“Thật không có ý tứ, khuya như vậy còn làm phiền người chạy tới đây một chuyến.”

“Nếu như ta không tới, thì người sẽ chết đó có biết không?!”

Diệp Lăng lớn tiếng nói.

Nghe vậy, Ninh Ngọc San vô cùng hoảng sợ, nhưng khuôn mặt cũng có chút đỏ lên.

Hắn đang quan tâm mình sao?

Trên thực tế là Ninh Ngọc San đang hiểu lầm.

Nếu như đổi lại nữ nhân khác, dù đáng vẻ có xấu xí thì Diệp Lăng cũng sẽ nói như vậy.

“Người đúng là bướng bỉnh, lúc trước không nghe lời ta, giờ đâu có chịu khổ như vậy?”

Diệp Lăng hừ lạnh nói:

“Nếu như trễ một chút nữa, thì những độc tố bên trong cơ thể người sẽ không thể nào tống ra được, có khả năng sẽ trở thành tế bào ung thư, đến lúc đó, ngay cả Thần Tiên cũng không thể nào cứu được người!”

Diệp Lăng nói không sai, bây giờ dù sao hắn cũng chỉ là Hậu Thiên Sơ Kỳ, thực sự cứu không được Ninh Ngọc San.

“Ồ.”

Ninh Ngọc San khẽ kinh hô một tiếng.

Ban ngày ngày nàng vô cùng hiền ngoan, bá đạo, nhưng bây giờ lại giống như là con mèo bị thương vậy.

Thấy bộ dáng này của nàng, tức giận trong lòng Diệp Lăng cũng tiêu hơn phân nửa.

“Toilet ở đâu?”

Diệp Lăng hỏi.

“Ở nơi này...”

Ninh Ngọc San chỉ chỉ phương hướng phòng vệ sinh.

Diệp Lăng đi tới toilet, sau đó lấy chút nước ấm cùng với cái khăn, sao đó nhúng rồi vắt sạch, đặt ở trên đầu Ninh Ngọc San.

Khuôn mặt Ninh Ngọc San nhất thời đỏ bừng, nàng còn cho tới bây giờ chưa bao giờ được một nam nhân tỉ mỉ chăm sóc như vậy.

“Trong nhà có đường đỏ hay táo đỏ, cây long nhãn gì không?”

Diệp Lăng lại hỏi.

“Đều ở trong bếp.”

Ninh Ngọc San hơi nghi hoặc trả lời.

20 phút sau khi, Diệp Lăng bụng lấy một chén canh đường đỏ cây long nhãn đi ra. (không bx canh j lun "-")

“Đề ta...”

Vừa mới mở miệng, nhưng Ninh Ngọc San thấy Diệp Lăng trừng mắt mình một cái, thì gương mặt nàng một lần nữa đỏ hồng, nhẹ giọng nói.

Diệp Lăng nhướng mày:

“Không uống đúng vậy?”

"Ta uống"

Ninh Ngọc San trả lời nhỏ như muỗi kêu, đồng thời trong lòng thầm nghĩ, người này thật bá đạo.

“Vậy mở miệng ra.”

Không có biện pháp, Ninh Ngọc San không thể làm gì khác hơn là mở ra đôi môi anh đào có chút trắng bệch, uống một ngụm canh.

Chẳng qua sau khi uống vào một ngụm, đôi mắt xinh đẹp của Ninh Ngọc San không khỏi mở to.

Trước đây nàng uống không ít các loại canh hảo hạn, nhưng đem so sánh với canh này của Diệp Lăng, thật sự là kém xa.

“Ta... Ta không sao.”

Uống xong chén canh, Ninh Ngọc San thấp nói.

Lông mày Diệp Lăng nhăn lại khẽ nói:

“Muốn đuổi ta đi đúng không?”

Nghe thế, Ninh Ngọc San không khỏi lộ ra xấu hổ.

Nàng chắc chắn sẽ không lưu một nam nhân ở chỗ này qua đêm.

Nhưng người ta dù sao cũng chạy tới đây để giúp mình, hơn nữa còn là nửa đêm, nàng làm sao dám mở miệng đuổi Diệp Lăng đi?

“Không phải là ta muốn ở nhà người, mà là lúc trước ta có nói, nếu như buổi tối tái phát thì đan dược của ta cũng không có thể giúp người hoàn toàn trị hết.”

Diệp Lăng lại nói:

“Người bây giờ cảm thấy không đau đúng không? Đây chẳng qua chỉ là có tác dụng tạm thời mà thôi, nếu như không trị liệu, ngày mai buổi tối còn có thể tái phát lại, hơn nữa về sau mỗi lần người đi vệ sinh, đều phát tác.”

Khuôn mặt Ninh Ngọc San đã trắng rồi, bây giờ lại càng trắng hơn, loại đau khổ này, nàng thực sự không muốn nếm thử nữa.

“Vậy phải làm sao?”

Ninh Ngọc San hỏi.

Diệp Lăng suy nghĩ một chút, bỗng nhiên đứng dậy, khom người xuống trước mặt Ninh Ngọc San, cúi áo sơ mi trắng bên ngoài cửa nàng ra.

Ninh Ngọc San vội vàng che trước ngực của mình, nhú mày nói:

“Người muốn làm gì?”

Hắn không phải là muốn thừa dịp hai người ở một chỗ, chiếm tiện nghi của mình chứ?

Bây giờ đã là nửa đêm, hơn nữa người này vô công lại cào cào như vậy, mình chỉ là một cô gái yếu đuối, căn bản không thể ngăn cản được a!

Làm sao? Nên làm sao?

Trong khoảng thời gian ngắn, Ninh Ngọc San có chút luống cuống.

Nhìn thấy thần sắc hốt hoảng của nàng, Diệp Lăng bắt đầu nói:

“Người nếu như muốn trị tận gốc, thì liền đem áo cởi ra, ta sẽ dùng phương pháp xoa bóp trị liệu cho người.”

“Liệu pháp xoa bóp?”

Ninh Ngọc San tròn to mĩ mắt.

Cái này không phải là... Không phải là muốn sờ ngực của mình sao?!

Ninh Ngọc San lập tức cảm thấy khuôn mặt đẹp trai của Diệp Lăng tràn đầy dâm dăng, tuy Diệp Lăng thật tình là vô tội.

Giờ này phút này, Diệp Lăng nào còn có muốn chiếm tiện nghi của Ninh Ngọc San?

Nếu như lại không chữa trị kịp thời, thì đại mỹ nữ này, khả năng mất mạng sẽ rất cao!

“Xoa bóp?”

Ninh Ngọc San ngượng ngùng hỏi.

“Đương nhiên là lấy tay xoa bóp a!”

Diệp Lăng đương nhiên nói:

“Chẳng qua người nếu như muốn ta dùng miệng để trị liệu thì ta sẽ không để ý. Nếu như dùng miệng thì tối nay có thể trừ tận gốc, nếu như dùng tay thì cần 3, 4 ngày mới có thể trị dứt điểm. Trong 3, 4 này, khả năng sẽ có chút đau.”

Ninh Ngọc San quả thực không biết Diệp Lăng nói là thật hay giả.

Muốn nói thật sao? Cái liệu pháp xoa bóp này, thật sự là có chút quá hoang đường, Ninh Ngọc San cho tới bây giờ đều chưa có nghe qua có người có thể trị liệu kinh nguyệt bằng phương pháp xoa bóp ngực a.

Nhưng chẳng lẽ là giả sao? Xem thần thái của Diệp Lăng lại không giống. (quan trọng là thần thái a)

Hơn nữa, đàn được của Diệp Lăng thực sự có tác dụng, lúc này quả thực đau chết đi sống lại, nhưng bây giờ lại giống như không có chuyện gì.

“Ta... Ta có thể không chọn sao?”

Ninh Ngọc San thấp giọng nói.

“Không chọn?”

Diệp Lăng trừng mắt Ninh Ngọc San một cái, trực tiếp đứng lên.

“Không chọn cũng được, vậy người ta về đây!”

Nói xong, Diệp Lăng rời đi.

“?”

Ninh Ngọc San thật sự bối rối, không biết phải làm sao, loại đau đớn kịch liệt vừa nãy, nàng thực sự không muốn tái diễn lần nữa.

“Cái kia... Vậy chỉ dùng tay đi...”

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Thoải mái chứ?

Dù có đánh chết Ninh Ngọc San cũng sẽ không để cho Diệp Lăng dùng miệng.

Diệp Lăng xoay người lại, nói:

“Lấy tay có thể, chẳng qua viên Nguyệt Kinh Đan vừa rồi, giá 3000 khối, với lại trị liệu xoa bóp mắt 3, 4 ngày, một ngày làm một lần, một lần thì 1000, thế nào?”

Ninh Ngọc San sững sờ, người này vậy mà đòi tiền mình?

Chẳng qua không biết vì sao, nghe được Diệp Lăng đòi tiền, trong lòng Ninh Ngọc San bỗng nhiên yên tâm, cũng hoàn toàn tin tưởng Diệp Lăng.

“Được.”

Ninh Ngọc San gật đầu.

Diệp Lăng nói xong sau đó mới đi đến bên người Ninh Ngọc San ngồi xuống, một lần nữa cởi chiếc áo sơ mi trắng của Ninh Ngọc San ra.

Toàn bộ quá trình, Ninh Ngọc San đều lấy tay che hai mắt lại, tận lực không nhìn Diệp Lăng.

Hiện tại khuôn mặt nàng đã không còn vẻ tái nhợt nữa, thay vào đó đã hoàn toàn đỏ như trái cà chua.

Để cho một nam nhân cởi áo cho mình, Ninh Ngọc San ngoại trừ khi còn bé, thì cho tới bây giờ không có một người nam nhân dám cái này.

Cho nên Ninh Ngọc San vô cùng ngượng ngùng, mà cũng rất hiếu kỳ, không biết trong đầu Diệp Lăng nghĩ gì.

Không biết khi nhìn thấy... của nàng, hẳn có nổi hứng làm loạn không nữa?

Trong đầu Diệp Lăng cũng chả có suy nghĩ gì nhiều, chỉ việc mở nút áo sơ mi của nàng ra thôi, cởi ra. Sau khi chiếc áo bên ngoài được giải khai, thì hai con thỏ trắng mập mập hoàn toàn hiện ra ở trước mặt Diệp Lăng.

“Thật to..”

Diệp Lăng không khỏi lầm than một tiếng, ánh mắt không khỏi ngây dại.

Một cặp thỏ trắng to lớn so với Lưu Xảo cùng Trần Nghiên đều muốn bự hơn.

Hơn nữa, tuyết trắng bóng loáng không có một tia tỳ vết nào, thật để cho người muốn ở trên đó hung hăng cắn một miếng.

“Nguoi!”

Nghe được lời này của Diệp Lăng, Ninh Ngọc San cũng không nhịn được nữa, vội vàng mở ra nói:

“Vẫn là quên đi, sau này khi nào đau nữa thì hãy nói.”

Diệp Lăng vẫn muốn kiên trì vì nàng.

Nên...

Diệp Lăng trực tiếp đem quần áo của Ninh Ngọc San toàn bộ cởi ra, bất ngờ Ninh Ngọc San không kịp phản ứng, thì Diệp Lăng đã đem hai tay của nàng trói lại.

“Nguoi... Nguoi muốn làm sao?!”

Ninh Ngọc San đại kinh, trong chớp mắt nàng đột nhiên có cảm giác hối hận.

Thật sự là không thể tin được ai a!

“Tên khốn, buông ta ra a!!”

Ninh Ngọc San kinh hãi hét lên.

Diệp Lăng nhướn mày, cầm lấy chiếc khăn trực tiếp nhét vào trong miệng Ninh Ngọc San.

Yên tĩnh...

“Ô ô...”

Con mắt Ninh Ngọc San trừng lớn, khi hai tay Diệp Lăng đang dần dần đặt ở trên bộ ngực của mình, quả thực nàng có loại xúc động muốn tự sát.

Chỉ thấy Diệp Lăng vuốt ve hai con thỏ trắng mập mập của Ninh Ngọc San, chân mày thỉnh thoảng nhăn lại, tựa hồ đang cảm thụ lấy cái gì đó.

“Ừ...”

Bị Diệp Lăng vỗ về ôn nhu như vậy, trong miệng Ninh Ngọc San cũng không khỏi phát ra tiếng rên theo bản năng.

“Đứng lên tiếng!”

Diệp Lăng nhìn Ninh Ngọc San bằng một mắt, oán giận nói:

“Lúc đầu không có cảm giác, lại bị người câu dẫn, thì có cảm giác!”

Ninh Ngọc San nghe nói như thế, vội vàng ngậm miệng lại.

Nàng thật đúng là sợ thú tính của Diệp Lăng sẽ bạo phát, đem nàng làm ra cái loại sự tình...

Hai tay Diệp Lăng không ngừng xoa bóp, ước chừng hơn nửa tiếng đồng hồ thì xong.

Nửa tiếng đồng hồ đi qua, Khuôn mặt Ninh Ngọc San vẫn là đỏ bừng.

Sau khi hai tay Diệp Lăng từ trước ngực nàng ly khai, thì một cảm giác vô lực ập tới, nhất thời xông lên đại não nàng.

Chẳng qua không biết vì sao, trừ cái này loại cảm giác vô lực này, Ninh Ngọc San còn có một loại cảm giác mất mát.

Nàng không phải không thừa nhận, Diệp Lăng xoa bóp cho mình thật sự rất thoải mái, thật thoải mái...

“Được rồi.”

Diệp Lăng lấy chiếc khăn trong miệng của Ninh Ngọc San ra, xoa xoa mồ hôi trên đầu.

Thật sự thì xoa bóp không có tổn hao nhiều sức lực, chẳng qua là không chịu nổi cái kia phản ứng tự nhiên kia a!

Trong nửa tiếng qua, Diệp Lăng không biết có bao nhiêu lần muốn đề Ninh Ngọc San mà hắc hắc, nhưng cuối cùng vẫn là nhịn được.

“Thoải mái chứ?”

Diệp Lăng cười cười, đem hai tay Ninh Ngọc San cơ trời.

Ninh Ngọc San căn bản là không đáp lời, nàng chẳng lẽ báo mình rất thoải mái sao?

Thoải mái?

“Không cần phải nói, ta cũng biết người rất thoải mái.”

Diệp Lăng chớp chớp đôi mắt nhìn Ninh Ngọc San, nói:

“Bên trong cơ thể người có rất nhiều độc tố, mà người lại không có bệnh, nên bị nam nhân bình thường sờ cũng thoải mái a, không cần đến phương pháp trị liệu của ta!”

“Người!”

Ninh Ngọc San còn muốn cảm tạ Diệp Lăng, nhưng không ngờ miệng tên này lại tiện như vậy, nên cũng không có nói ra.

“Lấy tiền đi.”

Diệp Lăng nói.

Ninh Ngọc San suy nghĩ một chút, nhìn về phía Diệp Lăng, vô lực nói:

“Khi nào xong rồi đưa luôn.”

Diệp Lăng nhất thời nở nụ cười nham hiểm, xem ra nữ nhân này mê luyện liệu pháp xoa bóp của mình rồi a.

Chỉ sợ sau khi chữa xong kinh nguyệt không đều cho nàng, thì vẫn như cũ muốn bán soái ca đây xoa bóp a!

“Cũng được.”

Diệp Lăng gật đầu, lại nói:

“Ngày mai tới 7 giờ, ta trở lại. Chú ý đừng uống nước lạnh, ăn hải sản.”

Nói xong, Diệp Lăng liền đi.

Ninh Ngọc San kinh ngạc ngồi ở trên ghế sofa, cúi đầu nhìn bộ ngực của mình một chút, trầm nghĩ, nửa tiếng vừa qua thật sự rất thoải mái a.

Chẳng qua...

Sao mình có cảm giác nó lại lớn hơn một chút?

...

Thời điểm trở lại biệt thự đã là 1 giờ đêm.

Diệp Lăng rón rén mở cửa trở về phòng của mình. Suốt đêm không có nói chuyện.

Sáng sớm ngày thứ hai, Diệp Lăng thức dậy rời giường, tu luyện một hồi cảm giác cũng không có tiến triển, liền đi xuống lầu làm điểm tâm.

Cũng không quên đánh thức Lưu Xảo.

“Oa!”

Khi nàng tỉnh dậy thì thấy Diệp Lăng mang lên điểm tâm từ trong phòng bếp đi tới, Luru Xảo nhất thời lộ ra kinh hãi.

“Những thứ này đều là người làm nh?”

Luru Xảo cao hứng, chớp chớp đôi mắt hỏi.

Đối với loại tham ăn này mà nói, mỗi ngày tỉnh lại thì liếc mắt liền thấy thức ăn, tự nhiên là vô cùng cao hứng.

“Ừ, rảnh cũng không có làm gì, tùy ý làm một chút.”

Diệp Lăng nói:

“Nhanh lên vệ sinh rồi xuống ăn cơm.”

“Ừ!”

Luru Xảo gật đầu một cái, chạy một cái vèo vào toilet.

Nàng cũng không quên ngày hôm qua bị Diệp Lăng cưỡng hôn, trong lòng không khỏi giật mình một cái, tên sắc lang này đánh đắm cũng hay, lại cao ráo đẹp trai, còn có thể làm điểm tâm, thật sự cũng không tệ.

Tất cả ưu điểm của Diệp Lăng đều bị nàng nghĩ tới.

Mỹ nữ ăn xong điểm tâm, liền mang theo tâm tình vui vẻ đi làm.

Diệp Lăng trong lúc rảnh rỗi, lại bắt đầu luyện chế đan dược.

Vừa giữa trưa, Diệp Lăng ước chừng luyện chế được 3 lô Cẩm Mạo Đan cùng 3 lô Nguyệt Kinh Đan.

Số lượng bình quân mỗi một lô đều là 20 khóa, Cẩm Mạo Đan cùng Nguyệt Kinh Đan, tổng cộng 60 khóa.

Nếu như đem toàn bộ bán đi, ước chừng 15 vạn a!

Tiền này kiếm được... Thật tình không quá dễ dàng!

“Thời điểm tu vi đạt tới Hậu Thiên Trung Kỳ, cũng nên nghiên cứu một ít đan dược trị thương a.”

Diệp Lăng trong lòng trầm nghĩ.

Đúng lúc này, chuông điện thoại bỗng nhiên vang lên.

Diệp Lăng cầm lên điện thoại nhìn một cái, là một người tên Lý Đại Trụ.

Trong trí nhớ của Diệp Lăng, tên Lý Đại Trụ này bạn từ nhỏ của hắn.

.....

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Sôi động sinh ý

Lý Đại Trụ cùng Diệp Lăng là bạn từ nhỏ đến lớn.

Quê hương của Diệp Lăng là ở thành phố Đông Hải, một chi nhánh nhỏ ở trong huyện, tức là Huyện Lan, trấn Phong Hoa, thôn Lan Sơn.

Đừng xem thành phố Đông Hải phát triển như vậy, nhưng bên trong, thôn Lan Sơn chỉ là một thôn nghèo nằm dọc theo khe suối mà thôi.

Diệp Lăng dù sao vẫn còn có ba mẹ, chẳng qua ba ba là dượng.

Ba ba ruột của Diệp Lăng đã chết, bởi một tai nạn xe cộ, cho nên mẹ Diệp mới tái giá.

Đương nhiên, đây là ký ức tiền nhiệm của Diệp Lăng cũ.

Diệp Lăng kiếp trước không có cha mẹ, đời này, cũng có thể có một chút cảm giác tình cảm của gia đình.

“Nếu có thời gian, mình phải quay về nhìn thăm họ mới được.”

Diệp Lăng trầm nói một tiếng, vội cầm điện thoại lên, cười nói:

“Đại Trụ a, tiểu tử người bao lâu rồi không có điện thoại cho ta?”

“Lăng tử, ta đây suốt ngày bận bịu công chuyện, nên không có thời gian!”

Lý Đại Trụ sáng khoái cười nói.

“Vậy làm ăn ra sao?”

Diệp Lăng cười nói.

“Tạm được, cũng đủ sống qua ngày thôi.”

“Ừ, vậy là tốt rồi.”

Diệp Lăng cười cười, lại nói:

“Khi nào tới thành phố? Ta phải mời ngươi một bữa mới được, làm một trận hoành tráng.”

“Có thời gian rồi hãy nói, trong khoảng thời gian này ta bận rộn rất nhiều, nếu như ngươi có thời gian, ngược lại hãy quay về một chuyến, mẹ ngươi...nàng”

Nói đến đây, Lý Đại Trụ vội vàng dừng lại.

Diệp Lăng cau mày:

“Mẹ ta sao?”

“Không có việc gì không có việc gì, có thời gian rồi hãy nói.”

Lý Đại Trụ nói tới đây, thì muốn cúp điện thoại.

“?”

Diệp Lăng cũng là kêu nói:

“Đại Trụ, hai ta chơi chung với nhau cũng không phải là một hai năm, nhanh, đừng dấu ta, ngươi còn như vậy, ta liền không nhận người huynh đệ như ngươi.”

Lý Đại Trụ bất đắc dĩ thở dài, nói:

“Lăng tử a, ngươi mấy năm nay vẫn luôn ở bên ngoài, chuyện trong nhà biết cũng rất ít. Cái lão già khốn nạn Triệu Cường kia suốt ngày rượu chè, từ ngày ngươi đi học, hắn càng ngày uống rượu đánh bạc, thiếu không ít tiền, mẹ ngươi phàn nàn vài câu, hắn... Hắn đánh liền mẹ ngươi.”

Diệp Lăng cau mày, tuy nói người này không phải là mẹ ruột của mình, nhưng dù sao bây giờ đã dung hợp với thân thể tiền nhiệm Diệp Lăng.

Hơn nữa, hai người linh hồn dung hợp với nhau, loại tình cảm đó Diệp Lăng cũng có.

Nghe được mẹ bị đánh, Diệp Lăng lập tức nổi giận:

“Hắn dám đánh mẹ ta?”

“Ừ, mấy hôm trước có người tới đòi nợ, đem đồ trong nhà đập tan tành, Triệu Cường cũng vì vậy mà trút giận lên đầu mẹ ngươi...” Lý Đại Trụ nói.

Lời này là mẹ Diệp Lăng dặn không cho nói, không muốn cho Diệp Lăng biết.

Lý Đại Trụ còn cho là Diệp Lăng đã biết việc này rồi, trong khoảng thời gian ngắn đã lỡ miệng nói hết.

“Tên khốn này!”

Diệp Lăng cắn răng nghiêng lợi nói:

“Đại Trụ, ngươi mấy ngày nay chiếu cố mẹ ta nhiều hơn một chút, đừng cho lão Triệu Cường đánh nàng. Một tuần nữa ta về nhà.”

“Được, ngươi lo việc của ngươi đi, ta sẽ chiếu cố nàng.”

Lý Đại Trụ nói:

“Còn...”

“Cái gì?”

Diệp Lăng hỏi.

“Kiều Lệ Tuyết trở lại rồi, nàng nói muốn gặp ngươi một lần cuối.”

“Kiều Lệ Tuyết?”

Diệp Lăng chân mày lần nữa nhú lại.

Kiều Lệ Tuyết cũng là bạn thân từ nhỏ của Diệp Lăng, cùng Lý Đại Trụ ba người ở chung một thôn.

Ở thờ điểm THCS, Kiều Lệ Tuyết cùng Diệp Lăng cũng đã từng có mấy năm yêu đương.

Về sau, hai người lại học khác trường đại học.

Sau khi lên đại học, Kiều Lệ Tuyết cùng Diệp Lăng liên hệ ngày càng ít, cuối cùng là Lý Đại Trụ không biết từ nơi nào lấy được tin tức, nói là Kiều Lệ Tuyết có bạn trai mới.

Đối với lần đó Diệp Lăng cũng phi thường đau đớn, suốt ngày uống rượu, say sấn liên miên.

Chẳng qua những thứ này đều là sự tình của tiền nhiệm Diệp Lăng.

“Nàng còn muốn gặp ta?”

Diệp Lăng cười lạnh một tiếng, nói:

“Có ý tứ, bất quá ta cũng muốn nhìn nàng bây giờ ra sao?”

“Nàng là cùng bạn trai của nàng đồng thời trở về, bạn trai nàng dường như rất có tiền, lái một chiếc bốn bánh, cái dáng vẻ cao cao tại thượng, thực sự khiến người ta rất chán ghét.”

Lý Đại Trụ nói.

“Có tiền hay không đó là chuyện của người ta, cùng chúng ta không liên quan.”

Diệp Lăng nói:

“Được rồi, một tuần nữa ta sẽ về, đến lúc đó sẽ đi tìm ngươi.”

“Ừ, ta chờ ngươi!”

Cúp điện thoại, Diệp Lăng tự nói:

“Cái tên này, ngược lại vẫn là rất nghĩa khí a.”

Lắc đầu, Diệp Lăng lại bắt đầu luyện chế đan dược.

Năm giờ chiều, Diệp Lăng luyện chế Cẩm Mạo Đan cùng Nguyệt Kinh Đan, mỗi loại bên 3 lô, tổng cộng 118 khóa, thêm buổi sáng, ước chừng 238 khóa.

Sau khi bán toàn bộ những đan dược này, chỉ ít có hơn ba mươi vạn.

Diệp Lăng thì thảo nói:

“Cũng nên đi mua một ít thuốc, những nguyên liệu còn dư lại này, nhiều lắm có thể luyện được nửa ngày.”

Nghĩ vậy, Diệp Lăng cầm một ít tiền, đi ra biệt thự, hướng về trung tâm tài chính Hoàn Cầu tài đi đến.

Sau khi đi tới, Diệp Lăng sững sờ trước cảnh tượng trước mắt.

Chỉ thấy tầng 18 cao ốc, vây vô số người, dường như phát sinh chuyện gì đó.

“Có chuyện gì thế?”

Diệp Lăng đang muốn đi qua nhìn náo nhiệt một chút, cũng đúng lúc này, một nam tử trẻ tuổi bỗng nhiên kêu nói:

“Chính là hắn, hắn tới!”

Nhất thời, ánh mắt mọi người đều hướng về Diệp Lăng.

Diệp Lăng lập tức tròn to mí mắt, rốt cuộc là chuyện gì?

“Diệp tiên sinh, Diệp tiên sinh ta cần một viên Nguyệt Kinh Đan.”

“Cẩm Mạo Đan, ta muốn Cẩm Mạo Đan!”

“Ta cũng muốn Cẩm Mạo Đan, đây là 1000 khối.”

Đám người kia nhất thời nháo nhào lên, lập tức vây quanh Diệp Lăng.

Nghe nói như thế, Diệp Lăng lúc này mới yên lòng, nguyên lai là mua đan dược, dọa lão tử giật cả mình.

“Đừng nóng vội đừng nóng vội, tất cả mọi người đều có phần.”

Diệp Lăng vui vẻ cười cười, Thần Tài đến nhà, đương nhiên phải thật tốt hầu hạ!

Nếu như là đặt ở địa phương khác, ngày hè người bị cảm thực sự không nhiều lắm.

Duy nhất chỉ có ở thành phố Đông Hải này, hoàn toàn bị khói mù bao phủ, Cẩm Mạo quả thực cực kỳ trân quý, hơn nữa mỗi một lần bị cảm, đều vô cùng nghiêm trọng, ho khan phát sốt...

Còn như kinh nguyệt không đều...

Khả năng có rất nhiều hoàn toàn không phân biệt được thời kỳ phát sinh.

Kinh nguyệt không đều có thể là do bẩm sinh.

Nhưng nhiều hơn, cũng bởi vì sinh lý không tốt, vệ sinh kém, lên giường với nam nhân đưa tới lây vi khuẩn, cũng là nguyên nhân dẫn đến kinh nguyệt không đều.

Nguyệt Kinh Đan của Diệp Lăng, mặc dù bây giờ có thể bán cho các nàng để chữa lành, hơn nữa sau này sẽ không tái phát, nhưng nếu lại không khống chế tốt, thì sẽ tái phát lại.

Cho nên, Diệp Lăng cũng hơn lo.

Nhìn đám người nháo nhào xung quanh, trong lòng Diệp Lăng đang nghĩ, mình có hay không nên mở tiền đàn được?

“Được rồi, hiện tại ta có hai loại đàn được, mở tiệm, sao khi đột phá Tiên Thiên khi đó thì có thể nghiên cứu ra mười mấy loại đàn được...”

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Tổng tài mỹ nữ lạnh lẽo cô quạnh

Ngắn ngủi trong vòng 10 phút, toàn bộ đàn được của Diệp Lăng đã được bán hết.

Những người này dĩ nhiên đều là trả tiền mặt, chẳng qua là ngày hôm qua đã được nghe nói.

Trong này những người này, đa số đều là nữ nhân.

Diệp Lăng không còn cách nào, đành phải trở về biệt thự một chuyến, cắt tiền xong, sau đó cầm một cái áo da, mang những đàn được còn dư, lại một lần nữa đi tới trung tâm tài chính Hoàn Cầu.

Cầm áo da để làm gì?

Đương nhiên là đựng tiền a!

Vừa lúc này, bán được 10 vạn, Diệp Lăng phải là bung lấy mà chạy trở về.

Bây giờ ở cái thế giới này, chỉ có một mình Diệp Lăng là dám cầm 10 vạn khối mà chạy lung tung a.

Sau khi trở lại, thoáng khoảng 10 phút, lại một lần nữa hết sạch.

Có rất nhiều người không mua được, nhưng vẫn không từ bỏ, hỏi Diệp Lăng khi nào có.

Diệp Lăng cũng vô cùng bất đắc dĩ, không ngờ lại bán chạy đến vậy, liền trả lời tầm thứ 3 sẽ đến nữa.

Đếm số tiền trong áo da, Diệp Lăng nhếch miệng cười không ngừng.

Hắn còn cho là những đàn được này, phải mất mấy ngày mới có thể bán hết, không nghĩ tới lại nhanh như vậy.

Ngày kế tiếp, ước chừng là hơn ba mươi vạn a!

Còn cụ thể là bao nhiêu, thì Diệp Lăng cũng không có quan tâm.

“Nha đầu kia sao còn chưa về?”

Diệp Lăng nhìn nhìn đồng hồ, đã gần 5 giờ rồi, bình thường thì 5 giờ thì Luru Xảo sẽ về rồi a.

Diệp Lăng đang muốn gọi điện cho Luru Xảo, nhưng cũng đúng lúc này, Luru Xảo trực tiếp gọi đến.

“Lão bà, ta đang muốn gọi điện thoại cho người đây, không ngờ vừa nhắc thì người đã gọi đến trước...”

Diệp Lăng cười nói.

“Đi sang một bên đi.”

Luru Xảo nhỏ ra tiếng, nói:

“Đêm nay ta tặng ca á..., ngày mai chủ nhật không đi làm, ta còn một số dự án chưa hoàn thành, người ăn cơm trước đi.”

“Như vậy a...”

Diệp Lăng thất vọng nói:

“Vậy được rồi, nguyên lai đêm nay muốn mời người ăn một bữa tiệc lớn a, mà... người lại... như vậy thì thôi.”

“Người đáng ghét, biết rõ nhân gia đang đói...”

Luru Xảo đáng thương nói.

“Ha ha, mấy giờ tan ca? Ta mang điểm tâm đến cho người.”

Diệp Lăng cười nói.

“Ta cũng không biết, khi nào tan ca thì gọi cho người, người nhất định phải đem tới, nếu không, đại mỹ nữ xinh đẹp như ta, vạn nhất bị người khác đoạt mất thì làm sao?”

Luru Xảo cười nói.

Diệp Lăng sùng sốt, nha đầu kia lại mượn cơ hội làm nũng với mình?

Xem ra ngày hôm qua cường hôn quả nhiên là hữu dụng a!

“Người dù sao cũng là vợ của ta, tên nào tàn nào lại dám đoạt chứ?”

Diệp Lăng bá đạo nói.

“Hừ, không nói vớ vẩn với người nữa..”

Nói xong, Lưu Xảo liền cúp điện thoại.

Không có biện pháp, Diệp Lăng đành phải về nhà trước, đem tiền cất đi.

Hiện tại ngân hàng đều đã đóng cửa, mà dù gì đi nữa, hần cũng chưa tới đó bao giờ.

Đi ra biệt thự, Diệp Lăng muốn gọi điện cho Ninh Ngọc San hỏi nàng tan ca chưa.

Cũng đúng lúc này, một thân ảnh nhanh chóng từ trước mặt hần chạy tới, trong tay còn cầm một cái túi hồng.

“Bắt trộm!”

Ở phía sau cũng truyền đến một tiếng hét hô bắt trộm.

Diệp Lăng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một chiếc xe màu hồng Bentley Âu Lục, tiếng hét này là của một cô gái ở bên cạnh chiếc xe.

Cô gái này thoát nhìn khoảng chừng 27, 8 tuổi, cao 1 mét 7, vóc người là lướt, mặc một chiếc áo đầm màu hồng, mái tóc hơi cuộn cuộn nổi lên, cho người ta cảm giác giống như là nữ cường.

Vừa nhìn cô gái, Diệp Lăng lập tức sợ ngây người.

Tuy là khoảng cách có tầm 40m, nhưng Diệp Lăng có thể thấy rõ, khuôn mặt nàng hoàn mỹ không một tia tỳ vết.

“Nữ Thần!”

Diệp Lăng trong đầu toát ra hai chữ này.

Chẳng qua, cô gái này toàn thân trên dưới, đều có một giác lạnh lẽo cô quạnh, tuy nói lúc này kinh hoàng, nhưng cặp mắt vẫn là vô cùng là tinh táo.

Nếu như là một nam nhân mà thôi, nữ nhân xinh đẹp như vậy, Diệp Lăng há có thể buông tha?

Lập tức hai chân Diệp Lăng khễ động, như một con gió hướng trên cướp kia lao đến.

Lấy tốc độ của Diệp Lăng, chưa tới 5 giây liền đã đi đến trước mặt tên cướp, tung ra một cước.

“Ồi chao!”

Tên cướp kêu thảm một tiếng, rầm một tiếng ngã sấp mặt xuống đất.

“Huỳnh đệ, cướp đồ của phụ nữ là đều không nên.”

Diệp Lăng đi ra phía trước, nói:

“Cướp cũng phải tìm một mục tiêu phù hợp chứ?”

“Mày đừng có xen vào việc của người khác!”

Cái cướp kia đứng lên, bỗng nhiên từ phía sau lấy ra một con dao thái lan.

Diệp Lăng biến sắc, lập tức lui về sau một bước.

“Sợ rồi sao?”

Tên cướp cười nhạt.

Diệp Lăng nói:

“Sợ thằng cha người, người không cảm thấy mắc cỡ sao, dao ri sét mà cũng lấy ra? Ta đứng ở chỗ này cho người đâm, người có thể đâm chết ta sao?”

Ánh mắt tên cướp kia lộ ra hàn quang, nói:

“Người còn dám ngăn cản ta, cẩn thận lão tử giết người!”

Nói xong, hần lại muốn chạy.

Diệp Lăng cũng là tiến lên một bước, đặt tay lên lưng hần, nói:

“Huỳnh đệ, người có thể đi, nhưng trả đồ người cướp lúc này lại?”

“Ta xem người là muốn chết!”

Tên cướp tức giận xoay người hướng Diệp Lăng đâm một nhát.

Cùng lúc đó, Diệp Lăng bắt lại cánh tay hắn, hơi dùng sức, lập tức tên cướp phát ra tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt.

“A!!!”

“Chỉ chút xíu lực lượng, liền kêu thảm thiết như vậy sao? Vậy mà cũng đi làm cướp, ba mẹ ngươi hẳn là thất vọng lắm.”

Diệp Lăng lắc đầu thờ dài, đem cái túi sách màu hồng đoạt lại, một cước đá vào mặt tên cướp.

“Cút đi.”

Nghe vậy, tên cướp không nói hai lời, rất nhanh bỏ chạy, hai tay bụng lấy mặt, chạy thật nhanh.

Lúc này, mỹ nữ có chút lạnh lẽo cô quạnh chạy tới, thờ dốc nói:

“Ngươi... Ngươi sao không bắt hắn lại?”

“Cũng không có gì, tha được thì cứ tha.”

Diệp Lăng nói lấy, đem đồ vật trả lại cho đối phương.

“Cám ơn ngươi đã xuất thủ tương trợ, không biết ngươi tên là gì?”

Mỹ nữ nói xong, vội lấy ra danh thiếp đưa cho Diệp Lăng, nói:

“Ta tên là Trầm Nguyệt Tâm, đây là danh thiếp của ta.”

Diệp Lăng thấy vậy, cũng đưa tay nhận lấy, nhất thời há to mồm.

“Ngươi chính là tổng tài tập đoàn Hoa Mỹ?”

Diệp Lăng có chút không dám tin tưởng.

Tập đoàn Hoa Mỹ, tập đoàn mạnh nhất ở thành phố Đông Hải.

Các chi nhánh trên thế giới gần khoảng 100 xí nghiệp, tổng giá trị không kém hơn 5000 ức(tỷ), kinh doanh khá nhiều lĩnh vực: Bất động sản, ăn uống, điện tử, điện ảnh, đều đếm không hết.

Cùng tập đoàn Hoa Mỹ so sánh thì tập đoàn Đông Cường của Trần Hoành, chẳng khác nào là hạt cát trên sa mạc.

Dù là tập đoàn Hàn thì của gia đình Hàn Thanh Tâm, cũng không thể nào so sánh được.

Tập đoàn Hoa Mỹ tập ở thành phố Đông Hải hoàn toàn chính là một cái đầu Long.

Phóng ra ra bộ Hoa Hạ mà nói, cũng có thể lọt vào top 10, thậm chí là top 3, quyền lực cũng vô cùng to lớn.

Diệp Lăng thực sự là không có nghĩ đến, tổng tài tập đoàn Hoa Mỹ dĩ nhiên là vị mỹ nữ đứng trước mặt hắn!

Trách không được nàng lái Bentley...

Loại thân phận này, dù có phóng hỏa tiễn cũng không đuổi kịp a!

....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Vô sỉ

“Ừm”

Trầm Nguyệt Tâm cũng không có cảm thấy lạ khi Diệp Lăng kinh ngạc như vậy, bởi vì hầu như người nào khi biết thân phận của nàng, đều có biểu hiện như vậy.

“Ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu...”

Diệp Lăng vội vàng nở ra một nụ cười, hướng Trầm Nguyệt Tâm đưa tay ra.

Ngưỡng mộ đã lâu cái rắm!

Trước đó hắn gặp Trầm Nguyệt Tâm, đúng là hắn có biết tập đoàn Hoa Mỹ, nhưng nào có nghe nói qua Trầm Nguyệt Tâm?

Trầm Nguyệt Tâm thấy Diệp Lăng vươn tay ra, chân mày hơi cau lại, nhưng vẫn đưa ra cánh tay trắng như tuyết cùng Diệp Lăng nhẹ nhàng bắt một cái.

Nguyên bản, Trầm Nguyệt Tâm dự định là nhẹ nhàng bắt một cái liền buông tay.

Nhưng nào biết Diệp Lăng lại nắm chặt không buông Trầm Nguyệt Tâm ra.

“Trầm tổng đây, khả năng không có biết, ta tự giới thiệu một chút, tại hạ Diệp Lăng, là... Vô danh tiểu tốt mà thôi.” (" - ")

Diệp Lăng một bên giới thiệu cho Trầm Nguyệt Tâm, một bên vuốt ve lấy cánh tay trắng nõn của nàng, cười cười lộ ra hàm răng trắng tinh.

“Trầm tổng hình như là mỗi ngày đều xuất hiện ở trên TV a, mỗi khi ta nhìn thấy Trầm tổng, ngay lập tức sẽ mê li, nghĩ thầm sao mà nàng tuổi trẻ như thế, lại có thể là tổng tài của tập đoàn Hoa Mỹ?”

“Hôm nay nhìn thấy Trầm tổng, ta mới có giác ngộ, bộ dạng xinh đẹp, mỹ lệ làm rung động lòng người, hai ngọn núi cũng to... A không, hai chân đáng đáp cũng...Nếu không phải là tổng tài tập đoàn Hoa Mỹ, vậy thì thật là thiên lý không dung a!”

Trầm Nguyệt Tâm càng nghe, chân mày nhíu càng sâu.

Cuối cùng giãy dụa một cái, mới từ trong tay Diệp Lăng rút ra được.

“Người nhận lầm người, ta cho tới bây giờ chưa từng lên TV.”

Trầm Nguyệt Tâm băng lãnh nói.

Diệp Lăng sùng sốt.

Ặc, chiếm gió hơi quá lớn!

Diệp Lăng còn tưởng Trầm Nguyệt Tâm là nhân vật trâu bò, coi như không phải là mỗi ngày đều xuất hiện trên TV, ít nhất cũng phải ba bốn ngày một lần chứ?

Không nghĩ tới nàng căn bản không có lên TV!

“Cái kia... Có thể ta cảm giác vị mỹ nữ kia rất giống người a?”

Diệp Lăng nói rất hay giống thật, vỗ đầu một cái, nói:

“Ừ, là ta nhớ lộn, trách không được ta cảm thấy vị mỹ nữ kia không có xinh đẹp như người đây, nguyên lai là Chí Linh tỷ tỷ a...”

Trầm Nguyệt Tâm “...”

Nàng gặp qua không ít nam nhân, nhưng là lần đầu tiên gặp qua nam nhân không biết xấu hổ như Diệp Lăng.

Suy nghĩ một chút, Trầm Nguyệt Tâm từ trong xách tay lấy ra một xấp hồng bao, đưa cho Diệp Lăng.

Diệp Lăng nhượng mảy, nhìn hồng bao:

“Đây là ý tứ gì?”

“Thù lao.”

Trầm Nguyệt Tâm nói:

“Người giúp ta bắt được tên cướp, nên ta cũng phải đưa cho người chút thù lao.”

Diệp Lăng bỗng nhiên nở nụ cười.

“Không hổ là tổng tài Đại Tập Đoàn a, mở miệng ngậm miệng chính là tiền, tiền này ngài vẫn là nên giữ lại đi, ta đây chỉ là một tên vô danh tiểu tốt, không thể nhận nổi số tiền này a.”

Nói xong, Diệp Lăng liền quay người bước đi.

“Ai, người sao lại như vậy?”

Trầm Nguyệt Tâm nhất thời nhíu mày, kêu nói:

“Ta không có ý đó, chẳng qua là cảm tạ người thôi a!”

Diệp Lăng dừng bước, xoay người nhìn Trầm Nguyệt Tâm, mắt không nháy một cái.

Trầm Nguyệt Tâm bị Diệp Lăng nhìn chòng chọc, còn đầu đáng vẽ băng lãnh, mặt cười cũng có chút đỏ lên.

“Người nhìn cái gì?”

Trầm Nguyệt Tâm hỏi.

Diệp Lăng mỉm cười:

“Người tin hay không tin, nếu như người không phải là nữ nhân, hơn nữa càng không phải là mỹ nữ, thì ta đã sớm tát cho người mấy bạt tay a.”

Trầm Nguyệt Tâm không khỏi lộ ra mê hoặc:

“Vì sao?”

“Lời nói không thể bậy bạ, ta chỉ giúp người một tay. Nhưng nếu... Ta muốn đánh, thì dù người có đưa ta 1 vạn, hay là 100 vạn, 1000 vạn, ta cũng sẽ đánh.”

Diệp Lăng hừ một tiếng, rồi đi.

Trầm Nguyệt Tâm có chút ngoài ý muốn, mình rốt cuộc sao lại đắc tội với người này?

Trên thực tế, Trầm Nguyệt Tâm bằng vào tuổi tác như vậy, mà đã trở thành tổng tài tập đoàn Hoa Mỹ, là vì có một ít người đang âm thầm giúp đỡ bên ngoài, với lại Trầm Nguyệt Tâm cũng có quan hệ rất lớn.

Nội tâm Trầm Nguyệt Tâm, tiền, không phải là vạn năng, nhưng tiền, là chủ yếu nhất.

Nhưng loại tình huống này, Trầm Nguyệt Tâm cho rằng tiền có thể xử lý tốt. Nhưng nàng đã sai lầm khi gặp phải Diệp Lăng.

“Người!”

Trầm Nguyệt Tâm cũng không tin, nàng ngày hôm nay cần phải hỏi ra nguyên nhân.

Diệp Lăng cũng không có dừng bước, vẫn như cũ hai tay gác sau đầu, hướng trước mặt bước đi.

Trầm Nguyệt Tâm tức giận dậm chân, khẽ cắn môi dưới, đuổi theo Diệp Lăng.

“Trầm Nguyệt Tâm ta không thích thiếu nợ nhân tình người khác, nếu như ngươi không cần tiền, vậy nói đi, ngươi muốn cái gì?”

“Vậy sao?”

Diệp Lăng quan sát Trầm Nguyệt Tâm một cái, cười nói:

“Vậy ngươi hôn ta một cái đi, chắc ngươi sẽ không đồng ý chứ?”

“Ngươi căn bản là không cần phải trả nợ ân tình cho ta, ngươi dù sao cũng là tổng tài của tập đoàn Hoa Mỹ, cao cao tại thượng, nhưng ta cũng không cần phải để ngươi vào trong mắt.”

Diệp Lăng nói.

Trầm Nguyệt Tâm sững sờ.

Trên thực tế, Diệp Lăng nói cũng không có sai.

Trầm Nguyệt Tâm ngồi ở vị trí cao, vô số người đối với nàng đều cúi đầu khom lưng, nàng cho tới bây giờ chưa thấy qua có người nào khi biết thân phận mình, lại không để ý tới như vậy.

“Ồ chỗ này cũng không thích hợp lắm a?”

Diệp Lăng cười hắc hắc, nói:

“Vừa lúc, hiện tại cũng là giờ cơm, ngươi dù sao cũng là tổng tài, không bằng mời ta một bữa cơm thế nào?”

“Được.”

Trầm Nguyệt Tâm gật đầu, định gọi điện thoại đặt phòng.

“Không cần.”

Diệp Lăng khoát tay áo, nói:

“Ta biết quanh đây có một quán ăn về hè cũng không tệ, liền đi nơi đó đi.”

“Về hè?”

Trầm Nguyệt Tâm hơi cau lại chân mày, nói:

“Loại địa phương đó không sạch sẽ...”

“Không sạch sẽ, ta ăn rồi nhưng không có bệnh.”

Diệp Lăng nói.

Hai người lập tức đi tới quán ăn về hè đầu đường.

Bây giờ chính là thời điểm tan ca, ngựa xe như nước, thoát nhìn phi thường chen chúc.

Hơn nữa, bây giờ là mùa hạ, từng cỗ mùi mồ hôi thối tràn ngập trong không khí, Trầm Nguyệt Tâm còn chưa có ăn, nhưng lại có cảm giác muốn ói.

“Không quen?”

Diệp Lăng nhìn Trầm Nguyệt Tâm một cái, đi vào quán ăn, tùy ý tìm một chỗ ngồi xuống, hét nói:

“Lão bản, cho ta hai chai bia ướp lạnh, tới một đĩa đậu hũ Ma Bà, thêm vài món ăn đặc sản đi.”

“Tốt!”

Tên lão bản mập mạp lập tức cười một tiếng.

Trầm Nguyệt Tâm đi vào quán, thấy lão bán đứng đối diện với Diệp Lăng, khuôn mặt nhát thò trở nên chán ghét.

Diệp Lăng lấy mấy miếng khăn tay, nói:

“Đem ghế lau sạch một chút, nếu không sẽ làm ô ւế chiếc váy xinh đẹp của ngươi mất.”

Nghe Diệp Lăng nói như thế, Trầm Nguyệt Tâm dĩ nhiên lại không lau, đặt mông ngồi xuống.

“Bắn liền gặt!”

Diệp Lăng nhìn dáng vẻ thờ phỉ phò của Trầm Nguyệt Tâm, bỗng nhiên cảm giác, cái tổng tài băng lãnh này có chút đáng yêu!

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Ngươi lặp lại lần nữa?

“Uống cái gì?”

Diệp Lăng cười cười nhìn Trầm Nguyệt Tâm, hỏi:

“Đồ uống?”

“Bia đi.”

Trầm Nguyệt Tâm nói:

“Ờ?”

Diệp Lăng mi mắt chớp một cái, nói:

“Cũng đúng, làm tổng tài tập đoàn Hoa Mỹ, há lại có thể ngay cả chút tửu lượng này cũng không có a?

Nói xong, hắn "phịch" một tiếng mở ra một chai bia, đặt trước mặt Trầm Nguyệt Tâm.

Trầm Nguyệt Tâm ngây ngẩn cả người:

“Uống như thế này sao?”

“Thế này là thế nào? Uống không như mới ngon, dùng ly làm cái gì?”

Diệp Lăng nói, lại mở một chai khác cho mình.

“Đến, lần đầu quen biết!”

Thoại âm rơi xuống, Diệp Lăng cũng không có để ý tới Trầm Nguyệt Tâm, ực ực hết một chai bia.

“A... Thật sảng khoái!”

Trầm Nguyệt Tâm nhìn thấy một màn này, không khỏi trờng mắt ngây dại.

Nàng có tửu lượng cũng không kém, nhưng uống như thế này, thật sự sẽ chịu không nổi a!

Nếu như Diệp Lăng đã cùng mình uống, mà hắn đã uống trước, chẳng lẽ mình không uống?

Trầm Nguyệt Tâm cảm lên chai bia, đôi môi đỏ hồng tươi non khẽ mở, ực ực...

Chẳng qua Trầm Nguyệt Tâm thực sự không thích hợp uống bia kiểu như vậy, uống được một chút, lập tức ho kịch liệt đứng lên.

Còn chưa có nuốt xuốngngum bia, thì trực tiếp phun ra, văng tung tóe khắp mặt Diệp Lăng.

“A nha... Xin lỗi...!”

Khuôn mặt Trầm Nguyệt Tâm có chút đỏ lên, cũng không biết là sặc, hay là lúng túng.

Còn Diệp Lăng, về mặt tràn đầy hắc tuyến, cũng không biết lấy đâu ra một điều thuốc đưa cho Trầm Nguyệt Tâm, nói:

“Đến đến, nhanh hút một cho đỡ kinh hãi.”

Trầm Nguyệt Tâm: “...”

Nàng thực sự không rõ, người này còn là đàn ông sao? Không biết cái gì là thương hương tiếc ngọc sao?

Bên cạnh Trầm Nguyệt Tâm cũng không biết có bao nhiêu nam nhân vây lấy nàng.

Lời nói khó nghe một chút, chỉ cần Trầm Nguyệt Tâm nói, thì sẽ có người nguyện ý đem nước rửa chân uống.

Nhưng trước mặt tên hỗn đản này, chứng kiến chính mình bị sặc, chẳng những không thêm an ủi mình, lại còn kêu mình hút thuốc?

Trầm Nguyệt Tâm thật có loại cảm xúc muốn còi giầy ra, đập vô mặt Diệp Lăng một phát!

“Yêu, khá lắm, cô gái xinh đẹp như vậy, có thể kết giao nữ bằng hữu với ta chứ?”

Lúc này, tên chủ quán kia bụng đồ ăn đi tới nói.

Nghe nói như thế, Trầm Nguyệt Tâm vừa mới uống một ngụm nước nóng, lại trực tiếp phun ra...Tung tóe trên người Diệp Lăng.

Diệp Lăng triệt để bắt đắc dĩ:

“Ta nói này mỹ nữ, khuôn mặt ta đẹp sẵn rồi a, sáng sớm hôm nay đã rửa mặt, cần thiết hay không cứ phun hết vô mặt ta thế này?”

Tên chủ quán com vội vàng chạy đi mất.

Trầm Nguyệt Tâm thì là không biết nghĩ tới cái gì, bỗng nhiên xì một tiếng bật cười.

Nụ cười này không thể ngăn được, nhất là chứng kiến khuôn mặt Diệp Lăng, thân thể mềm mại càng run rẩy, một đôi thánh nữ phong theo tiếng cười lắc lư lên xuống.

Ánh mắt Diệp Lăng tròn trắng, rút ra khăn tay, lau mặt của mình.

“Ngươi cười cái rắm gì?”

“Ai bảo ngươi ép ta uống...”

Trầm Nguyệt Tâm nỗ lực nhẫn nhịn, nhưng vẫn là nhịn không được, lại nở nụ cười.

Dáng dấp của bàng vốn là rất mỹ lệ, nụ cười này, càng làm cho khách hàng bốn phía nhìn đến đều ngây ngẩn cả người.

“Được rồi, đừng cười nữa, trông mắt bọn họ đều muốn rơi ra ngoài rồi kia...”

Diệp Lăng nói.

Trầm Nguyệt Tâm cũng thấy được ánh mắt bốn phía đang nhìn mình, điều này làm cho nàng không được tự nhiên, lập tức nghiêm mặt, khôi phục dáng vẻ băng lãnh như thường ngày.

“Ném thử, món này cũng rất ngon a.”

Diệp Lăng nói xong, cầm đũa lên, từng ngụm từng ngụm ăn.

Ánh mắt Trầm Nguyệt Tâm nhìn chòng chọc Diệp Lăng, trên khuôn mặt không khỏi dâng lên một tia đỏ ửng.

Mâm thức ăn này... Vừa rồi mới bị mình phun hết cả lên a.

Chẳng qua khi nhìn thấy Diệp Lăng ăn ngon như vậy, nàng cũng không có nói, với lại buổi trưa nàng chưa có ăn cơm, nên cũng có chút đói.

Nàng nguyên bản còn muốn kêu lão bán đem ra vài món ăn, chẳng qua lại sợ Diệp Lăng ghét bỏ, bắt đắc dĩ chỉ có thể cầm đũa lên, gấp một miếng...

“Ừ, thật là ngon.”

Ăn xong, Trầm Nguyệt Tâm lập tức lộ ra hưng phấn.

Cái này loại mùi vị này, so với những thứ kia sơn hào hải vị kia, thật sự có chút ngon hơn.

Trên thực tế, những nhà hàng, quán ăn lớn ngoài kia, chủ yếu là ngoài mặt, trang trí xa hoa, phục vụ đúng lúc.

Chân chính mà nói, có rất ít chủ quán quan tâm về mùi vị của thức ăn.

“Lão bán, cho ta một cái mần thầu!”

“Tiểu cô nương, mần thầu đã bán hết rồi a.”

“Vậy thì cho ta một bát cơm.”

“Tốt!”

Diệp Lăng tròn mắt hốc mồm nhìn Trầm Nguyệt Tâm, nữ nhân xinh đẹp như thế này, mà lại nhìn giống như kẻ tham ăn a!

Dùng bữa còn chưa đủ a, ngươi còn muốn ăn bánh mần thầu cùng cơm!

Sau khi cơm được mang ra, Trầm Nguyệt Tâm cũng không có để ý sạch sẽ hay không sạch sẽ, nhanh và gọn ăn một chén.

“Lão bán, cái chén này cũng quá nhỏ đi, đổi cho ta cái bát lớn hơn!”

“Yêu, mỹ nữ, nhìn vóc người của ngươi, còn có thể ăn nữa sao!”

Trầm Nguyệt Tâm vừa mới nói xong, chủ quán bên ngoài bỗng nhiên đi vào hướng Trầm Nguyệt Tâm nói một câu.

Trần trụ đùa giỡn!

Trầm Nguyệt Tâm quay đầu nhìn hán bằng một mắt, chân mày hơi cau lại.

“Mỹ nữ, nếu ngươi muốn ăn, không bằng cùng các ca ca ăn chung, ngày hôm nay ca ca bao ngươi, thế nào?”

Mấy tên xung quanh thấy bộ dáng của Trầm Nguyệt Tâm, nhất thời thêm thường, nháy mắt với nhau một mắt, hướng Trầm Nguyệt Tâm cùng Diệp Lăng vây quanh.

“Tiểu tử, cút sang một bên, không thấy mấy ca dự định ngồi ở chỗ này sao?”

Một người trong đó đi tới trước mặt Diệp Lăng, tay chỉ trên bàn, trên mặt lộ ra hung sắc.

Diệp Lăng chỉ chỉ Trầm Nguyệt Tâm, hướng tên này nói:

“Ngươi xem nàng năm nay bao nhiêu tuổi?”

Trầm Nguyệt Tâm sững sờ, tên kia cũng ngẩn người, vô thức nói:

“27, 8 tuổi đi.”

“Ngươi bao tuổi?”

Diệp Lăng lại hỏi.

“Lão tử năm nay 23 tuổi, thì sao?”

Tên này ngửa đầu, phách lối nói.

“Vậy sao ngươi ở trước mặt nàng nói cái gì ca ca?!”

Nói xong, Diệp Lăng bỗng nhiên đứng dậy, một tay đưa lên, nhanh như chớp điện, đè đầu hán xuống, một tiếng "rầm" đùng vào trên bàn gỗ.

Tên kia đầu đập vào bàn gỗ, không khỏi kêu thê lương một tiếng, máu huyết không ngừng chảy ra.

Trầm Nguyệt Tâm lại càng hoảng sợ, hoàn toàn không nghĩ tới Diệp Lăng lại tàn bạo như vậy, nói đánh là đánh.

“Con mẹ nó, mày muốn chết phải không?”

Mấy tên khác nhìn thấy một màn này, cũng kịp phản ứng lại, trực tiếp đem vây quanh Diệp Lăng ở giữa.

Diệp Lăng cầm lên chai bia mà Trầm Nguyệt Tâm còn chưa uống xong, rầm một tiếng đập lên trên đầu một tên trong đó.

Sau đó, Diệp Lăng cầm lên chiếc ghế phía sau lưng, hung hăng lao lên, đánh!

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, trong nháy mắt, vài tên đã bị đánh ngã nằm la liệt trên đất.

Diệp Lăng ném chiếc ghế xuống, nhặt lên chai bia trước mặt, đi tới bên cạnh tên vừa rồi, một cước đã dẫm trên khuôn mặt hán.

“Lão tử nhất ghét nhất là lúc ăn cơm bị quấy rầy, ngươi mới vừa nói ta muốn chết đúng không?”

Tên kia thật có chút cốt khí, kêu nói:

“Ngươi nếu có gan thì đừng đi, lão tử hôm nay muốn giết ngươi!”

“?”

Hán vừa mới nói xong, chai bia trên tay Diệp Lăng liền nên trên lên trên đầu hán.

"Xoảng"

Chai bia nhất thời bể nát, tên này cũng đau đớn kêu to một tiếng.

“Ngươi nói lại cho ta nghe?”

Bạn đang đọc truyện *Tối Cường Tiên Đế Trọng Sinh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.